

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2024/2025

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ είναι το τρίτο Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα της Χώρας από απόψεως αριθμού φοιτητών, διδακτικού και λοιπού προσωπικού και ακαδημαϊκών Τμημάτων, και ένα δυναμικά αναπτυσσόμενο κέντρο διδασκαλίας και έρευνας. Το Πανεπιστήμιο ιδρύθηκε με το Ν.Δ. 4425 της 11^{ης} Νοεμβρίου 1964 ως αυτοδιοικούμενο Ν.Π.Δ.Δ. υπό την εποπτεία του Κράτους, στο πλαίσιο του Προγράμματος Διοικητικής Ανάπτυξης της Χώρας. Σκοπός της ιδρύσεως του Πανεπιστημίου Πατρών, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση που συνόδευε το σχέδιο Νομοθετικού Διατάγματος στη Βουλή, ήταν:

1. Η διδασκαλία και η έρευνα θεμάτων αναγομένων στην οικονομική ανάπτυξη της Χώρας με έμφαση στις θετικές Επιστήμες, Τεχνολογία, τις Οικονομικές και Κοινωνικές Επιστήμες και την Οργάνωση και Διοίκηση Επιχειρήσεων.
2. Η εκπαίδευση εξειδικευμένου επιστημονικού και τεχνικού δυναμικού για κάλυψη των αναγκών της Χώρας.
3. Η μείωση της εξόδου των Ελλήνων φοιτητών στο εξωτερικό.
4. Η διευκόλυνση της επανόδου στη Χώρα Ελλήνων επιστημόνων και καθηγητών που σταδιοδρομούσαν στα Πανεπιστήμια της αλλοδαπής.

Πέρα από τα παραπάνω η ίδρυση του Πανεπιστημίου απέβλεπε και σ' έναν πιο φιλόδοξο σκοπό, αυτόν της ίδρυσης ενός Προτύπου Πανεπιστημίου, το οποίο θα επέφερε αυτόματη βελτίωση στα προγράμματα διδασκαλίας των άλλων Πανεπιστημίων της Χώρας. Παράλληλα το Πανεπιστήμιο θα παρείχε, στο πνεύμα της διεθνούς συνεργασίας, υπηρεσίες και σε άλλες χώρες, που βρίσκον-

ταν στο ίδιο επίπεδο ανάπτυξης, προσδίδοντας κατ' αυτόν τον τρόπο διεθνή χαρακτήρα στην αποστολή του.

Τα εγκαίνια της λειτουργίας του Πανεπιστημίου έγιναν στις 30 Νοεμβρίου 1966, εορτή του Αγίου Ανδρέου, Προστάτη της πόλεως των Πατρών. Ο Άγιος Ανδρέας, επί σταυρού σε σχήμα Χ, αποτελεί το έμβλημα του Ιδρύματος.

Σχεδιάγραμμα του Πανεπιστημίου Πατρών

ΙΔΡΥΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ιδρύθηκε το 1989 και δέχθηκε φοιτητές για πρώτη φορά το ακαδημαϊκό έτος 1992/1993. Ήταν από τα πρώτα Τμήματα της Σχολής Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Πατρών. Το πτυχίο τετραετούς φοίτησης του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών είναι θεωρητικής κατεύθυνσης, με ιδιαίτερη έμφαση στην σπουδή του αρχαίου ελληνικού θεάτρου.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Π.Δ. αρ. 378/89 κεφ. Β', Άρθρο 4:

Αποστολή του τμήματος είναι:

- α) Να καλλιεργεί και να προάγει την επιστήμη του θεάτρου με την ακαδημαϊκή και εφαρμοσμένη διδασκαλία, έρευνα και αναζήτηση.
- β) Να παρέχει στους φοιτητές του τα απαραίτητα εφόδια που εξασφαλίζουν την άρτια κατάρτισή τους για την επιστημονική και επαγγελματική τους σταδιοδρομία και εξέλιξη.
- γ) Να συμβάλει στην ανάπτυξη της θεατρικής αγωγής και αντίληψης του λαού και στη συνειδητοποίηση για το ρόλο και τη σημασία του θεάτρου στη ζωή.
- δ) Να συμβάλει ποικιλότροπα στην ανάπτυξη του πολιτιστικού επιπέδου του τόπου, αναλαμβάνοντας πρωτοβουλίες προς την κατεύθυνση αυτή.

Το Τμήμα έχει προς το παρόν δεκαπέντε (15) μέλη Διδακτικού–Ερευνητικού Προσωπικού (Δ.Ε.Π.), με γνωστικά αντικείμενα που σχετίζονται με το αρχαιοελληνικό θέατρο ή το νεότερο θέατρο, με την νεότερη λογοτεχνία, τον χορό, την ιστορία του κινηματογράφου και την ιστορία της τέχνης. Κατά το 2023/2024 είχε επίσης (0,60) θέση για εντεταλμένους διδασκαλίας και τρεις (3) θέσεις για συμβασιούχους διδάσκοντες μέσω του Προγράμματος ΕΣΠΑ, πέντε (5) μέλη Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.), ένα (1) μέλος Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού (Ε.Δι.Π.) και ένα (1) μέλος Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού (Ε.Τ.Ε.Π.). Οι εγγεγραμμένοι φοιτητές ανέρχονται

στους επτακόσιους τριάντα οκτώ (738). Επίσης λειτουργούν στο Τμήμα δύο Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών, με τίτλο α) «Το αρχαίο ελληνικό θέατρο και η πρόσληψή του» και β) «Ειδικές προσεγγίσεις στις παραστατικές τέχνες και τον κινηματογράφο (ιστορία, θεωρία, πολιτικές της ταυτότητας)», στα οποία εισάγονται αντιστοίχως, κατόπιν εξετάσεων, δέκα φοιτητές κατ' έτος.

Το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών στεγάζεται στα προκατασκευασμένα κτίρια (πρώην Ιατρική Σχολή) κοντά στο κτήριο Α της Πρυτανείας, και διαθέτει δανειστική βιβλιοθήκη με αίθουσα αναγνωστών. Τα βιβλία και τα ελληνικά περιοδικά για τις θεατρικές σπουδές φυλάσσονται στην βιβλιοθήκη του Τμήματος, ενώ τα διεθνή περιοδικά στην κεντρική βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου.

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ ΚΑΙ ΠΤΥΧΙΟ

Για την απόκτηση του πτυχίου Θεατρικών Σπουδών οι σπουδές διαρκούν οκτώ (8) εξάμηνα.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Οι απόφοιτοι Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών όπως και του Πανεπιστημίου της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και της Πελοποννήσου διορίζονται στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση για την συστηματική διδασκαλία μαθημάτων θεατρικής παιδείας. Για την επαγγελματική κατοχύρωση των πτυχιούχων Θεατρικών Σπουδών προβλέπεται η εφαρμογή του εν ισχύει Προεδρικού Διατάγματος 125/2000 (Φ.Ε.Κ. 111/6-4-2000 τ. Α') και της Υπουργικής Απόφασης Δ2/13934/2-3-2001 (Φ.Ε.Κ. 202/2-3-2001 τ. Β'). Επιπλέον, με τα σημερινά δεδομένα έχουν την δυνατότητα να εργαστούν:

α) Σε θεατρικούς οργανισμούς ως δραματολόγοι, υπεύθυνοι καλλιτεχνικού προγραμματισμού, μεταφραστές, επιμελητές προγραμμάτων.

β) Στα Ολοήμερα Σχολεία ως εκπαιδευτικοί Αισθητικής Αγωγής.

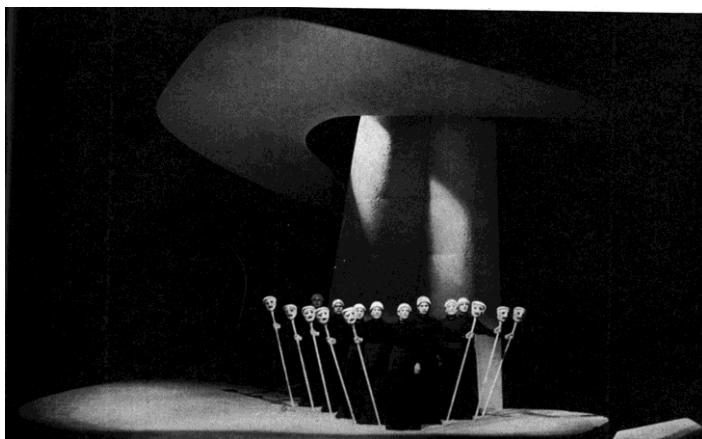
γ) Στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο και σε εκδοτικούς οίκους ως κριτικοί, ειδικευμένοι στο θέατρο συντάκτες, υπεύθυνοι εκδόσεων και δραστηριοτήτων σχετικών με το θέατρο.

δ) Σε υπουργεία, νομαρχίες και στην τοπική αυτοδιοίκηση, σε πολιτιστικά ιδρύματα και φορείς ως υπεύθυνοι θεατρικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων.

ε) Σε δραματικές σχολές ως καθηγητές.

στ) Εφόσον συνεχίσουν μεταπτυχιακές σπουδές και αποκτήσουν διδακτορικό δίπλωμα, στα Πανεπιστημιακά Τμήματα Θεατρικών Σπουδών και στα Τμήματα των Φιλοσοφικών Σχολών ως ακαδημαϊκοί διδάσκοντες. Επίσης, σε ερευνητικά κέντρα ως μελετητές της ιστορίας και της θεωρίας του θεάτρου.

ζ) Εφόσον σπουδάσουν σε δραματική σχολή, μπορούν να σταδιοδρομήσουν στο θέατρο ως σκηνοθέτες ή ηθοποιοί.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ιωάννα Παπαγεωργίου
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αγγελική Ρόζη
Αναπληρώτρια Καθηγήτρια

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Μέλη Δ.Ε.Π.

Τσιτσιρίδης Σταύρος, Καθηγητής
Κυριακός Κωνσταντίνος, Καθηγητής
Σταματοπούλου Δέσποινα, Καθηγήτρια
Βασιλείου Αρετή, Καθηγήτρια
Σαβράμη Αικατερίνη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια
Ρόζη Αγγελική, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια
Αρβανίτη Αικατερίνη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια
Σαμπατακάκης Γεώργιος, Αναπληρωτής Καθηγητής
Παπαγεωργίου Ιωάννα, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια
Κουνάκη-Φιλιππίδη Αικατερίνη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια
Άγις Μαρίνης, Αναπληρωτής Καθηγητής
Ζηροπούλου Κωνσταντίνα, Επίκουρη Καθηγήτρια
Καράμπελα Ελένη, Επίκουρη Καθηγήτρια
Ντι Νάπολι Βαλεντίνα, Επίκουρη Καθηγήτρια
Αντώνιος Βολανάκης, Επίκουρος Καθηγητής

Εκπρόσωποι Ε.Ε.Π. (1)

Τακτικό μέλος (1)	Αναπληρωματικό μέλος (1)
Ιωάννα Ροϊλού	Μαρία Φραγκή

Εκπρόσωπος Ε.Δ.Ι.Π.(1)

Τακτικό μέλος (1)	Αναπληρωματικό μέλος (1)
Βαρελάς Γεώργιος	-

Εκπρόσωπος Ε.Τ.Ε.Π.(1)

Τακτικό μέλος (1)	Αναπληρωματικό μέλος (1)
Μπερτσουκλή Αλεξάνδρα	-

Εκπρόσωποι προπτυχιακών φοιτητών(1)

Δεν έχει οριστεί ακόμα.

Εκπρόσωποι μεταπτυχιακών φοιτητών(1)

Δεν έχει οριστεί ακόμα.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Φωτεινός Δημήτριος, Προϊστάμενος Γραμματείας	τηλ. (2610) 962906
Φωτοπούλου Θεοδώρα, Διοικητική Υπάλληλος	τηλ. (2610) 962907
Ζυγομαλά Ελίνα, Διοικητική Υπάλληλος	τηλ. (2610) 962908
Ανυφαντή Μαρία, Διοικητική Υπάλληλος	τηλ. (2610) 997773

τηλ. (2610) 962925

theatric@upatras.gr

Η Γραμματεία του Τμήματος είναι ανοικτή για τους φοιτητές
Καθημερινά (Δευτέρα έως Παρασκευή), 10.00-13.00.

ΜΕΛΗ Ε.Τ.Ε.Π. ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Μπερτσουκλή Αλεξάνδρα	τηλ. (2610) 962909 bertsukl@upatras.gr
-----------------------	--

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

Μανιά Θεοδώρα, Διοικητική Υπάλληλος	τηλ. (2610) 962905 mania@upatras.gr
-------------------------------------	--

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Διδακτικό – Ερευνητικό Προσωπικό (Δ.Ε.Π.)

Ο μ ό τ ι μ ο ι Κ α θ η γ η τ έ ς :

ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ
(Αρχαίο θέατρο)

stefano@upatras.gr

ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
(Σημειωτική του θεάτρου και θεωρία της επιτέλεσης)

tsatsuld@upatras.gr

ΧΑΑΣ ΝΤΑΪΑΝΑ
(Νεοελληνική Φιλολογία)

haas@upatras.gr

Κ α θ η γ η τ έ ς :

ΤΣΙΤΣΙΡΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
(Αρχαία Ελληνική Φιλολογία-Αρχαίο Θέατρο)

τηλ. (2610) 962922
tsitsiridis@upatras.gr

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
(Ιστορία του Θεάτρου και του Ελληνικού Κινηματογράφου)

τηλ. (2610) 962904
kyriakos@upatras.gr

ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
(Ψυχολογία της δημιουργικότητας και της αισθητικής)

τηλ. (2610) 962918
stamatod@upatras.gr

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΑΡΕΤΗ
(Νεοελληνικό Θέατρο)

τηλ. (2610) 962903
avasiliou@upatras.gr

Α ν α π λ η ρ ω τ έ ς Κ α θ η γ η τ έ ς :

ΣΑΒΡΑΜΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
(Επιστήμη του Χορού - Χορολογία)

τηλ. (2610) 962915
savrami@upatras.gr

ΑΡΒΑΝΙΤΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
(Θεατρολογία με έμφαση στις σκηνικές προσεγγίσεις του αρχαίου δράματος στους νεότερους χρόνους)

τηλ. (2610) 962913
karv@upatras.gr

ΡΟΖΗ ΑΓΓΕΛΙΚΗ
Θεατρολογία: Θεωρία και ιστορία του θεάτρου

τηλ. (2610) 962901
rosia@upatras.gr

ΣΑΜΠΑΤΑΚΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
(Θεατρολογία: Παράσταση και δράμα)

τηλ. (2610) 962917
gsampatak@upatras.gr

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΑ
(Θεατρολογία: Ευρωπαϊκό και Νεοελληνικό θέατρο)

τηλ. (2610) 962910
ipapag@upatras.gr

ΚΟΥΝΑΚΗ-ΦΙΛΙΠΠΙΔΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ
(Ρωμαϊκό Θέατρο)

τηλ. (2610) 962924
philippides@upatras.gr

ΜΑΡΙΝΗΣ ΑΓΙΣ
(Αρχαίο ελληνικό θέατρο – Αρχαία ελληνική φιλολογία)

τηλ. (2610) 997707
amarinis@upatras.gr

Ε π ί κ ο υ ρ ο ι Κ α θ η γ η τ έ ς :

ΖΗΡΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
(Θεατρολογία: Δράμα και παράσταση στη νεότερη εποχή)

τηλ. (2610) 962921
cziropoulou@upatras.gr

ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ ΕΛΕΝΗ
(Αρχαίο Θέατρο – Αρχαία Ελληνική Φιλολογία)

τηλ. (2610) 962916
karabela@upatras.gr

ΝΤΙ ΝΑΠΟΛΙ ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ
(Αρχαίο θέατρο με έμφαση στη μελέτη της αρχιτεκτονικής και της εικονογραφίας)

τηλ. (2610) 962923
dinapoli@upatras.gr

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΒΟΛΑΝΑΚΗΣ
(Σκηνογραφία με έμφαση στη διευρυμένη σκηνογραφία)

τηλ. (2610) 962912
avolanakis@upatras.gr

Ειδικό Εκπαιδευτικό Προσωπικό (Ε.Ε.Π.)

ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

τηλ. (2610) 962919
despinag@upatras.gr

ΡΟΪΛΟΥ ΙΩΑΝΝΑ

τηλ. (2610) 962911
roilou@upatras.gr

ΜΑΝΤΕΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

τηλ. (260)997783
manteliv@upatras.gr

ΚΟΡΔΕΛΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

τηλ. (2610)997736
akordellou@upatras.gr

ΦΡΑΓΚΗ ΜΑΡΙΑ

τηλ. (2610)997784
mfragi@upatras.gr

Εργαστηριακό Διδακτικό Προσωπικό (Ε.ΔΙ.Π.)

ΒΑΡΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

τηλ. (2610) 962900
barelas@upatras.gr

Διδάσκαλοι Ξένων Γλωσσών (Ε.Ε.Π.)

ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

(Αγγλικά)

τηλ. (2610) 997704
aspiliop@upatras.gr

ΣΑΒΒΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ

(Γερμανικά)

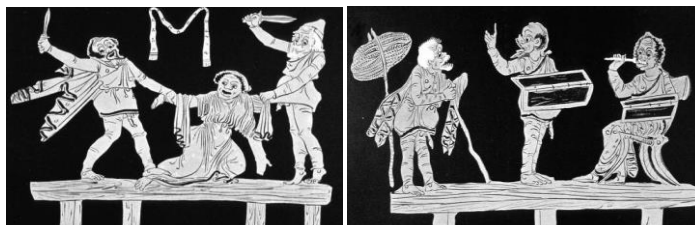
τηλ. (2610) 997705
fsava@upatras.gr

ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

(Γαλλικά)

τηλ. (2610) 969614
avelissa@upatras.gr

Δικτυακός τόπος του Διδασκαλείου Ξένων Γλωσσών:
www.languages.upatras.net

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ι. ΓΕΝΙΚΑ

- α.** Το Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών είναι **θ ε ω ρ η τ ι κ ο ύ** προσανατολισμού, με ιδιαίτερη έμφαση στη σπουδή του αρχαίου ελληνικού θεάτρου.
- β.** Η διάρκεια των σπουδών είναι τετραετής. Τα μαθήματα του Προγράμματος Σπουδών κατανέμονται σε οκτώ (8) εξάμηνα. (Η λέξη «μάθημα» χρησιμοποιείται εδώ σε αντιδιαστολή προς το «γνωστικό αντικείμενο». Γνωστικό αντικείμενο είναι, για παράδειγμα, το αρχαίο θέατρο, το νεοελληνικό θέατρο, το ευρωπαϊκό θέατρο κ.ο.κ. Μάθημα είναι η διδασκαλία μέρους του γνωστικού αντικειμένου κατά τη διάρκεια ενός ακαδημαϊκού εξαμήνου.)
- γ.** Όλα τα μαθήματα είναι τρίωρα, κάθε τρίωρο μάθημα συνοδεύεται από μία ώρα επικουρικής διδασκαλίας και πιστώνεται με 4 διδακτικές μονάδες (δ.μ.) και 5 π.μ. (ECTS). Εξαίρεση μπορεί να αποτελούν τα εργαστηριακά μαθήματα, τα οποία κατά περίπτωση είναι δυνατόν να διαφοροποιούνται είτε ως προς τις ώρες διδασκαλίας είτε ως προς τις υπολογιζόμενες διδακτικές μονάδες (στις συγκεκριμένες αυτές περιπτώσεις δηλώνεται ρητά στο Πρόγραμμα Σπουδών η διαφοροποίηση). Για την απόκτηση του πτυχίου απαιτούνται 192 δ.μ. και 240 π.μ. (ECTS).
- δ.** Τα μαθήματα διακρίνονται ως προς την υποχρέωση εγγραφής σε αυτά των φοιτητών σε:
- υποχρεωτικά,
 - υποχρεωτικά επιλεγόμενα (μαθήματα δηλ. που επιλέγει κανείς από συγκεκριμένο γνωστικό αντικείμενο ή κατηγορία μαθημάτων),
 - ελεύθερα επιλεγόμενα (μαθήματα δηλ. από οποιοδήποτε γνωστικό αντικείμενο).
- Ορισμένα από τα μαθήματα θεωρούνται **π ρ ο α π α ι τ ο ύ - μ ε ν α** (απαιτείται δηλαδή η επιτυχής εξέτασή τους για να μπορεί να παρακολουθήσει ο φοιτητής συγκεκριμένα άλλα μαθήματα).

- Ε.** Στη διάρκεια των δύο πρώτων Εξαμήνων των σπουδών του ο φοιτητής οφείλει να εγγράφεται, και να συμμετέχει στις αντίστοιχες εξετάσεις, σε όχι λιγότερα από τέσσερα (4) και σε όχι περισσότερα από έξι (6) μαθήματα κάθε Εξάμηνο. Στο τρίτο, τέταρτο, πέμπτο, έκτο έβδομο και όγδοο Εξάμηνο ο φοιτητής μπορεί να εγγράφεται κατ' ανώτατο όριο σε δώδεκα (12) μαθήματα. Κατά το τέταρτο έτος σπουδών ο φοιτητής οφείλει να εγγραφεί σε δύο (2) τουλάχιστον μαθήματα κάθε Εξάμηνο. Από τις ανωτέρω ρυθμίσεις εξαιρούνται οι φοιτητές που συμμετέχουν σε πρόγραμμα ακαδημαϊκών ανταλλαγών (για το εκάστοτε Εξάμηνο της συμμετοχής τους σε αυτό).

Πέραν των απαιτούμενων για την απόκτηση του πτυχίου μαθημάτων ο φοιτητής έχει το δικαίωμα να παρακολουθήσει επιπλέον μαθήματα, εφόσον το δηλώσει εγγράφως στη Γραμματεία του Τμήματος κατά τη διάρκεια των δηλώσεων μαθημάτων του χειμερινού και του εαρινού εξαμήνου αντίστοιχα. Στα επιπλέον αυτά μαθήματα δεν υπολογίζονται διδακτικές και πιστωτικές μονάδες, αλλά ο βαθμός τους αναγράφεται στο πιστοποιητικό σπουδών του φοιτητή, χωρίς ωστόσο να υπολογίζεται στον βαθμό του πτυχίου.

- ΣΤ.** Η εγγραφή σε μαθήματα των οποίων οι ώρες διδασκαλίας συμπίπτουν (ολικώς) δεν επιτρέπεται. Σε περίπτωση κατά την οποία εκ των υστέρων διαπιστωθεί εγγραφή σε μαθήματα που συμπίπτουν, διατηρείται η εγγραφή (και ο αντίστοιχος βαθμός) μόνον σε ένα από τα μαθήματα αυτά. Επειδή οι φοιτητές του Α' έτους εξαιρούνται των προαπαιτούμενων μαθημάτων, δεν μπορούν να δηλώσουν μαθήματα επιλογής από τις κατηγορίες ΑΘ και ΘΕ. Δεν επιτρέπεται επίσης η εγγραφή φοιτητών του πρώτου και του δεύτερου έτους σε επιλεγόμενα μαθήματα που προσφέρονται σε μεγαλύτερα έτη. Αντιθέτως οι φοιτητές του τρίτου και τετάρτου έτους μπορούν να δηλώνουν επιλεγόμενα μαθήματα όλων των ετών. Τέλος, οι φοιτητές πρέπει να έχουν πέντε (5) παρουσίες τουλάχιστον στα επιλεγόμενα μαθήματα που έχουν δηλώσει προκειμένου να λάβουν μέρος στην εξεταστική περίοδο του χειμερινού και του εαρινού εξαμήνου αντίστοιχα.

- ζ.** Ως προς το είδος τους τα μαθήματα διακρίνονται σε πα-
ραδόσεις, σεμινάρια και εργαστήρια.
- Τα σεμινάρια αποβλέπουν στην εξοικείωση των φοι-
τητών με την επιστημονική έρευνα και η ανελλιπής παρακο-
λούθησή τους από τους εγγεγραμμένους φοιτητές είναι υπο-
χρεωτική. Ο μέγιστος αριθμός συμμετεχόντων στα σεμινά-
ρια είναι τριάντα πέντε (35).
- Με τα εργαστήρια επιδιώκεται η εξοικείωση των φοι-
τητών με τη θεατρική πράξη και αποβλέπουν στη καλύτερη
κατανόηση της συγκεκριμένης όψης του θεατρικού φαινομέ-
νου, με την οποία οφείλει να είναι εξοικειωμένος ο μελετητής
του θεάτρου. Ο μέγιστος αριθμός συμμετεχόντων στα εργα-
στήρια είναι είκοσι (20).
- η.** Σε περίπτωση κατά την οποία σε σεμινάριο ή εργαστηριακό
μάθημα απαιτείται – λόγω του αναφερθέντος ορίου συμμετε-
χόντων – επιλογή μεταξύ των φοιτητών, προτεραιότητα έ-
χουν οι φοιτητές των μεγαλύτερων Εξαμήνων, και από αυ-
τούς πάλι όσοι οφείλουν λιγότερα μαθήματα για την απόκτη-
ση του πτυχίου.
- θ.** Εντός της πρώτης εβδομάδας από την έναρξη των μαθημά-
των ο διδάσκων κάθε μαθήματος παρουσιάζει αναλυτική πε-
ριγραφή του περιεχομένου του μαθήματος στους φοιτητές
και διευκρινίζει τον τρόπο εξέτασης. Κάθε φοιτητής οφείλει
να δηλώσει τα μαθήματα που επιθυμεί να παρακολουθήσει.
Η δήλωση των μαθημάτων αποτελεί απαραίτητη προϋπόθε-
ση για να μπορέσει να συμμετάσχει κανείς στις εξετάσεις
των συγκεκριμένων μαθημάτων.
- ι.** Στο τρίτο ή στο τέταρτο έτος πραγματοποιείται πρακτική
άσκηση φοιτητών ως επιλεγόμενο μάθημα. Η πρακτική
άσκηση των φοιτητών διαρκεί δύο (2) μήνες και είναι
πλήρους απασχόλησης, σύμφωνα με τις ανάγκες και το
ωράριο των φορέων εργασίας.
- κ.** Σε εξαιρετικές περιπτώσεις είναι δυνατή η απόκλιση από τις
ανωτέρω ρυθμίσεις, αλλά μόνον ύστερα από έγκριση της
Συνέλευσης του Τμήματος.

II. ΓΕΝΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ δ.μ.	ΑΡΙΘΜΟΣ π.μ. (ECTS)
I. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ	32	128	160
Αρχαίο Θέατρο (ΑΘ)	6	24	30
Παγκόσμιο Θέατρο (ΠΘ)	6	24	30
Νεοελληνικό Θέατρο (ΝΘ)	4	16	20
Θεωρία Θεάτρου και Δράματος (ΘΕ)	7	28	35
Γενική Κατάρτιση (ΓΚ)	2	8	10
Εργαστήρια (ΕΡΓ)	2	8	10
Σεμινάρια (ΣΕ)	4	16	20
Παιδαγωγική Κατάρτιση (ΠΚ)	1	4	5
II. ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ	14	56	70
Αρχαίο Θέατρο (ΑΘ)	3	12	15
Παγκόσμιο Θέατρο (ΠΘ)	2	8	10
Νεοελληνικό Θέατρο (ΝΘ)	2	8	10
Θεωρία Θεάτρου και Δράματος (ΘΕ)	2	8	10
Γενική Κατάρτιση (ΓΚ)	0	0	0
Εργαστήρια (ΕΡΓ)	2	8	10
Παιδαγωγική Κατάρτιση (ΠΚ)	3	12	15
III. ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ	2	8	10
Σύνολο	48	192	240

III. ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Παραδόσεις*

ΑΘ 011 * Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΘ 011	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	1 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες	3		5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο Υποχρεωτικό, Προαπαιτούμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Δεν υπάρχουν		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE746/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής θα πρέπει να: 1. Γνωρίζει ποιες είναι γενικά οι πηγές αλλά και τα νεότερα έργα αναφοράς για τη μελέτη του Αρχαίου Θεάτρου. 2. Διαθέτει βασικές γνώσεις για την εξέλιξη και τη μορφολογία των θεατρικών οικοδομημάτων στην Αρχαιότητα, καθώς και της σκηνογραφίας αλλά και των θεατρικών μηχανών (έκκύκλημα, γερανός κλπ.).

* Με αστερίσκο σημειώνονται τα προαπαιτούμενα μαθήματα.

3. Γνωρίζει ειδικότερα την ιστορική εξέλιξη του θεάτρου του Διονύσου στην Αθήνα, το οποίο έχει ιδιαίτερη ιστορική αξία.
4. Γνωρίζει τα σχετικά με τους δραματικούς αγώνες στην Αθήνα αλλά και με τη θεατρική δραστηριότητα στις υπόλοιπες ελληνικές περιοχές.
5. Έχει κατανοήσει βασικά χαρακτηριστικά του Αρχαίου Θεάτρου ως ιδιαίτερου θεατρικού κώδικα: τον ποιητικό του χαρακτήρα, τον ρόλο της μουσικής και της όρχησης, τη λειτουργία του Χορού, τη χρήση προσωπείων κλπ.
6. Έχει υπόψη του βασικές γνώσεις για την υπόκριση αλλά και τον ρόλο του κοινού στο Αρχαίο Θέατρο.
7. Έχει αποκτήσει βασικές γνώσεις για τα δραματικά είδη, τα κύρια χαρακτηριστικά τους και τους βασικούς εκπροσώπους τους.
8. Έχει στοιχειώσει γνώσεις για λαϊκότερα, “παραδραματικά” είδη όπως ο Μίμος.
9. Έχει αποκτήσει τις απαραίτητες γνώσεις για τις γηγενείς θεατρικές παραδόσεις στον ρωμαϊκό κόσμο (φεσκέννιοι σίχοι, σάτιρες, Ατελλανή φάρσα).
10. Έχει αποκτήσει βασικές γνώσεις για την ιστορία των ρωμαϊκών δραματικών ειδών τόσο της κωμωδίας (fabulla palia, fabula togata) όσο και της τραγωδίας (tragoedia, fabula praetexta).

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής θα πρέπει να:

- Γνωρίζει τις ιδιαίτερες μεθόδους που χρησιμοποιούνται για τη μελέτη παλαιότερων περιόδων του θεάτρου.
- Κατανοεί τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να αντλεί κανείς πληροφορίες από εικονογραφικό ή, γενικότερα, αρχαιολογικό υλικό.
- Κατανοεί τη σχέση του θεάτρου αλλά και γενικότερα της τέχνης με τα κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά συμφραζόμενα μιας κοινωνίας.
- Αντιλαμβάνεται τη διαφορετική λειτουργία της τέχνης σε μια παραδοσιακή κοινωνία.
- Κατανοεί την έννοια του “θεατρικού κώδικα”, δηλαδή τη λειτουργική αλληλεξάρτηση των στοιχείων του θεάτρου μιας εποχής και την ένταξή τους σε ένα ενιαίο σύνολο.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η φύση και η ιδιομορφία του αρχαίου ελληνικού θεάτρου.
Εξοικείωση με τις πηγές και τη βασική βιβλιογραφία.
Οι δραματικοί αγώνες και οι συντελεστές της παράστασης.
Το θεατρικό οικοδόμημα.
Μουσική και όρχηση.
Οι υποκριτές και υποκριτική: ιστορικά στοιχεία, σκευή, εκφορά του λόγου.
Ο Χορός (λειτουργία, όρχηση, μουσική).
Το κοινό.
Οι Διονυσιακοί τεχνίται.
Αδρομερής εξέταση της εξέλιξης του ρωμαϊκού θεάτρου

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	1) Σε κάθε παράδοση παρουσιάζονται με power-point πλουσιότατο εικονογραφικό υλικό (αγγειογραφίες, ανάγλυφα, ψηφιδωτά, φωτογραφίες θεατρικών οικοδομημάτων, αναπαραστάσεις

	κ.ά.). Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτώνται στο e-class, από όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. 2) Όπου το θέμα προσφέρεται, παρουσιάζεται οπτικοακουστικό υλικό από νεότερες παραστάσεις του θεάτρου ή της όπερας. Το υλικό αυτό αναρτάται στη συνέχεια e-class, από όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. 3) Παρέχονται πληροφορίες στους φοιτητές για αναζήτηση πηγών σχετικών με το Αρχαίο Θέατρο στο διαδίκτυο.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση των πηγών (από φωτοτυπίες)	1x13=13
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	73
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Γραπτή/προφορική τελική εξέταση (100%) Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- BLUME, H.-D., *Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο*, μετ. Μ. Ιατρού, Αθήνα 1986.
- DUPONT, F., *Η αυτοκρατορία του ηθοποιού. Το θέατρο στην αρχαία Ρώμη*, μετ. Σ. Γεωργακοπούλου, Αθήνα 2003.
- GREEN, R.-HANDLEY, E., *Εικόνες από το αρχαίο ελληνικό θέατρο*, μετ. Μ. Μάντζιου, Ηράκλειο 1996.
- McDONALD, M.-WALTON, J.M., *Οδηγός για το αρχαίο ελληνικό και ρωμαϊκό θέατρο*, μετ. Β. Λιαπής, Αθήνα 2011.
- MORETTI, J.-CH., *Θέατρο και κοινωνία στην αρχαία Ελλάδα*, μετ. Ε. Δημητρακοπούλου, Αθήνα 2004.
- PICKARD-CAMBRIDGE, A., *Οι δραματικές εορτές της Αθήνας*, αναθ. έκδ. J.GOULD,D.LEWIS, μετ. Μ. Υψηλάντη κ.ά., Θεσσαλονίκη 2011.

- WILES, D., *Το αρχαίο ελληνικό δράμα ως παράσταση*, μετ. Ελ. Οικονόμου, Αθήνα 2009.

Ξενόγλωσση:

- BEACHAM, R.C., *The Roman Theatre and its Audience*, Cambridge, Mass. 1991.
- BIEBER, M., *The History of the Greek and Roman Theater*, 2nd rev. ed., Princeton 1961.
- CSAPO, E.–SLATER, W.J., *The Context of Ancient Drama*, Ann Arbor, Michigan 1995.
- KRUMEICH, R.–PECHSTEIN, N. – SEIDENSTICKER, B., *Das griechische Satyrspiel*, Darmstadt 1999.
- PICKARD-CAMBRIDGE, A., *Dithyramb, Tragedy and Comedy*, 2nd ed. rev. by T.B.L.WEBSTER, Oxford 1966.
- WÜST, E., "Mimus", *Realencyclopädie der class. Altertumswissenschaft* XV A (1932) 1722-1764.
- WÜST, E., "Pantomimus", *Realencyclopädie der class. Altertumswissenschaft* XVIII 3 (1949) 833-869.

ΑΘ 012 Αρχαία ελληνική τραγωδία Ι: Αισχύλος

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΘ 012	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	8 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		Αρχαία ελληνική τραγωδία Ι: Αισχύλος	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο μάθημα αυτό προϋποτίθεται η επιτυχής εξέταση του μαθήματος «Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο» (ΑΘ 011)		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα	
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. Έχει αποκτήσει βασικές γνώσεις σχετικά με το βίο και το δραματικό έργο του Αισχύλου. 2. Μπορεί να περιγράψει το ιστορικό και πνευματικό περιβάλλον, στο οποίο αναπτύχθηκε ποιητικά ο Αισχύλος. 3. Γνωρίζει τα σωζόμενα έργα του ποιητή και το περιεχόμενό τους. 4. Γνωρίζει τη δραματική μορφή και το γλωσσικό ύφος των έργων του ποιητή. 5. Αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της τέχνης του ποιητή στον τρόπο που διαγράφει τους χαρακτήρες, στη χρήση του χορού, της μουσικής και της χορογραφίας. 6. Να γνωρίζει την προβληματική σχετικά με το ρόλο του θεού, καθώς και τη σημασία της μοίρας και της ενοχής στο αισχύλειο δράμα. 7. Έχει μελετήσει σε βάθος ένα από τα σωζόμενα έργα του ποιητή.	
Γενικές Ικανότητες	
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα έχει αναπτύξει τις ακόλουθες δεξιότητες: Θα μπορεί να αναγνωρίζει τον τρόπο, με τον οποίο ο Αισχύλος επεξεργάστηκε στα έργα του το δραματικό μύθο σε σχέση με τη μυθολογική παράδοση. Θα μπορεί εντοπίζει τα πιο σημαντικά ιδεολογικά και θεατρολογικά ζητήματα που θέτει το έργο του Αισχύλου. Θα έχει την ικανότητα να αναπτύσσει απόψεις για ορισμένους τραγικούς ήρωες, με βάση το δραματουργικό ρόλο και τη θέση τους στα έργα του ποιητή. Θα προσδιορίζει τους ιδεολογικούς άξονες που διαπερνούν το έργο του Αισχύλου.	

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η εισαγωγή στην τραγωδία του Αισχύλου αναφέρεται στις συνθήκες των αρχαίων παραστάσεων, στον τρόπο που ο συγκεκριμένος ποιητής επεξεργάζεται τον δραματικό μύθο της τραγωδίας με αφετηρία τη μυθολογική παράδοση· επίσης, αναφέρεται στη δράση και τη δομή του έργου, στη θεματική, στο γλωσσικό ύφος και τη χρήση των τελετουργιών, της μουσικής και της χορογραφίας, καθώς και στη διαγραφή των τραγικών προσώπων και του συλλογικού χαρακτήρα του Χορού.
--

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτώνται στο e-class απ' όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	7x3=21
	Σύνταξη προαιρετικής	20

	γραπτής ατομικής εργασίας	
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική γραπτή εργασία (προαιρετική) στην οποία αναλύεται ένα θέμα/χωρίο από το αισχύλειο έργο (30%) II. Γραπτή τελική εξέταση (70% ή 100%, αν δεν εκπονηθεί γραπτή εργασία). Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

Goldhill, S. (2008) *Αισχύλου Ορέστεια*, μετ. Α. Παπασυριόπουλος, Αθήνα.
Herington, H. (2000) *Αισχύλος*, μετ. Μ. Γιούνη, Θεσσαλονίκη.
Lossau, M.-J. (2009) *Αισχύλος*, μετ. Ν. Π. Μπεζαντάκος, Αθήνα.
Sommerstein, A. H. (2017) *Η Ζωή και το Έργο του Αισχύλου*, μετ. Π. Πολυκάρπου, επιμ. Α. Μαρκαντωνάτος, Αθήνα.
Χουρμουζιάδης, Ν. Χ. (2010) *Ο χορός στο αρχαίο ελληνικό δράμα*, Αθήνα.

Ξενόγλωσση

Cairns, D. (έπιμ.) (2013) *Tragedy and Archaic Greek Thought*, Swansea.
Garvie, A. F. (2009) *Aeschylus, Persae*, Οξφόρδη.
Goldhill, S. (1984) *Language, Sexuality, Narrative. The Oresteia*, Cambridge.
Goldhill, S. (1986) *Reading Greek Tragedy*, Cambridge.
Hutchinson, G. O. (1985) *Aeschylus, Seven Against Thebes*, Οξφόρδη.
Jouanna, J. και Montanari, F. (έπιμ.) (2009) *Eschyle à l'aube du théâtre occidental. Neuf exposés suivis de discussions, Vandœuvres-Genève 25-29 août 2008*, Γενεύη.
Kitto, H. D. F. (1961) *Greek Tragedy. A Literary Study*, Λονδίνο.
Lloyd, M. (έπιμ.) (2007) *Oxford Readings in Aeschylus*, Οξφόρδη.
Rosenmeyer, T. G. (1982) *The Art of Aeschylus*, Berkeley.
Scott, W. C. (1984) *Musical Design in Aeschylean Theater*, Hanover/Λονδίνο.
Sewall-Rutter, N. J. (2007) *Guilt by Descent. Moral Inheritance and Decision Making in Greek Tragedy*, Οξφόρδη.
Taplin, O. (1977) *The Stagecraft of Aeschylus*, Οξφόρδη.
Winnington-Ingram, R. P. (1983) *Studies in Aeschylus*, Cambridge.
Zeitlin, F. I. (1996) "Playing the Other: Theater, Theatricality, and the Feminine in Greek Drama", στο *Playing the Other: Gender and Society in Classical Greek Literature*, Chicago, σελ. 341-374.

ΑΘ 013 Αρχαία ελληνική τραγωδία II: Σοφοκλής

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΘ 013	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	2 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Αρχαία ελληνική τραγωδία II: Σοφοκλής		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και μικρά τεστ (πρόοδοι)	3		5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο Παραδόσεις, Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	«Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο» (ΑΘ011)		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΕΡΑΣΜΟΣ	ΝΑΙ (στην Γαλλική και την Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE849/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. έχει σαφή αντίληψη για τις συνθήκες (τόπο, χρόνο, θρησκευτικό πλαίσιο, υλικές υποδομές κ.τλ.) και τους όρους παραστάσεων της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας την κλασική περίοδο.
2. έχει βασικές γνώσεις για τον βίο και το έργο του Σοφοκλή
3. γνωρίζει ιστορικά στοιχεία για το πνευματικό περιβάλλον της αθηναϊκής πόλεως στην εποχή της ακμής της, μέσα στην οποία αναπτύχθηκε ποιητικά ο Σοφοκλής.
4. έχει επαρκή γνώση σχετικά με τη χειρόγραφη παράδοση και τις εκδόσεις του σωζόμενου σοφοκλείου έργου.
5. γνωρίζει τη θεματική και το έργο του Σοφοκλή και να μπορεί να εκτιμήσει την προσωπικότητα του Σοφοκλή μέσα από το έργο του.
6. γνωρίζει τη δραματική μορφή και το γλωσσικό ύφος των έργων του ποιητή.
7. αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της τέχνης του ποιητή όσον αφορά τη δραματική πράξη, την ειρωνεία, τα δραματικά πρόσωπα, τη χρήση του Χορού, τους ρυθμούς και τη σκηνική παρουσίαση.
8. προβληματίζεται σχετικά με τη θέση του ανθρώπου και τη σχέση του με τους θεούς, την κοινωνία και την οδύνη της ύπαρξης.
9. μπορεί να εκτιμήσει τη σοφόκλεια ποιητική στο χειρισμό και στη δημιουργία του τραγικού στοιχείου.

Γενικές Ικανότητες

- Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:
- προσεγγίζει ερμηνευτικά το κείμενο δύο τουλάχιστον σοφόκλειων τραγωδιών.
 - ανατρέχει στα βασικά έργα της βιβλιογραφίας για τις τραγωδίες του Σοφοκλή.
 - κατανοεί και αναγνωρίζει τον τρόπο με τον οποίο ο Σοφοκλής επεξεργάστηκε στα έργα του τον δραματικό μύθο με αφετηρία τη μυθολογική παράδοση.
 - εντοπίζει τα σημαντικά ιδεολογικά και θεατρολογικά ζητήματα που θέτει το έργο του Σοφοκλή.
 - προσδιορίζει τα ιδεολογικά, φιλοσοφικά και δραματουργικά χαρακτηριστικά που αποτυπώνονται στο έργο του ποιητή.
 - έχει την ικανότητα να αναπτύξει απόψεις για ορισμένους σοφόκλειους τραγικούς ήρωες, με βάση τον δραματουργικό ρόλο και τη θέση τους στα έργα του ποιητή.
 - προβληματίζεται σχετικά με τη θέση και τον ρόλο της προσωπικής ευθύνης, των ηθικών κανόνων και του καθήκοντος στο έργο του ποιητή.
 - έχει την ικανότητα να φωτίζει κρίσιμες πτυχές του σοφόκλειου έργου.
 - προσδιορίζει τους ιδεολογικούς άξονες που διαπερνούν το έργο του ποιητή.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η εισαγωγή στο τραγικό θέατρο του Σοφοκλή αναφέρεται στις συνθήκες των αρχαίων παραστάσεων, στον τρόπο που ο συγκεκριμένος ποιητής επεξεργάζεται τον δραματικό μύθο της τραγωδίας με αφετηρία τη μυθολογική παράδοση, στη δράση και στη δομή του έργου, στη θεματική, στο γλωσσικό ύφος και στη χρήση των τελετουργιών και των ρυθμών, στη σκηνική παρουσίαση, καθώς και στη διαγραφή των τραγικών προσώπων και του συλλογικού χαρακτήρα του Χορού.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Εισηγήσεις από τον διδάσκοντα στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε εισήγησης παρουσιάζονται με power-point.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση των σωζόμενων τραγωδιών του Σοφοκλή	7x3=21
	Συμμετοχή σε προαιρετική γραπτή εξέταση (πρόοδο)	21
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	44
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Προαιρετική γραπτή εξέταση (Πρόοδος) στη διάρκεια των μαθημάτων. Εξετάζεται ο βαθμός εξοικείωσης με το σοφοκλείο έργο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, με βάση το περιεχόμενο των παραδόσεων και τη σχετική βιβλιογραφία που έχει δοθεί στους φοιτητές από την αρχή του εξαμήνου (20%) II. Γραπτή τελική εξέταση (80% ή 100% για όσους δεν έχουν συμμετάσχει στην προαιρετική γραπτή εξέταση). Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην γαλλική ή την αγγλική γλώσσα.
--------------------------------	---

6. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Blundell, M.W. (1989), *Helping Friends and Harming Enemies: A Study in Sophocles and Greek Ethics*, Cambridge.
- Bowra, C. M. (1985), *Οι τραγωδίες του Σοφοκλή (Αντιγόνη – Οιδίπους Τύραννος)*, μτφρ. Αικ. Τσοτάκου – Καρβέλη, Αθήνα. [Από το βιβλίο του ίδιου: *Sophoclean Tragedy*, Oxford 1944].
- Burton, R.W.B. (1980), *The Chorus in Sophocles' Tragedies*. Οξφόρδη.
- Γιόση, Μαίρη, Ι. (1996), *Μύθος και λόγος στον Σοφοκλή*, Αθήνα.
- Dawe, R. D. [ed.] (1991), *Οιδίπους Τύραννος, κριτική και ερμηνευτική έκδοση*, μτφρ. Γ. Α., Χριστοδούλου, Αθήνα [πρωτότυπος τίτλος: *Sophocles: Oedipus Rex*, 1η έκδ. Λονδίνο 1982].
- Easterling, P. E. & Knox, B. M. W. (1990), *Ιστορία της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας*, μτφρ. Ν. Κονομή, Χρ. Κριμπά, Μ. Κονομή, Αθήνα.
- Easterling, Patricia E. (1996), *Σοφοκλέους Τραχίνιαι*, μτφρ. Π. Μ. Φαναράς, Αθήνα. (έκδ. του πρωτοτύπου στα αγγλικά: *Sophocles Trachiniae*, Cambridge 1982).
- Finglass, P. J. (2018), *Sophocles: Oedipus the King*, Cambridge Classical Texts and Commentaries, Cambridge.
- Gregory, Justina [επιμ.] (2010), *Όψεις και θέματα της αρχαίας ελληνικής τραγωδίας. 31 εισαγωγικά δοκίμια*, μτφρ. Μ. Καίσαρ κ. ά., επιμ. Δ. Ι. Ιακώβ, Αθήνα.
- Kitto, H. D. F. (1961), *Greek Tragedy. A Literary Study*, Λονδίνο.
- Knox, B. (1979), *Word and Action: Essays on the Ancient Theater*, Βαλτιμόρη
- Knox, B.M.W. (1983), *The Heroic Temper: Studies in Sophoclean Tragedy*, Berkeley.
- Lesky, Albin (1990), *Η Τραγική ποίηση των Αρχαίων Ελλήνων*, τ.Α΄, Από τη γένεση του είδους ως και τον Σοφοκλή, μτφρ. Ν. Χ. Χουρμουζιάδης, Αθήνα.
- Lloyd-Jones, Hugh & Wilson, N. G. (1990), *Sophocles fabulae*, Oxford Classical Texts, Oxford.

- Montanari, F. (2016), *Vocabolario della Lingua Greca*, Torino 32013 [ελληνική μετάφραση: *Σύγχρονο Λεξικό της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας*, μτφρ. Μ. Ανδρόνικου, Δ. Ιακώβ κ. ά., επιμ. ελλ. έκδ. Α. Ρεγκάκος, Αθήνα.
- Μύρης, Κ. Χ. (1996), *Σοφοκλέους Οιδίπους Τύραννος*, μτφρ. Κ. Χ. Μ., Αθήνα.
- Μύρης, Κ. Χ. (2003), *Σοφοκλέους Τραχίνιαι*, μτφρ. Κ. Χ. Μ., Αθήνα.
- Ρούσσος, Τ. (1993), *Σοφοκλής: Οιδίπους Τύραννος*, μτφρ. Τ. Ρ., Αθήνα.
- Ormand, Kirk [επιμ.] (2012), *A Companion to Sophocles*, Wiley-Blackwell, Oxford.
- Πανούσης, Γ. Α. (2011), «Οι παιδικοί ρόλοι στον *Οιδίποδα Τύραννο* του Σοφοκλή», *Λογείον* 1, 48-71.
- Πανούσης, Γ. Α. (2012), «Ο θάνατος του Ηρακλή στις *Τραχίνιες* του Σοφοκλή», *Παράβασις* 11, 157-67.
- Romilly, Jacqueline de (1990), *Αρχαία Ελληνική Τραγωδία*, μτφρ. Μ. Καρδαμίτσα-Ψυχογιού, Αθήνα.
- Segal, Ch. (1981), *Tragedy and Civilization: an Interpretation of Sophocles*, Harvard University Press, Cambridge Mass.
- Segal, Ch. (2001), *Οιδίπους Τύραννος. Τραγικός ηρωισμός και τα όρια της γνώσης*, μτφρ. Ε. Δ. Μακρυγιάννη και Ι. –Θ. Α. Παπαδημητρίου, Αθήνα.
- Taplin, O. (1977) *The Stagecraft of Aeschylus*, Οξφόρδη.
- Taplin, O. (1978) *Greek Tragedy in Action*, Berkeley.
- Vernant, Jean-Pierre & Vidal-Naquet, Pierre (1988-1991), *Μύθος και τραγωδία στην αρχαία Ελλάδα*, τόμ. Α' & Β', Αθήνα.
- Webster, T. B. L. (1996), *Εισαγωγή στον Σοφοκλή*, μτφρ. – επιμ. Ιωάννης Αχ. Μπάρμπας, Θεσσαλονίκη.
- Winnington – Ingram, R. P. (2016), *Σοφοκλής: Ερμηνευτική Προσέγγιση*, μτφρ. Ν. Κ. Πετρόπουλος - Χ. Φαράκλας, Αθήνα.
- Χουρμουζιάδης, Ν. Χ. (2010), *Ο χορός στο αρχαίο ελληνικό δράμα*, Αθήνα.

ΑΘ 014 Αρχαία ελληνική τραγωδία ΙΙΙ: Ευριπίδης

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΘ014	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	6ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Αρχαία Ελληνική Τραγωδία ΙΙΙ. Ευριπίδης		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες	3	5	

ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο Υποχρεωτικό
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο μάθημα αυτό προϋποτίθεται η επιτυχής εξέταση του μαθήματος ΑΘ011 «Εισαγωγή στο Αρχαίο Θέατρο»
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	Ναι, στην Αγγλική
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE774/

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Έχει βασικές γνώσεις σχετικά με τον βίο και το δραματικό έργο του Ευριπίδη.
2. Γνωρίζει ιστορικά στοιχεία για το πνευματικό περιβάλλον της αθηναϊκής πόλεως στην εποχή της ακμής της, μέσα στην οποία αναπτύχθηκε ποιητικά ο Ευριπίδης.
3. Γνωρίζει τη θεματική και το έργο του ποιητή.
4. Αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της τέχνης του ποιητή.
5. Έχει επαρκή γνώση σχετικά με τη χειρόγραφη παράδοση και τις εκδόσεις του σωζόμενου ευριπίδειου έργου.
6. Γνωρίζει τη δραματική τεχνική και το γλωσσικό ύφος του ποιητή, με βάση ένα αντιπροσωπευτικό έργο (*Μήδεια*).
7. Προβληματίζεται σχετικά με τη θέση του ανθρώπου και τη σχέση του με τους θεούς, την κοινωνία και την υπαρξιακή οδύνη.
8. Μπορεί να εκτιμήσει την ευριπίδεια ποιητική στον χειρισμό και στη δημιουργία του τραγικού στοιχείου.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί:

- Να κατανοεί και να αναγνωρίζει τον τρόπο, με τον οποίο ο Ευριπίδης επεξεργάστηκε στα έργα του τον δραματικό μύθο με αφετηρία τη μυθολογική παράδοση.
- Να εντοπίζει τα σημαντικά ιδεολογικά και θεατρολογικά ζητήματα που θέτει το έργο του Ευριπίδη.
- Να προσδιορίζει τα ιδεολογικά, φιλοσοφικά και δραματολογικά χαρακτηριστικά που αποτυπώνονται στο έργο του Ευριπίδη.
- Να αναπτύσσει απόψεις για ορισμένους ευριπίδειους τραγικούς ήρωες, με βάση τον δραματολογικό ρόλο και τη θέση τους στα έργα του ποιητή.
- Να προβληματίζεται σχετικά με τη θέση και τον ρόλο της προσωπικής ευθύνης, των ηθικών αντιλήψεων και αναζητήσεων στο έργο του ποιητή.
- Να φωτίζει κρίσιμες πτυχές του ευριπίδειου έργου.
- Να προσδιορίζει τους ιδεολογικούς άξονες που διαπερνούν το έργο του ποιητή.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Γενική εισαγωγή στο έργο του Ευριπίδη: Επεξεργασία του δραματικού μύθου με αφετηρία τη μυθική παράδοση, η θεματική, η δομή και η δράση, η ιδεολογία (με σύντομη αναφορά στις πολιτικές και πνευματικές εξελίξεις της εποχής του), το γλωσσικό ύφος, η διαγραφή των τραγικών προσώπων και του συλλογικού χαρακτήρα του Χορού. Διδασκαλία μιας ολόκληρης τραγωδίας (*Μήδειας*) και ανθολογημένων σκηνών από άλλα έργα.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες αναρτώνται στο e-class, από όπου μπορούν οι φοιτητές να τις λάβουν και να τις αξιοποιήσουν, χρησιμοποιώντας τους κωδικούς που τους παρέχει το Τμήμα.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση τραγωδιών	7x3=21
	Σύνταξη προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	20
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική γραπτή εργασία (προαιρετική) στην οποία αναλύεται ένα έργο του Ευριπίδη. II. Γραπτή τελική εξέταση (70% ή 100%, αν δεν εκπονηθεί γραπτή εργασία) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων: η πρώτη ενότητα αφορά τον βίο, το έργο και τη δραματική τεχνική του Ευριπίδη και η δεύτερη ενότητα αφορά την ανάλυση αποσπασμάτων ενός έργου του Ευριπίδη (<i>Μήδειας</i>) στην αρχαία ελληνική γλώσσα.	

	Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.
--	--

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Foley, H., *Female Acts in Greek Tragedy*, Princeton – Oxford 2001.
2. Lesky, Albin, *Η Τραγική Ποίηση των Αρχαίων Ελλήνων*, τ. Β', *Ο Ευριπίδης και το τέλος του είδους*, μετάφρ. Ν. Χουρμουζιάδης, Αθήνα 1989.
3. Mastronarde, D., J., *Ευριπίδου Μήδεια*, μετάφρ. Δ. Γιωτοπούλου, Αθήνα 2003.
4. Mossman, J., *Euripides Medea. With Introduction, Translation and Commentary*, Oxford 2011.
5. Mossman, J., (επιμ.), *Oxford Readings in Classical Tragedy*, Oxford – New York 2003.
6. Στεφανόπουλος, Θ., *Ευριπίδης Μήδεια*, Αθήνα 2012.
7. Χουρμουζιάδης, Ν. Χ., *Ευριπίδου Μήδεια. Εισαγωγή, Μετάφραση, Σημειώσεις*, Αθήνα 2011.

ΑΘ 015 Αρχαία ελληνική κωμωδία: Αριστοφάνης

1.ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΘ 015	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	4 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Αρχαία ελληνική κωμωδία: Αριστοφάνης		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και μικρά τεστ (πρόοδοι)		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο Παραδόσεις, Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο μάθημα αυτό απαραίτητη προϋπόθεση είναι η επιτυχής εξέταση του μαθήματος «Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο» (ΑΘ 011)		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Γαλλική και την Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE813/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα	
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. έχει σαφή αντίληψη για τις συνθήκες (τόπο, χρόνο, θρησκευτικό πλαίσιο, υλικές υποδομές κ.τ.λ.) και τους όρους παραστάσεων των κωμωδιών την κλασική περίοδο. 2. γνωρίζει τα βασικά στοιχεία για την καταγωγή και τις απαρχές της αρχαίας ελληνικής κωμωδίας και να την διακρίνει σε Παλαιά, Μέση και Νέα. 3. έχει επαρκή γνώση του τρόπου παράδοσης του κειμένου κυρίως των αριστοφανικών κωμωδιών. 4. είναι εξοικειωμένος με τα σημαντικότερα θέματα που απασχόλησαν τον Αριστοφάνη στο έργο του. 5. αναγνωρίζει τα κύρια δομικά στοιχεία μιας αριστοφανικής κωμωδίας, το αριστοφανικό γλωσσικό ύφος και τη χρήση της παρωδίας, τον χειρισμό των κωμικών χαρακτήρων και του χορού από τον κωμικό ποιητή. 6. κατανοεί τη σύνδεση των αριστοφανικών κωμωδιών με το κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο της εποχής τους, τη θρησκεία και την τελετουργία. 7. γνωρίζει το περιεχόμενο, την πλοκή, τους χαρακτήρες και τον δραματικό τους ρόλο σε τρεις κωμωδίες του Αριστοφάνη και 8. συνδέει το περιεχόμενο των αριστοφανικών έργων με την επικαιρότητα και το κοινωνικό, πολιτικό, οικονομικό και θρησκευτικό περιβάλλον της εποχής που γράφτηκαν και παρουσιάστηκαν στη σκηνή.	
Γενικές Ικανότητες	
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να: • προσεγγίζει ερμηνευτικά το κείμενο τριών τουλάχιστον αριστοφανικών κωμωδιών. • αναγνωρίζει τα κωμικά ευρήματα μιας αριστοφανικής κωμωδίας. • ανατρέχει στα βασικά έργα της βιβλιογραφίας για τις κωμωδίες του Αριστοφάνη. • ανιχνεύει και να αιτιολογεί την παρουσία κάποιων θεμελιωδών χαρακτηριστικών της κωμωδίας του Αριστοφάνη, όπως η παρωδία, η βωμολοχία, η αλληγορία, οι αναφορές στο θέατρο, οι φανταστικοί κόσμοι και η ουτοπία κ.λπ. • διακρίνει και να αποτιμά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της δραματολογίας του Αριστοφάνη, αλλά και να περιγράφει την πρώτη παράσταση των έργων.	

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η εισαγωγή στην αρχαία ελληνική κωμωδία και το θέατρο του Αριστοφάνη αναφέρεται στις συνθήκες των αρχαίων παραστάσεων, στην επεξεργασία του κωμικού μύθου σε σχέση με την ιστορική πραγματικότητα, στη δράση τη δομή και τη θεματική της αριστοφανικής κωμωδίας, στο γλωσσικό ύφος και τη σημασία της παρωδίας, στη χρήση των τελετουργιών και της θρησκείας στους ρόλους των κωμικών προσώπων και του Χορού.
--

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Εισηγήσεις από τον διδάσκοντα στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε εισήγησης παρουσιάζονται με power-point.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου

	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση των αριστοφανικών κωμωδιών	7x3=21
	Συμμετοχή σε προαιρετική γραπτή εξέταση (πρόοδο)	21
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	44
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Προαιρετική γραπτή εξέταση (Πρόοδος) στη διάρκεια των μαθημάτων. Εξετάζεται ο βαθμός εξοικείωσης με το αριστοφανικό έργο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του, με βάση το περιεχόμενο των παραδόσεων και τη σχετική βιβλιογραφία που έχει δοθεί στους φοιτητές από την αρχή του εξαμήνου (20%) II. Γραπτή τελική εξέταση (80% ή 100% για όσους δεν έχουν συμμετάσχει στην προαιρετική γραπτή εξέταση). Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην γαλλική ή την αγγλική γλώσσα.	

5.ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Συνιστώμενη Βιβλιογραφία:

1. Wilson, N. G., *Aristophanis comoediae* vol. I & II, OCT, Oxford 2007.
2. Ρούσσο, Τάσος, *Αριστοφάνης, Βάτραχοι*, μτφρ. Τ. Ρ., Κάκτος, Αθήνα 1993.
3. Σταύρου, Θρασύβουλος, (μτφρ.), *Οι κωμωδίες του Αριστοφάνη*, Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», Αθήνα 2004.
4. Biles, Z. P., *Aristophanes and the Poetics of Competition*, Cambridge 2011.
5. Bowie, A., *Αριστοφάνης. Μύθος, τελετουργία και κωμωδία*, μτφρ. Πόλυ Μοσχοπούλου, τυπωθήτω – Δαρδανός, Αθήνα 1999.
6. Cartledge, P., *Aristophanes and his Theatre of the Absurd*, Bristol 1990 (= *Ο Αριστοφάνης και το θέατρο του παραλόγου*, μτφρ. Λένα Ταχμαζίδου, εκδ. Ενάλιος, Αθήνα 2006).
7. Cornford, F. M., *Η αττική κωμωδία*, μτφρ. Λ. Ζενάκος, εκδ. Παπαδήμας, Αθήνα 1993.
8. Dobrov, Gr. (éd.), *Brill's Companion to the Study of Greek Comedy*, Leiden – Boston 2010.
9. Dover, K. J., *Η κωμωδία του Αριστοφάνη*, μτφρ. Φ. Ι. Κακριδής, MIET, Αθήνα 1978.

10. Dover, K. J., *Aristophanes Frogs*, Edited with Introduction and Commentary by K. Dover, Clarendon Press, Oxford 1993.
11. Hughes, Al., *Η παράσταση της κωμωδίας στην αρχαία Ελλάδα*, μτφρ. & επιστημονική επιμέλεια Άγις Μαρίνης, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2019.
12. Κακριδής, Φάνης Ι., *Αριστοφάνους Όρνιθες*, Ερμηνευτική Έκδοση Ανανεωμένη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2019.
13. Κατσής, Γ.Δ. (επιμ.), *Θάλεια: Αριστοφάνης, 15 Μελετήματα*, εκδ. Σμίλη, Αθήνα 2007.
14. Κωνσταντάκος, Ι., «Η αβάσταχτη ελαφρότητα των στίχων: Παιχνίδια γρίφων στον ποιητικό αγώνα των Βατράχων του Αριστοφάνη», στο Στ. Τσιτσιρίδης (έκδ.), *Παραχορήγημα. Μελετήματα προς τιμήν του Καθηγητή Γρηγόρη Μ. Σηφάκη*, Ηράκλειο 2010, 317-341.
15. Παππάς Θ. Γ. & Μαρκαντωνάτος, Α. Γ., (επιμ.), *Αττική Κωμωδία. Πρόσωπα και Προσεγγίσεις*, Gutenberg, Αθήνα 2011.
16. Σηφάκης, Γρ. Μ., *Προβλήματα μετάφρασης του Αριστοφάνη*, εκδ. στιγμή, Αθήνα 1985.
17. Sommerstein, A. H., *Αρχαίο ελληνικό δράμα και δραματουργοί*, μτφρ. Αρετή Χρήστου, εκδ. Μεταίχμιο, Αθήνα 2006.
18. Sommerstein, A. H., *Aristophanes Frogs*, edited with translation and notes by A. H. Sommerstein, Aris & Phillips Classical Texts, Oxford 1996.
19. Σπυρόπουλος, Ηλ. Σ., *Αριστοφάνης, Σάπια, Θέατρο, Ποίηση*, Θεσσαλονίκη 1988.
20. Stanford, W. B., *Αριστοφάνους, Βάτραχοι. Κριτική και ερμηνευτική έκδοση*, μτφρ. Μάριος Μπλέτας, Καρδαμίτσα, Αθήνα 1993.
21. Στεφανόπουλος, Θ. & Αντζουλή Ελένη, *Δραματική Ποίηση. Αριστοφάνη Όρνιθες*, Οργανισμός Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων, ΥΠΕΠΘ - Π. Ι., Αθήνα 2006.
22. Thiercy, Pascal, *Ο Αριστοφάνης και η αρχαία κωμωδία*, μτφρ. Γ. Φ. Γαλάνης, Πατάκης, Αθήνα 1999.
23. Wiles, D., *Το αρχαίο ελληνικό δράμα ως παράσταση. Μια εισαγωγή*, μτφρ. Ελένη Οικονόμου, ΜΙΕΤ, Αθήνα 2009.
24. Zimmermann, B., *Η αρχαία ελληνική κωμωδία*, μτφρ. Η. Τσιριγκάκης, Παπαδήμας, Αθήνα 2002.

ΑΘ 016 Αριστοτέλους «Περί ποιητικής»

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΘ 016	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	6 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ «ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ»		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες	3		5

ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο Υποχρεωτικό
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο μάθημα αυτό προϋποτίθεται η επιτυχής εξέταση του μαθήματος ΑΘ011 «Εισαγωγή στο Αρχαίο Θέατρο»
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE749/

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής θα πρέπει να:

11. Γνωρίζει βασικά στοιχεία της σκέψης του Αριστοτέλη και των ερμηνευτικών σχημάτων που χρησιμοποιεί.
12. Γνωρίζει βασικές γνώσεις για τον χαρακτήρα των μη εκδομένων έργων (άκροατικά έργα) του Αριστοτέλη όπως είναι η *Ποιητική*, όπως επίσης άλλων αριστοτελικών έργων με συναφές περιεχόμενο (*Νίκαι Διονυσιακά*, *Όμηρικά άπορήματα* κ.ά.).
13. Να διαθέτει ακριβή γνώση της συζήτησης για τον χαρακτήρα (περιγραφικός/κανονιστικός), τη διάρθρωση και τη χρονολόγηση της *Ποιητικής*.
14. Να γνωρίζει το περιεχόμενο (τουλάχιστον σε πρώτο επίπεδο) όλων των κεφαλαίων της *Ποιητικής*.
15. Να έχει κατανοήσει βασικές της *Ποιητικής* όπως είναι η *μίμησις*, η *κάθαρσις*, ο *μύθος*, η *οίκεια ήδονή* κ.ά. αλλά και των συζητήσεων γύρω από την ερμηνεία των συγκεκριμένων εννοιών.
16. Να έχει αποκτήσει σαφή εικόνα για την τεράστια επίδραση της *Ποιητικής* στη θεωρία αλλά και στην πράξη του θεάτρου από την Αναγέννηση έως σήμερα.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής θα πρέπει να:

- Έχει εξοικειωθεί με την ερμηνευτική προσέγγιση δύσκολων θεωρητικών κειμένων όπως η *Ποιητική*, που έχουν βαθύ περιεχόμενο και συνδέονται με δυσεπίλυτα ερμηνευτικά προβλήματα.
- Έχει αποκτήσει εξοικείωση με έναν πιο αφηρημένο και θεωρητικό τρόπο αντιμετώπισης του θεατρικού φαινομένου.
- Κατανοεί τον διαφορετικό τρόπο με τον οποίο ερμηνεύτηκε το θέατρο αλλά και εν γένει το καλλιτεχνικό φαινόμενο σε παλαιότερες εποχές.
- Αντιλαμβάνεται την εξέλιξη και τη συνέχιση των θεωρητικών συζητήσεων γύρω από το θέατρο από την Αρχαιότητα έως σήμερα.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Εισαγωγή στο έργο του Αριστοτέλη και παρουσίαση βασικών στοιχείων της σκέψης του (κυρίως της τελολογικής αντίληψης). Κύρια χαρακτηριστικά και

προβλήματα (χειρόγραφη παράδοση, χρονολόγηση κλπ.) της *Ποιητικής*. Ιστορία της επίδρασής της στους νεότερους χρόνους. Αναλυτική ερμηνεία του κειμένου με ιδιαίτερη έμφαση στην πραγμάτευση κεντρικών εννοιών της αριστοτελικής θεωρίας (*μίμησις, κάθαρσις, μῦθος, οἰκεία ἡδονή* κ.λπ.). Το έργο διδάσκεται από το πρωτότυπο (με βάση την κριτική έκδοση του R. Kassel). Κατά τη διδασκαλία χρησιμοποιείται επικοινωνιακή μετάφραση του διδάσκοντα.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτώνται στο e-class, από όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση σχετικών κεφαλαίων της πραγματείας αλλά και συναφών κειμένων του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη	1x13=13
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	73
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Γραπτή τελική εξέταση (100%) Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Αριστοτέλους *Περὶ ποιητικῆς*, μετ. Σ. Μενάρδου, εισαγωγή–κείμενο–ερμηνεία Ι. Συκουτρή, (Ακαδημία Αθηνών, Ελλην. Βιβλιοθ. 2) Αθήναι 1937.
2. G.M.A. Grube, *Ο Αριστοτέλης για την ποίηση και το ύφος*, μτφρ. Γ. Χρυσάφης, Αθήνα 1995.
3. M. Fuhrmann, *Αρχαία λογοτεχνική θεωρία: Αριστοτέλης, Οράτιος, «Λογγίνος»*, μετ. Μ. Καίσαρ, εκδ. Παπαδήμας, Αθήνα 2007, σελ. 25-197.
4. Lucas, D., *Aristotle's Poetics. Introduction, Commentary and Appendices*, Oxford 1968.

5. Halliwell, St., *Aristotle's Poetics*, London 1986.
 6. A. Oksenberg Rorty (επιμ.), 6+1 δοκίμια για την Ποιητική του Αριστοτέλη, μτφρ. Κ. Χατζοπούλου, εκδ. Βάνιας, Θεσσαλονίκη 2006.

ΠΘ 021 Μεσαιωνικό, Αναγεννησιακό και Ελισαβετιανό Θέατρο

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΘ 021	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	2 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟ, ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΑΚΟ ΚΑΙ ΕΛΙΣΑΒΕΤΙΑΝΟ ΘΕΑΤΡΟ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
	Διαλέξεις	3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παγκόσμιο Θέατρο Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE751/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. Γνωρίζει τις σημαντικότερες εξελίξεις στο θέατρο σε σχέση με την υποκριτική και τους ηθοποιούς, την οργάνωση των θιάσων, τη μορφή των θεατρικών κτιρίων, τη σκηνογραφία, το θεατρικό κείμενο, τις κοινωνικές ομάδες και προτιμήσεις του κοινού. 2. Κατανοεί τις βασικές αισθητικές και ιδεολογικές αρχές των ρευμάτων του Κλασικισμού και του Μπαρόκ 2. Αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της δραματοουργίας των σημαντικότερων Ευρωπαίων συγγραφέων των περιόδων που αναγράφει ο τίτλος του μαθήματος. 3. Αναλύει επιλεγμένα θεατρικά έργα της περιόδου με βάση τις αρχές των ρευμάτων ή της εποχής στην οποία ανήκουν, αλλά και τις ιδιαιτερότητες των συγγραφέων.
Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Ερμηνεύει τα επιμέρους θεατρικά φαινόμενα των εξεταζόμενων περιόδων με βάση το γενικότερο πλαίσιο αισθητικών και ιδεολογικών αξιών της εποχής στην οποία ανήκουν.
- Εντοπίζει τις διαφοροποιήσεις των θεατρικών φαινομένων από εποχή σε εποχή.
- Αναλύει τη δομή και το περιεχόμενο των θεατρικών κειμένων της υπό εξέταση περιόδου στη συγχρονία τους (τις συγκεκριμένες πολιτισμικές, ιδεολογικές και αισθητικές συνθήκες) και στη διαχρονία τους (τη θεατρική παράδοση).

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

- Η ανάδυση του νεότερου ευρωπαϊκού θεάτρου τον 10^ο αιώνα. Το λειτουργικό δράμα και η έξοδος του από τον χώρο της εκκλησίας στις δημόσιες εκδηλώσεις των μυστηρίων, των κύκλων παθών και των έργων με θαύματα.
- Το κοσμικό θέατρο του ύστερου Μεσαίωνα: φάρσα, γιορτές των τρελών, ηθικολογίες και ιντερλούδια.
- Το θέατρο των ουμανιστών της Αναγέννησης: θεωρία του Κλασικισμού, κομέντια ερουντίτα, αναγεννησιακή κωμωδία, τραγωδία και τραγικωμωδία και ποιμενικό δράμα.
- Η κομέντια ντελ άρτε στην Ιταλία.
- Ο «Χρυσός Αιώνας» του ισπανικού θεάτρου (1580-1680).
- Το θέατρο της ύστερης Αναγέννησης στην Αγγλία και η ελισαβετιανή, ιακωβιανή και καρολιανή δραματουργία (1590-1640). Η εδραίωση της επαγγελματικής σκηνής.
- Το θέατρο του Μπαρόκ.
- Μελέτη σεναρίων της κομέντια ντελ άρτε, κείμενων φάρσας και έργων των συγγραφέων Μακιαβέλλι, Λόπτε ντε Βέγκα, Καλντερόν, Κρίστοφερ Μάρλοου, Μπεν Τζόνσον και Σαίξπηρ.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	- Στην τάξη - Παρακολούθηση θεατρικής παράστασης και ανοιχτό μάθημα σε συνεργασία με τον σκηνοθέτη και τους υπόλοιπους συντελεστές	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτώνται στο e-class απ' όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις και υλικό από σχετικές ακαδημαϊκές ιστοσελίδες	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με	8x3=24

	ανάγνωση θεατρικών έργων	
	Παρακολούθηση παράστασης και συζήτηση στο θέατρο	4
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	58
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Γραπτή τελική εξέταση (100%) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στην ιστορία και θεωρία του ευρωπαϊκού θεάτρου των υπό εξέταση περιόδων και η δεύτερη ενότητα αφορά στην ανάλυση θεατρικών έργων Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα
1. Φάρσα: <i>Ο Μυλωνάς του οποίου την ψυχή οδηγεί ο Διάβολος στην κόλαση</i>, μετ. Δ. Τσατσούλης, <i>Θεατρογραφίες</i>, τχ. 17 (2012), σσ. 101-114 [PDF – e-class]. 2. Commedia dell'arte: «Οι λογοδοσμένοι», <i>Scenarios of the Commedia dell'Arte. Flaminio Scala's «Il Teatro delle Favole Rappresentative»</i>, επιμ.-μετ. Henry E. Salerno, πρόλ. K. McKee, Limelight Editions, Νέα Υόρκη, 1992, σσ. 73-77. Μετ. κειμένου στα ελληνικά: Ελένη Αιμιλία Τσιντζήρα, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, Πανεπιστήμιο Πατρών, Φεβ. 2011 [PDF / e- class]. 3. Μακιαβέλι, Νικολό, <i>Μανδραγόρας</i>, μετ. Π. Πρεβελάκης, Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας, Σχολή Μωραΐτη, Αθήνα, 1981. 4. Marlowe, Christopher, <i>Δόκτωρ Φάουστους</i>, μετ.-σημ. Κλ. Κύρου, εισ. J. Kott, εκδ. Άγρα, Αθήνα, 1990 [βλ. και ραδιοφωνική διασκευή, 1990, μετ. Χρ. Μπάμπου-Παγκουρέλη, στην ιστοσελίδα http://www.isobitis.com/theatro/theatro663.mp3]. 5. Σαίξπηρ, Ουίλιαμ, <i>Ο βασιλιάς Ληρ</i>, μετ. Ερ. Μπελιές, Κέδρος, Αθήνα, 2001. 6. Τζόνσον, Μπεν, <i>Βολπόνε ή η αλεπού</i>, κωμωδία σε πέντε πράξεις, μετ. Άγγ. Τερζάκης, Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας,

Σχολή Μωραΐτη, Αθήνα, 1973 [Βλ. ραδιοφωνική διασκευή ίδιας μετάφρασης στην ιστοσελίδα: <http://www.isobitis.com/theatro/theatro620.mp3>].

7. Ντε Βέγα, Λόπε, *Φουέντε Οβεχούνα*, δράμα σε δύο μέρη, μετ. Κ. Κάστρο, εκδ. Δωδώνη, Αθήνα, 1977 [βλ. ραδιοφωνική διασκευή μετάφρασης του Ν. Γκάτσου, 1959, στην ιστοσελίδα <http://www.isobitis.com/theatro/theatro765.mp3>].

8. Καλντερόν, *Η ζωή είναι όνειρο*, δράμα σε τρεις μέρες, εισ. – μετ. Π. Πρεβελάκης, Εταιρεία Σπουδών Νεοελληνικού Πολιτισμού και Γενικής Παιδείας, Σχολή Μωραΐτη, Αθήνα, 1975.

Διδακτικά συγγράμματα

1^η επιλογή: Brockett, Oscar - Hildy, Franklin G., *Ιστορία του θεάτρου*. Α' τόμος: *Από την προϊστορία μέχρι τον Μολιέρο*, μετ. Μ. Βιτετζάκης, Αντ. Γαϊτάνα, Άγγ. Κεχαγιάς, Μ. Χατζηεμμανουήλ, σειρά «Βιβλία για το θέατρο» 26, Κοάν, Αθήνα, 2013, σσ. 81-208

2^η επιλογή: Διδακτικό σύγγραμμα ανοιχτής πρόσβασης στο διαδίκτυο: Ταμπάκη, Άννα –Σπυριδοπούλου, Μαρία –Αλτουβά, Αλεξία, *Ιστορία και Δραματολογία του Ευρωπαϊκού θεάτρου. Από την Αναγέννηση στον 18ο αιώνα*, Ελληνικά Ακαδημαϊκά Ηλεκτρονικά Συγγράμματα και Βοηθήματα, Αθήνα, 2015, σσ. 18-147 στην ιστοσελίδα <https://repository.kallipos.gr/handle/11419/2928> (τελευταία πρόσβαση 19/2/2017)

3^η επιλογή: Fischer-Lichte, Erika, *Ιστορία του θεατρικού δράματος*, τόμ. 1: *Από την αρχαιότητα έως τον γερμανικό κλασικισμό*, μετ. Γ. Καλκφάτιδης, Πλέθρον, Αθήνα, 2011, σσ. 77-208.

4^η επιλογή: Müller, Werner, *Θέατρο του σώματος & commedia dell'arte*, μετ. Δ. Μαυρομούστακος, University Studio Press, Θεσσαλονίκη, 1996, σσ. 109-136, 152-59.

- Σημειώσεις της διδάσκουσας (θα διανέμονται στην τάξη και θα είναι διαθέσιμες στο τέλος του εξαμήνου στο e-class).
- Αποσπάσματα δοκιμίων που θα διανέμονται στην τάξη

Συμπληρωματική βιβλιογραφία

- Παπαγεωργίου, Ιωάννα, «Φουέντε Οβεχούνα. Το έργο και η εποχή του», στο: *Fuente Ovejuna. Η πηγή των αμνών*, επιμ. Σ. Βλαχάκη, Πρόγραμμα της παράστασης, Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Πάτρας, Πάτρα, 2017, σσ. 19-25.

ΠΘ 022 Το ευρωπαϊκό θέατρο από τον 17^ο έως τον 19^ο αιώνα (από τον Κλασικισμό μέχρι τον Ρομαντισμό)

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΘ 022	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	3 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΠΟ ΤΟΝ 17 ^Ο ΕΩΣ ΤΟΝ 19 ^Ο ΑΙΩΝΑ (ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΛΑΣΙΚΙΣΜΟ ΜΕΧΡΙ ΤΟΝ ΡΟΜΑΝΤΙΣΜΟ)		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ

		ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παγκόσμιο Θέατρο Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE743/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Γνωρίζει τις βασικές αισθητικές και ιδεολογικές αρχές των ρευμάτων του Κλασικισμού, του Μπαρόκ, του Διαφωτισμού και του Ρομαντισμού στο θέατρο.
2. Αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της δραματοουργίας των σημαντικότερων Ευρωπαίων συγγραφέων των περιόδων που αναγράφει ο τίτλος του μαθήματος.
3. Αναλύει επιλεγμένα θεατρικά έργα της περιόδου με βάση τις αρχές των ρευμάτων στα οποία ανήκουν, αλλά και τις ιδιαιτερότητες των συγγραφέων.
4. Γνωρίζει τις σημαντικότερες εξελίξεις στο θέατρο σε σχέση με την υποκριτική και τους ηθοποιούς, την οργάνωση των θιάσων, τη μορφή των θεατρικών κτιρίων, τη σκηνογραφία, το θεατρικό κείμενο, τις κοινωνικές ομάδες και προτιμήσεις του κοινού.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Ερμηνεύει τα επιμέρους θεατρικά φαινόμενα των εξεταζόμενων περιόδων με βάση το γενικότερο πλαίσιο αισθητικών και ιδεολογικών αξιών της εποχής στην οποία ανήκουν.
- Εντοπίζει τις διαφοροποιήσεις των φαινομένων από εποχή σε εποχή.
- Αναλύει τη δομή και το περιεχόμενο των θεατρικών κειμένων στη συγχρονία τους (τις συγκεκριμένες πολιτισμικές, ιδεολογικές και αισθητικές συνθήκες) και στη διαχρονία (τη θεατρική παράδοση)

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Εξετάζονται η γαλλική κλασική περίοδος, το αγγλικό θέατρο της Παλινόρθωσης, το θέατρο του Διαφωτισμού και τα δραματικά είδη και οι θεατρικές πρακτικές που εγγράφονται στο κίνημα του Ρομαντισμού. Οι φοιτητές μελετούν επιλογή έργων του Κορνέιγ, του Μολιέρου, του Ρακίνα, του Γκολντόνι, του Μαριβό, του Γκαίτε, του Κλάιστ και του Ουγκώ, καθώς και ένα κείμενο του μυθιστορηματικού δράματος.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτώνται στο e-class απ' όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις και υλικό από σχετικές ακαδημαϊκές ιστοσελίδες	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	7x3=21
	Σύνταξη προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	20
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική γραπτή εργασία (προαιρετική) στην οποία αναλύεται ένα θεατρικό έργο της υπό εξέτασης περιόδου σε σχέση με το ρεύμα και τη δραματουργική παράδοση στην οποία ανήκει (30%) II. Γραπτή τελική εξέταση (70% ή 100%, αν δεν εκπονηθεί γραπτή εργασία) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στην ιστορία και θεωρία του ευρωπαϊκού θεάτρου των υπό εξέταση περιόδων και η δεύτερη ενότητα αφορά στην ανάλυση θεατρικών έργων. Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα

1. Corneille, Pierre, «Ο Σιντ», τραγωδία σε πέντε πράξεις, έμμετρη απόδοση Κ. Βάρναλης, περ. *Θέατρο* (Κ. Νίτσου), τχ. 12 (Νοέμ.-Δεκ. 1963), σσ. 50-70.
2. Ρακίνας, *Ανδρομάχη*, μετ. Στρ. Πασχάλης, σειρά «Θέατρο», Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, Αθήνα, 1998.
3. Μολιέρος, *Κατά φαντασίαν ασθενής*, μετ. Δημ. Ν. Χαρτουλάρης, Δωδώνη, Αθήνα-Γιάννινα, 1993.
4. Marivaux, *Το παιχνίδι του έρωτα και της τύχης*, μετ. Ανδ. Στάικος, σειρά «Θέατρο», Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, Αθήνα, 1998.
5. Γκολντόνι, *Το καινούριο σπίτι*, μετ. Τζ. Μαστοράκη, Θεατρικός Οργανισμός Εποχή, Αθήνα, 1986.
6. Σίλλερ, Φρειδερίκος, *Μαρία Στούαρτ*, μετ. Β. Ρώτας, Επικαιρότητα, Αθήνα, 2001.
7. Ουγκό, Βίκτωρ, *Ερνάνης*, δράμα εις πράξεις 5, μετ. Ι. Πολέμης, Νέος Παλμός, Αθήνα, 1975.

Μελέτες - Πρόλογοι

1. Corneille, Pierre, «Ο Κορνέιγ για το Σιντ», μετ. Τ. Δραγώνας, περ. *Θέατρο* [Κ. Νίτσου], τχ. 12, Νοέμ.-Δεκ. 1963, σσ. 71-73 [e-class: έγγραφα]
2. *Ευρωπαϊκά γράμματα. Ιστορία της ευρωπαϊκής λογοτεχνίας*, διεύθυνση έκδοσης Annick Benoit – Dusausoy & Gay Fontaine, μετ. Λ. Στεφάνου, εκδ. Σοκόλη, Αθήνα, 1999, τόμ. Β', σσ. 7-13, 81-85 & 117-124.
3. Racine, «Πρόλογος», *Βερενίκη*, μετ. Στρ. Πασχάλης, Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, Αθήνα, 1997, σσ. 19-24 [e-class: έγγραφα].
4. Dort, Bernard, «Αναζητώντας τον έρωτα και την αλήθεια. Σχεδιάγραμμα ενός συστήματος του θεάτρου του Μαριβό», μετ. Δημ. Δημητριάδης, *Θεατρικά Τετράδια*, τχ. 14 (1986-87), σσ. 9-22 [e-class: έγγραφα].

Διδακτικά συγγράμματα

Επιλογή 1^η: Παπαγεωργίου, Ιωάννα, *Το ευρωπαϊκό θέατρο από τον 17ο έως τον 19ο αιώνα (από τον Κλασικισμό μέχρι τον Ρομαντισμό)*, εκδ. Πανεπιστημίου Πατρών, Πάτρα, 2011 [κωδικός βιβλίου στον Εύδοξο: 22689453]

Επιλογή 2^η: Διδακτικό σύγγραμμα ανοιχτής πρόσβασης στο διαδίκτυο (<https://repository.kallipos.gr/handle/11419/2928?locale=en>): Ταμπάκη, Άννα – Σπυριδοπούλου, Μαρία – Αλτουβά, Αλεξία, *Ιστορία και Δραματολογία του Ευρωπαϊκού θεάτρου. Από την Αναγέννηση στον 18ο αιώνα*, Ελληνικά Ακαδημαϊκά Ηλεκτρονικά Συγγράμματα και Βοηθήματα, Αθήνα, 2015, σσ. 155-403.

Επιλογή 3^η: Brockett, Oscar, *Ιστορία του θεάτρου*, τόμ. 2, χ.μ., εκδ. Κοάν, 2017 [κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 68407652].

Επιλογή 4^η: Φουρστ, Λίλιαν, *Η προοπτική του Ρομαντισμού*, μετ. Κλ. Σύρμα, πρόλ. Στ. Ροζάνης, εκδόσεις Ψυχογιός, Αθήνα, 2001, σσ. 45-87, 95-115, 121-123, 136-151, 167-169, 284-304, 306-310, 389-395 [κωδικός Βιβλίου στον Εύδοξο: 2857].

**ΠΘ 023 Το θέατρο του 19^{ου} αιώνα: Ρεαλισμός, Νατουραλισμός,
Ψυχολογικό δράμα**

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΠΘ 023	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ 4 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ 19 ^{ΟΥ} ΑΙΩΝΑ: ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ, ΝΑΤΟΥΡΑΛΙΣΜΟΣ, ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΔΡΑΜΑ	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παγκόσμιο θέατρο Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE742/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Γνωρίζει τα κύρια αισθητικά κινήματα του 19^{ου} αιώνα και ειδικά το ρεαλιστικό ρεύμα και το νατουραλιστικό κίνημα. Να συγκρίνει και να αντιπαραβάλλει τις αρχές τους με τα προγενέστερα κινήματα του κλασικισμού και του ρομαντισμού.
2. Παρουσιάζει τις ιδιαιτερότητες κάθε κινήματος, που αναπτύσσονται με βάση την ευρωπαϊκή χώρα (Γαλλία, Νορβηγία, Σουηδία, Γερμανία, Βρετανία, Ρωσία, Ιταλία) και την ποιητική κάθε θεατρικού συγγραφέα.
3. Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας για τα θεμελιώδη δραματικά κείμενα του νεότερου θεάτρου.
4. Έχει κατανοήσει τις θεωρητικές και τις μεθοδολογικές αρχές προσέγγισης των δραματικών κειμένων συγγραφέων με παγκόσμια ακτινοβολία και καθοριστική σημασία στην ιστορία του θεάτρου όπως ο Ερρίκος Ίψεν, ο Αύγουστος Στρίντμπεργκ και ο Αντόν Τσέχοφ.
5. Διακρίνει τη δομή του δραματικού κειμένου και τις προοπτικές της σκηνικής του ανάγνωσης.
6. Εντοπίζει τις σχέσεις μεταξύ διαφορετικών δραματικών κειμένων και να γνωρίζει τις μορφές εμπορικού θεάτρου.
7. Αναγνωρίζει τις επιδράσεις του κοινωνικού και εν γένει ιστορικού περιβάλλοντος στη σύνθεση του δραματικού κειμένου. Τη σύνδεση του θεάτρου με άλλες επιστήμες όπως η ιατρική, η βιολογία, η φιλοσοφία και η θεολογία.

8. Αναγνωρίζει τα συστατικά στοιχεία της ταυτότητας των δραματικών προσώπων με βάση νεότερες θεωρίες για τις έμφυλες ταυτότητες και να εντοπίζει τους παράγοντες της διαμόρφωσής της, καθώς και τα βασικά χαρακτηριστικά της κωμωδιογραφίας κατά τον 19^ο αιώνα.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Να εκθέτει κανόνες και αρχές βασικών αισθητικών κινημάτων.
- Να αναπτύσσει επιχειρηματολογία και να παράγει αποδεικτικό λόγο.
- Να παρουσιάζει συγκριτικά τα κύρια χαρακτηριστικά των δραματικών ειδών και των κύριων εκπροσώπων τους.
- Να εφαρμόζει μεθοδολογικές / θεωρητικές προσεγγίσεις του δράματος κατά την ανάλυση ενός θεατρικού κειμένου.
- Να χρησιμοποιεί με επιστημονικά κριτήρια και με δημιουργικό τρόπο τη βιβλιογραφία γύρω από το δράμα, αλλά και από συναφή γνωστικά αντικείμενα.

Να εντοπίζει σε ένα δραματικό κείμενο τις αισθητικές, ιδεολογικές και γνωσιολογικές παραμέτρους που καθόρισαν τη σύνθεσή του.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το κίνημα του νατουραλισμού, το κοινωνικό και ψυχολογικό δράμα, το «καλοφτιαγμένο έργο», το διασκεδαστικό θέαμα και το θέαμα του βουλευβάτου στην αστική κοινωνία του 19^{ου} αιώνα, η ανάδυση της σκηνοθετικής τέχνης. Οι φοιτητές μελετούν επιλογή έργων του Ίψεν, του Τσέχοφ, του Στρίντμπεργκ, του Ζολά, του Λαμπίς, του Ουάιλντ.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην αίθουσα διδασκαλίας	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Οι σημειώσεις μετατρέπονται σε αρχεία PDF και είναι διαθέσιμα στο e-class. Προβάλλονται βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις έργων του Ίψεν και του Τσέχοφ, αξιοποιούνται ραδιοφωνικές εκπομπές κλασικών έργων και προβάλλονται πλήρεις ή επιλεγμένες ενότητες από ταινίες που μεταφέρουν στον κινηματογράφο έργα του Τσέχοφ, του Ουάιλντ και του Στρίντμπεργκ.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	5x3=15
	Σύνταξη 1 ^{ης} γραπτής ατομικής εργασίας	6
	Σύνταξη 2 ^{ης} γραπτής ατομικής ή ομαδικής εργασίας	8
	Σύνταξη τελικής υποχρεωτικής γραπτής εργασίας	24
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	33
	Σύνολο Μαθήματος	125

	(25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Υποχρεωτική ατομική εργασία (δραματουργική ανάλυση ενός θεατρικού έργου) με αξιοποίηση της ξενόγλωσσης βιβλιογραφίας. Η εργασία παραδίδεται κατά το 4^ο μάθημα. (10%). II. Υποχρεωτική ατομική ή ομαδική εργασία που αφορά τη σκηνική πρόσληψη έργων του 19^{ου} αιώνα στην ελληνική σκηνή. Οι φοιτητές συνθέτουν την εργασία ανατρέχοντας και αξιοποιώντας υλικό τεκμηρίωσης (θεατρικές κριτικές και προγράμματα παραστάσεων) από παραστασιογραφικές μελέτες και αναρτήσεις σε ψηφιακές πηγές Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων και Θιάσων (Εθνικό θέατρο, Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, Θέατρο Τέχνης, Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα). (20%). III. Υποχρεωτική ατομική γραπτή εργασία την οποία επιλέγει ο φοιτητής από κατάλογο θεμάτων που διανέμονται μέσα στην αίθουσα και στη συνέχεια αναρτώνται στην ιστοσελίδα του διδάσκοντος. Η εργασία έχει συνθετικό χαρακτήρα και αφορά τη δραματουργία ενός συγγραφέα ή θεματολογικές προσεγγίσεις. (40%). IV. Γραπτή τελική εξέταση ή με μορφή «προόδου» κατά τις τελευταίες εβδομάδες των μαθημάτων του εξαμήνου. Στην ύλη (δραματουργία, ιστορία, θεωρία) περιλαμβάνεται το υλικό των διαλέξεων του διδάσκοντα (αναρτημένη και σε ψηφιακή μορφή). (30%). Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα

- Γκόγκολ, Νικολάι, *Ο επιθεωρητής. Τα παντρολογήματα*, μτφρ. Άρης Αλεξάνδρου, Γκοβόστης, Αθήνα, χ.χ.
- Ζολά, Εμίλ. *Τερέζ Ρακέν*, μτφρ. Κλαίρη Μητσοτάκη, Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, Αθήνα, 1996.
- Ίψεν, Ερρίκος. *Βρυκόλακες*, μτφρ. Γ.Ν. Πολίτης, Αθήνα: Δωδώνη, Αθήνα, 1977.
- Ίψεν, Ερρίκος. *Έντα Γκάμπλερ*, μτφρ. Γ.Ν. Πολίτης, Αθήνα-Γιάννινα: Δωδώνη, 1977.
- Μπύχνερ, Γκέοργκ. *Βόιτσεκ*, μτφρ. Κοραλία Σωτηριάδου, βιβλίο-πρόγραμμα παράστασης θεάτρου του Νέου Κόσμου, Αθήνα, 2004.
- Ουάιλντ, Όσκαρ. *Ο σοβαρός κύριος Ερνέστος*, μτφρ. Μάριος Πλωρίτης,

Θέατρο '69, σελ. 172-196.

- Στρίντμπεργκ, Αύγουστος. *Δεσποινίς Τζούλια*, μτφρ. Μαργαρίτα Μέλμπεργκ, Νεφέλη, Αθήνα, 1996.
- Στρίντμπεργκ, Αύγουστος. *Ο πατέρας*, μτφρ. Ανδρέας Μαραγκός, Αθήνα-Γιάννινα: Δωδώνη, 1985.
- Τσέχωφ, Αντόν. Τόμος Α': *Ο γλάρος, Θείος Βάνιας, Πρόταση γάμου, Η αρκούδα*. Τόμος Β': *Οι τρεις αδελφές, Ο βυσσινόκηπος, Ο γάμος, Το κύκνειο άσμα*, μτφρ. Λυκούργος Καλλέργης, Αθήνα-Γιάννινα: Δωδώνη, αρ. 97 και 98, 1986.
- Διανεμημένες, κατά τη διάρκεια των μαθημάτων, φωτοτυπίες σημειώσεων και άρθρα του διδάσκοντος (σελ. 350), τα οποία διατίθενται και σε ηλεκτρονική μορφή.

Μελέτες (επιλογή)

Γενική βιβλιογραφία

- Fisher-Lichte, Erika. *Ιστορία ευρωπαϊκού θεάτρου και δράματος. Από το ρομαντισμό μέχρι σήμερα*, μτφρ. Γιώργος Σαγκριώτης, Πλέθρον, Αθήνα, 2012.
- Μποζίζιο, Πάολο. *Ιστορία του θεάτρου. Β' Τόμος*, μτφρ. και επιμέλεια Ελίνα Νταρακλίτσα, δεύτερη αναθεωρημένη έκδοση, Αιγόκερως, 2010.
- Νίκολ, Αλλαρντάις. *Παγκόσμια Ιστορία Θεάτρου. Από τον Αισχύλο ως τον Ανούιγ* [Τόμος Γ': «Από το μεσαιωνιστικό δράμα στο υλιστικό» (σ. 211-311). Τόμος Δ': «Ο θρίαμβος του ρεαλισμού» (σ. 7-197) και «Μπαίνοντας στον εικοστό αιώνα». Κεφάλαιο Β': «Το άπλωμα του ρεαλιστικού στοιχείου» (σ. 291-307)], μτφρ. Μαρία Οικονόμου, Αθήνα: εκδόσεις Σμυρνιώτη [επανέκδοση], Χ.Χ.
- Hartnoll Phyllis & Peter Found (επιμέλεια). *Λεξικό του θεάτρου. Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης*, μτφρ. Νίκος Χατζόπουλος, Νεφέλη, Αθήνα, 2000.
- Kennedy, Dennis (ed.). *The Oxford Encyclopedia of Theatre and Performance*, Volumes 1-2, Oxford University Press, 2003.
- Mc Graw, Hill. *Encyclopedia of World Drama. A International Reference Work. In Four Volumes*, 1972.
- Magill, Frank N. *Masterplots Drama Series*, Pasadena California-Englewood - Cliffs -New Jersey: Salem Press, 1990.
- Magill, Frank N. *Masterplots 2. Drama Series*, Salem Press, Pasadena California-Englewood-Cliffs/New Jersey 1990.
- Πολίτη-Μαρμαρινού, Ελένη και Βίκυ Πάτσιου. *Ο νατουραλισμός στην Ελλάδα. Διαστάσεις, μετασχηματισμοί, όρια*, Ελληνική Εταιρεία Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας, Μεταίχμιο, Αθήνα, 2007.
- Furst Lilian και P. Skyline. *Νατουραλισμός*, μτφρ. Λία Μεγάλου, Ερμής. Η γλώσσα της κριτικής, Αθήνα, 1972.

Ειδική βιβλιογραφία

- Αλεξανδρόπουλος, Μήτσος. *Πέντε ρώσοι κλασικοί*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 2006.
- Βαλούκος, Στάθης. *Η κωμωδία*, Αιγόκερως, Αθήνα, 2001.
- Ζολά, Εμίλ. *Κείμενα για την κριτική και το θέατρο*, εισαγωγή-μτφρ. Χαρά Μπακονικόλα-Γεωργοπούλου και Ξένια Γεωργοπούλου, Εκδόσεις του εικοστού πρώτου, Αθήνα, 1991.
- Kott, Jan. *Ένα θέατρο ουσίας*, μτφρ. Έλενα Πατρικίου και Ελένη Παπάζογλου, εκδόσεις Χατζηνικολή, Αθήνα, 1988.
- Κυριακός, Κωνσταντίνος. «Τα έργα του Φεντώ στην ελληνική σκηνή. Από την ελαφρόπετρα της φάρσας στη σπουδή του κωμικού παραλόγου», *Θεατρικά Τετράδια: Ο Ζωρζ Φεντώ και Το έξυπνο πουλί (αφιέρωμα)*, 53 (Οκτώβριος 2009), σ. 12-29.

- Κυριακός, Κωνσταντίνος. «Ανεπαισθήτως. Αναφορά στο *Θείο Βάνια* του Άντον Τσέχοφ», βιβλίο-πρόγραμμα παράστασης «Ανοιχτού Θεάτρου»: *Θείος Βάνιας*, θεατρική περίοδος 2007-2008, Δεκέμβριος 2007, σ. 89-112.
 - Κυριακός, Κωνσταντίνος. *Ρωσικό θέατρο και ελληνική σκηνή*, Αιγόκερως, Αθήνα, 2012.
 - Κυριακός, Κωνσταντίνος. «Φορούν το πένθος της ζωής τους;»: η περιπέτεια της ερμηνείας του *Γλάρου (Chaika)* του Άντον Τσέχοφ στην ελληνική σκηνή σε σχέση με τα διεθνή παράλληλα», στα Πρακτικά του Διεθνούς επιστημονικού συνεδρίου «Σκηνική πράξη στο μεταπολεμικό θέατρο: συνέχειες και ρήξεις», επιμέλεια Αντρέας Δημητριάδης, Ιουλία Πιπινιά, Άννα Σταυρακοπούλου, εκδόσεις ΑΠΘ, Τμήμα Θεάτρου, Σχολή Καλών Τεχνών, Θεσσαλονίκη 2014, 275-285.
 - Παπανδρέου, Νικηφόρος. *Ο Ίψεν στην Ελλάδα. Από τη γνωριμία στην καθιέρωση 1890-1910*, Κέδρος, Αθήνα, 1983.
 - Σω, Μπέρναρ. *Η πεμπτουσία του Ιψενισμού*, μτφρ.-εισαγωγή Γιώργος Χριστογιάννης, Δωδώνη, Αθήνα-Γιάννινα, 1993.
 - Μέλιπεργκ, Μαργαρίτα (επιμέλεια). *Ο Στρίντμπεργκ και η σύγχρονη δραματολογία. Συμπόσιο στους Δελφούς 7-12 Μαΐου 1998*, Βιβλιοπωλείο της «Εστίας», Αθήνα, 1997.
 - Μαράκα, Λίλα. *Κάφκα. Μπύχνερ. Βάις*, Διογένης, Αθήνα, 1977, 93-111.
 - Μπακονικόλα, Χαρά. *Maurice Maeterlinck*, Επτάλοφος, Αθήνα, 2015.
 - Ραϊήφελντ, Ντόναλντ. «Ο *Γλάρος*», μτφρ. Αντιγόνη Φιλίππουπούλου, βιβλίο-πρόγραμμα παράστασης «Θεάτρου Νέου Κόσμου»: *Ο Γλάρος*, Αθήνα, 2002, 31-51.
- Διδακτικά συγγράμματα**
- Κυριακός, Κωνσταντίνος. *Ρωσικό θέατρο και ελληνική σκηνή*, Αιγόκερως, Αθήνα, 2012.
 - Μποζιζίο, Πάολο. *Ιστορία του θεάτρου. Β΄ Τόμος*, μτφρ. και επιμέλεια Ελίνα Νταρακλίτσα, δεύτερη αναθεωρημένη έκδοση, Αιγόκερως, Αθήνα, 2010.
 - Fisher-Lichte, Είκα. *Ιστορία ευρωπαϊκού θεάτρου και δράματος. Από το ρομαντισμό μέχρι σήμερα*, μτφρ. Γιώργος Σαγκριώτης, Πλέθρον, Αθήνα, 2012.

ΠΘ 024 Το ευρωπαϊκό θέατρο του 20^{ου} αιώνα (1900-1960)

1.ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΘ 024	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	5 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ 20 ^{ου} ΑΙΩΝΑ (1900-1960)		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παγκόσμιο Θέατρο Υποχρεωτικό		

ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE734/

2.ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
• Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: • Γνωρίζει και να έχει επαρκή γνώση των σημαντικότερων κινημάτων της ιστορικής πρωτοπορίας και του τρόπου που επηρέασαν τη δραματολογία και τη σκηνική πρακτική: Συμβολισμός, Εξπρεσιονισμός, Φουτουρισμός, Νταντά, Υπερρεαλισμός. • Έχει επαρκή εποπτεία την ανάπτυξης του δράματος και του θεάτρου την εποχή του μεσοπολέμου. • Γνωρίζει και να έχει επαρκή γνώση των κυρίαρχων κατευθύνσεων που ακολουθεί η ευρωπαϊκή δραματολογία την πρώτη μεταπολεμική δεκαετία (θέατρο του παραλόγου, πολιτικό θέατρο). • Εντοπίζει τα βασικότερα μορφολογικά γνωρίσματα των θεατρικών έργων τα οποία υπονομεύουν τους κανόνες της ρεαλιστικής απεικόνισης. • Έχει επαρκή εποπτεία των επιδράσεων που δέχεται το θέατρο από τις άλλες μορφές τέχνης και από τα φιλοσοφικά και ιδεολογικά ρεύματα της περιόδου. • Είναι εξοικειωμένος/η με τις διαφορετικές θεωρητικές προσεγγίσεις στην ανάλυση των θεατρικών έργων της περιόδου. • Αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της δραματολογίας των συγγραφέων που εξετάζονται και των κινημάτων με τα οποία συνδέεται. • Έχει επαρκή εποπτεία του ιστορικού και κοινωνικού πλαισίου στο οποίο διαμορφώνονται τα κινήματα της θεατρικής πρωτοπορίας, το θέατρο του μεσοπολέμου και τα κυρίαρχα ρεύματα του ευρωπαϊκού θεάτρου την πρώτη μεταπολεμική δεκαετία. . • Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας για την δραματουργική παραγωγή της περιόδου 1875-1960 στην Ευρώπη και για το έργο του κάθε συγγραφέα χωριστά. • 10. Γνωρίζει τους κανόνες χρήσης των πηγών και της βιβλιογραφίας και να έχει εξοικειωθεί με τον τρόπο σωστής καταχώρησης των επιστημονικών πληροφοριών (παραπομπές, υποσημειώσεις, παραθέματα).
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να: • Ικανότητα να αναγνωρίζει τις μορφολογικές καινοτομίες της δραματουργικής παραγωγής της περιόδου και να τοποθετεί τα θεατρικά έργα σε συγκεκριμένα καλλιτεχνικά κινήματα / ρεύματα της ιστορικής πρωτοπορίας. • Αναγνωρίζει και να περιγράφει τις σημαντικότερες αισθητικές, ιδεολογικές και φιλοσοφικές παραμέτρους που επηρεάζουν την διαμόρφωση του μοντερνισμού και τη σχέση του με τη δραματολογία και τη σκηνική πρακτική της περιόδου. • Εντοπίζει και να περιγράφει τα κυριότερα σημεία της θεωρίας του επικού θεάτρου (Μπρεχτ) και του θεάτρου της σκληρότητας (Αρτώ) και την επίδραση που άσκησαν στο μεταπολεμικό ευρωπαϊκό θέατρο.

- Αναγνωρίζει και να αναλύει τις μορφολογικές και θεματικές καινοτομίες που εισάγουν οι συγγραφείς του θεάτρου του παραλόγου.
- Εμβαθύνει στα θεατρικά έργα των συγγραφέων της περιόδου (1875-1960).
- Να εκτιμά τη θέση των συγκεκριμένων έργων στο πλαίσιο της εξέλιξης της ευρωπαϊκής δραματουργίας και ειδικότερα σε σχέση με την κλασική παράδοση και την παράδοση του ρεαλισμού του 19^{ου} αιώνα.

3.ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

- Μέσα από την παρουσίαση και ανάλυση επιλεγμένων θεατρικών έργων, εξετάζονται οι σημαντικότερες κατευθύνσεις του ευρωπαϊκού θεάτρου από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα μέχρι τη δεκαετία του 1960.
- Οι φιλοσοφικές, αισθητικές και ιδεολογικές παράμετροι που πλαισιώνουν τα κινήματα της ιστορικής πρωτοπορίας: το κίνημα του συμβολισμού, το κίνημα του εξπρεσιονισμού και οι πειραματισμοί των φουτουριστών, των ντανταϊστών και των υπερρεαλιστών με την τέχνη της παράστασης.
 - Η ανάπτυξη του επικού θεάτρου μέσα από τη θεωρία και τη δραματουργία του Μπέρτολτ Μπρεχτ. Οι απηχήσεις του υπερρεαλισμού και της θεωρίας του Αντονέν Αρτώ στη γαλλική δραματουργία.
 - Η χρήση του μύθου ως μέσου έκφρασης σύγχρονων αισθητικών και ιδεολογικών προβληματισμών, όπως εκφράζεται από το κίνημα του «φιλολογικού» δράματος στη Γαλλία.
 - Η πρωτοποριακή δραματουργική αισθητική του Λουίτζι Πιραντέλλο.
 - Τα σημαντικότερα ρεύματα της ευρωπαϊκής μεταπολεμικής δραματουργίας, μέσα από το έργο των συγγραφέων του «παραλόγου» και του πολιτικού θεάτρου.

4.ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία των παραδόσεων παρουσιάζονται με power-point. Το διάγραμμα των παραδόσεων και το συνοδευτικό υλικό για την μελέτη των επιμέρους εννοιών του μαθήματος είναι αναρτημένο στο e-class. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	14x2=28
	Σύνταξη τελικής υποχρεωτικής γραπτής εργασίας	25
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	33
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Υποχρεωτική γραπτή εργασία στην οποία ο/η φοιτητής/ ήτρια επιλέγει ένα θεατρικό έργο της περιόδου και επιχειρεί μια συστηματική ανάλυση εστιάζοντας στην ανάδειξη των ιδιαίτερων γνωρισμάτων της δραματουργικής του σύνθεσης (15%) II. Γραπτή τελική εξέταση (85%) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στη θεωρία και ορολογία της δραματουργικής ανάλυσης και η δεύτερη ενότητα αφορά στην ανάλυση θεατρικών έργων. Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.
----------------------------	---

5.ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα

- Maurice Maeterlinck, *Εσωτερικό*, μετ. Δ. Δημητριάδης, Νεφέλη, Αθήνα 2005.
- Oscar Wilde, *Σαλώμη*, μετ. Ε. Μπελιές, Ηριδανός, Αθήνα 2007.
- Frank Wedekind, *Το ξύπνημα της άνοιξης*, μετ. Π. Μάρκαρης, Ανοιχτό Θέατρο, 1996.
- Bertolt Brecht, *Ο καλός άνθρωπος του Σετσουάν*, μετ. Μ. Πλωρίτης, Ιθάκη, Αθήνα 1980.
- Alfred Jarry, *Υμπύ τύραννος*, μετ. Α. Κυριακίδης, opera, Αθήνα 2003.
- Guillaume Apollinaire, *Οι μαστοί του Τειρεσία*, μετ. Α. Σφακιανάκης, Αιγόκερως, Αθήνα 1996.
- Jean Cocteau, *Καταχθόνια μηχανή*, μετ. Γ. Θηβαίος, Δωδώνη, Αθήνα 2014.
- Jean-Paul Sartre, *Οι μύγες*, μετ. Γ. Πρωτοπαπάς, Δωδώνη, Αθήνα 1987.
- Luigi Pirandello, *Απόψε αυτοσχεδιάζουμε*, μετ. Δ. Μυράτ, Δωδώνη, Αθήνα 1979.
- Eugène Ionesco, *Η φαλακρή τραγουδίστρια, Το μάθημα*, μετ. Ε. Μπελιές, Κέδρος, Αθήνα 2007.
- Samuel Beckett, *Το τέλος του παιχνιδιού*, μετ. Κ. Σκαλιόρας, Ύψιλον, Αθήνα 2000.
- Jean Genet, *Οι δούλες*, μετ. Δ. Δημητριάδης, Νεφέλη, Αθήνα 2005.
- Harold Pinter, *Πάρτυ γενεθλίων*, μετ. Π. Μάτεσις, Δωδώνη, Αθήνα 2002.
- Friedrich Dürrenmatt, *Η επίσκεψη της γηραιάς κυρίας*, μετ. Η. Αμανάκη, Δωδώνη, Αθήνα 2013.

Μελέτες

- Bablet, D., *Ιστορία σύγχρονης σκηνοθεσίας 1^{ος} τόμος 1887-1914*, μετάφραση Δ. Κωνσταντινίδης, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2008.
- Βαλαβάνη, Ν. (επιμ.), *Μπέρτολτ Μπρέχτ. Κριτικές Προσεγγίσεις*, Εκδόσεις Στάχυ, Αθήνα 2002.
- Berghaus, Günter, *Theatre, Performance and the Historical Avant-Garde*, Palgrave MacMillan, Hampshire 2005.
- Bradby, D., *Modern French Theatre 1940 - 1990*, Cambridge University Press, Cambridge 1991 (second edition).

- Γερμανού, Μ., *Το ακατονόμαστο θέατρο του Σάμουελ Μπέκετ, Μνήμη, αλήθεια, εξουσία*, νήσος, Αθήνα 2007.
 - Dashwood, J. (ed.), *Luigi Pirandello, The Theatre of Paradox*, The Edwin Mellen Press, New York 1996.
 - Esslin, M., *Το Θέατρο του Παραλόγου*, Δωδώνη, Αθήνα 1996 (πρώτη έκδοση, Αρίων, 1970).
 - Έσσλιν, Μ., *Μπρέχτ, ο άνθρωπος και το έργο του*, μετάφραση Φ. Κονδύλης, Δωδώνη, Αθήνα 2005 (ανατύπωση).
 - Innes, C., *Modern British Drama 1890 – 1990*, Cambridge University Press, Cambridge 1992.
 - Innes, C., *Avant Garde Theatre 1892 – 1992*, Routledge, London 1993.
 - Innes, C. "Modernism in drama", στο Levenson, M. (ed.), *The Cambridge Companion to Modernism*, Cambridge University Press, Cambridge 1999.
 - Jomaron, J., *Ιστορία σύγχρονης σκηνοθεσίας 2^{ος} τόμος 1914-1940*, μετάφραση Δ. Κωνσταντινίδης, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2009.
 - Knowlson, J., *Μπέκετ, η κατάρα της δόξας*, Scripta, Αθήνα 2001.
 - Kuhns, D., *German Expressionist Theatre, the Actor and the Stage*, Cambridge University Press, Cambridge 1997.
 - Lamont, R., *Ionesco's Imperatives. The Politics of Culture*, The University of Michigan Press, Ann Arbor 1993.
 - Melzer, A., *Dada and Surrealist Performance*, Johns Hopkins University Press, Baltimore 1976.
 - Pattie, D., *The Complete Critical Guide to Samuel Beckett*, Routledge, London 2000.
 - Rose, M., *The Symbolist Theatre Tradition, From Maeterlinck and Yeats to Beckett and Pinter*, Edizioni Unicopli, Milano 1989.
 - Scheer, E. (ed.), *Antonin Artaud, A Critical Reader*, Routledge, London 2004.
 - Styran, J.L., *Modern Drama in Theory and Practice: 2. Symbolism, Surrealism and the Absurd, 3. Expressionism and Epic Theatre*, Cambridge University Press, Cambridge 1981.
- Σημειώσεις της διδασκουσας**, 99 σσ. Οι σημειώσεις μπορούν να αναζητηθούν σε ψηφιακή μορφή στο e-class.
- Διδακτικά συγγράμματα**
- 1^η επιλογή:** . Fischer-Lichte Erika, *Ιστορία ευρωπαϊκού δράματος και θεάτρου, 2. Από τον Ρομαντισμό μέχρι Σήμερα*, Πλέθρον, Αθήνα 2012.
- 2^η επιλογή:** Πατσαλίδης, Σάββας, *Θέατρο και Θεωρία, Περί [Υπο]κειμένων και [Δια]κειμένων*, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2000.

ΠΘ 026 Σκηνογραφία, και θεατρική αρχιτεκτονική στους νεότερους χρόνους

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE_WTH 026	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	6 ^ο

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		"Σκηνογραφία και θεατρική αρχιτεκτονική στους νεότερους χρόνους"	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παγκόσμιο θέατρο Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Οι φοιτητριες/ές θα • αποκτήσουν μια βασική κατανόηση της σκηνογραφίας, σε επίπεδο τόσο ιστορικό όσο και δια-καλλιτεχνικό • αποκτήσουν μια βασική κατανόηση της ενδυματολογίας, σε επίπεδο τόσο ιστορικό όσο και δια-καλλιτεχνικό • εισαχθούν και εμβαθύνουν στις βασικές ιδέες και ρεύματα που από τα τέλη του 19ου αιώνα ως και σήμερα προλογίζουν αλλά και σηματοδοτούν το μοντέρνο στην σκηνογραφία και την θεατρική αρχιτεκτονική. • εξοικειωθούν με μια σειρά σκηνογραφικών προτάσεων από τις αρχές του εικοστού αιώνα ως σήμερα. • εκπαιδεύονται να αναγνωρίζουν την ιδιαίτερη (σκηνο)γραφική καλλιτεχνών και την σχέση τους με την χωρική δραματολογία. • αναπτύξουν τις γνώσεις τους γύρω από τις θεωρητικές και καλλιτεχνικές συζητήσεις που αναλύουν και τροφοδοτούν τις πρακτικές της σκηνογραφίας στην Ευρώπη.
Γενικές Ικανότητες
Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών Αυτόνομη εργασία Ομαδική εργασία Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην πολυπολιτισμικότητα Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις Επίδειξη κοινωνικής, επαγγελματικής και ηθικής υπευθυνότητας και ευαισθησίας σε θέματα φύλου

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα εστιάζει στη μορφολογία και την τυπολογία του θεατρικού οικοδομήματος και ειδικότερα την εξέλιξη της σκηνής σε σχέση με την πλατεία, των ηθοποιών με τους θεατές. Σύντομη Ιστορία Αρχιτεκτονικής Θεάτρου από την αρχαιότητα έως και τον 20ο αιώνα, και στην συνέχεια ανάπτυξη στα βασικά ρεύματα θεατρική αρχιτεκτονικής, σκηνογραφίας και ενδυματολογίας στον 20ό αιώνα. Ο αρχικός τόπος είναι το θέατρο. Προσπαθώντας όμως να προσδιορίσουμε τον όρο, όπως αυτός υφίσταται στον θεατρικό χώρο, ανακαλύπτουμε ότι η ατελείωτη διαδικασία διερώτησης καταλήγει και στον ορισμό του, μέσω κατασκευής εφήμερων αξιωμάτων ώστε να διατηρηθούν οι διαρκώς μεταβαλλόμενες ποιότητές του. Στο μάθημα ξετυλίγεται μια σειρά ερωτήσεων και ταυτόχρονα ξετυλίγει την έρευνα που έχουν πραγματοποιήσει επιστήμονες και καλλιτέχνες από διαφορετικά πεδία: Είναι το θέατρο το κτίριο; ένα μόνιμο κτίσμα το οποίο προκύπτει από σχεδιασμό και εφαρμογή ενός σχεδίου; ή είναι η σκηνή του θεάτρου; Η ιστορία του θεάτρου έχει καταγράψει πολλές διαφορετικές μορφές της σκηνής, η οποία έχει μεταλλαχθεί από τον χώρο της ορχήστρας, την ιταλική σκηνή, το Μαύρο Κουτί, τον Λευκό Κύβο. Επίσης, η απουσία ή παρουσία σκηνικών επί «σκηνής» είναι αποτέλεσμα σκηνογραφικής προσέγγισης; ο Brook στον *Άδειο Χώρο* περιγράφει με ποιητικό τρόπο την κενότητα του χώρου από σκηνικά. Η «σκηνή» μπορεί άραγε να είναι ο συγκεκριμένος τόπος, ο οποίος εγκολπώνεται την εμπειρία του θεατή από τη στιγμή που εισέρχεται στον χώρο, κατά τη θεωρία της τοποειδούς τέχνης αναπτύσσοντας τη σχέση αρχιτεκτονικής και επιτελεστικού σχεδιασμού, συνδυάζοντας ρηζικέλευθα τις παραστασιακές με τις εικαστικές τέχνες; Ή όπως ο Guy Debord υποστηρίζει, στην *Κοινωνία του Θεάματος*, το σκηνικό πεδίο είναι η ίδια η πόλη; Είναι η πόλη-σκηνή; Ή μήπως, η «σκηνή» είναι όλος ο κόσμος, όπως ο Ουίλιαμ Σαίξπηρ μας διαμήνυσε από τον 16ο αιώνα;

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Πρόσωπο με πρόσωπο.	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση Τ.Π.Ε στην διδασκαλία, επικοινωνία ηλεκτρονική, ψηφιακές αναρτήσεις κειμένων και υπερσυνδέσμων. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις, ντοκιμαντέρ και slides.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις + Διαδραστική Διδασκαλία και μία Εκπαιδευτική Επίσκεψη	3x13=39
	Μελέτη και ανάγνωση κειμένων για παρουσίαση και ενεργό συμμετοχή στο μάθημα	20
	Προετοιμασία για υποχρεωτική ομαδική άσκηση έρευνας με ανάρτηση στο e-class και παρουσίαση	13

	Προετοιμασία για υποχρεωτικές ατομικές εργασίες με ανάρτηση στο e-class	13
	Προετοιμασία για την τελική παρουσίαση και γραπτή εργασία	40
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Αρχικές διαγνωστικές αξιολογήσεις που περιλαμβάνουν: αναστοχαστικές συζητήσεις για την ανάδειξη των προϋπαρχουσών γνώσεων και προσδοκίων των φοιτητών/τριών σχετικά με τα ζητούμενα του μαθήματος. (0%) II. Διαμορφωτική- σταδιακή αξιολόγηση που περιλαμβάνει: αναστοχαστικές συζητήσεις κατά τη διάρκεια των διαλέξεων, προφορικές εξετάσεις, ερωτήσεις σύντομης απάντησης, ανταπόκριση και επιμέλεια των παρουσιάσεων, γραπτές εργασίες (68%) III. Τελική-συμπερασματική εξέταση που περιλαμβάνει: Γραπτή εργασία τουλάχιστον 1.500 λέξεων (16%), Παρουσίαση εργασίας με διαφάνειες (16%) Κριτήρια αξιολόγησης • Συμμετοχή και απόδοση στις ασκήσεις και προφορικές ερωτήσεις, παρουσιάσεις και διαδραστικές συζητήσεις • Κατανόηση της θεωρίας και πράξης των πεδίων του μαθήματος • Κατανόηση της τάξης ως κοινότητας • Ανταπόκριση στα ερωτήματα του μαθήματος • Λήψη πρωτοβουλιών για περαιτέρω έρευνα • Σεβασμός και ενεργός ακρόαση στις απόψεις των άλλων	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Apollinaire, Guillaume. Οι Κυβιστές Ζωγράφοι. Αισθητικοί Στοχασμοί. Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 1983.
- Αθανασόπουλος, Χρήστος. Προβλήματα στις εξελίξεις του σύγχρονου θεάτρου. Αθήνα: εκδ. Σιδέρη, 2015 (1976)
- Bachelard, Gaston. Η ποιητική του χώρου. Αθήνα: Εκδόσεις Χατζηνικολή, 1982.

- Βακαλό, Ελένη. Ρυθμοί και όροι της Ευρωπαϊκής τέχνης, Αθήνα: Εκδόσεις Κέδρος, 2005.
- Βακαλό, Γιώργος. Σύντομη Ιστορία της Σκηνογραφίας, Κέδρος, Αθήνα, 2005.
- Bernd Evers(επιμ), Αρχιτεκτονική Θεωρία, μτφρ Π.Μαρτινίδης. Αθήνα: Taschen/Γνώση, 2005
- Brockett, Oscar- Hildy, Franklin J., History of Theatre, 2 τόμοι, μτφρ: Μ. Βιεντζάκης, κά, Αθήνα: εκδ. Κοάν, 2017
- Μαρτινίδης, Πέτρος. Μεταμορφώσεις του θεατρικού χώρου, Τυπικές φάσεις κατά την εξέλιξη της αρχιτεκτονικής των θεάτρων στη Δύση. Αθήνα: Νεφέλη, 1999
- Foster, Hal, Krauss, Rosalind , Bois, Yves-Alain, Buchloh, Benjamin,(Παπανικολάου, Μιλτιάδης Μ. επιμ.). Η Τέχνη από το 1900, μοντερνισμός, αντιμοντερνισμός, μεταμοντερνισμός. Αθήνα: Επίκεντρο, 2007.
- Μπρουκ, Πήτερ. Η Σκηνή χωρίς όρια, εκδ. Εγνατία, Θεσ/νίκη, 1976.
- Μπρουκ, Πήτερ. Η ανοιχτή πόρτα, Σκέψεις πάνω στην τέχνη και την πρακτική του θεάτρου. Αθήνα: Κοάν, 1998.
- Πατρικαλάκης, Φαίδων. Ιστορία της Σκηνογραφίας, 15ος-19ος αιώνας. Αθήνα: Αιγόκερως, 1984.
- Πατρικαλάκης, Φαίδων. Ιστορία της Σκηνογραφίας, 19ος-20ός αιώνας. Αθήνα: Αιγόκερως, 1984.
- Σταυρίδης, Σταύρος. Από την Πόλη Οθόνη στην Πόλη Σκηνή. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα, 2002.
- Surgers, Anne. Σταθμοί της Σκηνογραφίας του Δυτικού Θεάτρου. Αθήνα: Αιγόκερως 2014.
- Τερζόγλου, Νικόλαος- Ίων. Ιδέες του χώρου στον Εικοστό αιώνα. Αθήνα: Εκδόσεις Νήσος, 2009.
- Τσαρούχης, Γιάννης (1989). Σκηνογραφία στο αρχαίο θέατρο, στο: Αγαθόν το εξομολογείσθαι, Αθήνα: Καστανιώτης, σσ. 183-200.
- Φεσσά-Εμμανουήλ, Ελένη. Αρχιτεκτονική Θεάτρου, Εκπαιδευτική Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, τόμ. 28, Θέατρο, Κινηματογράφος, Μουσική, Χορός, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα, 1999, σ. 40-46.
- Φεσσά-Εμμανουήλ, Ελένη. Ενδυματολογία, Εκπαιδευτική Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, τόμ. 28, Θέατρο, Κινηματογράφος, Μουσική, Χορός, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα, 1999, σ. 127-134.
- Φεσσά-Εμμανουήλ, Ελένη. Σκηνογραφία, Εκπαιδευτική Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, τόμ. 28, Θέατρο, Κινηματογράφος, Μουσική, Χορός, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα, 1999, σ. 364-372.

ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- Bablet, Denis, Le décor theatrale de 1870-1914. Paris: CNRS, 1965.
- Brockett, Oscar G., Mitchell, Margaret, Hardberger, Linda, Making the Scene- A History of Stage Design and Technology in Europe and the United States, Tobin Theatre Arts Fund, San Antonio Texas, 2010.
- Brook, Peter, The empty space. London: McGibbon & Kee, 1968.
- Carlson, Marvin, Places of Performance, Semiotics of Theatre Architecture. Ithaca and London: Cornell University Press, 1993.
- Fuerst, Walter Rene, & Hume, Samuel J., Twentieth Century Stage Decoration. New York: Dover, 1967.

- Grotowski, Jerzy, Towards a poor theatre. New York: Clarion, 1968.
- Howard, Pamela, What is scenography? London: Routledge, 2002.
- Innes, Christopher, Avant Garde Theatre 1892-1992. London: Routledge, 1993.

ΠΘ 027 Το θέατρο του Σαίξπηρ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΠΘ 027	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ 4 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παγκόσμιο Θέατρο Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE778/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα: 1. αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της δραματουργίας του Σαίξπηρ 2. κατέχει βασικά εργαλεία μεθοδολογίας για την κριτική ανάλυση των έργων του Άγγλου δραματουργού 3. αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του θεάτρου του Σαίξπηρ 4. γνωρίζει το κοινωνικο-ιστορικό περιβάλλον που έζησε ο συγγραφέας 5. γνωρίζει τις επιρροές που έχει δεχθεί ο συγγραφέας, αλλά και ποιους έχει επηρεάσει 6. αναλύει το πολιτισμικό και ιδεολογικό υπόβαθρο της δραματουργίας του 7. γνωρίζει τη γλώσσα, το ύφος, τη θεατρική φόρμα και τις θεατρικές εικόνες που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας 8. έχει αποκτήσει μια σχετικά ολοκληρωμένη εικόνα της σύγχρονων τάσεων στη σκηνική αναπαράσταση του σαιξπηρικού θεάτρου.
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια:

- θα είναι εξοικειωμένος/η με τα χαρακτηριστικά των ιστορικών δραμάτων, των τραγωδιών, των κωμωδιών και του παραμυθοδράματος του Σαίξπηρ
- θα είναι εξοικειωμένος/η με τη θεατρική τέχνη του Άγγλου δραματουργού
- θα μπορεί να εκτιμήσει τους παράγοντες που καθόρισαν την πρόσληψη της σαιξπηρικής δραματουργίας στο παγκόσμιο αλλά και στο ελληνικό θέατρο
- θα μπορεί να χρησιμοποιεί παραδειγματικά έργα του Άγγλου δραματουργού, προκειμένου να συζητήσει θέματα και χαρακτήρες
- θα μπορεί να χρησιμοποιεί παραδειγματικά έργα του Άγγλου δραματουργού, προκειμένου να συζητήσει θεατρικά ζητήματα, σκηνικά προβλήματα και μεταφραστικές απόψεις για το έργο του Σαίξπηρ
- θα έχει επαρκή γνώση των κριτικών τάσεων του 20^{ου} αιώνα για το θέατρο του Σαίξπηρ
- θα έχει καλλιεργήσει την αναλυτική σκέψη και την ικανότητά του προκειμένου να συγγράφει επιστημονικά κείμενα σχετικά με το θέατρο του Σαίξπηρ
- θα αναπτύσσει επιχειρηματολογία και θα παράγει αποδεικτικό λόγο
- θα μπορεί να αναζητά, αναλύει και συνθέτει δεδομένα και πληροφορίες, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών
- θα μπορεί να δουλεύει ατομικά και ομαδικά, να ασκεί και να δέχεται κριτική, εύλογα και τεκμηριωμένα.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα αποσκοπεί σε μια πρώτη γνωριμία των φοιτητών με τη δραματουργία και το θέατρο του Σαίξπηρ. Παράλληλα επικεντρώνεται στη μεταφραστική και τη σκηνική αναβίωση των σαιξπηρικών κειμένων στον 20^ο και τον 21^ο αιώνα. Στο πλαίσιο αυτό εξετάζονται ζητήματα πολιτισμικών αξιών, σχέσεων εξουσίας και φύλου, ταυτοτήτων και ετερότητας, και χιούμορ. Προσβλέπει επίσης στην εξοικείωσή των φοιτητών με την κατηγοριοποίηση των έργων του συγγραφέα (κωμωδίες, τραγωδίες, ιστορικά δράματα, παραμυθοδράματα), καθώς και με τα ειδικά ζητήματα που παρουσιάζουν στον σύγχρονο μελετητή και στη σκηνική τους απόδοση.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Βοηθητικές εικόνες και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται σε διαφάνειες (PowerPoint). Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτώνται στο e-class απ' όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις. Διανέμονται φυλλάδια εργασίας και βιβλιογραφικό υλικό, βοηθητικά της παράδοσης. Προτείνονται επιλεγμένες ιστοσελίδες για ανεξάρτητη μελέτη.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με	6x5=30

	ανάγνωση θεατρικών έργων	
	Προετοιμασία για ομαδικές εργασίες στην τάξη	21
	Αυτοδύναμη μελέτη	35
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Προφορική ή γραπτή εργασία (υποχρεωτική) (30%). Η προφορική (ατομική ή ομαδική) εργασία αφορά την παρουσίαση και την ανάλυση ενός έργου ή τη συζήτηση ενός ζητήματος σχετικά με τη θεατρική τέχνη του Σαίξπηρ. Εναλλακτικά, οι φοιτητές καλούνται να παραδώσουν γραπτή εργασία για τη σκηνική ή μεταφραστική απόδοση του σαιξπηρικού έργου. II. Γραπτή τελική αξιολόγηση (70%) αποτελούμενη από ανοικτού και κλειστού τύπου ερωτήσεις, οι οποίες προωθούν την κριτική σκέψη των φοιτητών. Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση γραπτού δοκιμίου στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Fischer-Lichte, E. (2012). *Ιστορία Ευρωπαϊκού Δράματος και Θεάτρου*. Τ. 1. *Από την Αρχαιότητα στους Γερμανούς Κλασικούς*. Αθήνα: Πλέθρον.
- Hartnoll, P. & Found, P. (2000). *Λεξικό του θεάτρου*. Μτφρ. Νίκος Χατζόπουλος. Αθήνα: Νεφέλη.
- Hartnoll, P. (1980). *Ιστορία του Θεάτρου*. Μτφρ. Ρούλα Πατεράκη. Αθήνα: Υποδομή.
- Κόττ, Γ. (1970). *Σαίξπηρ, ο σύγχρονός μας*. Αθήνα: Ηριδανός.
- Κροντήρη, Τ. (2002). *Ο Σαίξπηρ, η Αναγέννηση κι εμείς*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press.
- Πλωρίτης, Μ. (2002). *Ο πολιτικός Σαίξπηρ: η τραγωδία της εξουσίας*. Αθήνα: Καστανιώτης.
- Σαίξπηρ, Ου. (2015). *Άμλετ*. (Μτφρ. Δ. Καψάλης). Αθήνα: Gutenberg.
- Σαίξπηρ, Ου. (1992). *Βασιλιάς Ληρ*. (Μτφρ. Β. Ρώτα & Β. Δαμιανάκου). Αθήνα: Επικαιρότητα.

- Σαίξπηρ, Ου. (1992). *Βασιλιάς Ριχάρδος ο Γ΄*. (Μτφρ. Β. Ρώτα & Β. Δαμιανάκου). Αθήνα: Επικαιρότητα.
 - Σαίξπηρ, Ου. (2016). *Κυμβελίνος*. (Μτφρ. Α. Κοέν). Αθήνα: υπερίων.
 - Σαίξπηρ, Ου. (2012). *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας*. (Μτφρ. Δ. Καψάλης). Αθήνα: Άγρα.
 - Σαίξπηρ, Ου. (1996). *Ρωμαίος και Ιουλιέττα*. (Μτφρ. Δ. Καψάλης). Αθήνα: Πατάκης.
 - Σαίξπηρ, Ου. (2004). *Χειμωνιάτικο Παραμύθι*. (Μτφρ. Ν. Χατζόπουλος). Αθήνα: Νεφέλη.
 - Σήγκελ, Π. (2000). *Ο Σαίξπηρ στην εποχή του και στην εποχή μας*. Αθήνα: Κώστας Κοροντζής.
 - Wright, L. B. (2005). *Ο Σαίξπηρ και η εποχή του*. Αθήνα: Ηριδανός.
- Διδακτικά συγγράμματα**
- Επιλογή 1^η: Kermode, Frank (2011) *Όλος ο κόσμος μια σκηνή. Η εποχή του Σαίξπηρ* (μτφ. Λήδα Φιλιπποπούλου). Αθήνα: Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης.
- Επιλογή 2^η: Κοττ, Γιαν (2006 [1970]) *Σαίξπηρ. Ο Σύγχρονός μας* (μτφ. Αλέξανδρος Κοτζιάς). Αθήνα: Ηριδανός.

ΝΘ 031 Το κρητικό θέατρο

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ ΤΜΗΜΑ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΝΘ 031	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	5ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Κρητικό Θέατρο		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Ιστορία Νεοελληνικού Θεάτρου Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική και αν χρειαστεί αγγλική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (όποτε χρειάζεται)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE766/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Έχει έλθει σε μία πρώτη επαφή με το ιταλικό αναγεννησιακό θέατρο και τα δραματικά του είδη (τραγωδία, κωμωδία, θρησκευτικό και ποιμενικό δράμα), τα οποία επηρεάζουν τα αντίστοιχα δραματικά είδη στην ενετοκρατούμενη Κρήτη κατά τον 16ο και 17ο αιώνα.
2. Έχει κατανοήσει συνολικότερα την έννοια του όρου "Κρητική Αναγέννηση" ως χρονολογικής και πολιτισμικής περιόδου που προσδιορίζει κομμάτι ελληνόφωνου κόσμου που ήρθε σε επαφή με την ιταλική Αναγέννηση και το ευρωπαϊκό Μπαρόκ.
3. Έχει γνωρίσει τους προδρόμους της κρητικής λογοτεχνίας και ποίησης, αλλά κυρίως να έχει γνωρίσει τους Κρητικούς δραματογράφους (Γεώργιο Χορτάτση, Ιωάννη Ανδρέα Τρώιλο, Μάρκο Αντώνιο Φόσκολο) και τη θεματική και μορφολογική διαμόρφωση των ιδίων των δραματικών κειμένων τους σύμφωνα με τους αισθητικούς κανόνες του Νεοκλασικισμού.
4. Έχει μάθει να συγκρίνει το κάθε κρητικό θεατρικό έργο με το αντίστοιχο (ή αντίστοιχα) ιταλικό πρότυπό του, εξετάζοντας ομοιότητες και διαφορές, έτσι ώστε να μπορεί να διαπιστώσει την πρωτότυπη συμβολή των Κρητών δραματογράφων σε σχέση με τις ιταλικές πηγές τους.
5. Έχει πληροφορηθεί για την πολύχρονη φιλολογική αποκατάσταση των δραματικών κειμένων από γενιές Ελλήνων και ξένων μελετητών.
6. Έχει παρακολουθήσει το αξιοσημείωτο φαινόμενο επίδρασης ενός γραπτού λόγιου θεάτρου στην κατοπινή διαμόρφωση του νεοελληνικού προφορικού λαϊκού πολιτισμού (π.χ. μετατροπή κρητικών δραμάτων στις μεταγενέστερες επανησιακές λαϊκές "Ομιλίες").
7. Έχει έρθει σε επαφή με τεκμήρια για πιθανές παραστάσεις των κρητικών δραμάτων στην εποχή τους, αλλά και για την πρώτη σύγχρονη σκηνική αναβίωσή τους κατά τον Μεσοπόλεμο από σημαντικούς Έλληνες σκηνοθέτες (π.χ. Φώτο Πολίτη, Κάρολο Κουν, Σπύρο Μελά, Γιαννούλη Σαραντίδη).

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να έχει αποκτήσει τις εξής ικανότητες:

- Ικανότητα προσδιορισμού του ιστορικού, κοινωνικού, αισθητικού και ιδεολογικού πλαισίου τόσο της αναγεννησιακής Ιταλίας, όσο και της ενετοκρατούμενης Κρήτης.
- Ικανότητα γλωσσικής εξοικείωσης με την κρητική διάλεκτο των δραματικών κειμένων της εποχής.
- Ικανότητα σύγκρισης των κρητικών δραμάτων με τα ιταλικά πρότυπά τους.
- Ικανότητα προσδιορισμού των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του κάθε δραματικού είδους (κωμωδία, τραγωδία, θρησκευτικό δράμα, ποιμενικό δράμα), που απασχόλησαν τους Κρήτες δημιουργούς.
- Ικανότητα θεματικής και μορφολογικής σύγκρισης κειμένων που ανήκουν στο ίδιο δραματικό είδος ή και σε διαφορετικό.
- Ικανότητα εξοικείωσης με τις μεταμορφώσεις των κρητικών δραμάτων κατά τις σύγχρονες σκηνικές αποδόσεις τους.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Εισαγωγή στο ιστορικό, κοινωνικό, πολιτιστικό και αισθητικό πλαίσιο της ιταλικής και κρητικής Αναγέννησης / Νεοκλασικισμού. Το ζήτημα των

παραστάσεων στην Κρήτη της Αναγέννησης. Τα δραματικά είδη (τραγωδία, κωμωδία, ποιμενικό δράμα, θρησκευτικό δράμα). Ανάλυση της *Ερωφίλης*, του *Κατζούρμπου*, και της *Πανώριας* του Γεωργίου Χορτάτση, του *Βασιλιά Ροδολίνου* του Ιωάννη Ανδρέα Τρώιλου, του *Φορτουνάτου* του Μάρκου Αντώνιου Φόσκολου και της *Θυσίας του Αβραάμ*. Αναφορά σε σύγχρονες παραστάσεις έργων του κρητικού θεάτρου.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση power-point και βιντεοσκοπημένων θεατρικών παραστάσεων.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	7x3=21
	Σύνταξη προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	20
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Προαιρετική ατομική ή ομαδική εργασία, κατά την οποία αναλύεται ένα θεατρικό έργο της υπό εξέτασης περιόδου σε σχέση με το ρεύμα και τη δραματουργική παράδοση στην οποία ανήκει (10%). II. Γραπτή τελική εξέταση (90%), η οποία περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στην ιστορία και θεωρία του θεάτρου της υπό εξέταση περιόδου και η δεύτερη ενότητα αφορά στην ανάλυση ή σύγκριση θεατρικών έργων.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα

1. Γεώργιος Χορτάτσης, *Ερωφίλη*, επιμ. Στυλιανός Αλεξίου – Μάρθα Αποσκήτη, Στιγμή, Αθήνα, 1988.
2. Ιωάννης Ανδρέας Τρώιλος, *Ροδολίνος*, πρόλογος Στυλιανός Αλεξίου, επιμ. Μάρθα Αποσκήτη, Στιγμή, Αθήνα, 1987.
3. Μάρκος Αντώνιος Φόσκολος, *Φορτουνάτος*, κριτική έκδοση – σημειώσεις –

- γλωσσάριο Alfred Vincent, εκδοτική επιμ. Θεοχάρης Δετοράκης, Εταιρία Κρητικών Ιστορικών Μελετών, Ηράκλειο, 1980.
4. Γεώργιος Χορτάτσης, *Κατζούρμπος*, κριτική έκδοση Λίνος Πολίτης, Εταιρία Κρητικών Ιστορικών Σπουδών, Ηράκλειο, 1964.
 5. Γεώργιος Χορτάτσης, *Πανώρια*, κριτική έκδοση Εμμανουήλ Κριαράς, Θεσσαλονίκη, 1975.
 6. *Η Θυσία του Αβραάμ*, κριτική έκδοση Wim F. Bakker – Arnold F. van Gemert, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 1996.

Επιστημονικές μελέτες

1. David Holton, «Η κρητική αναγέννηση», στον τόμο David Holton (επιμ.), *Λογοτεχνία και Κοινωνία στην Κρήτη της Αναγέννησης*, απόδοση στα ελληνικά Ναταλία Δεληγιαννάκη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2002, σ. 1-20.
2. Χρύσα Μαλτέζου, «Το ιστορικό και κοινωνικό πλαίσιο», στον τόμο David Holton (επιμ.), *Λογοτεχνία και Κοινωνία στην Κρήτη της Αναγέννησης*, απόδοση στα ελληνικά Ναταλία Δεληγιαννάκη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2002, σ. 21-58.
3. Arnold van Gemert, «Λογοτεχνικοί πρόδρομοι», στον τόμο David Holton (επιμ.), *Λογοτεχνία και Κοινωνία στην Κρήτη της Αναγέννησης*, απόδοση στα ελληνικά Ναταλία Δεληγιαννάκη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2002, σ. 59-94.
4. Rosemary Bancroft-Marcus, «Ποιμενικό δράμα και ειδύλλιο», στον τόμο David Holton (επιμ.), *Λογοτεχνία και Κοινωνία στην Κρήτη της Αναγέννησης*, απόδοση στα ελληνικά Ναταλία Δεληγιαννάκη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2002, σ. 95-124.
5. Alfred Vincent, «Κωμωδία», στον τόμο David Holton (επιμ.), *Λογοτεχνία και Κοινωνία στην Κρήτη της Αναγέννησης*, απόδοση στα ελληνικά Ναταλία Δεληγιαννάκη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2002, σ. 125-156.
6. Walter Puchner, «Τραγωδία», στον τόμο David Holton (επιμ.), *Λογοτεχνία και Κοινωνία στην Κρήτη της Αναγέννησης*, απόδοση στα ελληνικά Ναταλία Δεληγιαννάκη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2002, σ. 157-194.
7. Rosemary Bancroft-Marcus, «Ιντερμέδια», στον τόμο David Holton (επιμ.), *Λογοτεχνία και Κοινωνία στην Κρήτη της Αναγέννησης*, απόδοση στα ελληνικά Ναταλία Δεληγιαννάκη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2002, σ. 195-222.
8. Wim Bakker, «Θρησκευτικό δράμα», στον τόμο David Holton (επιμ.), *Λογοτεχνία και Κοινωνία στην Κρήτη της Αναγέννησης*, απόδοση στα ελληνικά Ναταλία Δεληγιαννάκη, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2002, σ. 223-252.
9. Νικόλαος Μ. Παναγιωτάκης, «Ιταλικές Ακαδημίες και Θέατρο. Οι Stravaganti του Χάνδακα», στον τόμο Στέφανος Κακλαμάνης – Γιάννης Μαυρομάτης (επιμ.), *Κρητικό Θέατρο. Μελέτες*, Στιγμή, Αθήνα, 1998, σ. 11-64.
10. Νικόλαος Μ. Παναγιωτάκης, «Ο Francesco Barozzi και η Ακαδημία των Βίνι του Ρεθύμνου», στον τόμο Στέφανος Κακλαμάνης – Γιάννης Μαυρομάτης (επιμ.), *Κρητικό Θέατρο. Μελέτες*, Στιγμή, Αθήνα, 1998, σ. 65-90.
11. Νικόλαος Μ. Παναγιωτάκης, «Ο Antonio Molino στην Κέρκυρα, στην Κρήτη και στη Βενετία», στον τόμο Στέφανος Κακλαμάνης – Γιάννης Μαυρομάτης (επιμ.), *Κρητικό Θέατρο. Μελέτες*, Στιγμή, Αθήνα, 1998, σ. 91-118.
12. Δημήτρης Σπάθης, «Ιταλικές πηγές και κρητική αναγεννησιακή

δραματουργία (Χορτάσης, Τζιράλντι και Ευριπίδης)», στο Ιωσήφ Βιβιλάκης (επιμ.), *Δάφνη. Τμητικός τόμος για τον Σπύρο Α. Ευαγγελάτο*, Παράρτημα (Μελετήματα 1) του περ. *Παράβασις* (Επιστημονικό Δελτίο Τμήματος Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστημίου Αθηνών), Ergo, Αθήνα, 2001, σ. 319-342.

13. Αναστασία Παπαδία-Λάλα, «Οικιακή εργασία στο αστικό περιβάλλον της κρητικής κωμωδίας. Λογοτεχνικές απεικονίσεις και ιστορική πραγματικότητα», στο Ιωσήφ Βιβιλάκης (επιμ.), *Δάφνη. Τμητικός τόμος για τον Σπύρο Α. Ευαγγελάτο*, Παράρτημα (Μελετήματα 1) του περ. *Παράβασις* (Επιστημονικό Δελτίο Τμήματος Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστημίου Αθηνών), Ergo, Αθήνα, 2001, σ. 241-250.

14. Απόστολος Σαχίνης, *Γύρω στο Κρητικό Θέατρο*, Κωνσταντινίδης, Θεσσαλονίκη, 1980.

15. Στυλιανός Αλεξίου, *Η Κρητική Λογοτεχνία και η εποχή της. Μελέτη φιλολογική και ιστορική*, Στιγμή, Αθήνα, 1995.

16. Στέφανος Κακλαμάνης, *Έρευνες για το πρόσωπο και την εποχή του Γεωργίου Χορτάση*, Εταιρία Κρητικών Ιστορικών Μελετών, 1993.

17. Γεώργιος Χορτάσης, *Κατσούρμπος*, πρόγραμμα από τη θεατρική παράσταση της «Νέας Σκηνής» Λευτέρη Βογιατζή, επιμ. Στ. Κακλαμάνης, Μάιος 1993.

18. Αρετή Βασιλείου, «Η αναβίωση του κρητο-επτανησιακού θεάτρου στον Μεσοπόλεμο», στο Ι. Βιβιλάκης (επιμ.), *Πρακτικά Α΄ Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου. Το Ελληνικό Θέατρο από τον 17° στον 20ό αιώνα*, Παράρτημα (Μελετήματα 2) του περ. *Παράβασις* (Επιστημονικό Δελτίο Τμήματος Θεατρικών Σπουδών Αθηνών), Αθήνα, 2002, σ. 275-288.

19. Θόδωρος Χατζηπανταζής, *Διάγραμμα Ιστορίας Νεοελληνικού Θεάτρου*, Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2014.

20. Σημειώσεις του διδάσκοντος στα ελληνικά.

ΝΘ 032 Ευρωπαϊκά ρεύματα και μετεπαναστατική ελληνική δραματουργία

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΝΘ 032	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	3ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		Ευρωπαϊκά ρεύματα και μετεπαναστατική ελληνική δραματουργία		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ			ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες			3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Θεάτρου Υποχρεωτικό	Περιοχή:	Ιστορία	Νεοελληνικού
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα			

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική και αν χρειαστεί αγγλική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (όποτε χρειάζεται)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE767/

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. Έχει εξοικειωθεί με τις ιστορικές, κοινωνικές και ιδεολογικές συνιστώσες που λειτουργούν κατά τον 19ο αιώνα στην Ευρώπη και στην Ελλάδα, οι οποίες οδηγούν στην ανάδυση του εθνικισμού και της ιστοριοκρατικής αντίληψης της εθνικής ταυτότητας στην πορεία του ευρωπαϊκού πολιτισμού. 2. Έχει έρθει σε επαφή με την πορεία των πρώτων ελληνικών επαγγελματικών θιάσων από την αρχή της σύμπτυξης τους μέχρι και την εδραίωσή τους στην Αθήνα, αλλά και εκτός ελληνικής επικράτειας, μέσω των περιοδειών τους στις ελληνικές παροικίες ολόκληρης της λεκάνης της ανατολικής Μεσογείου και του Εύξεινου Πόντου, συνειδητοποιώντας τους λόγους που απέτρεψαν την αρχική εδραίωσή τους στην ίδια την πατρίδα τους (π.χ. κυριαρχία παλικής όπερας και γαλλικής όπερέτας, έλλειψη κρατικής χρηματοδότησης, καλλιεργημένου κοινού, ηθοποιών, δραματολογίου και επαρκών θεατρικών αιθουσών). 3. Έχει γνωριστεί με τους κυριότερους δραματικούς εκπροσώπους, τις θεωρητικές τους απόψεις και τα κυριότερα δείγματα του ρομαντικού δράματος του ελληνικού 19ου αιώνα (π.χ. Ιωάννη Ζαμπέλιο, Αλέξανδρο Ρίζο Ραγκαβή, Παναγιώτη Σούτσο, Δημήτριο Βερναρδάκη, Σπυρίδωνα Βασιλειάδη, Κλέωνα Ραγκαβή, Τιμολέοντα Αμπελά, κ.ά.). 4. Έχει αφομοιώσει τις αρχές των ελληνικών "μανιφέστων" του ελληνικού ρομαντισμού στο δράμα ("Πρόλογος" στη <i>Φροσύνη</i> του Αλέξ. Ρ. Ραγκαβή και "Προλεγόμενα" στη <i>Μαρία Δοξαπατρή</i> του Δημ. Βερναρδάκη), έτσι ώστε να μπορέσει να τις εφαρμόσει στα προς ανάγνωση έργα και να συνευρεθεί με τη διαφοροποίησή τους από τα προγενέστερα αιτήματα του Νεοκλασικισμού στο δράμα (π.χ. εισαγωγή γερμανοθρεμμένου σαιξπηρισμού, αρχή ενασχόλησης με τη βυζαντινή και τη νεότερη ελληνική ιστορία, καταπάτηση αριστοτελικών κανόνων, πρώτη νοσταλγική στροφή προς τη λαϊκή παράδοση). 5. Έχει κατανοήσει τους λόγους που οδηγούν στη γλωσσική χρήση της καθαρεύουσας στη συγγραφή του ρομαντικού δράματος του 19ου αιώνα. 6. Έχει διαμορφώσει μία εικόνα για τον ιδιόμορφο χαρακτήρα του ελληνικού κλασικότροπου Ρομαντισμού και τα σημεία απόκλισής του από τον ευρωπαϊκό Ρομαντισμό. 7. Εκτός από την ελληνική κλασικορομαντική δραματολογική παραγωγή, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα έρθει σε επαφή και με την ελληνική κωμωδιογραφική παραγωγή της οθωνικής περιόδου, αλλά και της περιόδου του Γεωργίου Α΄, καθώς και με τα κωμωδιογραφικά πρότυπα (ηθογραφικό, μολιερικό ηθοπλαστικό πρότυπο και αριστοφανικό), πάνω στα οποία στηρίζονται οι κωμωδίες των Αλέξ. Ρ. Ραγκαβή, Δημ. Χ. Βυζάντιου, Μιχ. Χουρμούζη, Άγγ. Βλάχου, Δημ. Κορομηλά, κ.ά. Η κωμωδιογραφική αυτή πορεία θα τελειώσει με την εισβολή του ψυχαγωγικού θεάτρου (βουλεβάρτου) και την ωρίμανση της αστικής ηθογραφίας των Νικ. Λάσκαρη, Ηλία Καπετανάκη, Χαρ. Άννινου. 8. Τέλος, ο φοιτητής / η φοιτήτρια θα έρθει σε επαφή και με τα εμπορικά δραματικά είδη που κατακλύζουν την ελληνική σκηνή κατά το τελευταίο τέταρτο του 19ου

αιώνα, όπως το Κωμειδύλλιο, το Δραματικό Ειδύλλιο και το ευρωπαϊκό Μυθιστορηματικό Δράμα.
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να έχει αποκτήσει τις εξής ικανότητες: • Ικανότητα αναγνώρισης των ιδεολογικών, αισθητικών και ιστορικών παραμέτρων της υπό μελέτη εποχής. • Ικανότητα αναγνώρισης των κύριων χαρακτηριστικών των υπό μελέτη αισθητικών ρευμάτων, εφαρμόζοντάς τα σε συγκεκριμένα παραδείγματα δραματικών κειμένων του 19ου αιώνα. • Ικανότητα γλωσσικής εξοικείωσης με τα καθαρευουσιάνικα δράματα και κωμωδίες του 19ου αιώνα. • Ικανότητα αναγνώρισης των αποκλίσεων που αποκτούν τα ιδεολογικά και αισθητικά ρεύματα κατά τη μεταφορά τους από την ευρωπαϊκή τους κοιτίδα στον ελληνικό ιδεολογικό και καλλιτεχνικό χώρο. • Ικανότητα συνειδητοποίησης των ιδιαιτεροτήτων που χαρακτηρίζουν τον χώρο της ελληνικής σκηνικής πρακτικής της εποχής (σύσταση θιάσων, μέθοδοι υποκριτικής). • Ικανότητα εκτίμησης τόσο των εμπορικών μορφών θεάτρου της εποχής, όσο και των λόγιων μορφών του, αλλά και του μουσικού θεάτρου, καθώς και της κοινωνικής και μορφωτικής σύστασης του κοινού τους.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Οι διαδοχικές φάσεις εδραίωσης του επαγγελματικού θεάτρου στο ανεξάρτητο κράτος (1828 – τέλος 19^{ου} αιώνα στη Σύρο, στο Ναύπλιο, στην Πάτρα, στην Αθήνα, περιοδείες στην ανατολική Μεσόγειο και τελική εδραίωση θιάσων στην πρωτεύουσα). Η διαμόρφωση των δραματικών ειδών σε συνάρτηση με τα ευρωπαϊκά: κλασικο-ρομαντική τραγωδία (Ι. Ζαμπέλιου, Α.Ρ. Ραγκαβή, Π. Σούτσου, Δ. Βερναρδάκη, Σπ. Βασιλειάδη, Κλ. Ραγκαβή, κ.ά.), κωμωδία (Ι.Ρ. Νερούλου, Δ. Βυζάντιου, Μ. Χουρμούζη, Α.Ρ. Ραγκαβή, Α. Βλάχου, Δ. Κορομηλά, Ν. Λάσκαρη, κ.ά.), Κωμειδύλλιο, Δραματικό Ειδύλλιο. Ο ρόλος του ξένου θεάτρου στην ελληνική σκηνή (ιταλική όπερα, γαλλική όπερέτα, μυθιστορηματικό δράμα). Η ανάδυση του εθνικισμού και της ιστοριοκρατικής αντίληψης της εθνικής ταυτότητας, έτσι όπως παρουσιάζεται στην δραματολογία.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση power-point, βιντεοσκοπημένων θεατρικών παραστάσεων και διαδικτυακών ιστοτόπων (δημόσιων βιβλιοθηκών, πανεπιστημίων, κτλ.), όπου αναρτώνται θεατρικά έργα του 19 ^{ου} αιώνα.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	7x3=21
	Σύνταξη προαιρετικής	20

	γραπτής ατομικής εργασίας	
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Προαιρετική ατομική ή ομαδική εργασία, κατά την οποία αναλύεται ένα θεατρικό έργο της υπό εξέτασης περιόδου σε σχέση με το ρεύμα και τη δραματουργική παράδοση στην οποία ανήκει (10%). II. Γραπτή τελική εξέταση (90%), η οποία περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στην ιστορία και θεωρία του θεάτρου της υπό εξέταση περιόδου και η δεύτερη ενότητα αφορά στην ανάλυση ή σύγκριση θεατρικών έργων.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα

1. Ιωάννης Ζαμπέλιος, *Χριστίνα Αναγνωστόπουλος, Τραγωδία Ιωάννου Ζαμπελίου Λευκαδίου*, τόμ. Β', έκδοσις Σεργίου Χ. Ραφτάνη Ηπειρώτου, εν Ζακύνθω, 1860.
2. Αλέξανδρος Ρίζος Ραγκαβής, *Φροσύνη, Διάφορα ποιήματα Αλ. Ρ. Ραγκαβή*, τυπ. Ανδρέου Κορομηλά, εν Αθήναις, 1837.
3. Δημήτριος Βερναρδάκης, *Μαρία Δοξαπατρή*, εκ του ακαδημαϊκού τυπογραφείου Ι. Γ. Ουεισσίου, εν Μονάχω, 1858.
4. Σπυρίδων Βασιλειάδης, *Γαλάτεια*, στον τόμο *Αττικά Νύκτες (Τα Άπαντα)*, εν Αθήναις, εκδ. Γ. Φέξης, 1915.
5. Αλέξανδρος Μωραϊτίδης, *Πόλεως άλωσις*, στο: Αρετή Βασιλείου, *Τρυγών η φιλήρημος. Το θέατρο του Αλέξανδρου Μωραϊτίδη και η αναζήτηση της καλλιτεχνικής και εθνικοθρησκευτικής ταυτότητας στο τελευταίο τέταρτο του 19ου και το πρώτο του 20ού αιώνα*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2015, σ. Π1-Π127.
6. Δημήτριος Χατζηασλάνης Βυζάντιος, *Βαβυλωνία*, επιμ. Σπ. Ευαγγελάτος, Βιβλιοπωλείον της Εστίας Ι.Δ. Κολλάρου, Αθήνα, 1996.
7. Άγγελος Βλάχος, *Η κόρη του παντοπώλου*, εκ. του τυπογραφείου «Αι Μούσαι», εν Αθήναις, 1881.
8. Ηλίας Καπετανάκης, *Ο γενικός γραμματεύς*, εισ. Πλάτων Μαυρομούστακος, εκδ. Δωδώνη, Αθήνα-Γιάννινα, 1992.
9. Δημήτριος Κορομηλάς, *Η τύχη της Μαρούλας, Ελληνικό Θέατρο Δημ. Κορομηλά*, εισ.-επιμ. Βασίλης Χ. Μάκης, Δωδώνη, 1984.

10. Σπυρίδων Περεισιάδης, *Γκόλφω*, εισ. – επιμ. Αναστάσιος Μιχ. Γεωργαντόπουλος, εκδ. Τέσσερα Έφιλον, Αθήνα, 1993.

Επιστημονικές μελέτες

1. Αρετή Βασιλείου, *Τρυγών η φιλήρημος. Το θέατρο του Αλέξανδρου Μωραϊτίδη και η αναζήτηση της καλλιτεχνικής και εθνικοθρησκευτικής ταυτότητας στο τελευταίο τέταρτο του 19^{ου} και το πρώτο του 20ού αιώνα*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2015.
2. Θόδωρος Χατζηπανταζής, *Από του Νείλου μέχρι του Δουνάβεως (Το χρονικό της ανάπτυξης του ελληνικού επαγγελματικού θεάτρου στο ευρύτερο πλαίσιο της Ανατολικής Μεσογείου, από την ίδρυση του ανεξάρτητου κράτους ως τη Μικρασιατική Καταστροφή, 1828-1875)*, τόμ. Α1, Α2, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2002.
3. Θεόδωρος Χατζηπανταζής, *Από του Νείλου μέχρι του Δουνάβεως (Το χρονικό της ανάπτυξης του ελληνικού επαγγελματικού θεάτρου στο ευρύτερο πλαίσιο της Ανατολικής Μεσογείου, από την ίδρυση του ανεξάρτητου κράτους ως τη Μικρασιατική Καταστροφή, 1828-1875)*, τόμ. Β1, Β2, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2012.
4. *Το Κωμειδύλλιο*, εισαγωγή Θόδωρος Χατζηπανταζής, τομ. Α' και Β', Ερμής, Αθήνα, 1981.
5. Κ. Θ. Δημαράς, *Ελληνικός Ρωμαντισμός*, Ερμής, Αθήνα, 1985.
6. Δημήτρης Σπάθης, *Ο Διαφωτισμός και το Νεοελληνικό Θέατρο. Επτά μελέτες*, University Studio Press, Θεσσαλονίκη, 1986.
7. Παναγιώτης Κονδύλης, *Ο Νεοελληνικός Διαφωτισμός. Οι φιλοσοφικές ιδέες*, Ιστορική Βιβλιοθήκη Θεμέλιο, Αθήνα, 1988.
8. Κ. Θ. Δημαράς, *Νεοελληνικός Διαφωτισμός*, Ερμής, Αθήνα, ⁵1989.
9. Παν. Μουλλάς, *Ρήξεις και συνέχειες. Μελέτες για τον 19^ο αιώνα*, Σοκόλης, Αθήνα, 1993.
10. Αλέξης Πολίτης, *Ρομαντικά χρόνια. Ιδεολογίες και Νοοτροπίες στην Ελλάδα του 1830-1880*, Ε.Μ.Ν.Ε.-Μνήμων, 1993.
11. Άννα Ταμπάκη, *Η νεοελληνική δραματουργία και οι δυτικές της επιδράσεις (18^{ος} – 19^{ος} αιώνες). Μια συγκριτική προσέγγιση*, Αφοί Τολίδη, Αθήνα, 1993.
12. Πασχάλης Μ. Κιτρομηλίδης, *Νεοελληνικός Διαφωτισμός. Οι πολιτικές και κοινωνικές ιδέες*, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα, ³2000.
13. Κυριακή Πετράκου, *Οι θεατρικοί διαγωνισμοί (1870-1925)*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 2000.
14. Δημήτρης Σπάθης, «Η εμφάνιση και καθιέρωση του μελοδράματος στην ελληνική σκηνή», στο Σάββας Πατσαλίδης - Αναστασία Νικολοπούλου (επιμ.), *Μελόδραμα: Ειδολογικοί και Ιδεολογικοί μετασχηματισμοί*, University Studio Press, Θεσσαλονίκη, 2001, σ. 165-226.
15. Βάλτερ Πούχνερ, *Γυναικεία δραματουργία στα χρόνια της Επανάστασης. Μητώ Σακελλαρίου, Ελισάβετ Μουτζάν-Μαρτινέγκου, Ευανθία Καίρη. Χειραφέτηση και αλληλεγγύη των γυναικών στο ηθικοδιδασκτικό και επαναστατικό δράμα*, Α. Καρδαμίτσας, Αθήνα, 2001.
16. Μαρία Δημάκη-Ζώρα, *Σ.Ν. Βασιλειάδης. Η ζωή και το έργο του*, Ίδρυμα

- Κώστα και Ελένης Ουράνη, Αθήνα, 2002.
17. Θόδωρος Χατζηπανταζής, «Ο ιδιόμορφος χαρακτήρας του Ρομαντισμού στο ελληνικό θέατρο», στο Κωνσταντίζα Γεωργακάκη (επιμ.), *Πρακτικά Β' Πανελλήνιου Θεατρολογικού Συνεδρίου Σχέσεις του Νεοελληνικού Θεάτρου με το Ευρωπαϊκό* (18-21 Απριλίου 2002), Ergo, Αθήνα, 2004, σ. 59-69.
 18. Θόδωρος Χατζηπανταζής, *Η ελληνική κωμωδία και τα πρότυπά της στον 19^ο αιώνα*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2004.
 19. Άννα Ταμπάκη, *Περί νεοελληνικού Διαφωτισμού. Ρεύματα ιδεών & διάλογοι επικοινωνίας με τη δυτική σκέψη*, Ergo, Αθήνα, 2004.
 20. Άννα Ταμπάκη, *Το Νεοελληνικό Θέατρο (18^{ος}-19^{ος} αι.). Ερμηνευτικές προσεγγίσεις*, Δίαυλος, Αθήνα, 2005.
 21. Ανδρέας Δημητριάδης, *Σαϊξπηριστής, άρα περιπτός. Ο ηθοποιός Νικόλαος Λεκατσάς και ο δύσβατος δρόμος της θεατρικής ανανέωσης στην Ελλάδα του 19^{ου} αιώνα*, Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών – Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2006.
 22. Χρυσόθεμις Σταματοπούλου-Βασιλάκου, *Το θέατρο στην καθ' ημάς Ανατολή: Κωνσταντινούπολη, Σμύρνη. Οκτώ μελετήματα*, Πολύτροπον, Αθήνα, 2006.
 23. Κωνσταντίνα Ρισσάτου, *“Με των Μουσών τον έρωτα...” Ο Αλέξανδρος Ρίζος Ραγκαβής και το νεοελληνικό θέατρο*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2011.
 24. Αρετή Βασιλείου, «Η Μήδεια του Ιωάννη Ζαμπέλιου και το ιταλικό πρότυπό της», στο *Επί ξυρού ακμής. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου*, Παπαζήσης, Αθήνα, 2012, σ. 159-182.
 25. Αρετή Βασιλείου, «Τα πολλαπλά είδωλα του Γεώργιου Καραϊσκάκη στην ελληνική δραματουργία», στο *Επί ξυρού ακμής. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου*, Παπαζήσης, Αθήνα, 2012, σ. 127-158.
 26. Αρετή Βασιλείου, «Πτωχεία και πλούτος, λιτότης και πολυτέλεια: ιδεαλιστικοί ορισμοί της ευτυχίας σε δράματα του 19^{ου} αιώνα», στο *Επί ξυρού ακμής. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου*, Παπαζήσης, Αθήνα, 2012, σ. 445-466.
 27. Αρετή Βασιλείου, «Ο Ποιητής και ο Προφήτης: ο θεσμός της μαντείας στη νεοελληνική δραματουργία», στο *Επί ξυρού ακμής. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου*, Παπαζήσης, Αθήνα, 2012, σ. 269-292.
 28. Κυριακή Πετράκου, «Οι κλασικο-ρομαντικές αντιφάσεις του Σπυρίδωνος Βασιλειάδη», στο *Θεατρικές (Σ)Τάσεις και Πορείες. Δεκαέξι μελετήματα για το Νεοελληνικό Θέατρο*, Παπαζήσης, Αθήνα, 2007, σ. 15-50.
 29. Αρετή Βασιλείου, «Βαρβάρων ερωτικά πάθη και τυραννοκτονίες: Η Ιφιγένεια εν Ταυρίδι του Ν.Ι. Σούτζου (1837) και τα γαλλικά νεοκλασικά της πρότυπα από τον 17^ο και 18^ο αιώνα (Lagrange-Chancel και De La Touche)», στο Άννα Ταμπάκη – Ουρανία Πολυκανδριώτη (επιμ.), *Πρακτικά Συμποσίου Ελληνικότητα και Ετερότητα. Πολιτισμικές διαμεσολαβήσεις και “εθνικός χαρακτήρας” στον 19^ο αιώνα*, τόμος Β', Τμήμα Θεατρικών Σπουδών Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών – Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών / Ινστιτούτο Ιστορικών Ερευνών, Αθήνα, 2016, σ. 479-492.
 30. Αρετή Βασιλείου, «Το χειρόγραφο της ιστορικής τραγωδίας *Ίσαυροι/Εικονοκλάσται* του Κλέωνος Ραγκαβή (1887) και η παράστασή της

από το «Βασιλικόν Θέατρον» (1904)», επιστημονικό ejournal <i>Σκηνή</i> (Τμήμα Θεάτρου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης), τχ. 7 (Χριστούγεννα 2015), 234 σελίδες.
31. «Ερωτική επιθυμία και εθνικισμός: το θέμα της αδελφικής αιμομειξίας στην ελληνική ρομαντική δραματολογία του 19 ^{ου} αιώνα», στο Κωνσταντίνος Δ. Δημάδης (επιμ.), <i>Proceedings of the 5th European Congress of Modern Greek Studies of the European Society of Modern Greek Studies Continuities, Discontinuities, Ruptures in the Greek World (1204-2014): Economy, Society, History, Literature</i> (Thessaloniki, 2-5 October 2014), τόμ. Δ', European Society of Modern Greek Studies, Αθήνα, 2015, σ. 29-45.
32. Σημειώσεις του διδάσκοντος στα ελληνικά.

ΝΘ 033 Το νεοελληνικό θέατρο του πρώτου μισού του 20ού αιώνα

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΝΘ 033	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	4ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Το νεοελληνικό θέατρο του πρώτου μισού του 20ού αιώνα		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Ιστορία Θεάτρου Υποχρεωτικό	Νεοελληνικού	
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική και αν χρειαστεί αγγλική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (όποτε χρειάζεται)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE768/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:
1. Γνωρίζει την κατάσταση του αθηναϊκού επαγγελματικού θεάτρου κατά τις δύο πρώτες δεκαετίες του 20ού αιώνα, με ηγέτες τους δύο πρώτους Έλληνες σκηνοθέτες Κωνσταντίνο Χρηστομάνο («Νέα Σκηνή») και Θωμά Οικονόμου

(Βασιλικό Θέατρο), που βασίζονται στο πρότυπο των «ανεξάρτητων» ευρωπαϊκών θεάτρων συνόλου των αρχών του 20ού αιώνα (των André Antoine, Otto Brahm, Jacob Grein, Lugné-Poe, Στανισλάβσκι - Νεμιρόβιτς-Ντάντσενκο). 2. Έχει έλθει σε επαφή με την πρόσληψη της ευρωπαϊκής πρωτοπορίας της εποχής από τους Έλληνες διανοούμενους (εισαγωγή Ίψεν και ρεαλιστικού-νατουραλιστικού δράματος, αλλά και εισαγωγή των ευρωπαϊκών κινημάτων του Αισθητισμού και του Συμβολισμού). 3. Έχει εξετάσει το δραματουργικό έργο των σημαντικότερων εγχώριων δημοτικιστών εκπροσώπων των παραπάνω κινημάτων (π.χ. Γρ. Ξενόπουλο, Γ. Καμπύση, Κ. Παλαμά, Γ. Ψυχάρη, Ν. Καζαντζάκη, Π. Νιρβάνα, Δ. Ταγκόπουλο, Σπ. Μελά, Π. Χορν, κ.ά.) και την ενασχόλησή τους με τα κοινωνικά ζητήματα, τα ζητήματα γυναικείας χειραφέτησης, κοινωνικής ισότητας, ενδοοικογενειακών σχέσεων. 4. Έχει υπόψη του τη διαμόρφωση του επαγγελματικού θεάτρου του Μεσοπολέμου (1918-1940), με τα αιτήματα του εκσυγχρονισμού και της ανανέωσης που εκπροσωπούν δυνάμεις, όπως οι δραματικές σχολές και η νέα γενιά των μορφωμένων ηθοποιών, οι πρωτοπόροι σκηνοθέτες (Σπ. Μελάς, Κ. Κουν, Γ. Σαραντίδης, Φ. Πολίτης, Δ. Ροντήρης, Μιχ. Κουνελάκης, Β. Ρώτας, κ.ά.), οι συνδικαλιστές ηθοποιοί, τα πρωτοποριακά θεατρικά σχήματα των νέων ηθοποιών (π.χ. "Θίασος Νέων" Παγκρατίου, "Λαϊκό Θέατρο" Β. Ρώτα). 5. Γνωρίζει την πρόσληψη των ευρωπαϊκών πρωτοποριακών κινημάτων από τους εγχώριους δραματουργούς του Μεσοπολέμου (φρούδική ψυχανάλυση, μπεργκσονική ψυχολογία, Εξπρεσιονισμός, Πιραντελισμός-Θεατρινισμός, Σουρεαλισμός, Νεοαντικειμενισμός, κινηματογραφική κατάτμηση έργων σε ταμπλό). 6. Γνωρίζει τις παλαιότερες τάσεις που επιβιώνουν, συχνά εκσυγχρονισμένες, στην ελληνική δραματουργία του Μεσοπολέμου (π.χ. ιστορικό δράμα, διάφορες εκφάνσεις της ηθογραφίας, όψιμες προσπάθειες Νατουραλισμού και ιψενικού ρεαλισμού δριμείας κοινωνικής καταγγελίας, μίμηση ψυχογραφίας Αντόν Τσέχοφ, ενασχόληση με ζητήματα γυναικείας χειραφέτησης). 7. Έχει παρακολουθήσει την πορεία ίδρυσης του Εθνικού Θεάτρου το 1932 και τη νέα κατάσταση που δημιουργείται στο ελληνικό θέατρο και τους ανεξάρτητους θιάσους πριν και μετά την εγκαθίδρυση της μεταξικής δικτατορίας. 8. Έχει έρθει σε επαφή με το θέατρο στην Αντίσταση ή αλλιώς «το θέατρο του βουνού» κατά τη δεκαετία του 1940, με κύριους εκπροσώπους τους Β. Ρώτα, Γ. Κοτζιούλα, Γ. Καφταντζή. Να έχει επίσης γνωρίσει τον δραματουργικό πειραματισμό με το θέατρο σκιών από συγγραφείς όπως οι Γ. Θεοτοκάς και Β. Ρώτας, τις τάσεις προς τον θρησκευτικό μυστικισμό δραματουργών όπως οι Ν. Καζαντζάκης, Άγγ. Σικελιανός, Γ. Θεοτοκάς, καθώς και το φαινόμενο της ιδεολογικοποίησης της Ιστορίας κάτω από το φως του μαρξιστικού υλισμού στην ελληνική δραματουργία (π.χ. Δ. Φωτιάδης, Β. Ρώτας).	Γενικές Ικανότητες Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να έχει αποκτήσει τις εξής ικανότητες: • Ικανότητα να προσδιορίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της σκηνοθετικής τέχνης καθενός από τους σημαντικότερους Έλληνες σκηνοθέτες της εποχής, καθώς και την επίδρασή τους από Ευρωπαίους ομοτέχνους τους. • Ικανότητα να προσδιορίζει την ιδιαίτερη ταυτότητα καθενός από τους σημαντικότερους θιάσους της εποχής, αλλά και τις παραμέτρους, σύμφωνα με τις οποίες αυτοί οι θίασοι εντάσσονται είτε στον χώρο της πρωτοπορίας, είτε στον χώρο της παράδοσης.
---	---

- Ικανότητα εξοικείωσης με τα κύρια μορφολογικά και θεματικά στοιχεία που απαρτίζουν τα ευρωπαϊκά πρωτοποριακά αισθητικά κινήματα της εποχής και ικανότητα εφαρμογής αυτής της γνώσης σε συγκεκριμένα παραδείγματα εγχώριων δραματικών κειμένων, τα οποία μιμούνται τον ευρωπαϊκό μοντερνισμό.
- Ικανότητα να επαληθεύει τις επιδράσεις του ιδεολογικού και κοινωνικού περιβάλλοντος της εποχής στο περιεχόμενο και τη δομή των ίδιων των δραματικών κειμένων.
- Ικανότητα να αναγνωρίζει τα επιτεύγματα διαφόρων επιστημών και τεχνών (π.χ. ψυχολογίας, φιλοσοφίας, κινηματογράφου, μουσικής) στη διαμόρφωση του ελληνικού θεάτρου της εποχής.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η μετάβαση της δραματολογίας από τα παλαιά πρότυπα του 19^{ου} αιώνα (κλασικο-ρομαντική ιστορική τραγωδία, Κωμειδύλλιο, Δραματικό Ειδύλλιο) στα καινούρια των αρχών του 20^{ου} αιώνα: Νατουραλισμός-Ρεαλισμός αλλά και Αισθητισμός-Συμβολισμός, σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα (Ξενόπουλος, Καμπύσης, Παλαμάς, Ψυχάρης, Καζαντζάκης, Νιρβάνας, Ταγκόπουλος, Μελάς, Χορν κ.ά.). Η προσπάθεια των πρώτων Ελλήνων επαγγελματιών σκηνοθετών (Κ. Χρηστομάνου, Θ. Οικονόμου) μίμησης των ευρωπαϊκών «ανεξάρτητων» θεατρικών σκηνών. Η ίδρυση του Εθνικού Θεάτρου, οι νέοι πρωτοπόροι σκηνοθέτες του Μεσοπολέμου, οι δραματικές σχολές, οι πρωτοποριακοί θίασοι των νέων ηθοποιών και ο πειραματισμός των δραματολόγων με τα ευρωπαϊκά πρωτοποριακά κινήματα (φρουδική ψυχανάλυση, μπεργκσονική ψυχολογία, Εξπρεσιονισμός, Πιραντελισμός-Θεατρικισμός, Σουρεαλισμός, Νεοαντικειμενισμός, κινηματογραφική κατάτμηση έργων σε ταμπλό). Το θέατρο στην Κατοχή και οι πρώτοι μεταπολεμικοί δραματογράφοι.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση power-point, διαδικτυακών ιστότοπων δημόσιων βιβλιοθηκών, πανεπιστημίων, κτλ., όπου αναρτώνται θεατρικά έργα του 20 ^{ου} αιώνα, καθώς και βιντεοσκοπημένων θεατρικών παραστάσεων.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	7x3=21
	Σύνταξη προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	20
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45
	Σύνολο Μαθήματος	125

	(25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Προαιρετική ατομική ή ομαδική εργασία, κατά την οποία αναλύεται ένα θεατρικό έργο της υπό εξέτασης περιόδου σε σχέση με το ρεύμα και τη δραματουργική παράδοση στην οποία ανήκει (10%). II. Γραπτή τελική εξέταση (90%), η οποία περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στην ιστορία και θεωρία του θεάτρου της υπό εξέταση περιόδου και η δεύτερη ενότητα αφορά στην ανάλυση ή σύγκριση θεατρικών έργων.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα

1. Γρηγόριος Ξενόπουλος, *Το μυστικό της κοντέσσας Βαλέραϊνας*, στο *Θέατρο Γρηγόριου Ξενόπουλου*, τόμ. Α', Αδελφοί Βλάσση, Αθήνα, 1991.
2. Κωστής Παλαμάς, *Τρισεύγενη*, φιλολογική επιμ. Βάλτερ Πούχνερ, Ίδρυμα Κώστα & Ελένης Ουράνη, Αθήνα, 1995.
3. Νίκος Καζαντζάκης, *Ο Πρωτομάστορας*, περ. *Παναθήναια*, έτος Ι', τχ. 233-234 (15-30 Ιουνίου), σ. 131-144.
4. Παντελής Χορν, *Φιντανάκι*, στο Έφη Βαφειάδη (επιμ.), *Τα Θεατρικά του Π. Χορν*, τόμ. Β', Ίδρυμα Γουλανδρή-Χορν, Αθήνα, 1996.
5. Αλέκος Λιδωρίκης, *Λόρδος Βύρων*, στο *Θέατρο Αλέκου Λιδωρίκη*, τόμ. Α', Δωδώνη, Αθήνα – Γιάννινα, 1983.
6. Άγγελος Τερζάκης, *Γαμήλιο εμβατήριο*, Ι.Δ. Κολλάρος, Αθήνα, χ.χ.
7. Παντελής Χορν, *Φλαντρώ*, στο Έφη Βαφειάδη (επιμ.), *Τα Θεατρικά του Π. Χορν*, τόμ. Δ', Ίδρυμα Γουλανδρή-Χορν, Αθήνα, 1996.
8. Σπύρος Μελάς, *Ο μπαμπάς εκπαιδεύεται*, Βιβλιοθήκη Ελληνικής Δημιουργίας, Αθήνα, 1954.
9. Αλέκος Λιδωρίκης, *Η μεγάλη στιγμή*, στο *Θέατρο Αλέκου Λιδωρίκη*, τόμ. Α', Δωδώνη, Αθήνα – Γιάννινα, 1983.
10. Γιώργος Θεοτοκάς, *Το παιχνίδι της τρέλας και της φρονιμάδας*, Ίκαρος, Αθήνα, 1947.

Επιστημονικές μελέτες

1. *Η Αθηναϊκή Επιθεώρηση*, επιμ. Θόδωρος Χατζηπανταζής - Λίλα Μαράκα, εισαγωγή Θόδωρος Χατζηπανταζής, τομ. Α', Ερμής, Αθήνα, 1977, σ. 7-32
2. Νικηφόρος Παπανδρέου, *Ο Ίψεν στην Ελλάδα. Από την πρώτη γνωριμία στην καθιέρωση 1890-1910*, Κέδρος, Αθήνα, 1983.
3. Αντώνης Γλυτζουρής, «Η δημιουργία θέσης σκηνοθέτη στο Βασιλικόν Θέατρον (1898-1902)», *Μνήμων* 18 (1996), σ. 61-88.
4. Δημήτρης Σπάθης, «Ο Κωνσταντίνος Χρηστομάνος και η καθιέρωση της σκηνοθεσίας στο ελληνικό θέατρο», *Πρακτικά Ημερίδας "Ο Κωνσταντίνος Χρηστομάνος και η εποχή του"*, Ίδρυμα Γουλανδρή-Χορν, Αθήνα, 1999, σ. 137-155.
5. Ιουλία Πιπινιά, «Η Νέα Σκηνή του Χρηστομάνου και το κίνημα των

- ελεύθερων θεάτρων στην Ευρώπη», *Πρακτικά Ημερίδας "Ο Κωνσταντίνος Χρηστομάνος και η εποχή του"*, Ίδρυμα Γουλανδρή-Χορν, Αθήνα, 1999, σ. 61-96
6. Αντώνης Γλυτζουρής, *Η σκηνοθετική τέχνη στην Ελλάδα. Η ανάπτυξη και η εδραίωση της τέχνης του σκηνοθέτη στο νεοελληνικό θέατρο*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 2001, σ. 65-94.
 7. Αρετή Βασιλείου, *Εκσυγχρονισμός ή παράδοση; Το θέατρο πρόζας στην Αθήνα του Μεσοπολέμου*, Μεταίχμιο, Αθήνα, 2005.
 8. Βάλτερ Πούχνερ, «Ο Συμβολισμός και ο Νεορομαντισμός στο "Θέατρο των Ιδεών"», στο *Η πρόσληψη της γαλλικής δραματουργίας στο νεοελληνικό θέατρο (17^{ος} – 20^{ός} αιώνας). Μια πρώτη σφαιρική προσέγγιση*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 1999, σ. 116-137.
 9. Αντώνης Γλυτζουρής, «Ο Μωρίς Μαίτερλινκ και οι απόψεις του Κωστή Παλαμά για το θέατρο», *Αριάδνη* (Επιστημονική Επετηρίδα της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Κρήτης, τόμ. 9, Ρέθυμνο, 2003, σ. 189-201.
 10. Κυριακή Πετράκου, «Η πρόσληψη του Oscar Wilde στο ελληνικό θέατρο», στο *Θεατρολογικά Miscellanea*, Διάυλος, Αθήνα, 2004, σ. 71-133.
 11. Βάλτερ Πούχνερ, «Τα πρώτα δραματικά έργα του Γρηγόριου Ξενόπουλου, ήτοι Η (σχεδόν) αποτυχημένη θεατρική σταδιοδρομία του Νέστορα της ελληνικής δραματογραφίας στη στροφή του αιώνα», *Αναγνώσεις και Ερμηνεύματα. Πέντε Θεατρολογικά Μελετήματα*, Κορφή, Αθήνα, 2002, σ. 173-264.
 12. Γ.Π. Πεφάνης (επιμ.), *Nulla dies sine linea. Προσεγγίσεις στο έργο του Γρηγόριου Ξενόπουλου*, Ίδρυμα Κώστα & Ελένης Ουράνη, Αθήνα, 2007.
 13. Θόδωρος Γραμματάς, *Το θεατρικό έργο του Γιάννη Καμπύση*, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, Επιστημονική Επετηρίδα Φιλοσοφικής Σχολής, Δωδώνη, Γιάννενα, 1984.
 14. Θόδωρος Γραμματάς, «Η παρουσία της μαρξιστικής σκέψης στο ελληνικό θέατρο», στο *Νεοελληνικό Θέατρο. Ιστορία. Δραματουργία*, Κουλτούρα, Αθήνα, 1987, σ. 130-143.
 15. Θόδωρος Γραμματάς, «Από το "Intima Teatern" του Στρίντμπεργκ και το "Θέατρο συναναστροφής" του Καμπύση στο ελληνικό αστικό θέατρο», στο *Δοκίμια Θεατρολογίας*, Επικαιρότητα, Αθήνα, 1990, σ. 135-149.
 16. Lilian R. Furst – Peter N. Skrine, *Νατουραλισμός*, μτφρ. Λία Μεγάλου, Ερμής, Αθήνα, 1990.
 17. Βάλτερ Πούχνερ, «Ο Πρόλογος "Για το Ρωμαίικο Θέατρο" (1900) του Ψυχάρη. Ένα ιδιότυπο μανιφέστο του "θεάτρου των ιδεών"», στο *Φιλολογικά και Θεατρολογικά Ανάλεκτα. Πέντε μελετήματα*, Καστανιώτης, Αθήνα, 1995, σ. 15-76.
 18. Βάλτερ Πούχνερ, *Ο Παλαμάς και το θέατρο*, Καστανιώτης, Αθήνα, 1995.
 19. Δημήτρης Γουνελάς, «Εισαγωγή στα τρία μονόπρακτα του Καζαντζάκη», *Νέα Εστία*, Χριστούγεννα 1977, σ. 166-182.
 20. Βάλτερ Πούχνερ, «Δραματικά πρότυπα στο πρώιμο θεατρικό έργο του Νίκου Καζαντζάκη», *Φιλολογικά και θεατρολογικά ανάλεκτα. Πέντε μελετήματα*, Καστανιώτης, Αθήνα, 1995, σ. 375-392.
 21. Βάλτερ Πούχνερ, «Το πρώιμο θεατρικό έργο του Νίκου Καζαντζάκη», στο *Ανιχνεύοντας τη θεατρική παράδοση. Δέκα μελετήματα*, Οδυσσέας, Αθήνα, 1995, σ. 318-433.
 22. Ιωάννα Παπαγεωργίου, «Επιρροές της ευρωπαϊκής θεωρίας του 19^{ου} και αρχών του 20^{ού} αιώνα στη Θυσία του Νίκου Καζαντζάκη», στο Ιωσήφ Βιβιλάκης (επιμ.), *Πρακτικά Α΄ Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου "Το Ελληνικό Θέατρο από τον 17^ο στον 20^ό αιώνα"*, 1998, Τμήμα Θεατρικών

- Σπουδών Πανεπιστημίου Αθηνών, εκδ. Ergo, 2002, σ. 235-242.
23. Κυριακή Πετράκου, *Ο Καζαντζάκης και το θέατρο, Μίλητος*, Αθήνα, 2005.
 24. Αντώνης Γλυτζουρής, *Πόθοι αετού και φτερά πεταλούδας. Το πρώιμο θεατρικό έργο του Νίκου Καζαντζάκη και οι ευρωπαϊκές πρωτοπορίες της εποχής του. Συμβολή στη μελέτη της Παρακμής στη νεοελληνική δραματολογία των αρχών του εικοστού αιώνα*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2009.
 25. Αντώνης Γλυτζουρής, «Ο Δ. Π. Ταγκόπουλος και το πρόβλημα του ρεαλισμού στη νεοελληνική δραματολογία των αρχών του αιώνα», *Τα Ιστορικά* 18/35 (Δεκέμβριος 2001), σ. 335-370.
 26. Βάλτερ Πούχνερ, «Ο νεαρός Σπύρος Μελάς ως δραματογράφος, ή Τα κριτήρια της “σκηνικής επιτυχίας” την εποχή του “Θεάτρου των ιδεών”. Μια επανεξέταση», στο *Φαινόμενα και Νοούμενα. Δέκα θεατρολογικά μελετήματα*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα, 1999, σ. 265-280.
 27. 34. Έφη Βαφειάδη, «Πρόλογος», «Ο Παντελής Χορν και η εποχή του», «Εργογραφία Παντελή Χορν», στον Α' τόμο των *Θεατρικών* του Π. Χορν, Ίδρυμα Γουλανδρή-Χορν, Αθήνα, 1993, σ. 17-165.
 28. Δημήτρης Μόσχος, *Ο Ερρίκος Ίψεν στην ελληνική σκηνή. Από τους Βρυκόλακες του 1894 στις αναζητήσεις της εποχής μας*, Αμολγός, Αθήνα, 2016.
 29. Αρετή Βασιλείου, «Ένα μικρό περιθώριο κωμικής αναρχίας: η επίδραση του θεάτρου σκιών στις κωμωδίες του Γιώργου Θεοτοκά», στο *Επί ξυρού ακμής. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου*, Παπαζήσης, Αθήνα, 2012, σ. 183-228.
 30. Αρετή Βασιλείου, «Το χρονικό της ανησυχίας: τα συμπτώματα της μεταφυσικής αγωνίας στο θέατρο του Γιώργου Θεοτοκά», στο *Επί ξυρού ακμής. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου*, Παπαζήσης, Αθήνα, 2012, σ. 229-268.
 31. Αρετή Βασιλείου, «Ο τελευταίος πόλεμος: η τελευταία λέξη του Γιώργου Θεοτοκά στον διάλογό του με την αρχαία τραγωδία», στο *Επί ξυρού ακμής. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου*, Παπαζήσης, Αθήνα, 2012, σ. 503-532.
 32. Αρετή Βασιλείου, «Η πτώση του τέταρτου τοίχου: ο Βασίλης Ρώτας και οι απόψεις του για την υποκριτική τέχνη», στο *Επί ξυρού ακμής. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου*, Παπαζήσης, Αθήνα, 2012, σ. 293-312.
 33. Αρετή Βασιλείου, «Οι φτέρνες που μιλούν: η πρώτη γνωριμία της αθηναϊκής μουσικής σκηνής με τους αμερικανικούς χορούς», στο *Επί ξυρού ακμής. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου*, Παπαζήσης, Αθήνα, 2012, σ. 99-126.
 34. Βαρβάρα Γεωργοπούλου, *Η θεατρική κριτική στην Αθήνα του Μεσοπολέμου*, 2 τόμοι, Αιγόκερως, Αθήνα, 2008/2009.
 35. Κωνσταντζίνα Γεωργακάκη, «Η ρεαλιστική ματιά του βουλευβάρτου στη στροφή του αιώνα. Η περίπτωση του Alfred Capus», στο Αντώνης Γλυτζουρής – Κωνσταντίνη Γεωργιάδη – Μαρία Μαυρογένη (επιμ.), *Πρακτικά ημερίδας Η πρώιμη υποδοχή του Ρεαλισμού και του Νατουραλισμού στο ελληνικό θέατρο*, Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας / Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών, Ρέθυμνο, 2016, σ. 28-47.
 36. Μαρία Μαυρογένη, «Η πρόσληψη των έργων του Χέρμαν Ζούντερμαν στην Ελλάδα του δέκατου ένατου αιώνα», στο Αντώνης Γλυτζουρής – Κωνσταντίνη Γεωργιάδη – Μαρία Μαυρογένη (επιμ.), *Πρακτικά ημερίδας Η πρώιμη υποδοχή του Ρεαλισμού και του Νατουραλισμού στο ελληνικό θέατρο*, Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας / Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών, Ρέθυμνο, 2016, σ. 48-67.
 37. Μαρία Σεχοπούλου, «Βορειοπάθεια και ομιχλοσέβεια: αντιδράσεις στην πρώτη ελληνική παράσταση του έργου *Δεσποινίς Τζούλια* (1908) του August

- Strindberg», στο Αντώνης Γλυτζουρής – Κωνσταντίνα Γεωργιάδη – Μαρία Μαυρογένη (επιμ.), *Πρακτικά ημερίδας Η πρώτη υποδοχή του Ρεαλισμού και του Νατουραλισμού στο ελληνικό θέατρο*, Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας / Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών, Ρέθυμνο, 2016, σ. 88-108.
38. Αρετή Βασιλείου, «Ανασχέσεις του Ρεαλισμού/Νατουραλισμού: η περίπτωση του Αλέξανδρου Μωραϊτίδη», στο Αντώνης Γλυτζουρής – Κωνσταντίνα Γεωργιάδη – Μαρία Μαυρογένη (επιμ.), *Πρακτικά ημερίδας Η πρώτη υποδοχή του Ρεαλισμού και του Νατουραλισμού στο ελληνικό θέατρο*, Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας / Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών, Ρέθυμνο, 2016, σ. 109-127.
39. Βασιλική Παπανικολάου, «Μπροστά στους ανθρώπους: Νατουραλιστικοί πειραματισμοί σε ηθογραφικό καμβά», στο Αντώνης Γλυτζουρής – Κωνσταντίνα Γεωργιάδη – Μαρία Μαυρογένη (επιμ.), *Πρακτικά ημερίδας Η πρώτη υποδοχή του Ρεαλισμού και του Νατουραλισμού στο ελληνικό θέατρο*, Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας / Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών, Ρέθυμνο, 2016, σ. 128-142.
40. Ανδρέας Δημητριάδης, «Τα βαρίδια του εκσυγχρονισμού: ελληνικά εγχειρίδια υποκριτικής», στο Αντώνης Γλυτζουρής – Κωνσταντίνα Γεωργιάδη – Μαρία Μαυρογένη (επιμ.), *Πρακτικά ημερίδας Η πρώτη υποδοχή του Ρεαλισμού και του Νατουραλισμού στο ελληνικό θέατρο*, Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας / Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών, Ρέθυμνο, 2016, σ. 183-199.
41. Κωνσταντίνος Γεωργακάκης, *1894-2014. Η εφήμερη γοητεία της Επιθεώρησης*, Polaris, Αθήνα, 2013.
42. Σημειώσεις από τον διδάσκοντα.

ΝΘ 034 Το μεταπολεμικό νεοελληνικό θέατρο

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΝΘ 034	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	6 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΤΟ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Νεοελληνικό Θέατρο Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE739/
---	---

2.ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

- Έχει επαρκή εποπτεία της ανάπτυξης του ελληνικού θεάτρου την πρώτη μεταπολεμική εποχή μέχρι και την δικτατορία, την περίοδο της μεταπολίτευσης και τις αλλαγές που σημειώνονται από τη δεκαετία του 1990 μέχρι σήμερα.
- Γνωρίζει τις σημαντικότερες κατευθύνσεις που ακολουθεί η μεταπολεμική ελληνική δραματουργία την πρώτη περίοδο και τους σημαντικότερους συγγραφείς σε καθεμία από τις κατευθύνσεις αυτές.
- Εντοπίζει και να αναγνωρίζει τα βασικότερα μορφολογικά γνωρίσματα και θεματικές emphases των θεατρικών έργων κάθε κατεύθυνσης.
- Έχει επαρκή εποπτεία του ιστορικού, κοινωνικού και πολιτικού υποβάθρου στο οποίο αναπτύσσεται το θέατρο την περίοδο αυτή και την επίδραση που ασκεί στις αισθητικές και ιδεολογικές επιλογές των συγγραφέων.
- Έχει επαρκή εποπτεία των σχέσεων που διατηρεί το ελληνικό θέατρο της περιόδου (συγγραφείς, σκηνοθέτες, κριτικοί, ηθοποιοί) με τα διάφορα ρεύματα του ευρωπαϊκού και αμερικανικού θεάτρου.
- Έχει επαρκή εποπτεία των σχέσεων που διατηρούν οι συγγραφείς με το πεδίο της σκηνικής πρακτικής σε κάθε περίοδο (σκηνοθέτες, θιάσους, ηθοποιούς, κριτικούς).
- Εντοπίζει και να γνωρίζει τις βασικότερες τάσεις που χαρακτηρίζουν την σύγχρονη θεατρική γραφή από τη δεκαετία του 1990 μέχρι σήμερα.
- Αναγνωρίζει τους σημαντικότερους συγγραφείς και να είναι σε θέση να προσεγγίζει κριτικά το έργο τους .
- Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας για την δραματουργική παραγωγή της περιόδου (1957-2015) στην Ελλάδα και για το έργο του κάθε συγγραφέα χωριστά.
- 10. Γνωρίζει τους κανόνες χρήσης των πηγών και της βιβλιογραφίας και να έχει εξοικειωθεί με τον τρόπο σωστής καταχώρησης των επιστημονικών πληροφοριών (παραπομπές, υποσημειώσεις, παραθέματα).

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Ικανότητα να αναγνωρίζει τις μορφολογικές ιδιαιτερότητες και τις ιδεολογικές emphases της μεταπολεμικής δραματουργίας και να τοποθετεί τα θεατρικά έργα σε συγκεκριμένα ρεύματα.
- Αναγνωρίζει το ιδιαίτερο στίγμα των θεατρικών συγγραφέων της πρώτης και της δεύτερης περιόδου και να είναι σε θέση να αναλύσει δραματουργικά τα έργα τους.
- Τοποθετεί τα έργα των νεοελλήνων συγγραφέων στο ιδιαίτερο κοινωνικό-ιστορικό περιβάλλον δημιουργίας τους (μεταπολεμική περίοδος-δεκαετία του 1960, δικτατορία, μεταπολίτευση) και να αναγνωρίζει τις ιδεολογικές τους emphases.
- Είναι σε θέση να αναγνωρίζει τις σχέσεις των διαφορετικών ρευμάτων της δραματουργικής παραγωγής με τα αντίστοιχα ευρωπαϊκά ρεύματα.
- Εντοπίζει και να αναλύει τη σύγχρονη δραματουργική παραγωγή υπό το πρίσμα διαφορετικών θεωρητικών προσεγγίσεων.
- Να έχει την ικανότητα να εφαρμόζει τις γνώσεις που έχει αποκτήσει στην έμπρακτη μεταφορά θεατρικών έργων του μεταπολεμικού νεοελληνικού

θεάτρου στη σκηνή.

3.ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

• Το μάθημα εξετάζει την εξέλιξη της ελληνικής μεταπολεμικής δραματολογίας από τα τέλη της δεκαετίας του 1950 μέχρι σήμερα. Μέσα από την ανάλυση επιλεγμένων θεατρικών έργων ανιχνεύονται οι διαφορετικές μορφολογικές και θεματικές κατευθύνσεις που ακολουθούν οι θεατρικοί συγγραφείς. • Η γενιά του 1960: οι διαφορετικές εκφάνσεις του ρεαλισμού αλλά και παραδείγματα έργων που κατατάσσονται στην «ελληνική εκδοχή του θεάτρου του παραλόγου». • Βασικοί θεματικοί άξονες: Οι απεικονίσεις του σύγχρονου κοινωνικού τοπίου, η ανατομία της οικογένειας και η περιπέτεια των διαπροσωπικών σχέσεων. • Το πολιτικό θέατρο τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης. • Η ανάπτυξη της δραματολογικής παραγωγής από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 μέχρι σήμερα. • Η πολύπλευρη ανάπτυξη της θεατρικής δραστηριότητας και η αμεσότερη επαφή του ελληνικού θεάτρου με τις σύγχρονες τάσεις του ευρωπαϊκού θεάτρου. • Η σχέση των συγγραφέων σχέση με τη σκηνική πρακτική και ο πειραματισμός με νέες «κειμενικές» φόρμες. • Βασικές κατευθύνσεις: η υπέρβαση της παράδοσης του ρεαλισμού, το παιχνίδι με τα διακείμενα, η ανάπτυξη του μονολόγου.
--

4.ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία των παραδόσεων παρουσιάζονται με power-point. Το διάγραμμα των παραδόσεων και το συνοδευτικό υλικό για την μελέτη των επιμέρους ενοτήτων του μαθήματος είναι αναρτημένο στο e-class. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	30x1=30
	Σύνταξη υποχρεωτικής γραπτής εργασίας	24
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	32
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ	Ι. Υποχρεωτική γραπτή εργασία στην οποία ο/η	

ΦΟΙΤΗΤΩΝ	φοιτητής/ ήτρια επιλέγει ένα θεατρικό έργο της περιόδου και επιχειρεί μια συστηματική ανάλυση εστιάζοντας στην ανάδειξη των ιδιαίτερων γνωρισμάτων της δραματουργικής του σύνθεσης (15%) II. Γραπτή τελική εξέταση (85%) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στη θεωρία και ορολογία της δραματουργικής ανάλυσης και η δεύτερη ενότητα αφορά στην ανάλυση θεατρικών έργων. Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.
-----------------	--

5.ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα

- Ιάκωβος Καμπανέλλης, *Η αυλή των θαυμάτων, Θέατρο*, τόμος Α', Κέδρος, Αθήνα, 1978.
- Γιώργος Σεβαστίκογλου, *Αγγέλα, Θέατρο*, Κέδρος, Αθήνα, 1992.
- Δημήτρης Κεχαΐδης, *Το πανηγύρι*, Κέδρος, Αθήνα 1984.
- Δημήτρης Κεχαΐδης, Ελενη Χαβιαρά, *Με δύναμη από την Κηφισιά*, Κέδρος, Αθήνα 1996.
- Λούλα Αναγνωστάκη, *Η παρέλαση, Η τριλογία της πόλης*, Κάπα Εκδοτική, Αθήνα, 2017.
- Λούλα Αναγνωστάκη, *Η κασέτα, Θέατρο*, τόμος τέταρτος, Κέδρος, Αθήνα, 2008.
- Λούλα Αναγνωστάκη, *Ο ουρανός κατακόκκινος, Θέατρο*, τόμος πρώτος, Κέδρος, Αθήνα, 2007.
- Βασίλης Ζιώγας, *Το προξενίο της Αντιγόνης*, Ερμής, Αθήνα 1980.
- Μαργαρίτα Λυμπεράκη, *Η γυναίκα του Κανδαύλη*, στο *Μυθικό θέατρο*, Ερμής, Αθήνα 1980.
- Παύλος Μάτεσις, *Το φάντασμα του Κυρίου Ραμόν Νοβάρο*, Καστανιώτης, Αθήνα 1997.
- Παύλος Μάτεσις *Εξορία*, Εστία, Αθήνα 1982.
- Παύλος Μάτεσις, *Η βουή*, Καστανιώτης, Αθήνα 1997.
- Γιώργος Σκούρτης, *Οι νταντάδες*, Καστανιώτης, Αθήνα 1998.
- Γιάννης Τσίρος, *Άγριος σπόρος* University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2013.
- Δημήτρης Δημητριάδης, *Η ζάλη των ζώων πριν τη σφαγή*, Ίνδικτος, Αθήνα 2008.
- Δημήτρης Δημητριάδης, *Τόκος*, Φεστιβάλ Αθηνών 2010.
- Δημήτρης Δημητριάδης, *Πολιτισμός, Μία κοσμική τραγωδία*, poema, Αθήνα 2013.
- Ανδρέας Στάικος, *Κλυταιμνήστρα; Φτερά στρουθοκαμήλου*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2001.
- Άκης Δήμου, *Ανδρομάχη ή τοπίο γυναίκας στο ύψος της νύχτας*, Άπαντα τα θεατρικά Α', Αιγόκερως, Αθήνα 2006.
- Άκης Δήμου, *Αιώνες μακριά απ'την Αλάσκα*, Άπαντα τα θεατρικά Α', Αιγόκερως, Αθήνα 2006.
- Λένα Κιτσοπούλου, *M.A.I.P.O.Y.L.A.*, Κέδρος, Αθήνα 2009.

- Έλενα Πέγκα, *H Nelly's βγάζει βόλτα τον σκύλο της*, Νεφέλη, Αθήνα 2003.
- Ανδρέας Φλουράκης, *Θέλω μια χώρα*, Κάπα Εκδοτική, Αθήνα, 2015.
- Γιάννης Μαυριτσάκης, *Wolfgang*, Νεφέλη, Αθήνα 2008.
- Γιάννης Μαυριτσάκης, *Κωλοδουλειά*, Μωβ Σκίουρος, Αθήνα 2015.
- Σάκης Σερέφας, *Λιωμένο βούτυρο*, Κέδρος, Αθήνα 2008.
- Μανώλης Τσίπος, *Sabine X*, Νεφέλη, Αθήνα 2009.

Μελέτες

- Βακοπούλου–Halls, Aiki, *Modern Greek Theatre, Roots and Blossoms*, Diogeni, Athens 1982.
- Βαροπούλου, Ελένη, *Το θέατρο στην Ελλάδα: η παράδοση του καινούργιου 1974-2006*, Άγρα, Αθήνα 2009.
- *Gamma*, 22, 2, 2014, 'The Geographies of Contemporary Greek Theatre: About Utopias, Dystopias and Heterotopias'.
- Γραμματάς, Θόδωρος, *Το ελληνικό θέατρο στον 20ό αιώνα. Πολιτισμικά πρότυπα και πρωτοτυπία*, Τόμοι Α', Β', Αθήνα: Εξάντας, 2002 Έκδοση Πολύτιμης Ύλης. 20 χρόνια Νεοελληνικό Θεατρικό Έργο, Α' Συμπόσιο Νεοελληνικού Θεάτρου, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1999.
- *ΕΚΚΥΚΛΗΜΑ*, 24, 1990. Αφιέρωμα στη σύγχρονη ελληνική δραματουργία. *Το Ελληνικό θεατρικό έργο κατά τη δεκαετία του 1990*, Β' Συμπόσιο Νεοελληνικού Θεάτρου, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2000.
- *Το Ελληνικό Θέατρο από τον 17ο στον 20 αιώνα*, Πρακτικά Α' Πανελλήνιου Θεατρολογικού Συνεδρίου, ΤΘΣ Πανεπιστημίου Αθηνών, Ιωσήφ Βιβιλάκης (επιμέλεια), Ergo, Αθήνα 2002.
- *Το Θέατρο στην Ελλάδα τον 20ο αιώνα*, Από το Θέατρο Ιδεών στο Μεταμοντέρνο, Πρακτικά Α' Θεατρολογικού Συνεδρίου, Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Θεατρολόγων, Εκδόσεις Ergo, Αθήνα 2011.
- Κονδυλάκη, Δήμητρα, *Ο θεατρικός Δημήτρης Δημητριάδης, Εξερευνώντας τη δυνατότητα του αναπάντεχου*, Νεφέλη, Αθήνα 2015.
- Κωνσταντινίδης, Στράτος, Ε., *Το νεοελληνικό θέατρο σε αναζήτηση του ελληνισμού*, μετάφραση Λάρα Καλλίρη, Αρμός, Αθήνα 2011.
- Μιχαηλίδης, Γιώργος, *Νέοι Έλληνες Θεατρικοί συγγραφείς*, Κάκτος, Αθήνα 1975.
- Παγκουρέλης, Βάιος, *Υποβολείο*, Εστία, Αθήνα 1983.
- *Παράδοση και εκσυγχρονισμός στο νεοελληνικό θέατρο. Από τις απαρχές ως τη μεταπολεμική εποχή*, Πρακτικά Γ' Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου, Γλυτζουρή, Αντώνης, Γεωργιάδου, Κωσταντίνα (επιμέλεια), Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών, Τμήμα Φιλολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2010.
- Πεφάνης, Γιώργος., *Θέματα του μεταπολεμικού και σύγχρονου ελληνικού θεάτρου*. Διαδρομές σε μεγάλη χώρα, Κέδρος, Αθήνα 2001.
- Πούχνερ, Βάλτερ, *Ελληνική θεατρολογία. Δώδεκα μελετήματα*, Εταιρεία Θεάτρου Κρήτης, Αθήνα 1988.
- Πούχνερ, Βάλτερ, *Ποίηση και μύθος στα θεατρικά έργα του Βασίλη Ζιζύγα*, Πολύτροπον, Αθήνα 2004.
- *Πρακτικά Πανελλήνιου Συνεδρίου προς τιμήν του Ιάκωβου Καμπανέλλη*, Εκδόσεις περί τεχνών, Πάτρα 2006.
- Τσατσούλης, Δημήτρης, *Ιμηνικά διακείμενα στη δραματουργία του Ιάκωβου Καμπανέλλη*, Μεταίχμιο, Αθήνα 2003.
- *Σχέσεις του Νεοελληνικού Θεάτρου με το ευρωπαϊκό. Διαδικασίες πρόσληψης στην ιστορία της ελληνικής δραματουργίας από την αναγέννηση ως σήμερα*, Πρακτικά Β' Πανελλήνιου Θεατρολογικού Συνεδρίου, ΤΘΣ Πανεπιστημίου Αθηνών, Γεωργακάκη Κωσταντζά (επιμέλεια), Εκδόσεις Ergo, Αθήνα 2003.

- Van Steen, G., *Stage of Emergency, Theater and Public Performance under the Greek Military Dictatorship of 1967-1974*, Oxford University Press, Oxford 2015.
 - Χατζηπανταζής, Θόδωρος, *Διάγραμμα ιστορίας του νεοελληνικού θεάτρου*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2014.
- Διδακτικά συγγράμματα**
- 1^η επιλογή: Μαυρομούστακος, Πλάτων, *Το θέατρο στην Ελλάδα 1940-2000*, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 2005.
- 2^η επιλογή: Τσατσούλης, Δημήτρης, *Σημεία γραφής, κώδικες σκηνής στο σύγχρονο ελληνικό θέατρο*, Νεφέλη, Αθήνα 2007.

ΘΕ 041 * Εισαγωγή στη θεατρολογία (νεότερο θέατρο)

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΘΕ 041	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	1 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΑΤΡΟΛΟΓΙΑ (ΝΕΟΤΕΡΟ ΘΕΑΤΡΟ)		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Θεωρία Θεάτρου Υποχρεωτικό, Προαπαιτούμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (Στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE744/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

- Γνωρίζει τα βασικά συστατικά της τέχνης του θεάτρου.
- Κατανοεί την αισθητική, ιστορική και πολιτισμική διάσταση του θεατρικού φαινομένου.
- Αναγνωρίζει τις σχέσεις του θεάτρου με τις άλλες τέχνες.
- Αναγνωρίζει και περιγράφει βασικές έννοιες που σχετίζονται με το δραματικό κείμενο και την παράσταση: Δραματικό πρόσωπο, δραματικός χώρος και χρόνος, δραματικός μύθος και πλοκή, σκηνικός χώρος και

χρόνος, σκηνογραφία, ενδυματολογία, σκηνοθεσία, υποκριτική, θεατρική κριτική. • Αναγνωρίζει τις βασικές μεθόδους ανάλυσης και ερμηνείας του δραματικού κειμένου. • Αναγνωρίζει τις πηγές και τις μεθόδους καταγραφής και ανάλυσης της παράστασης. • Είναι εξοικειωμένος/η με τις διαφορετικές πηγές και την διαχείρισή τους στην ιστοριογραφική έρευνα. • Είναι εξοικειωμένος/η με τα βασικότερα αντικείμενα και τις περιοχές μελέτης των θεατρικών σπουδών. • Έχει επαρκή γνώση των βιβλίων αναφοράς για τα βασικά πεδία της επιστήμης του θεάτρου. • Έχει μια συνοπτική εικόνα της εξέλιξης του παγκόσμιου και του νεοελληνικού θεάτρου.
--

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Κατανοεί και περιγράφει τις βασικές έννοιες της επιστήμης του θεάτρου και τα κυριότερα στοιχεία της τέχνης του θεάτρου.
- Αναγνωρίζει τα βασικά συστατικά ενός δραματικού κειμένου και τον τρόπο με τον οποίο καθένα από αυτά συμβάλλει στην παραγωγή του νοήματος.
- Αναγνωρίζει τα βασικά συστατικά της παράστασης και τον τρόπο που καθένα λειτουργεί.
- Αναγνωρίζει τη διαφορά δεοντολογικών και επιστημονικών προσεγγίσεων της θεατρικής τέχνης.
- Είναι σε θέση να περιγράφει τα διαφορετικά επαγγέλματα που συμμετέχουν στην παραγωγή μιας παράστασης.
- Ανατρέχει στα βασικά βιβλιογραφικά εργαλεία της επιστήμης του θεάτρου.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

- Επιστήμη του θεάτρου: αντικείμενα και περιοχές μελέτης.
- Θέατρο, δράμα, παράσταση, επιτέλεση: προσδιορισμός των όρων, συντελεστές, ιστορικά, κοινωνικά, πολιτισμικά και αισθητικά συμφραζόμενα.
- Εισαγωγικές παρατηρήσεις για μια συστηματική προσέγγιση του δραματικού κειμένου (δραματικός μύθος, πλοκή, δραματικά πρόσωπα, δραματικός χώρος και χρόνος, δραματικός λόγος).
- Από το 'χαρτί στη σκηνή': Οι σχέσεις ανάμεσα στο κείμενο και την παράσταση και οι διαφορετικές μέθοδοι μεταφοράς-μεταγραφής του λόγου στη σκηνή.
- Συστατικά στοιχεία της παράστασης: 1) Η φύση και η λειτουργία της παράστασης, 2) Ηθοποιός – περφόρμερ: είδη και μέσα υποκριτικής, ιστορική αναδρομή, 3) Θεατής – κοινό και θεωρίες της πρόσληψης, 4) Θεατρικός και σκηνικός χώρος.
- Ανάλυση και κριτική της παράστασης. Μεθοδολογία καταγραφής και ανάλυσης των στοιχείων της παράστασης.
- Ιστοριογραφία του θεάτρου. Εννοιολογικά ερωτήματα σε σχέση με την έρευνα και την αφήγηση της Ιστορίας, μεθοδολογίες έρευνας.
- Θεωρίες του θεάτρου: ιστορική αναδρομή, σύγχρονες προσεγγίσεις.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία των παραδόσεων παρουσιάζονται με

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	power-point. Το διάγραμμα των παραδόσεων και το συνοδευτικό υλικό για την μελέτη των επιμέρους ενοτήτων του μαθήματος είναι αναρτημένο στο e-class. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	5x3=15
	Σύνταξη προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	26
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική προαιρετική γραπτή εργασία παραδοτέα στο τέλος των παραδόσεων (10%) II. Γραπτή τελική εξέταση (90%-100%, ανάλογα με την εργασία τάξης που έχει εκπονήσει ο/η εξεταζόμενος/η) η οποία περιλαμβάνει τρεις ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στην ανάπτυξη ενός γενικότερου ζητήματος στη θεωρία και ορολογία της δραματουργικής ανάλυσης και η τρίτη ενότητα αφορά στην ανάλυση θεατρικών έργων. Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Μελέτες - Λεξικά • Elam, Keir., <i>Η σημειωτική του θεάτρου και του δράματος</i>, μετάφραση Καίτη Διαμαντάκου, Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2002. • Brockett, Oscar and Hildy Franklin., <i>Ιστορία του θεάτρου</i>, Πρώτος τόμος, μετ. Μ. Βιεντζάκης, Α. Γαϊτανά, Α. Κεχαγιάς, ΚΟΑΝ, Αθήνα 2013. • Brockett, Oscar and Hildy Franklin, <i>Ιστορία του θεάτρου</i>, Δεύτερος τόμος, μετ. Μ. Βιεντζάκης, Α. Γαϊτανά, Α. Κεχαγιάς, Μ. Χατζηεμμανουήλ, ΚΟΑΝ, Αθήνα 2017. • Fischer-Lichte, Erika, <i>Θέατρο και μεταμόρφωση, Προς μια νέα αισθητική του επιτελεστικού</i>, μετάφραση Νατάσα Σιουζουλή, Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα 2012.

- Fischer-Lichte Erika, *Ιστορία ευρωπαϊκού δράματος και θεάτρου, 1. Από την Αρχαιότητα στους Γερμανούς Κλασικούς*, μετάφραση Γιάννης Καλιφατίδης, Πλέθρον, Αθήνα 2012.
- Fischer-Lichte Erika, *Ιστορία ευρωπαϊκού δράματος και θεάτρου, 2. Από τον Ρομαντισμό μέχρι Σήμερα*, μετάφραση Γιώργος Σαγκριώτης, Πλέθρον, Αθήνα 2012.
- Hartnoll, Phyllis – Found, P. (επιμ. αγγλ. έκδ.), *Λεξικό του θεάτρου, Παν/μιο Οξφόρδης*, μετ. Ν. Χατζόπουλος, Νεφέλη, Αθήνα 2000.
- Λυμπεροπούλου, Μάγια, «Το κείμενο· ο ρόλος· ο ηθοποιός: οι δύσκολοι έρωτες...», *Σκηνή*, 3, 2011, 111-123.
- Pavis, Patrice, *Λεξικό του θεάτρου*, μετ. Αγνή Στρουμπούλη, επιμ. Κώστας Γεωργουσόπουλος, γλωσσική επεξ. Εύα Γεωργουσόπουλου, Gutenberg, Αθήνα 2006.
- Πούχνερ, Βάλτερ, *Μια Εισαγωγή στην Επιστήμη του θεάτρου*, Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα 2011.
- Χατζηπανταζής, Θόδωρος, *Διάγραμμα Ιστορίας του Νεοελληνικού Θεάτρου*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2014.
- Zarrilli, P., McConachie, B., Williams, G.J., Fisher Sorgenfrei, C., *Theatre Histories, An Introduction*, Routledge, London 2006.
- **Διδακτικά συγγράμματα**
- **1^η επιλογή:** Balme, Christopher, *Εισαγωγή στις θεατρικές σπουδές*, Πλέθρον, Αθήνα 2010.
- **2^η επιλογή:** Παπανδρέου, Νικηφόρος, *Περί θεάτρου*, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 1989.

ΘΕ 042 Θεωρία του θεάτρου και του δράματος στους νεότερους χρόνους

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΘΕ 042	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ 7ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΤΕΡΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Θεωρία Θεάτρου Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Εισαγωγή στη Θεατρολογία (νεότερο θέατρο), ΘΕ041		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE715/

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

1. Γνωρίζει και να έχει επαρκή γνώση κειμένων των σημαντικότερων θεωριών για το θέατρο και το δράμα από την εποχή της Ιταλικής Αναγέννησης μέχρι τον 20^ο αιώνα.
2. Έχει εποπτεία της εξέλιξης των θεωριών αυτών και του τρόπου που συνδέονται με την πολιτική και κοινωνική ιστορία κάθε περιόδου.
3. Έχει εποπτεία του τρόπου που διαμορφώνεται ο θεωρητικός λόγος για το θέατρο στο πλαίσιο των ευρύτερων φιλοσοφικών αντιλήψεων και αισθητικών ρευμάτων σε κάθε περίοδο και στο πλαίσιο της κυρίαρχης αντίληψης για τη λειτουργία και τη σημασία της αναπαράστασης στο χώρο της τέχνης.
4. Έχει κατανοήσει τη σχέση που αναπτύσσεται σε κάθε περίοδο ανάμεσα στο θεωρητικό λόγο και τη θεατρική πρακτική.
5. Είναι σε θέση να εντοπίζει τις διαφορετικές emphases που δίνει ο θεωρητικός λόγος στα επιμέρους στοιχεία του δράματος και της παράστασης (δραματικός μύθος, δραματικός και σκηνικός χώρος και χρόνος, δραματικά πρόσωπα, υποκριτική, σκηνοθεσία, θεατρικοί χώροι).
6. Είναι σε θέση να εντοπίζει τα βασικότερα σημεία της θεωρίας του δράματος και του θεάτρου μέσα από την ανάλυση θεατρικών έργων κάθε περιόδου.
7. Έχει επαρκή γνώση της γενικής βιβλιογραφίας για τις θεωρίες του θεάτρου και του δράματος του νεότερου ευρωπαϊκού θεάτρου.
8. Γνωρίζει τους κανόνες χρήσης των πηγών και της βιβλιογραφίας και να έχει εξοικειωθεί με τον τρόπο σωστής καταχώρισης των επιστημονικών πληροφοριών (παραπομπές, υποσημειώσεις, παραθέματα).

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Γνωρίζει και να έχει επαρκή γνώση κειμένων των σημαντικότερων θεωριών για το θέατρο και το δράμα από την εποχή της Ιταλικής Αναγέννησης μέχρι τον 20^ο αιώνα.
- Έχει εποπτεία της εξέλιξης των θεωριών αυτών και του τρόπου που συνδέονται με την πολιτική και κοινωνική ιστορία κάθε περιόδου.
- Έχει εποπτεία του τρόπου που διαμορφώνεται ο θεωρητικός λόγος για το θέατρο στο πλαίσιο των ευρύτερων φιλοσοφικών αντιλήψεων και αισθητικών ρευμάτων σε κάθε περίοδο και στο πλαίσιο της κυρίαρχης αντίληψης για τη λειτουργία και τη σημασία της αναπαράστασης στο χώρο της τέχνης.
- Έχει κατανοήσει τη σχέση που αναπτύσσεται σε κάθε περίοδο ανάμεσα στο θεωρητικό λόγο και τη θεατρική πρακτική.
- Είναι σε θέση να εντοπίζει τις διαφορετικές emphases που δίνει ο θεωρητικός λόγος στα επιμέρους στοιχεία του δράματος και της παράστασης (δραματικός μύθος, δραματικός και σκηνικός χώρος και χρόνος, δραματικά πρόσωπα, υποκριτική, σκηνοθεσία, θεατρικοί χώροι).

- Είναι σε θέση να εντοπίζει τα βασικότερα σημεία της θεωρίας του δράματος και του θεάτρου μέσα από την ανάλυση θεατρικών έργων κάθε περιόδου.
- Έχει επαρκή γνώση της γενικής βιβλιογραφίας για τις θεωρίες του θεάτρου και του δράματος του νεότερου ευρωπαϊκού θεάτρου.
- Γνωρίζει τους κανόνες χρήσης των πηγών και της βιβλιογραφίας και να έχει εξοικειωθεί με τον τρόπο σωστής καταχώρησης των επιστημονικών πληροφοριών (παραπομπές, υποσημειώσεις, παραθέματα).

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η ιστορική εξέλιξη των θεωριών του δράματος, του θεάτρου και της παράστασης από την Αναγέννηση μέχρι της Θεωρία της Performance (από τον Ιταλικό και τον Γαλλικό Κλασικισμό, στον Διαφωτισμό, το Sturm und Drang, τον Ρομαντισμό, τον Νατουραλισμό και τα αντιρρεαλιστικά κινήματα του 20ου αιώνα -Meyerhold, Craig, Appia, Marinetti, Dada, Brecht, Artaud, Περιβαλλοντικό Θέατρο, κ.ο.κ.).

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται ηλεκτρονικώς και βρίσκονται αναρτημένα (μαζί με τη διδαχθείσα ύλη) στο e-class. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις και ντοκυμαντέρ..		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Διαλέξεις	4x13=52	
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεωρητικών κειμένων	15	
	Ασκήσεις μέσα στην τάξη και υποχρεωτική άσκηση στο e-class	13	
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	1. Ασκήσεις φοιτητών μέσα στην τάξη και υποχρεωτικές ασκήσεις στο e-class (20%). 2. Γραπτή τελική εξέταση (80%) • Βασικές αρχές και όροι θεωρητικών κινήματων και επί μέρους εκπροσώπων τους. • Ανάλυση όρων. • Σύγκριση κινήματων και θεωρητικών θέσεων Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θόδωρος Γραμματάς, <i>Εισαγωγή στην Ιστορία και τη Θεωρία του Θεάτρου</i> , Εξάντας, Αθήνα 2012.
Marvin Carlson, <i>Performance. Μια κριτική εισαγωγή</i> , μτφ. Ε. Ράππου, Παπαζήσης, Αθήνα 2014.
Erika Fischer-Lichte, <i>Θέατρο και Μεταμόρφωση. Προς μια νέα αισθητική του επιτελεστικού</i> , μτφ. Ν. Σιουζουλή, Πατάκης, Αθήνα 2013.
Σάββας Πατσαλίδης, <i>Θέατρο και Θεωρία. Περί (υπο)κειμένων και (δια)κειμένων</i> , University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2004.
Γιώργος Πεφάνης, <i>Σκηνές της Θεωρίας. Ανοικτά πεδία στη Θεωρία και την Κριτική του Θεάτρου</i> , Παπαζήσης, Αθήνα 2007.
Βάλτερ Πούχνερ, <i>Από τη Θεωρία του Θεάτρου στις θεωρίες του θεατρικού. Εξελίξεις στην Επιστήμη του Θεάτρου στο τέλος του 20^{ου} αιώνα</i> , Πατάκης, Αθήνα 2004.
Richard Schechner, <i>Θεωρία της Επιτέλεσης</i> , μτφ. Ν. Κουβαράκου, Τηλέθριο, Αθήνα 2011.
Και οι σημειώσεις του διδάσκοντος στο e-class.

ΘΕ 043 Θεωρία και ανάλυση της παράστασης

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΘΕ043	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	5 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεωρία και ανάλυση της παράστασης		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες	3		5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Θεωρία Θεάτρου Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο μάθημα αυτό προϋποτίθεται η επιτυχής εξέταση του μαθήματος ΘΕ041 «Εισαγωγή στη θεατρολογία (νεότερο θέατρο)»		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΕΡΑΣΜΟΣ	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE709/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Γνωρίζει τις βασικές θεωρίες οι οποίες προσεγγίζουν το παραστατικό γεγονός ως επικοινωνιακή πράξη.
2. Αναγνωρίζει τους ιδιαίτερους κώδικες των υπό εξέταση θεωριών, δηλαδή της σημειωτικής, της φαινομενολογίας, της αποδόμησης αλλά και της ματεριαλιστικής, μεταμοντέρνας και μετα-αποικιακής θεωρίας.
3. Αντιλαμβάνεται τη λειτουργία των παραπάνω θεωριών στην παράσταση και σε σχέση με τα οπτικά, ακουστικά, οσφρητικά, γευστικά, απτικά στοιχεία της.
4. Προβάνει στη αντίληψη των επιμέρους συστημάτων της κάθε θεωρητικής προσέγγισης και προσλαμβάνει τον τρόπο λειτουργίας τους ως προς την παραγωγή νοήματος της παράστασης.
5. Αντιλαμβάνεται, μέσω των θεωριών, τους επιμέρους θεατρικούς μηχανισμούς όπως αυτούς της αναίρεσης της θεατρικής ψευδαίσθησης, της ακύρωσης των πληροφοριών κατά τη διάρκεια της παράστασης, του θεάτρου εν θεάτρω, της λειτουργίας της ανάδρασης και της ένταξης του θεατή στο δρώμενο.
6. Αντιλαμβάνεται τον ρόλο και τη λειτουργία της διαμόρφωσης του σκηνικού και ευρύτερου θεατρικού χώρου σε σχέση με το επιζητούμενο μήνυμα της παράστασης.
7. Διαχωρίζει μέσω γλωσσικών, παραγλωσσικών, χειρονομιακών και εν γένει κινησιακών κωδίκων τη διπλή οντότητα ηθοποιού/δραματικού προσώπου.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Ικανότητα να επιδεικνύει γνώση των ουσιαστών εργαλείων των θεωριών της παράστασης.
- Ικανότητα να εφαρμόζει τις θεωρητικές του γνώσεις σε θεατρικές παραστάσεις.
- Ικανότητα να αντιλαμβάνεται τη σχέση δραματικού κειμένου και σκηνικής πραγμάτωσής του, ώστε να είναι σε θέση να καθορίζει το σκηνοθετικό ρεύμα που ακολουθείται καθώς και την προθετικότητα της παράστασης.
- Ικανότητα να αντιλαμβάνεται τη διαντίδραση που δημιουργείται μεταξύ σκηνικού δρώμενου και θεατών.
- Ικανότητα κριτικής ανάλυσης της παράστασης με βάση τα αντικειμενικά θεωρητικά της εργαλεία.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Οι βασικές έννοιες των κύριων θεωριών της παράστασης και της επικοινωνιακής πράξης.- Κώδικες και συστήματα της κάθε θεωρίας αναφορικά με το σώμα του ηθοποιού, τη σχέση του ηθοποιού με το ρόλο και το δραματικό πρόσωπο καθώς και τους κινησιακούς και μιμικούς κώδικες του ηθοποιού. – Οι παράμετροι του δραματικού, του σκηνικού και του θεατρικού χώρου και χρόνου. Οι λειτουργίες των σκηνικών αντικειμένων, της μουσικής, του φωτισμού κ.λπ. – Μηχανισμοί πρόσληψης, αναίρεσης της θεατρικής ψευδαίσθησης, ακύρωσης πληροφοριών κατά την παράσταση.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ	Το μάθημα είναι άμεσα συνυφασμένο με την ανάλυση της παράστασης. Όλες οι παραδόσεις

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	συνοδεύονται από προβολή αποσπασμάτων από πολλές και διαφορετικές βιντεοσκοπημένες παραστάσεις της ελληνικής όσο και της διεθνούς σκηνής ως παραδείγματα των θεωρητικών προσεγγίσεων.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Οργάνωση εβδομαδιαίων σημειώσεων της παράδοσης και συνδυασμός με τις βιντεοσκοπημένες παραστάσεις.	1x13=13
	Θέαση παράστασης για βοηθητική εργασία και σχετικές σημειώσεις	16
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση.	57
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική γραπτή εργασία στην οποία αναλύεται μια θεατρική παράσταση με τη χρήση μιας από τις θεωρίες που αναλύονται στο πλαίσιο του μαθήματος. II. Γραπτή τελική εξέταση η οποία περιλαμβάνει δύο θεωρητικά θέματα προερχόμενα από τη ύλη του μαθήματος με αναγκαία τεκμηρίωση μέσω παραστασιακών παραδειγμάτων. Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βασική βιβλιογραφία στο e-class:

Σημειώσεις για το μάθημα και αναλυτική βιβλιογραφία.

Διδακτικά συγγράμματα που προτείνονται στον Εύδοξο και αποτελούν βασική βιβλιογραφία:

1. Mark Fortier, *Θεωρία/ Θέατρο. Μία εισαγωγή*. Εκδ. Gutenberg, ISBN: 978-960-01-2206-0.
2. Marvin Carlson, *Performance. Μία κριτική εισαγωγή*. Εκδ. Παπαζήση - 2014. Κωδικός Βιβλίου: 33133063. ISBN: 978-960-02-2763-5.
3. Δημήτρης ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ, *Διάλογος Εικόνων*. Εκδ. Παπαζήσης - 2011. Κωδικός Βιβλίου: 12866250 ISBN: 978-960-02-2646-1

Πρόσθετη Βιβλιογραφία (στα ελληνικά):

- Θωμαδάκη Μαρίκα, *Φιλοσοφία του σημείου και χάος. Το πείραμα της θεατρικής μεταφοράς*, Αθήνα, Προπομπός, 2003.
- Θωμαδάκη Μαρίκα, *Θεατρικός αντικατοπτρισμός. Εισαγωγή στην παραστασιολογία*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 1999.
- Θωμαδάκη Μαρίκα, *Θεατρολογία και Αισθητική. Προς μια θεωρία της ενεργειακής θεατρικότητας*, Αθήνα, Σύγχρονη Εποχή, 1995.
- Θωμαδάκη Μαρίκα, *Θεατρολογικοί προβληματισμοί*, Αθήνα, Paulos, 1996.
- Μουδατσάκης Τηλέμαχος, *Η θεατρική σύνταξη. Αρχές οικονομίας της δράσης στην τραγωδία*, Αθήνα, Καρδαμίτσα, 1993.
- Πατσαλίδης Σάββας, *Από την αναπαράσταση στην παράσταση. Σπουδή ορίων και περιθωρίων*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2004.
- Πατσαλίδης Σάββας, *Θέατρο και Θεωρία. Περί (Υπο)κειμένων και (Δια)κειμένων*, Θεσσαλονίκη, University Studio Press, 2000.
- Πατσαλίδης Σάββας, *(Εν)τάσεις και (Δια)στάσεις. Η Ελληνική Τραγωδία και η θεωρία του Εικοστού Αιώνα*, Αθήνα, Τυπωθήτω, 1997.
- Πατσαλίδης Σάββας, *Μεταθεατρικά 1985-1994*, Θεσσαλονίκη, Παρατηρητής, 1995.
- Πεφάνης Γιώργος Π., *Το θέατρο και τα σύμβολα. Διαδικασίες συμβόλισης του δραματικού λόγου*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 1999.
- Πούχνερ, Βάλτερ, *Μια εισαγωγή στην επιστήμη του θεάτρου*, Αθήνα, Παπαζήσης, 2011.
- Πούχνερ, Βάλτερ, *Θεωρητικά Θεάτρου. Κριτικές παρατηρήσεις στις θεωρίες του θεατρικού φαινομένου. Η σημειωτική μέθοδος - Η ανθρωπολογική μέθοδος - Η φαινομενολογική μέθοδος*, Αθήνα, Παπαζήσης, 2010.
- Πούχνερ Βάλτερ, *Από τη θεωρία του θεάτρου στις θεωρίες του θεατρικού*, Αθήνα, Πατάκης, 2003.
- Σαμαρά Ζωή, *Ο κατοπτρισμός του άλλου κειμένου*, Θεσσαλονίκη, University Studio Press, 2003.
- Σαμαρά Ζωή, *Υπόκριση θεατρικού λόγου*, Θεσσαλονίκη, University Studio Press, 1996.
- Τσατσούλης Δημήτρης, *Σημεία Γραφής – Κώδικες Σκηνής*, Αθήνα, Νεφέλη, 2007.
- Τσατσούλης Δημήτρης, *Διάλογος Εικόνων. Φωτογραφία και Σουρρεαλιστική Αισθητική στη Σκηνική Γραφή της Societas Raffaello Sanzio*, Αθήνα, Παπαζήσης, 2011.
- Έκο Ουμπέρτο, *Θεωρία σημειωτικής*, Αθήνα, Γνώση, 1989.
- Έκο Ουμπέρτο, *Τα όρια της ερμηνείας*, Αθήνα, Γνώση, 1993.
- Λότμαν Γιούρι, *Αισθητική και σημειωτική του κινηματογράφου*, Αθήνα, Θεωρία, 1989.
- Μπαρτ Ρολάν, *Η απόλαυση του κειμένου*, Αθήνα, Ράππας, 1977.
- Μπενάτσης Απόστολος, *Σημειωτική και κείμενο. Ποιητικός, σατιρικός και θεατρικός λόγος*, Αθήνα, Επικαιρότητα, 2000.
- Σακελλαρίου Χάρης, *Σημειολογία και γλωσσολογία*, Αθήνα, Κίνητρο, 1994.
- Σαμαρά Ζωή, *Προοπτικές του κειμένου*, Θεσσαλονίκη, Κώδικας, 1987.
- Τζούμα Άννα, *Η διπλή ανάγνωση του κειμένου*, Αθήνα, Επικαιρότητα, 1991.
- Τσατσούλης Δημήτρης, *Η γλώσσα της εικόνας*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2000.
- Φουκώ Μισέλ, *Οι λέξεις και τα πράγματα. Μια αρχαιολογία των επιστημών του ανθρώπου*, Αθήνα, Γνώση, 1986.

ΘΕ 044 Δραματουργική Ανάλυση Ι: κείμενα της κλασικής δραματουργίας

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΘΕ 044	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	1 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ Ι: ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΚΛΑΣΙΚΗΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑΣ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα και προφορικές παρουσιάσεις από φοιτητές	3		5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Θεωρία Θεάτρου Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Εισαγωγή στη θεατρολογία (Νεότερο θέατρο), ΘΕ041		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE742/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Έχει επαρκή γνώση κειμένων της κλασικής δραματουργίας.
2. Κατέχει βασικά στοιχεία μεθοδολογίας για την ανάλυση ενός κειμένου της κλασικής δραματουργίας.
3. Γνωρίζει τρόπους κριτικής προσέγγισης και ανάλυσης ενός δραματικού κειμένου.
4. Τοποθετεί το δραματικό κείμενο σε μια ορισμένη λογοτεχνική περίοδο, ρεύμα/ κίνημα.
5. Αναλύει και συγκρίνει θέματα και χαρακτήρες ενός δραματικού κειμένου.
6. Εξετάζει δράματα, θέματα και χαρακτήρες διακειμενικά.
7. Αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός συγγραφέα της Κλασικής Δραματουργίας.
8. Γνωρίζει το κοινωνικο-ιστορικό περιβάλλον που έζησε ο συγγραφέας.
9. Γνωρίζει τις επιρροές που έχει δεχθεί ο συγγραφέας, αλλά και ποιους έχει επηρεάσει.
10. Γνωρίζει τη γλώσσα, το ύφος, τις σκηνικές οδηγίες, τον χώρο και χρόνο, που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας στη δημιουργία του δραματικού του έργου.

11. Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας της κλασικής δραματουργίας και του κάθε συγγραφέα χωριστά.
12. Γνωρίζει τους κανόνες χρήσης των πηγών και της βιβλιογραφίας και να έχει εξοικειωθεί με τον τρόπο σωστής καταχώρησης των επιστημονικών πληροφοριών (παραπομπές, υποσημειώσεις, παραθέματα).

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Ικανότητα να αναλύει ένα κείμενο της κλασικής δραματουργίας, χρησιμοποιώντας βασικά εργαλεία ανάλυσης και διάφορες κριτικές θεωρίες.
- Να τοποθετεί το δραματικό κείμενο σε μια ορισμένη λογοτεχνική περίοδο, ρεύμα/ κίνημα.
- Να αναλύει και να συγκρίνει θέματα και χαρακτήρες ενός δραματικού κειμένου.
- Να μπορεί να αναπτύσσει απόψεις για τους χαρακτήρες, με βάση τον δραματουργικό ρόλο και τη θέση τους στα έργα του συγγραφέα.
- Να προσεγγίζει δράματα, θέματα και χαρακτήρες διακειμενικά.
- Να εντοπίζει ιδεολογικά και θεατρολογικά ζητήματα που θέτει ο συγγραφέας.
- Να προσδιορίζει τα ιδεολογικά, φιλοσοφικά και δραματουργικά χαρακτηριστικά, που αποτυπώνονται στο έργο του συγγραφέα..
- Να εμβαθύνει στο έργο ενός συγγραφέα της κλασικής δραματουργίας.
- Να εκτιμά τη θέση που έχει το έργο του συγγραφέα στο πάνθεον της παγκόσμιας δραματουργίας.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Τρόποι προσέγγισης, αξιολόγησης, και ανάλυσης ενός δραματικού κειμένου. Μελετώνται δράματα διαφορετικών περιόδων, ως προς τη δομή, τη διακειμενικότητα, τα κοινωνικοϊστορικά και θεματολογικά στοιχεία και τα είδη των χαρακτήρων. Εξετάζεται η γλώσσα που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας, οι σκηνικές οδηγίες, ο χώρος και χρόνος του δράματος, οι πηγές του έργου. Η μελέτη εστιάζεται σε έργα του Σαίξπηρ, του Ρακίνα, του Μολιέρου, του Γκολντόνι, του Κλάιστ, κ.ά.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτώνται στο e-class από όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	5x3=15
	Σύνταξη 1 ^{ης} προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	6
	Προετοιμασία 2 ^{ης} προαιρετικής προφορικής	8

	παρουσίασης στην τάξη (ομαδικής ή ατομικής)	
	Σύνταξη τελικής υποχρεωτικής γραπτής εργασίας	24
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	33
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική προαιρετική γραπτή εργασία παραδοτέα κατά το 4^ο μάθημα η οποία περιέχει την υπόθεση των δύο θεατρικών έργων που θα αναλυθούν στην τάξη (10%). II. Ατομική ή ομαδική προαιρετική προφορική παρουσίαση στην τάξη κατά τα τρία τελευταία μαθήματα (20%). III. Υποχρεωτική γραπτή εργασία στην οποία ο/η φοιτητής/ ήτρια επιχειρούν πρωτοβάθμια δραματουργική ανάλυση σε ένα ευρωπαϊκό θεατρικό έργο (16^{ος}-19^{ος} αι.) της επιλογής τους (30%). IV. Γραπτή τελική εξέταση (40%-70%, ανάλογα με τις εργασίες τάξης που έχει εκπονήσει ο/η εξεταζόμενος/η) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στη θεωρία και ορολογία της δραματουργικής ανάλυσης και η δεύτερη ενότητα αφορά στην ανάλυση θεατρικών έργων. Οι εξεταζόμενοι/ες που δεν έκαναν καμιά εργασία τάξης υποχρεώνονται να αναλύσουν ένα επιπλέον ζήτημα από τρίτη ενότητα ερωτήσεων Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα

1. Σαίξπηρ, Ουίλλιαμ, *Όνειρο καλοκαιρινής νύχτας*, μετ. Ερ. Μπελιές, Κέδρος, Αθήνα, 2000
2. Ρακίνας, *Φαίδρα*, μετ. Στ. Πασχάλης, Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών, Αθήνα, 1990
3. Μολιέρος, *Ο Μισάνθρωπος*, μετ. Κ. Βάρναλης, Κέδρος, Αθήνας, 1982
4. Γκολντόνι, Κάρλο, *Λοκαντιέρα*, μετ. Αντ. Σακελλαρίου, Δωδώνη, Αθήνα, 1977
5. Κλάιστ, Ερρίκος φον, *Ο Πρίγκιπας του Χόμπουργκ*, μετ. Κ. Καρθαίος, Εταιρεία

Σπουδών Σχολής Μωραΐτη, Αθήνα, 1974 Μελέτες - Scholes, Robert – Klaus, Carl, <i>Στοιχεία του δράματος</i>, μετ. Αριστέα Παρίση, εκδ. Κωνσταντινίδη, Θεσσαλονίκη, 1984 Σημειώσεις της διδάσκουσας, 84 σσ. Οι σημειώσεις μπορούν να αναζητηθούν σε ψηφιακή μορφή στους Η/Υ της βιβλιοθήκης του Τμήματος και στο e-class. Το τελευταίο μέρος των Σημειώσεων θα αναρτηθεί μετά το πέρας του 13^{ου} μαθήματος. Διδακτικά συγγράμματα 1^η επιλογή: Fischer-Lichte, Erika, <i>Ιστορία του θεατρικού δράματος</i>, τόμ. 1: <i>Από την αρχαιότητα έως τον γερμανικό κλασικισμό</i>, μετ. Γ. Καλιφατίδης, Πλέθρον, Αθήνα, 2011, σσ. 114-122, 138-154, 209-222, 241-262. 2^η επιλογή: Fischer – Lichte, Erika, <i>Ιστορία Ευρωπαϊκού δράματος και θεάτρου</i>, τόμ. 2: <i>Από τον Ρομαντισμό μέχρι Σήμερα</i>, μετ. Γ. Σαγκριώτης, Πλέθρον, Αθήνα, 2012, σσ. 13-29. 3^η επιλογή: Pavis, Patrice, <i>Λεξικό του θεάτρου</i>, μετ. Αγνή Στρουμπούλη, επιμ. Κώστας Γεωργουσόπουλος, γλωσσική επεξ. Εύα Γεωργουσόπουλου, Gutenberg, Αθήνα, 2006. 4^η επιλογή: Hartnoll, Phyllis – Found, P. (επιμ. αγγλ. έκδ.), <i>Λεξικό του θεάτρου, Παν/μιο Οξφόρδης</i>, μετ. Ν. Χατζόπουλος, Νεφέλη, Αθήνα, 2000
--

**ΘΕ 045 Δραματουργική Ανάλυση II: κείμενα της νεότερης δραμα-
τουργίας**

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΘΕ 045	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	2ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ II – ΚΕΙΜΕΝΑ ΤΗΣ ΝΕΟΤΕΡΗΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑΣ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα	3		5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Θεωρία Θεάτρου Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Εισαγωγή στη Θεατρολογία (νεότερο θέατρο) ΘΕ041		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE738/
---	---

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα	
Γενικές Ικανότητες	
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα έχει αναπτύξει τις ακόλουθες δεξιότητες: • Ικανότητα να αναλύει ένα κείμενο της νεότερης δραματουργίας (δυτικοευρωπαϊκό, ρωσικό, αμερικανικό θέατρο), χρησιμοποιώντας βασικά εργαλεία ανάλυσης και κριτικές θεωρίες. • Να τοποθετεί το δραματικό κείμενο σε μια ορισμένη λογοτεχνική περίοδο, ρεύμα/κίνημα. • Να αναλύει και να συγκρίνει θέματα και χαρακτήρες ενός δραματικού κειμένου. • Να μπορεί να αναπτύσσει απόψεις για τους χαρακτήρες, με βάση τον δραματουργικό ρόλο και τη θέση τους στα έργα του συγγραφέα. • Να προσεγγίζει δράματα, θέματα και χαρακτήρες διακειμενικά. • Να εντοπίζει ιδεολογικά και θεατρολογικά ζητήματα που θέτει ο συγγραφέας. • Να προσδιορίζει τα ιδεολογικά, φιλοσοφικά και δραματουργικά χαρακτηριστικά, που αποτυπώνονται στο έργο του συγγραφέα.. • Να προσδιορίζει τους ιδεολογικούς άξονες που διαπερνούν το έργο του συγγραφέα. • Να εμβαθύνει στο έργο ενός συγγραφέα της νεότερης δραματουργίας. • Να εκτιμά τη θέση που έχει το έργο του συγγραφέα στο πάνθεον της παγκόσμιας δραματουργίας.	

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Θεωρητικές προσεγγίσεις και δραματουργικά εργαλεία ανάλυσης των σύγχρονων μορφών του δράματος. Αναλύονται, κατ' επιλογήν, έργα του δυτικοευρωπαϊκού, ρωσικού ή αμερικανικού θεάτρου (συγγραφέων όπως οι Ουγκώ, Ίψεν, Στρίντμπεργκ, Τσέχοφ, Σω, Πιραντέλλο, Σαρτρ, Μπέκετ, Ιονέσκο, Ζενέ, Κολτές, Κέην, Μύλλερ κ.ά.) ή και της νεότερης ελληνικής δραματουργίας.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται ηλεκτρονικώς και βρίσκονται αναρτημένα (μαζί με τη διδαχθείσα ύλη) στο e-class. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις και ντοκυμαντέρ..		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Διαλέξεις	4x13=52	
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεωρητικών κειμένων	15	
	Ασκήσεις μέσα στην τάξη	13	

	και υποχρεωτική άσκηση στο e-class		
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	1. Ασκήσεις φοιτητών μέσα στην τάξη και υποχρεωτικές ασκήσεις στο e-class (20%). 2. Γραπτή τελική εξέταση (80%) • Βασικές αρχές και όροι ανάλυσης ενός θεατρικού κειμένου (από τον Νατουραλισμό μέχρι και τα μεταδραματικά κείμενα) • Ανάλυση , πλοκής, μύθου, χαρακτήρων, δομής, είδους, κλπ. Ενός θεατρικού κειμένου. • Παρουσίαση βασικών αρχών και όρων ενός είδους (π.χ. Θέατρο του Παραλόγου, υπαρξιστικό Θέατρο, κλπ.) Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

A. Εργαλεία Δραματολογικής Ανάλυσης.

1. Erika Fischer-Lichte, *Ιστορία Ευρωπαϊκού Δράματος και Θεάτρου 2. Από τον Ρομαντισμό μέχρι σήμερα*, μτφ. Γ. Σαγκριώτης, Πλέθρον, Αθήνα 2012.
2. Manfred Pfister, *The Theory and Analysis of Drama*, trans. J. Halliday, CUP, Cambridge 1988. (Θα δοθούν σημειώσεις του διδάσκοντος που θα συνοψίζουν το εγχειρίδιο.)
3. Μάρτιν Έσλιν, *Το Θέατρο του Παραλόγου*, μτφ. Μ. Λυμπεροπούλου, Δωδώνη, Αθήνα 1996.

B. Θεατρικά κείμενα.

1. Henrik Ibsen, *Οι Βρυκόλακες*,
2. Αντόν Τσέχωφ, *Οι τρεις αδελφές*.
3. August Strindberg, *Ονειρόδραμα*.
4. Eugene O'Neill, *Πόθοι κάτω από τις λεύκες*
5. Luigi Pirandello, *Έξι Πρόσωπα Ζητούν Συγγραφέα*
6. Bertolt Brecht, *Αντιγόνη*.
7. Jean-Paul Sartre, *Κεκλεισμένων των Θυρών*.
8. Eugène Ionesco, *Φαλακρή τραγουδίστρια*.
9. Samuel Beckett, *Όχι εγώ*.
10. Heiner Müller, *Μήδειας Υλικό*.
11. Sarah Kane, *Ψύχωση 4.48*.

Και οι σημειώσεις του διδάσκοντος στο e-class.

ΘΕ 046 Σκηνοθετικά ρεύματα του 20^{ου} αιώνα

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	Ανθρωπιστικών Σπουδών		
ΤΜΗΜΑ	Θεατρικών Σπουδών		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΘΕ046	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	3 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Σκηνοθετικά Ρεύματα του 20 ^{ου} αιώνα		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις και Ασκήσεις Πράξης	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Υποβάθρου Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Εισαγωγή στη θεατρολογία (νεότερο θέατρο) ΘΕ041		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	Όχι		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Το μάθημα εισαγάγει τους φοιτητές στο έργο και στις προσεγγίσεις των μεγάλων σκηνοθετών του 20^{ου}.

Επίσης αναλύει σκηνοθετικές θεωρίες που σημάδεψαν τις προσεγγίσεις άλλων σκηνοθετών στον 20^ο και 21^ο αιώνα.

Τέλος, στόχο του μαθήματος αποτελεί η κατανόηση από τους σπουδαστές όλων των μεγάλων θεωριών της σκηνοθεσίας και η αναγνώριση των στοιχείων εκείνων που συνιστούν τη διαφορετικότητα στις προσεγγίσεις τους.

Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής / τρια θα είναι σε θέση να:

- Γνωρίζει τα βασικά χαρακτηριστικά των μεγάλων σκηνοθετικών ρευμάτων και να αναγνωρίζει στις σύγχρονες σκηνοθεσίες την προέλευση των προσεγγίσεων.
- Διακρίνει τα «δάνεια» ή τις επιρροές στους σύγχρονους σκηνοθέτες.
- Αναγνωρίζει την εξέλιξη των σκηνοθετικών ρευμάτων που συζητήσαμε καθώς και τη συμβολή τους στις νέες προσεγγίσεις που αναπτύσσονται.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/φοιτήτρια θα μπορεί να πραγματοποιήσει:

- Αυτόνομη Εργασία
- Ομαδική Εργασία
- Σεβασμό στη διαφορετικότητα και την πολυπολιτισμικότητα

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Αρχικά εξετάζουμε τις παραμέτρους που οδήγησαν στην άνοδο του σκηνοθέτη και αναφερόμαστε διεξοδικότερα στον πρόδρομο του όρου Duke George II του Saxe-Meiningen. Στη συνέχεια, αναλύουμε τους πρώτους που έφεραν το όνομα σκηνοθέτης και συγκεκριμένα τον Andre Antoine (Ελεύθερο Θέατρο) και τον Konstantin Stanislavski (Θέατρο Τέχνης) οι οποίοι προσέγγιζαν τις παραστάσεις που σκηνοθετούσαν με τον τρόπο του ρεαλισμού και του νατουραλισμού. Ακολουθεί ο συμβολισμός στο θέατρο με εκτενή αναφορά στον Adolphe Appia και έπειτα τα βασικά χαρακτηριστικά του εξπρεσιονισμού με παραδείγματα από τις σκηνοθεσίες του Max Reinhardt και ανάλυση των σκηνοθετικών προσεγγίσεων του Vsevolod Meyerhold. Το επικό θέατρο στη Γερμανία όπως αναπτύχθηκε από τον Erwin Piscator και ολοκληρώθηκε από τον Bertolt Brecht καταλαμβάνει ουσιαστικό τμήμα του εξαμηνιαίου μαθήματος. Κατά τον ίδιο τρόπο προσεγγίζεται η Γαλλική Σχολή σκηνοθεσίας η οποία εγκαινιάστηκε από τον Jacques Copeau, διαδόθηκε από την ομάδα των τεσσάρων (Cartel des Quatre) αλλά και από τον Jean-Louis Barrault και τον Marcel Marceau. Η μελέτη μας στα σκηνοθετικά ρεύματα που σημάδεψαν την ιστορία των προσεγγίσεων διεθνώς ολοκληρώνεται με το Θέατρο της Σκληρότητας και τις μεθόδους του Antonin Artaud όπως, κυρίως, αναλύονται στα δύο μανιφέστα του και με το Θέατρο του Peter Brook. Οι διαλέξεις συνοδεύονται με οπτικό υλικό είτε φωτογραφικό είτε βιντεοσκοπημένο.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση φωτογραφιών και βιντεοσκοπημένου υλικού από παραστάσεις των υπό μελέτη σκηνοθετών.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	39
	Καλλιτεχνικό εργαστήριο, βιντεοπροβολές	35
	Αυτοτελής μελέτη	20
	Προετοιμασία για τελική γραπτή εξέταση	31
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου)	125

	εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Γραπτή τελική εξέταση (100%) που περιλαμβάνει: - Ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Denis Bablet, *Ιστορία της σύγχρονης σκηνοθεσίας*, 10^{ος} τόμος: 1887-1914, μτφρ: Δαμιανός Κωνσταντινίδης, University Studio Press: 2008.
Jacqueline Jomaron, *Ιστορία της σύγχρονης σκηνοθεσίας*, 2^{ος} τόμος: 1914-1940, μτφρ: Δαμιανός Κωνσταντινίδης, University Studio Press: 2009.

ΘΕ 047 Μεγάλες θεωρίες της υποκριτικής

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΘΕ 047	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	3 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΜΕΓΑΛΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗΣ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Θεωρία Θεάτρου Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	ΘΕ 041: «Εισαγωγή στη θεατρολογία (νεότερο θέατρο)»		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE742/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

1. Γνωρίζει τις κύριες θέσεις και απόψεις που αναπτύχθηκαν για την καθοριστικής σημασίας τέχνη της υποκριτικής, κατά τους τελευταίους αιώνες.
2. Κατανοεί τις επιδράσεις του κοινωνικού και ιστορικού περιβάλλοντος στη διαμόρφωση των θεωριών.

3. Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας για τα θεωρητικά κείμενα σκηνοθετών και ηθοποιών του σύγχρονου θεάτρου.
4. Έχει κατανοήσει τις θεωρητικές δομές και τις μεθοδολογικές προσεγγίσεις του φαινομένου της υποκριτικής.
5. Συνδέει το ηθοποιό με τους υπόλοιπους συντελεστές της παράστασης.
6. Εντοπίζει τις σχέσεις μεταξύ διαφορετικών προσεγγίσεων της υποκριτικής, κυρίως από τους Ντιντερό, Στανισλάφσκι, Μεγιερχόλντ, Μπρεχτ, Αρτό, Γκροτόφσκι.
7. Αναγνωρίζει τις επιδράσεις των άλλων τεχνών και επιστημών στην υποκριτική τέχνη.
8. Αναγνωρίζει τα συστατικά στοιχεία της ταυτότητας των δραματικών προσώπων και πώς οι ηθοποιοί προβαίνουν στην ενσάρκωσή τους

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα έχει αναπτύξει τις ακόλουθες ικανότητες:

- Να εντοπίζει τη σχέση θεωρίας και πρακτικής στη θεατρική τέχνη.
- Να αξιοποιεί βασικούς όρους που αποδίδονται στην υποκριτική διαδικασία και να αναγνωρίζει τα εκφραστικά μέσα του ηθοποιού ανά εποχές με βάση το δραματολόγιο που καλείται να ερμηνεύσει.
- Να αναπτύσσει επιχειρηματολογία και να παράγει αποδεικτικό λόγο γύρω από την προσέγγιση της ερμηνείας ενός ηθοποιού σε κάθε παράσταση.
- Να εφαρμόζει τις θεωρητικές προσεγγίσεις της υποκριτικής τέχνης στην προσέγγιση των σταδίων της ερμηνείας ενός δραματικού χαρακτήρα επί σκηνής.
- Να εντοπίζει τη σημασία του σώματος και της φωνής του ηθοποιού και να τη συνδέει με τις βασικές από τις φυσικές και ανθρωπιστικές επιστήμες

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Εξετάζονται αναλυτικά οι σημαντικότερες θεωρίες πάνω στην υποκριτική τέχνη και τη δημιουργικότητα του ηθοποιού κατά τον εικοστό και τις αρχές του εικοστού πρώτου αιώνα. *Το παράδοξο σχετικά με τον ηθοποιό* του Ντιντερό: πρόσληψη των θέσεων του διαφωτιστή και ανά εποχές επικαιροποίηση των αρχών και προβληματισμών του. Το «Καλλιτεχνικό Θέατρο Τέχνης της Μόσχας», οι όροι του «συστήματος Στανισλάφσκι» και η παιδαγωγική του σημασία. Η «μέθοδος των σωματικών ενεργειών». Οι επίγονοι-συνεχιστές (Εβγκένι Βαχτάνγκοφ, Μιχαήλ Τσέχοφ). Το «σύστημα Στανισλάφσκι» και το «Θέατρο Τέχνης» του Καρόλου Κουν: ζητήματα πρόσληψης. Ο Βσέβολοντ Μεγιερχόλντ και η «βιο-μηχανική» θεωρία. «Actor's Studio»: «Μέθοδος» και «Σύστημα Στανισλάφσκι». Η επίδραση της θεωρίας της «μεθόδου» στον αμερικανικό και παγκόσμιο κινηματογράφο. Ο ηθοποιός στο επικό σύστημα του Μπέρτολτ Μπρεχτ (gestus, αποξοικειοποίηση, ηθοποιός-αφηγητής). Το «Θέατρο της Σκληρότητας» του Αντονέν Αρτό και ο «ηθοποιός-μυσταγωγός». Ο Γκόρντον Κράιγκ και ο ηθοποιός-μαριονέτα. Ο Γιέρζι Γκροτόφκι, το «φτωχό θέατρο» και ο ηθοποιός-πάσχων σώμα. Επισκόπηση της μεταπολεμικής και σύγχρονης σκηνης: δυτικές και ανατολικές παραδόσεις και τάσεις στην υποκριτική.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ Στην αίθουσα διδασκαλίας.

ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Οι σημειώσεις μετατρέπονται σε αρχεία PDF και είναι διαθέσιμα στο e-class. Προβάλλονται βιντεοσκοπημένες παραστάσεις θεατρικών έργων ιστορικής σημασίας από τη διεθνή και ελληνική σκηνή και ραδιοφωνικές εκπομπές. Επίσης, επιλεγμένα αποσπάσματα κινηματογραφικών ταινιών προκειμένου να υποδειχθούν οι διαφοροποιήσεις της υποκριτικής στο θέατρο και το σινεμά.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	5x3=15
	Σύνταξη 1 ^{ης} γραπτής ατομικής εργασίας	6
	Σύνταξη 2 ^{ης} γραπτής ατομικής ή ομαδικής εργασίας	8
	Σύνταξη τελικής υποχρεωτικής γραπτής εργασίας	24
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	33
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Υποχρεωτική ατομική εργασία (προσέγγιση της υποκριτικής τέχνης ενός επιλεγμένου ηθοποιού) με αξιοποίηση της ξενόγλωσσης βιβλιογραφίας. Η εργασία παραδίδεται κατά το 4^ο μάθημα. (10%). II. Υποχρεωτική ατομική ή ομαδική εργασία που αφορά είτε την υποκριτική τέχνη στον κινηματογράφο είτε τα χαρακτηριστικά του υποκριτικού ύφους ενός θιάσου. Οι φοιτητές συνθέτουν την εργασία παρακολουθώντας παραστάσεις, ανατρέχοντας και αξιοποιώντας υλικό τεκμηρίωσης (θεατρικές κριτικές και προγράμματα παραστάσεων) από παραστασιογραφικές μελέτες και αναρτήσεις σε ψηφιακές πηγές Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων και Θιάσων (ταινιοθήκη Ελλάδος, Εθνικό Θέατρο, Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, Θέατρο Τέχνης, Δημοτικά Περιφερειακά Θέατρα). (20%). III. Υποχρεωτική ατομική γραπτή εργασία την οποία επιλέγει ο φοιτητής από κατάλογο θεμάτων που διανέμονται μέσα στην αίθουσα και στη συνέχεια αναρτώνται στην ιστοσελίδα του διδάσκοντος. Η εργασία έχει συνθετικό χαρακτήρα και αφορά τις θεωρίες υποκριτικής, τη δραματουργία του Μπρεχτ,	

	την υποκριτικής τέχνη στο θέατρο, τον κινηματογράφο, το ραδιόφωνο και την τηλεόραση (40%). IV. Γραπτή τελική εξέταση ή με μορφή «προόδου» κατά τις τελευταίες εβδομάδες των μαθημάτων του εξαμήνου. Στην ύλη (δραματουργία, ιστορία, θεωρία) περιλαμβάνεται το υλικό των διαλέξεων του διδάσκοντα (αναρτημένα και σε ψηφιακή μορφή). (30%). Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.
--	---

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Οι σημειώσεις μπορούν να αναζητηθούν σε ψηφιακή μορφή στους Η/Υ της βιβλιοθήκης του Τμήματος και στο e-class.

Γενική βιβλιογραφία:

- *Acting (Re)considered. Theories and Practice*, επιμ. Philip Zarrilli, Routledge, London, 1995. Σημειώσεις του διδάσκοντος (σελ. 70).
- Jones, David R. *Great Directors at Work: Stanislavsky, Brecht, Kazan, Brook*, University of California Press, 1986.
- *Fifty Key Theatre Directors*, επιμ. Shomit Mitter και Maria Shevtsova, Routledge, London –New York, 2005.
- Leiter, L. Sammuel. *From Stanislavsky to Barrault. Representative Directors of the European Stage*, Greenwood Press 1991.
- Mitter, Shomit. *Systems of Rehearsal. Stanislavsky, Brecht, Grotowski and Brook*, Routledge, London, 1993.

Ειδική βιβλιογραφία

- Amiard-Chevrel, Claudine. *Le théâtre artistique de Moscou (1898-1917)*, Éditions du centre national de la recherche scientifique, Παρίσι, 1979.
- Άντλερ, Στέλλα. *Η τέχνη του ηθοποιού*, επιμ.-καταγραφή Χάουαρντ Κίσλερ, μτφρ. Σύλλας Τζουμέρκας, Ίνδικτος, Αθήνα, 2007.
- Αρτό, Αντονέν. *Το θέατρο και το είδωλό του*, μτφρ. Παύλος Μάτεσις, Δωδώνη, Αθήνα, χ.χ.
- Βαλαβάνη, Νάντια (επιμ.). *Μπέρτολτ Μπρεχτ. Κριτικές προσεγγίσεις*, μτφρ. Αποστόλης Οικονόμου, Δημήτρης Μαράκας και Μαρία Χαραλάμπη, Στάχυ, Αθήνα, 2002.
- Γκροτόφσκι, Γιέρζι. *Για ένα φτωχό θέατρο*, μτφρ. Φώντας Κονδύλης και Μ. Γαίτη-Βορρέ, Εγνατία, Θεσσαλονίκη, 1976.
- Eddershaw, Margaret. «Acting Methods: Brecht and Stanislavski», στο Graham Bartram and Anthony Wayne (eds.) *Brecht in Perspective*, Longman, Νέα Υόρκη, 1982.
- Έσσλιν, Μάρτιν. *Μπρεχτ. Η ζωή και το έργο του*, μτφρ. Φώντας Κονδύλης, Εγνατία, Αθήνα, 1980.
- McDonald, Paul. *The Star System. Hollywood's Production of Popular Identities*, Wall Flower, Λονδίνο & Νέα Υόρκη, 2005².
- Κόμι, Τζερεμία. *Η τέχνη της υποκριτικής στον κινηματογράφο. Ένας οδηγός για ηθοποιούς και σκηνοθέτες*, μτφρ. Μαρτίνα Πάσσαρη, Αιγόκερως, Αθήνα, 2006.
- Μεγιερχόλντ, Βσέβολντ. *Κείμενα για το θέατρο*, μτφρ.-επιμέλεια Α. Βογιάζος,

Ιθάκη, Αθήνα, 1981.

- Ντιντερό [Ντ.], *Το παράδοξο με τον ηθοποιό*, μτφρ. Αιμίλιος Βέζης, Πόλις, Αθήνα, 1995.
- Barba, Eugenio & Nicola Savrese. *Η μυστική τέχνη του ηθοποιού. Αρχές θεατρικής ανθρωπολογίας*, μτφρ. Μαρία Χατζηεμμανουήλ, Κοάν, Αθήνα, 2008.
- Braun, Edward. *The Theatre of Meyerhold: Revolution on the Modern Stage*, Drama Book Specialists, New York, 1979.
- Μπρεχτ, Μπέρτολτ. *Μικρό όργανο για το θέατρο*, μτφρ. Δημήτρης Μυράτ, Πλειάς, Αθήνα, 1974.
- Μπρεχτ, Μπέρτολτ. *Ο Μπρεχτ ερμηνεύει Μπρεχτ*, επιλογή-μτφρ. Α. Βερυκοκάκη-Αρτέμη, Νέα Σύνορα, Αθήνα, 1977.
- Μπρουκ, Πίτερ. *Η ανοιχτή πόρτα. Σκέψεις πάνω στην τέχνη και την πρακτική του θεάτρου*, μτφρ. Μαρία Φραγκουλάκη, Κοάν, Αθήνα, 2000.
- Nacache, Jacqueline. *L'acteur de cinéma*, Nathan, Paris, 2003.
- Dyer, Richard. *Stars*, British Film Institute, London, 1979.
- Ντορτ, Μπερνάρ. *Ανάγνωση του Μπρεχτ*, μτφρ. Άννα Φραγκουδάκη, Κέδρος, Αθήνα, 1975.
- Dyer, Richard. *Stars*, British Film Institute, London, 1979.
- Στανισλάφσκι, Κωνσταντίν. *Η δουλειά του ηθοποιού με τον εαυτό του: Το βίωμα*, μτφρ. Βίκυ Λιακοπούλου και *Η δουλειά του ηθοποιού με τον εαυτό του: Η ενσάρκωση*, μτφρ. Χριστιάννα Μυγδάλη και Βασίλης Ντζούνης, Πλέθρον, Αθήνα, 2017.

Διδακτικά συγγράμματα

- Κυριακός, Κωνσταντίνος. *Κώστας Βουτσάς. Ηθοποιός στην κωμωδία. Ρόλοι, παραστάσεις, ταινίες. Συμβολή στη μελέτη της υποκριτικής τέχνης*, Αιγόκερως, Αθήνα, 2009.
- Κυριακός, Κωνσταντίνος και άλλοι. *Η ηθοποιός Νέλλη Αγγελίδου*, Cube Art Editions, Αθήνα, 2017.
- Μορέν, Έντγκαρ. *Οι σαρ*, μτφρ. Ρίτα Κολαΐτη, Κίχλη, Αθήνα, 2011.
- Ντυβινιό, Ζαν. *Ο ηθοποιός*, μτφρ. Μυρτώ Ράις, Νεφέλη, Αθήνα, 2000.

ΓΚ 053 * Εισαγωγή στην ιστορία και θεωρία του κινηματογράφου

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΓΚ053	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	3
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Εισαγωγή στην ιστορία και θεωρία του κινηματογράφου		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις διδάσκοντα και προφορικές παρουσιάσεις από φοιτητές	3	5	

ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: ιστορία και θεωρία κινηματογράφου Υποχρεωτικό , Προαπαιτούμενο
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Οχι
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. Γνωρίζει βασικούς όρους της κινηματογραφικής γλώσσας και αναγνωρίζει τον ρόλο τους στην εξέλιξη της κινηματογραφικής αφήγησης 2. Αναγνωρίζει τα βασικά στοιχεία της κινηματογραφικής παραγωγής και μπορεί να αναπτύξει την διαχρονική πορεία της τόσο σε επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης όσο και σε επίπεδο θεματολογικών αναζητήσεων όσο και αισθητικών χαρακτηριστικών. 3. Η κινηματογραφική βιομηχανία και οι διαφορές της με την πολιτική ανάδειξης του πολιτιστικού ρόλου του κινηματογράφου. 4. Αναγνωρίζει τα σημαντικότερα ρεύματα και τάσεις στον παγκόσμιο κινηματογράφο 5. Μπορεί να ξεχωρίσει τις θεωρητικές αναζητήσεις και τις καλλιτεχνικές παραμέτρους σε δημιουργούς με διαφορετικές καταβολές 6. Μπορεί να αναπτύξει τον ρόλο της αίθουσας και τις ψυχαναλυτικές προεκτάσεις στην πρόσληψη των ταινιών. 7. Μπορεί να αναγνωρίσει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του έργου σημαντικών σκηνοθετών 8. Μπορεί να αναλύσει ταινίες με ιδιαίτερη βαρύτητα στην παγκόσμια κινηματογραφική σκηνή. 9. Μπορεί να διακρίνει τον πολιτιστικό ρόλο του κινηματογράφου στην κοινωνικοπολιτιστική πραγματικότητα διαφορετικών χωρών 10. Θεσμικές παρεμβάσεις και κριτικός λόγος ως πυλώνες στην καλλιτεχνική διαπαιδαγώγηση
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να: • Διαθέτει την ικανότητα να διακρίνει την χρονική στιγμή που έχει παραχθεί μια ταινία καθώς και αν ανήκει σε συγκεκριμένο κάθε ρεύμα , χρησιμοποιώντας βασικά εργαλεία ανάλυσης και διάφορες κριτικές θεωρίες. • Τοποθετεί συγκεκριμένους σκηνοθέτες και ταινίες στο ιστορικό-καλλιτεχνικό πλαίσιο της παγκόσμιας παραγωγής • Συγκρίνει αισθητικές και ιδεολογικές τάσεις διαφορετικών χωρών με ισχυρές κινηματογραφίες • Μπορεί να αναπτύσσει τις αλλαγές που πραγματοποιούνται διαχρονικά στην πρόσληψη των ταινιών .Αναγνωρίζει τον ρόλο της τηλεόρασης στην παραγωγή και διάθεση των ταινιών . Περιγράφει τον ρόλο των φεστιβάλ αλλά και του θεωρητικού λόγου στην

- προώθηση του κινηματογράφου ως στοιχείου πολιτισμού.
- Εντοπίζει ιδεολογικά και κοινωνικοπολιτιστικά ζητήματα που προκύπτουν από χώρα σε χώρα
- Προσδιορίζει τις εικαστικές διαφοροποιήσεις και τις ιδιαιτερότητες ύφους από εποχή σε εποχή και από χώρα σε χώρα
- Εκτιμά τη θέση που έχει το έργο κάποιων σημαντικών σκηνοθετών στο πάνθεον της παγκόσμιας δραματοουργίας.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Ανάλυση των βασικών χαρακτηριστικών της κινηματογραφικής γραφής ώστε να γίνει κατανοητός ο τρόπος που ο κινηματογράφος επηρέασε και επηρεάζει την σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία ,συνδιαλέγεται με τις άλλες τέχνες και αποτελεί σημαντικό στοιχείο της κοινωνικής και πολιτιστικής πραγματικότητας κάθε χώρας. Οι οικονομικές επιπτώσεις από την ανάπτυξη της πολιτιστικής βιομηχανίας και ο ρόλος της στην διακίνηση καλλιτεχνικών ρευμάτων αλλά και θεματολογικών αναζητήσεων . Ο θεσμικός παράγων στην ανάπτυξη της διακίνησης ταινιών παγκοσμίως ,ο ρόλος της αίθουσας στην θεωρητική προσέγγιση της πρόσληψης. Διαχρονικές αλλαγές στην προσέλευση του κοινού στις αίθουσες , ο ρόλος των νέων τεχνολογιών στην καλλιτεχνική διαπαιδαγώγηση των θεατών και οι κρατικές παρεμβάσεις για την εξάπλωση της κινηματογραφικής παιδείας. Ισχυρές κινηματογραφίες που επηρέασαν τον παγκόσμιο κινηματογράφο, μικρές χώρες με ισχυρή παρουσία στην κινηματογραφική παραγωγή

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ – ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Αποσπάσματα ταινιών.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3X13=39
	Σύνταξη προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	16
	Προετοιμασία προαιρετικής προφορικής παρουσίασης στην τάξη	15
	Σύνταξη τελικής γραπτής εργασίας	30
	Προετοιμασία για την τελική προφορική εξέταση	25
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική προαιρετική γραπτή εργασία II. προαιρετική προφορική παρουσίαση στην τάξη III Προφορική τελική εξέταση Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.
----------------------------	---

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. **Arnheim Rudolf** 2008 *Το φιλμ ως τέχνη*, Αθήνα, Καθρέφτης
2. **Forest Claude** 2002. *L'argent du cinema Introduction a l 'economie du septieme art* Paris :Belin
3. **Orr John** 2000 «*The art and politics of film*» Edinburgh University Press
4. **Hall Stuart**: Cultural Identity and Cinematic Representation στο Film and Theory, An Anthology 704-714 Ed. Robert Stam and Toby Miller. Blackwell 2000.
5. **Segneri Ettore ,Wehrlin Marc** 1985 *Le marche du film en Europe face aux nouvelles technologies* Concil of Europe Στρασβούργο.

Συγγραμματα

1. **Bordwell David –Kristin Thompson** 2004 «*Εισαγωγή στην τέχνη του κινηματογράφου*» Αθήνα ,Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας.
2. . **Κινηματογράφος 1 Η εικόνα –κίνηση**. Gilles Deleuze Αθήνα 2009 Νήσος ISBN 978-960-8392-61-8 τηλ 2103250058

ΓΚ 055 Εισαγωγή στη θεωρία και ιστορία του χορού

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΓΚ 055	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	1 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Θεωρία και ιστορία του χορού Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	ΚΑΝΕΝΑ		

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	http://www.theaterst.upatras.gr/?page_id=4909

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Γνωρίζει τι είναι χορός, τόσο την πρακτική όσο και την θεωρία του.
2. Έχει γνώση των διαφορετικών μορφών και ειδικών χαρακτηριστικών του χορού και να διακρίνει τις πολλαπλές λειτουργίες του.
3. Αναγνωρίζει και να κατανοεί το σώμα ως μέσο επικοινωνίας και τις θεωρίες που το υποστηρίζουν.
4. Διακρίνει τόσο το είδος του χορού και τη μορφή του όσο και το ιστορικό, κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο στο οποίο αναπτύχθηκαν οι διαφορετικές χορογραφικές τάσεις.
5. Γνωρίζει την εξέλιξη του χορού σε σχέση με την θεωρία του και τα ιστορικό-κοινωνικά γεγονότα που την επηρέασαν.
6. Αναλύει, ερμηνεύει και να κατηγοριοποιεί τα ρεύματα του χορού και τις χορευτικές παραστάσεις που εξετάζει, εφαρμόζοντας την θεωρία του χορού.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Γνωρίζει τις σημαντικότερες έννοιες, τα χαρακτηριστικά, τις μεθόδους και τις θεωρίες περί χορού.
- Αξιοποιεί τη θεωρητική γνώση προκειμένου να σχολιάσει κριτικά χορευτικές παραστάσεις.
- Περιγράφει, να αναλύει, να ερμηνεύει και να αξιολογεί τα στοιχεία της χορευτικής παράστασης.
- Παρουσιάζει σε προφορική μορφή διάλεξης, με γνώμονα την ιστορική και θεωρητική προσέγγιση και ερευνητική μεθοδολογία του χορού, την εργασία.
- Αναζητά υλικό για περαιτέρω έρευνα (βιβλιογραφία, ηλεκτρονικές πηγές και χορευτικές παρατάσεις στο διαδίκτυο)

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Στο μάθημα αυτό αρχικά θα συζητηθούν: η έννοια του χορού, τα στοιχεία της δομής της κίνησης και του ύφους, μέθοδοι και εργαλεία μελέτης του χορού, η θεωρία του χορού και της Performance και στοιχεία ανθρωπολογίας του χορού. Στη συνέχεια, το μάθημα θα επικεντρωθεί στην Ιστορία του χορού κατά την αρχαιότητα και τον Μεσαίωνα, στην εξέλιξη του χορού από τον 15ο έως τον 19ο αιώνα (ρομαντικό και κλασικό μπαλέτο), καθώς και στα ρεύματα που εμφανίστηκαν στη διάρκεια του 20ού αιώνα (μοντέρνος ή σύγχρονος χορός, μεταμοντέρνος χορός, χοροθέατρο, σωματικό θέατρο, εννοιολογικός χορός). Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στη σχέση του χορού με το θέατρο, την αισθητική και το κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο. με την υποστήριξη οπτικοακουστικού υλικού όπου και συζητείται η θεωρία του χορού εφαρμοσμένη.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ	Το υλικό καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παρά-

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	δοσης συζητούνται προφορικά και παρουσιάζονται με power-point από τους φοιτητές στις εργασίες που τους ανατίθενται στην τάξη από την διδάσκουσα. Η Θεωρία και τα ρεύματα του Χορού υποστηρίζονται από DVD και YouTube με παραστάσεις χορού.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση άρθρων σχετικών για την θεωρία του Χορού, βιβλίων και σημειώσεων για την Ιστορία του χορού.	7x3=21
	Προετοιμασία για τη διαμόρφωση προφορικών ομαδικών εργασιών για την Ιστορία του Χορού	21
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	44
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ομαδικές προφορικές παρουσιάσεις σε κάθε μάθημα κατά τις οποίες αναλύεται το είδος ή/και ρεύμα του χορού σε σχέση με το κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο στο οποίο αναπτύχθηκαν (20%) II. Διαδραστικά γραπτά ή προφορικά τεστ που αφορούν στα διάφορα θεωρητικά ζητήματα που προκύπτουν από τις διαφορετικές προσεγγίσεις των χορογράφων (10%) III. Γραπτή τελική εξέταση (70% ή και 100% σε περίπτωση που δεν έχει παρουσιαστεί η προφορική εργασία ή δεν έχουν συμμετοχή στα τεστ) που περιλαμβάνει είκοσι ερωτήσεις με δυνατότητα επιλογής δέκα από αυτές που αφορούν στην ιστορία και θεωρία του χορού. Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ΑΛΕΞΙΑΣ, Γ., (2011). Η Κοινωνιολογία του Σώματος, Αθήνα :Πεδίο
- BUTLER, J. (2008). *Σώματα με Σημασία: Οριοθετήσεις του «Φύλου» στο Λόγο*, μετάφραση Π. Μαρκέτου, επιμέλεια Α. Αθανασίου. Αθήνα: Εκκρεμές.
- COWAN, J. (1990). *Η Πολιτική του Σώματος: Χορός και κοινωνικότητα στη*

- βόρεια Ελλάδα, μετάφραση Κ. Κουρεμένος. Αθήνα: Αλεξάνδρεια.
- ΓΙΑΓΙΑΝΝΟΥ, Μ., ΛΑΜΠΡΑΚΟΣ, Γ., ΝΑΚΟΣ, Δ., ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ, Θ. (2016) *Μεταμοντέρνο Σώμα: Οι αναπαραστάσεις του σώματος στη σύγχρονη τέχνη*. Αθήνα: Γαβριηλίδη.
 - ΓΚΑΡΩΝΤΥ, Ρ. (2008). *Ο χορός στη ζωή*. Μτφ.: Μαρία Τσούτσουρα. Αθήνα: Ηριδανός.
 - ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ, Α. (1991). *Χοροί του Μεσαίωνα και της Αναγέννησης*. Αθήνα: Νεφέλη.
 - INTERNATIONAL ENCYCLOPEDIA OF DANCE (1998). Ed. Cohen, Selma Jeanne and the Dance Perspectives Foundation Oxford University Press.
 - ΚΡΑΥΣ, R. G. (1980) *Ιστορία του χορού*. Μτφ.: Γιώργος Σιδηρόπουλος, Μαρία Κακαβούλια. Αθήνα: Νεφέλη.
 - ΜΑΚΡΥΝΙΩΤΗ, Δ. (2004) *Τα όρια του σώματος*. Αθήνα: νήσος
 - ΜΠΑΡΜΠΟΥΣΗ, Β. (2004). *Ο χορός στον 20ό αιώνα: Σταθμοί και πρόσωπα*. Αθήνα: Καστανιώτης.
 - ΝΤΑΝΚΑΝ, Ι. (1990) *Η ζωή μου*. Μτφ.: Άννα Σικελιανού. Αθήνα: Νεφέλη.
 - REYNA, FERDINANDO (1980) *Ιστορία του μπαλέτου*. Αθήνα: Υποδομή.
 - ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ, Π. (2008) *Το Σώμα: Από την Ικεσία στην Απειλή*. Αθήνα: Πλέθρον.
 - LAKOFF, G. & JONSON, M. (1999) *Philosophy in the Flesh*. New York: Basic Books.
 - NORBERT, E. (1997). *Η Διαδικασία του Πολιτισμού: Μια Ιστορία της Κοινωνικής Συμπεριφοράς στη Δύση*, μετάφραση Θ. Λουπασάκης. Αθήνα: Αλεξάνδρεια .
 - ΣΑΒΡΑΜΗ Κ. (2012) *Χάρης Μανταφούνης: Χορολογική προσέγγιση του Έργου του*, Αθήνα: DIAN.
 - ΣΑΒΡΑΜΗ Κ. (2014) *Ζουζού Νικολούδη: Χορικά*, Αθήνα: DIAN.
 - ΣΕΡΕΜΕΤΑΚΗ, Ν. (1997) *Παλιννόστηση αισθήσεων*. Αθήνα: Εκδόσεις Λιβάνη.
 - ΤΣΑΤΣΟΥ, ΝΤΟΡΑ. «Χορός». Εκπαιδευτική Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, τ. 29: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α., ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ Κ.Α., «Θέατρο, Κινηματογράφος, Μουσική, Χορός». Αθήνα: Εκδοτική Αθηνών, 1983-2003.
 - ΣΕΡΕΜΕΤΑΚΗ, ΝΑΝΤΙΑ. (2008) (επιμ.), *Διασχίζοντας το Σώμα: Πολιτισμός, Ιστορία και Φύλο στην Ελλάδα*. Αθήνα: Εκδόσεις Λιβάνη.
 - ΧΟΡΣΤ, Λ. και ΡΑΣΣΕΛ Κ. (1981) *Μορφές μοντέρνου χορού σε σχέση με τις άλλες τέχνες*. Μτφ.: Ελευθερία Κουρούπη, Μαρί-Καίτη Στάμου. Αθήνα: Ιωλκός.

ΠΚ 081* Διδακτική του θεάτρου Ι: Εισαγωγή στη θεατρική αγωγή (θεωρία και πρακτική)

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΚ081	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	1ο

ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Διδακτική του Θεάτρου Ι- Εισαγωγή στη Θεατρική Αγωγή (θεωρία & πρακτική)	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα και προφορικές παρουσιάσεις από φοιτητές	3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Θέατρο στην Εκπαίδευση Υποχρεωτικό. Προαπαιτούμενο	
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα	
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική	
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (Γαλλική και Αγγλική γλώσσα)	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE745	

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

- Αναγνωρίζει την ιδιαίτερη ταυτότητα και τις ανάγκες που έχει ένας μαθητής στο σχολείο.
- Κατέχει βασικά στοιχεία μεθοδολογίας, πρακτικής εμπειρίας και στάσεων της παιδαγωγικής εργασίας με / μέσω των θεατρικών τεχνικών.
- Σχεδιάζει, διδάσκει και αξιολογεί μαθήματα θεάτρου
- Σχεδιάζει, διδάσκει και αξιολογεί στοιχεία και δραματικές δομές στο εκπαιδευτικό έργο.
- Χρησιμοποιεί διάφορες μορφές διδακτικών μεθόδων
- Δραματοποιεί μικρές ιστορίες.
- Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας για το θέατρο στην εκπαίδευση.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Να δημιουργήσει μια προσωπική προσέγγιση της παιδαγωγικής.
- Να χρησιμοποιεί τα βασικά εργαλεία του εφαρμοσμένου θεάτρου και του θεάτρου στην εκπαίδευση.
- Να τοποθετεί ένα δραματικό κείμενο σε συγκεκριμένο διδακτικό πλαίσιο.
- Να αναλύει και να συγκρίνει διαφορετικές μεθόδους στα εκπαιδευτικά συστήματα.
- Να προσδιορίζει τα ιδιαίτερα ιδεολογικά και φιλοσοφικά χαρακτηριστικά, σε ένα ειδικό μάθημα δράματος/θεάτρου
- Να έχει ιδεολογικούς και φιλοσοφικούς στόχους στα μαθήματα/έργα δράματος/θεάτρου που κάνει.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σκοπός του συγκεκριμένου μαθήματος είναι να εξοικειωθούν οι φοιτητές με τις βασικές αρχές της παιδαγωγικής του θεάτρου καθώς και να προσεγγίσουν τις ιδιότητες του δράματος/θεάτρου στην εκπαίδευση και να κατανοήσουν το ρόλο που έχει η θεατρική αγωγή. Πιο συγκεκριμένα, με την ολοκλήρωση του μαθήματος, οι φοιτητές αναμένεται να έχουν αφομοιώσει τη διδακτική μεθοδολογία του θεάτρου/ δράματος: 1) ως αυτόνομου μαθήματος στην εκπαίδευση και 2) ως εργαλείου μάθησης που θα μπορούν να εφαρμόζουν στην πράξη περιλαμβάνοντας θεατροπαιδαγωγικές μορφές και τεχνικές. Στους

ειδικούς στόχους του μαθήματος εντάσσεται η γνωριμία με τις παιδαγωγικές θεωρίες , με τους βασικούς εκπροσώπους του θεάτρου/δράματος και με τις δραστηριότητες για την κοινωνική παρέμβαση.
Εργαστήριο:
Στο πλαίσιο του μαθήματος θα πραγματοποιούνται εβδομαδιαίες συναντήσεις μελέτης και πρακτικής τεχνικών προετοιμασίας και διδασκαλίας του θεάτρου.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη διαλέξεις και παρουσιάσεις φοιτητών		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Στοιχεία από τις διαλέξεις ανεβάζονται στο eclass και στα email , από όπου οι φοιτητές μπορούν να τα προμηθευτούν χρησιμοποιώντας τους κωδικούς εισόδου.		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Διαλέξεις	3x13=39	
	Προετοιμασία των φοιτητών για το μάθημα (μελέτη κειμένων)	10x3=30	
	Ώρες προετοιμασίας μιας ατομικής παρουσίασης	20	
	Ώρες προετοιμασίας της τελικής γραπτής εργασίας (σχέδιο μαθήματος- μικροδιδασκαλία)	23	
	Ώρες για τη σύνθεση της τελικής υποχρεωτικής γραπτής εργασίας (ανάλυση του κειμένου και της παράστασης)	13	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομικές προαιρετικές γραπτές και προφορικές εργασίες κατά τη διάρκεια του εξαμήνου. Παρουσία και παρακολούθηση μαθημάτων (15%) II. Γραπτή εργασία για την τελική εξέταση όπου ο φοιτητής αναλύει δομή και περιεχόμενο ενός μαθήματος με τη χρήση δραματικών δομών(35%) . III. Μικροδιδασκαλία μέσω θεατρικών τεχνικών και μεθόδων δράματος στην εκπαίδευση(προφορική εξέταση (50%) Ο ελάχιστος βαθμός επιτυχίας :5 Τελικός βαθμός μαθήματος (TBM) 1+2+3		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Α.ΑΥΔΗ – Μ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ, *Η τέχνη του δράματος στην εκπαίδευση*, εκδ. Μεταίχμιο, Αθήνα 2007.
- BEAUCHAMP H., *Τα παιδιά και το δραματικό παιχνίδι. Εξοικείωση με το θέατρο*,

εκδ. τυπωθήτω, Αθήνα 1998.

- BERGERET L., *Ψυχοκινητικά Παιχνίδια για παιδιά από 2 ως 6 χρονών*, Δίπτυχο, Αθήνα, 1988
- BOAL A. , *Théâtre de l'opprimé*, LA DECOUVERTE/POCHE, Paris, 1996
- BOLTON G., *Drama as Education*, Longman, London, 1984.
- BOLTON G., *New Perspectives on Classroom Drama*, Simon and Shuster, London, 1992.
- LAFERRIERE L., *Théâtre et pédagogie*. La formation des étudiants et du professeur, Longueuil, Montreal, 1995.
- LALLIAS Jean-Claude et CABET Jean-Louis, *Les pratiques théâtrales à l' école*, Rectorat de Creteil, Mission d' action culturelle, 1993.
- MONOD Richard, *Jeux dramatiques et pédagogie*, Collection des Cahiers d' Education Permanente, Paris, 1983.
- MOTOS Tomas – TEJEDO Francisco, *Practicas de Dramatizacion*, La Avispa/Teoria y Tecnica Teatral, Ediciones J. Garcia Vergugo, Madrid, 1996.
- ΜΟΥΓΙΑΚΑΚΟΣ Π., ΜΩΡΟΥ Α., ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Χ., ΦΡΑΓΚΗ Μ., *Θεατρική Αγωγή Έ'και Στ'*, Ο.Ε.Δ.Β. Βιβλίο Μαθητή & Βιβλίο Δασκάλου, Αθήνα , 2006
- ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΗ, *Η σκηνική πράξη στο σχολείο*, ed.Bardy, Cairo, 2011
- Teacher' s notes (e-class).

Εργαστήρια

ΕΡΓ 064 Είδη και φόρμες της όπερας και του νέου μουσικού θεάτρου

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΡΓ 064	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	2 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Είδη και φόρμες της όπερας και του νέου μουσικού θεάτρου		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα και προφορικές παρουσιάσεις από φοιτητές		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παγκόσμιο Θέατρο Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:			

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική-Γαλλική)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE770/

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Διακρίνει τις φωνές των σολίστ της κλασικής και ρομαντικής όπερας καθώς και τους διαφορετικούς τρόπους εκφοράς του λόγου και του τραγουδιού στην όπερα
2. Να γνωρίζει τις φωνητικές και ορχηστρικές φόρμες του μουσικού θεάτρου (άριες, καβατίνα, ρετσιτατίβο, εισαγωγές κτλ.) και την ιστορική τους εξέλιξη
3. Να κατανοεί την επίδραση του θεάτρου και της ποίησης στη διαμόρφωση του νέου μουσικού θεάτρου
4. Να διακρίνει τις διαφορές ανάμεσα στην παραδοσιακή όπερα και το σύγχρονο μουσικό θέατρο
5. Να εξοικειωθεί με του νέους τρόπους χρήσης της φωνής στην όπερα και το μουσικό θέατρο του 20ου αι.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Θα μπορεί να κατατάσσει τις φωνές ανάλογα με την έκτασή τους
- Θα μπορεί να παρακολουθήσει τη διαδοχή των μερών μιας όπερας αριθμών ('number-opera')
- Θα κατανοεί το ρόλο που εξυπηρετούν οι φωνητικές και ορχηστρικές φόρμες στο μουσικό θέατρο
- Θα μπορεί να διακρίνει τις στυλιστικές διαφορές που προέκυψαν κατά την εξέλιξη του είδους
- Θα κατανοεί τους λόγους που οδήγησαν στη διερεύνηση και υιοθέτηση νέων τρόπων φωνητικής έκφρασης
- Θα διακρίνει τις διαφορετικές μορφές του λυρικού θ. (όπερα, οπερέττα, μιούζικαλ, περφόρμανς κτλ.)

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Οι φωνές στην όπερα. Οι φωνητικές φόρμες. Ο ρόλος της ορχήστρας. Θεματολογία του μουσικού θεάτρου. Θεατρικές και ποιητικές καταβολές του σύγχρονου μουσικού θεάτρου. Πρόδρομοι των νέων ειδών. Το θέατρο της φωνής: νέα φωνητικά στυλ, χρήση μουσικών και μη μουσικών ήχων, επεξεργασία φωνημάτων (phonemes). Ανάλυση έργων (J. Cage, L. Berio, Γ. Απέργη, G. Ligeti). Αλλαγές ως προς τη σκηνοθεσία και τη σκηνογραφία. Η χρήση της τεχνολογίας στην επεξεργασία της φωνής και των οργανικών μερών, αλλά και στη σκηνογραφία.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτούνται στο e-class απ'

	όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες παραστάσεις μουσικού θεάτρου. Προτείνεται βιβλιογραφία και δίνονται σημειώσεις του μαθήματος μέσω e-class.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση λιμπρέτων/ακρόαση μουσικών παραδειγμάτων	5x3=15
	Σύνταξη 1 ^{ης} προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	6
	Προετοιμασία προαιρετικής προφορικής παρουσίασης στην τάξη (ομαδικής ή ατομικής)	8
	Σύνταξη τελικής υποχρεωτικής γραπτής εργασίας	24
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	33
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική προαιρετική γραπτή εργασία παραδοτέα κατά το 4 ^ο μάθημα η οποία περιέχει την αναγνώριση φωνητικών στυλ και μορφών στην όπερα της κλασικής περιόδου (10%) II. Ατομική ή ομαδική προαιρετική προφορική παρουσίαση στην τάξη κατά τα τρία τελευταία μαθήματα (20%). III. Υποχρεωτική γραπτή εργασία στην οποία ο/η φοιτητής/ ήτρια επιχειρούν να εντοπίσουν τα δομικά στοιχεία μιας όπερας της κλασικής περιόδου (30%) IV. Γραπτή τελική εξέταση (40%-70%, ανάλογα με τις εργασίες τάξης που έχει εκπονήσει ο/η εξεταζόμενος/η) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στη δομή μιας όπερας και η δεύτερη ενότητα αφορά στις διαφορές των στυλ σε κάθε περίοδο. Οι εξεταζόμενοι/ες που δεν έκαναν καμιά εργασία τάξης υποχρεώνονται να αναλύσουν ένα επιπλέον ζήτημα από τρίτη	

	ενότητα ερωτήσεων Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική ή τη γαλλική γλώσσα.
--	---

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γενική Βιβλιογραφία - BOURNE, Joyce, Who's who in opera: a guide to opera characters, Oxford university press, - Burkholder, Peter J. - Palisca, Claude V., Norton anthology of western music. Vol.2: classical to twentieth century. 5th ed., W.W. Norton & company, 2006. - CHARLTON, David, The Cambridge companion to Grand opera, Cambridge University Press, 2003. - COOKE, Mervyn, The Cambridge Companion to Twentieth-Century Opera, Cambridge 2005. - CROCKER, Richard, A history of musical style, Dover Publications, N.Y. 1986. - HELLER, Wendy, Emblems of eloquence: opera and women's voices in seventeenth-century Venice, University of California press, 2003. - MICHELS, Ulrich, Ατλας της μουσικής (τόμοι 2), Φίλιππος Νάκας, 1995. - SALZMAN, Eric, The New Music Theater: Seeing the Voice, Hearing the Body, Oxford 2008. - STOIANOVA, Ivanka, Geste-texte-musique, 10/18, U.G.E., Paris 1978. - TARUSKIN, Richard, The Oxford history of western music, vol.1-5, Oxford University Press, 2005. Σημειώσεις της διδάσκουσας, 100 σσ. Οι σημειώσεις μπορούν να αναζητηθούν σε έντυπη μορφή στη βιβλιοθήκη του Τμήματος και σε ηλεκτρονική στο e-class. Το τελευταίο μέρος των Σημειώσεων θα αναρτηθεί μετά το πέρας του 13^{ου} μαθήματος. Διδακτικά συγγράμματα 1^η επιλογή: GRIFFITHS, Paul, Μοντέρνα μουσική, Σ.Ι. Ζαχαρόπουλος, Αθήνα 1993. 2^η επιλογή: ΣΑΛΤΣΜΑΝ, Έρικ, Εισαγωγή στη μουσική του 20ου αιώνα, μτφ. Γιώργος Ζερβός, Νεφέλη, Αθήνα 1989.

ΕΡΓ 065 ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΡΓ 065	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	4ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις, Ασκήσεις, Πρόβες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ανάπτυξης Δεξιοτήτων. Υποχρεωτικό, προαπαιτούμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική. Η διδασκαλία μπορεί να γίνει στην αγγλική σε περίπτωση που παρακολουθούν το μάθημα αλλοδαποί φοιτητές.		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα πρέπει:

1. Να γνωρίζουν τις βασικές αρχές της υποκριτικής .
2. Να γνωρίζουν συγκεκριμένες ασκήσεις που προέρχονται από διαφορετικά συστήματα υποκριτικής και να αναγνωρίζουν τη διαφορετική στόχευση του κάθε συστήματος.
3. Να ανακαλύπτουν και να αναγνωρίζουν τις δικές τους φωνητικές δυνατότητες μέσα από φωνητικές ασκήσεις και ασκήσεις αναπνοής.
4. Να αναγνωρίζουν τη σύνδεση ανάμεσα στην κίνηση και τη φωνή στην υποκριτική.
5. Να καταλαβαίνουν την κρίσιμη ορολογία της υποκριτικής , όπως «κρυφό κείμενο», δράσεις, κίνητρα κ.λπ.
6. Να έχουν επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας πάνω στην υποκριτική .
7. Να γνωρίζουν πώς να παίζουν δράσεις δουλεύοντας πάνω σ' ένα κείμενο.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα μπορεί:

- Να χρησιμοποιούν τις βασικές αρχές της υποκριτικής .
- Να χρησιμοποιούν συγκεκριμένες ασκήσεις που προέρχονται από διαφορετικά συστήματα υποκριτικής και να αξιολογούν τα αποτελέσματα της κάθε άσκησης.
- Να αναπτύσσουν και να χρησιμοποιούν τις δικές τους φωνητικές ικανότητες.
- Να εφαρμόζουν τη σύνδεση ανάμεσα στην κίνηση και τη φωνή ώστε να διευρύνουν τη σκηνική τους παρουσία.
- Να χρησιμοποιούν την κρίσιμη ορολογία της υποκριτικής , όπως «κρυφό κείμενο», δράσεις, κίνητρα κ.λπ.
- Να χρησιμοποιούν μια βασική βιβλιογραφία για την υποκριτική .
- Να παίζουν δράσεις δουλεύοντας πάνω σ' ένα κείμενο.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Στο μάθημα οι φοιτητές έρχονται σε επαφή με τις βασικές αρχές της υποκριτικής

τέχνης. Μέσα από πρακτικές ασκήσεις μελετώνται τα εκφραστικά εργαλεία του ηθοποιού : το σώμα και η φωνή. Ασκήσεις χαλάρωσης, αυτοσυγκέντρωσης , αναπνοής, ανακάλυψης των ενεργειακών κέντρων του σώματος. Φωνητικές ασκήσεις και ανακάλυψη της σχέσης σώματος και φωνής. Αυτοσχεδιασμός, συγκινησιακή φόρτιση και αποφόρτιση, επαφή με το σώμα του άλλου, μετάβαση από το φυσικό στο «θεατρικό σώμα». Στις ασκήσεις εφαρμόζονται μέθοδοι που προέρχονται από διαφορετικά υποκριτικά συστήματα, τα οποία επεξηγεί ο διδάσκων , καθώς και τη στόχευση καθενός από αυτά.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Θεωρητικά και πρακτικά	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Παρουσίαση δημιουργικών συνθέσεων μέσω DVD	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις – Ασκήσεις	3 X 13 = 39
	Πρόβες	2 X 13 = 26
	Προετοιμασία για το μάθημα με την ανάγνωση σχετικών άρθρων και βιβλίων	15
	Προετοιμασία προβών	20
	Προετοιμασία για την τελική πρακτική εξέταση	25
	Σύνολο Μαθήματος	125 (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομικές και ομαδικές πρακτικές και θεωρητικές παρουσιάσεις: 30% II. Πρακτική τελική εξέταση: 50% III. Θεωρητική τελική εξέταση: 20%	

6. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Peter Brook, *Ο άδειος χώρος*, μτφ. Μαρία Πασχαλίδου, ΚΟΑΝ, Δεκέμβριος 2016.
- Peter Brook, *Ένας άλλος κόσμος*, μτφ. Ελένη Καραμπέτσου, Εστία, 2009.
- Κωνσταντίνος Αν. Θεμελής, *Ενεστώς διαρκείας. Συνάντηση με τον Γκέρζυ Γκροτόφσκι*, Αθήνα: Ίνδικτος, 2001.
- Τόμας Ρίτσαρντς, *Για τη δουλειά με τον Γκροτόφσκι πάνω στις σωματικές δράσεις*, Δωδώνη, Δεκέμβριος 1998.

- Στέλλα Άντλερ, *Η τέχνη του ηθοποιού*, μτφ. Σύλλας Τζουμέρκας, Αθήναι: Ίνδικτος, 2007.
- Μαρία Στεφανοπούλου, *Το θέατρο των πηγών και η νοσταλγία της καταγωγής*, Αθήνα: Βιβλιοπωλείον της «Εστίας», 2011.
- Αντρέι Ταρκόφσκι, *Σμιλεύοντας το χρόνο*, μτφ. Σεραφείμ Βελέντζας, Νεφέλη, 1987.
- *Pier Paolo Pasolini*, Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης 1994, Οργανισμός πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης, Θεσσαλονίκη, 1997.
- Ingmar Bergman, «Μετά την πρόβα», μτφ. Νικηφόρος Παπανδρέου, *Θεατρικά Τετράδια*, περιοδική έκδοση, αρ. τεύχους 20.
- Ρολάν Μπαρτ, *Ο φωτεινός θάλαμος*, μτφ. Γιάννης Κρητικός, Κέδρος, Δεκέμβριος 2008.
- Γιάννης Κουνέλλης, *Λιμναία Οδύσσεια*, μτφ. Ανταίος Χρυσοστομίδης, Εκδ. Άγρα – Γκαλερί Bernier, 1991.
- Jerzy Grotowski, *Για ένα φτωχό θέατρο*, μτφ. Κώστας Μηλιτιάδης, εκδ. Κοροντζής, 2010.

Σεμινάρια

ΣΕΜ 071 * Σεμινάριο Ι (Αρχαίο Θέατρο): Εισαγωγή στη μεθοδολογία της επιστημονικής εργασίας

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΣΕΜ 071	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	5 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Σεμινάριο Ι (Αρχαίο Θέατρο): Εισαγωγή στη μεθοδολογία της επιστημονικής εργασίας		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο, Σεμινάρια (ΣΕΜ) Υποχρεωτικό , Προαπαιτούμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο σεμινάριο αυτό απαραίτητη προϋπόθεση είναι η επιτυχής εξέταση του μαθήματος «Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο» (ΑΘ 011)		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ	ΟΧΙ		

ERASMUS	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	http://www.theaterst.upatras.gr/wp-content/uploads/2016/09/%CE%A3%CE%B5%CE%BC%CE%B9%CE%BD%CE%AC%CF%81%CE%B9%CE%B5%CE%A0%CE%B5%CF%81%CE%B9%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%AE-%CE%9C%CE%B1%CE%B8%CE%AE%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%82.docx

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. Γνωρίζει τα είδη της επιστημονικής εργασίας. 2. Αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μιας επιστημονικής εργασίας. 3. Γνωρίζει τα προβλήματα και τις μεθόδους της επιστημονικής έρευνας. 4. Κατέχει τα βασικά στοιχεία μεθοδολογίας για τη συγγραφή μιας επιστημονικής εργασίας. 5. Έχει εξοικειωθεί με τους τρόπους αναζήτησης πηγών (ανάλογα με το αντικείμενο έρευνας). 6. Γνωρίζει τα εργαλεία της βιβλιογραφικής έρευνας. 7. Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας της επιστημονικής περιοχής του αρχαίου θεάτρου. 8. Γνωρίζει επαρκώς τις πηγές για το συγκεκριμένο θέμα εργασίας που έχει αναλάβει. 9. Έχει εξοικειωθεί με τη σωστή χρήση επιστημονικών συμπληρωμάτων (παραθέματα, παραπομπές, υποσημειώσεις, βιβλιογραφία) στα επικρατέστερα συστήματα (ευρωπαϊκό, author-date system). 10. Γνωρίζει τους κανόνες δεοντολογίας στον τρόπο αντιμετώπισης των πηγών και χρήσης της βιβλιογραφίας.
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να: • εμβαθύνει στα προβλήματα/θέματα έρευνας του αρχαίου θεάτρου. • συλλέγει και να αξιολογεί το αναγκαίο υλικό για τη συγγραφή μιας επιστημονικής εργασίας. • αποδελτιώνει και να συλλέγει το υλικό που εντοπίζει μέσω της έρευνας. • Κατηγοριοποιεί και να ταξινομεί σωστά το υλικό της έρευνας. • χρησιμοποιεί σωστά τα επιστημονικά συμπληρώματα (υποσημειώσεις-παραπομπές, παραθέματα). • εφαρμόζει τους κανόνες δεοντολογίας στον τρόπο αντιμετώπισης των πηγών και της χρήσης της βιβλιογραφίας. • χρησιμοποιεί σωστά την ορολογία. • πειθαρχεί στον αυστηρό επιστημονικό τρόπο εργασίας. • συγγράψει ο ίδιος μια επιστημονική εργασία δοκιματικού χαρακτήρα. Και γενικότερα να εφαρμόζει τις θεωρητικές γνώσεις στην πράξη με αντικείμενο μελέτης ένα έργο του αρχαίου ελληνικού θεάτρου.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η έννοια και τα είδη της επιστημονικής εργασίας. Αναζήτηση και οργάνωση του υλικού. Εργαλεία βιβλιογραφικής έρευνας. Επιστημονικά συμπληρώματα: πα-
--

ραπομπές, υποσημειώσεις, παραθέματα, βιβλιογραφία. Χρήση των πηγών και κανόνες δεοντολογίας. Οργάνωση του υλικού και συγγραφή της επιστημονικής εργασίας. Εφαρμογή των θεωρητικών γνώσεων στην πράξη, με αντικείμενο μελέτης ένα έργο του αρχαίου ελληνικού δράματος.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Προβάλλεται επίσης οπτικοακουστικό υλικό που έχει σχέση με το σεμινάριο. Μέσω του διαδικτύου επίσκεψη σε επιστημονικά έγκριτες ιστοσελίδες αναζήτησης βιβλιογραφικού υλικού (jstor, Persée, <i>Année Philologique</i> κ.λπ.).	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x7=21
	Παρουσιάσεις των εργασιών των φοιτητών κατά τη διάρκεια της έρευνας και συγγραφής – Συζήτηση προβλημάτων	3x6=18
	Σύνταξη μικρών ατομικών εργασιών βιβλιογραφικής έρευνας παράλληλα με τις διαλέξεις	16
	Ερευνητική εργασία, αποδελτίωση πηγών	25
	Συγγραφή της τελικής εργασίας	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Για την αξιολόγηση και την εξαγωγή τελικού βαθμού συνυπολογίζονται τα εξής: I) Ενεργός συμμετοχή του φοιτητή στη συζήτηση προβλημάτων-θεμάτων που τίθενται κατά τη διάρκεια των διαλέξεων και των παρουσιάσεων των εργασιών [10%], II) Αξιολόγηση μικρών εργασιών που ανατίθενται στους φοιτητές στη διάρκεια των μαθημάτων (π. χ. μικρές έρευνες βιβλιογραφίας, παρουσίαση και σχολιασμός ενός επιστημονικού άρθρου, σύνταξη παραπομπών, υποσημειώσεων, βιβλιογραφικού καταλόγου κ.λπ.) [10%], II) Παρουσίαση από τον φοιτητή της εργασίας του σε μη ολοκληρωμένη μορφή ενώπιον των συμφοιτητών του και του διδάσκοντα [10%], και IV) Συγγραφή και παρουσίαση μιας γραπτής εργασίας δοκιμιακού χαρακτήρα σε μορφή επιστημονικού άρθρου (2500-3000 λέξεις) [70%].	

	Η εξέταση (συγγραφή εργασίας) γίνεται στην ελληνική γλώσσα.
--	---

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεωρητικό μέρος:

- Δαμασκηνίδης, Γ. & Χριστοδούλου, Α., *Η ερευνητική πρόταση στη μεταπτυχιακή και διδακτορική έρευνα*, Αθήνα 2014.
- Dunleavy, P., *Η διδακτορική διατριβή: οργάνωση-σχεδιασμός, συγγραφή-ολοκλήρωση*, μτφρ. Ν. Ηλιάδης, Αθήνα 2003 [= *Authoring a PhD. How to plan, draft, write and finish a Doctorate Thesis or Dissertation*, New York 2003].
- Eco, Umberto, *Πώς γίνεται μια διπλωματική εργασία*, μτφρ. Μαριάννα Κονδύλη, Αθήνα 1994 [= *Come si fa una tesi di laurea*, Milano 1977].
- Ζήρας, Αλ., *Η τέχνη της γραφής στον 20^ο αιώνα*, Αθήνα 2000.
- Καραγιαννίδης, Ι., *Εισαγωγή στην τεχνική της επιστημονικής ιστορικής εργασίας*, Θεσσαλονίκη ³1993.
- Παππάς, Θ. Γ., *Η μεθοδολογία της επιστημονικής έρευνας στις ανθρωπιστικές επιστήμες*, 2^η έκδ. αναθεωρημένη με προσθήκες και διορθώσεις, Αθήνα 2016.
- Πολίτης, Αλ., *Υποσημειώσεις και παραπομπές*, Ηράκλειο ²1999.

Για το πρακτικό μέρος (συγγραφή της επιστημονικής εργασίας) δίδεται σε κάθε φοιτητή εξειδικευμένη βιβλιογραφία ανάλογα με το θέμα της εργασίας, η οποία αναρτάται σε ηλεκτρονική μορφή και στους Η/Υ της Βιβλιοθήκης του Τμήματος.

ΣΕΜ 072 Σεμινάριο II (Αρχαίο Θέατρο)

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΣΕΜ 072	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	7ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΙΙ ΑΡΧΑΙΟ ΘΕΑΤΡΟ	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο μάθημα αυτό προϋποτίθεται η επιτυχής εξέταση του μαθήματος ΣΕΜ 071 «Σεμινάριο Ι (Αρχαίο θέατρο): Εισαγωγή στη μεθοδολογία της επιστημονικής εργασίας»		

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην ελληνική γλώσσα)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/SEM072/

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. Έχει μια εποπτεία της Νέας κωμωδίας, της ζωής και των έργων του Μενάνδρου. 2. Κάνει μια εκ του σύνεγγυς ανάγνωση, από το αρχαίο κείμενο, μιας κωμωδίας του Μενάνδρου, στην οποία επικεντρώνεται το σεμινάριο. 3. Είναι ενήμερος των ερευνητικών θεμάτων που αφορούν στη συγκεκριμένη κωμωδία με έμφαση στις δραματολογικές και ερμηνευτικές προσεγγίσεις. 4. Συγκρίνει παρόμοιους χαρακτήρες, αντίστοιχες σκηνές, παρόμοια θεματικά μοτίβα που απαντούν σε διαφορετικές κωμωδίες, ελληνικές ή ρωμαϊκές (από μετάφραση) 5. Γνωρίζει τα βασικά μεθοδολογικά εργαλεία για τη συγγραφή μιας επιστημονικής εργασίας. 6. Γράφει σωστά παραπομπές, παραθέματα, υποσημειώσεις και να συντάσσει σωστά τη βιβλιογραφία. 7. Χρησιμοποιεί σωστά τη βιβλιογραφία.
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να: • Εκφράζει τις δικές του / της ερμηνευτικές απόψεις για ένα δραματικό κείμενο και να συζητά το κύρος των απόψεων άλλων. • Συλλέγει και να αποτιμά κριτικά το απαραίτητο υλικό για τη συγγραφή της σεμιναριακής εργασίας. • Χρησιμοποιεί σωστά τις παραπομπές, τα παραθέματα, τις υποσημειώσεις. • Συντάσσει σωστά μια βιβλιογραφία. • Αποφεύγει τη λογοκλοπή όταν χρησιμοποιεί τη βιβλιογραφία. • Χρησιμοποιεί σωστά την ορολογία. • Μπορεί να γράφει μια δική του / της επιστημονική εργασία.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το σεμινάριο στοχεύει στο να εξοικειώσει τους φοιτητές με την επιστημονική μέθοδο προσέγγισης και μελέτης ειδικών ζητημάτων που αφορούν στο αρχαίο ελληνικό θέατρο. Κατά τη διάρκεια των πρώτων εβδομάδων η διδάσκουσα εφαρμόζει μια εκ του σύνεγγυς ανάγνωση του αρχαίου ελληνικού κειμένου με τη συμμετοχή των φοιτητών. Τις επόμενες εβδομάδες κάθε φοιτητής / φοιτήτρια παρουσιάζει προφορικά το δικό του / της θέμα και υποβάλλεται στην κριτική της διδάσκουσας και των συμμαθητών του / της. Μετά την ολοκλήρωση του μαθήματος, οι φοιτητές παραδίδουν την τελική γραπτή εργασία τους.
--

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Με το power-point παρουσιάζονται εικόνες από θέατρα, μάσκες, κοστούμια, ψηφιδωτά, τοιχογραφίες, αγάλματα κ.λπ., που σχετίζονται με το

	αρχαίο θέατρο. Προβάλλεται βιντεοσκοπημένη θεατρική παράσταση κωμωδίας του Μενάνδρου. Αποστέλλεται επίσης στους φοιτητές ψηφιακά ελληνική και ξενόγλωσση βιβλιογραφία για τη σεμιναριακή τους εργασία.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προφορική παρουσίαση της σεμιναριακής εργασίας	30
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εργασία	56
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Προφορική συμμετοχή στην ανάλυση της κωμωδίας (15%) II. Προφορική παρουσίαση της σεμιναριακής εργασίας (15%) III. Γραπτή σεμιναριακή εργασία (70%) Η σεμιναριακή εργασία γράφεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση παρουσίας φοιτητών Erasmus η εργασία γράφεται στην αγγλική ή τη γερμανική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα

Μενάνδρου *Σαμία* (στα αρχαία ελληνικά) για όλους τους φοιτητές

Σε νεοελληνική μετάφραση επιπλέον (ανάλογα με το θέμα της εργασίας):

1. Μενάνδρου *Δύσκολος*
2. Μενάνδρου *Ασπίδα*
3. Μενάνδρου *Επιτρέποντες*
4. Μενάνδρου *Περικειρομένη*
5. Τερεντίου *Ανδρία*
6. Τερεντίου *Αδελφοί*
7. Τερεντίου *Ευνούχος*
8. Τερεντίου *Εκυρά*
9. Ευριπίδου *Ιππόλυτος*
10. Σενέκα *Φαίδρα*
11. Πλαύτου *Παλαμάρι*
12. Πλαύτου *Truculentus* (σε αγγλική μετάφραση)

Βιβλιογραφία

ANDREWES, M. 1924. "Euripides and Menander", *Classical Quarterly* 18, 1-10
ARNOTT, W. G. 1968. "Menander, *Qui vitae ostendit vitam*", *Greece & Rome* 15,

- 1-17
- _____. 1970. "Phormio Parasitus: A Study in Dramatic Methods of Characterization", *Greece & Rome* 17, 32-57
- _____. 1972. "From Aristophanes to Menander", *Greece & Rome* 19, 65-80
- _____. 1975a. "The Modernity of Menander", *Greece & Rome* 22, 140-55
- _____. 1975b. *Menander, Plautus, Terence*, (*Greece & Rome*, New Surveys 9) Oxford
- _____. 1981. "Moral Values in Menander", *Philologus* 125, 215-27
- _____. 1986. "Menander and Earlier Drama", στο: J. H. Betts κ.ά. (επιμ.), *Studies in Honour of T.B.L. Webster*, τόμ. I (Bristol) 1-9
- _____. 1998a. "First Notes on Menander's *Samia*", *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 121, 35-44
- _____. 1998b. "Second Notes on Menander's *Samia* (Acts II-V)", *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 122, 7-20
- _____. 1999. "The Length of Menander's *Samia*", *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 128, 45-48
- _____. 2000. "Stage Business in Menander's *Samia*", *Skenika: Beiträge zum antiken Theater und seiner Rezeption. Festschrift zum 65. Geburtstag von Horst-Dieter Blume*, Darmstadt, 113-124
- BADER, E. 1971. "The πόφος of the House Door in Greek New Comedy", *Antichthon* 5, 35-48
- BAIN, D. M. 1983. *Menander: Samia*. Warminster
- BEARE, W. 1949. "Slave Costumes in New Comedy" [Plautus], *Classical Quarterly* 43:1-2, 30-31
- BELARDINELLI, A.M. 1990. "Menandro: scene vuote e legge dei tre attori", *Dioniso* 60, 45-60
- BETHE, E. 1908. "Der Chor bei Menander", *Berichte kgl. sächs. Ges. Wiss. Leipzig*, 60, 209-25
- BLANCHARD, A. 1983. *Essai sur la composition des comédies de Ménandre*. Paris
- _____. 2002. "Moschion ὁ Κόσμιος et l'interprétation de la *Samienne* de Ménandre", *Revue des Études grecques* 115, 58-74
- _____. 2007. *La comédie de Ménandre: politique, éthique, esthétique*. Paris
- BLUME, H.-D. 1974. *Menanders Samia: Eine Interpretation*. Darmstadt
- _____. 1998. *Menander* ("Erträge der Forschung", 293). Darmstadt
- BLUNDELL, J. 1980. *Menander and the Monologue* ("Hypomnemata" 59). Göttingen
- BROWN, P.G. McC. 1991. "Athenian Attitudes to Rape and Seduction: The Evidence of Menander, *Dyskolos* 289-293", *Classical Quarterly* 41, 533-34
- BRUHN, C. 1910. *Über den Wortschatz des Menander*, Diss. Iena
- BRUZZONE, R. 2009. "Menander, *Samia* 606-8, *Classical Quarterly* 59, 640-42
- BRENK, F. E. 1987. "Heteros tis eimi: On the Language of Menander's Young Lovers", *Illinois Classical Studies* 12, 33-66
- BROWN, P.G. McC. 1983. "Menander's dramatic technique and the law of Athens", *Classical Quarterly* 33, 412-20
- _____. 1987. "Masks, Names and Characters in New Comedy", *Hermes* 115, 181-202
- _____. 1993. "Love and Marriage in Greek New Comedy", *Classical Quarterly* 43, 189-205
- CASANOVA, A. 2007. "Uso dell'aposiopesi nella *Samia* di Menandro", *Prometheus* 33, 1-16
- CASSON, L. 1976. "The Athenian Upper Class and New Comedy", *Transactions*

- of the American Philological Association 106, 29-59
- CIESCO. 2004. *Menander and the Expectations of his Audience*. Diss. Keble College, Oxford
- CINAGLIA, V. 2014. *Aristotle and Menander on the Ethics of Understanding*. Leiden
- COLLARD, C. 1989. "Menander, *Samia* 96-115 Sandbach", *Liverpool Classical Monthly* 14, 101-2
- CSAPO, E. 1993. "A Case Study in the Use of Theatre Iconography as Evidence for Ancient Acting", *Antike Kunst* 36, 41-58
- _____. 2010. *Actors and Icons of the Ancient Theatre*. Massachusetts & Oxford
- CUSSET, C. 2003. *Ménandre ou la comédie tragique*. Paris
- DOHM, H. 1964. *Mageiros: Die Rolle des Kochs in der griechischen-römischen Komödie* ("Zetemata", 32). München
- FANTHAM, E. 1975. "Sex, Status, and Survival in Hellenistic Athens: A Study of Women in New Comedy", *Phoenix* 29, 44-74
- FANTUZZI, M. & R. HUNTER. 2002. *Ο Ελικώνας και το Μουσείο: Η ελληνιστική ποίηση από την εποχή του Μεγάλου Αλεξάνδρου ως την εποχή του Αυγούστου*, μτφρ. Δ. Κουκουζίκα & Μ. Νούσια. Αθήνα [σ. 569 κ.ε.]
- FELTOVICH, A. 2011. *Women's Social Bonds in Greek and Roman Comedy*. Diss. Cincinnati
- FORTENBAUGH, W.W. 1981. "Theophrast über den komischen Charakter", *Rheinisches Museum für Philologie* 124, 245-60
- FOUNTOULAKIS, A. 2008. "A Note on Menander's *Samia* 98-101a", *Mnemosyne* 61, 467-76
- _____. 2009. "Going Beyond the Athenian Polis: A Reappraisal of Menander, *Samia* 96-118", *Quaderni Urbinati di Cultura Classica*, New Series, 93, 97-117
- FOXHALL, L. & J. SALMON (επιμ.). 1998. *Thinking Men: Masculinity and Its Self-Representation in the Classical Tradition*. London & New York
- FROST, K.B. 1988. *Exits and Entrances in Menander*. Oxford
- GELLAR, T.H. McMILLAN. 2008. "Sacrifice and Ritual Imagery in Menander, Plautus, and Terence", Diss. N. Carolina
- GILULA, D. 1980. "The Concept of the *bona meretrix*: A Study of Terence's Courtesans", *Rivista di filologia e di istruzione classica* 108, 142-165
- GLADDEN, J.R. 1936. *Moral Standards and Attitudes in the Comedies of Plautus, Terence and Menander*. Diss. Montana State University
- GOLDBERG, S.M. 1980. *The Making of Menander's Comedy*. London
- GOMME, A.W. & F.H. SANDBACH. 1973. *Menander: A Commentary*. Oxford
- GRAF, R. 1914. "Szenische Untersuchungen zu Menander", Diss. Giessen
- GRANT, J.N. 1986. "The Father-Son Relationship and the Ending of Menander's *Samia*", *Phoenix* 40, 172-84
- GREENE, E.J.H. 1977. *Menander to Marivaux: The History of a Comic Structure*. Alberta, Australia
- GRUEN, S.W. 1991. *The Role of Courtesan in Menander and Terence*. Berkeley, CA
- GROTON, A.H. 1987. "Anger in Menander's *Samia*", *American Journal of Philology* 108, 437-43
- HANDLEY, E.W. 1968. *Menander and Plautus: A Study in Comparison*. London
- _____. ²1994. "Κωμωδία", στους Easterling, P. E. & B.M.W. Knox, *Ιστορία της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας*, μτφρ. Ν. Κονομής κ.ά. Αθήνα [για τον Μένανδρο και τη Νέα Κωμωδία, σ. 550 κ.ε.]

- HANDLEY, E. & A. HURST (επιμ.). 1990. *Relire Ménandre*. Gèneve
- HEAP, A.M. 2003. "The Baby as Hero? The Role of the Infant in Menander", *Bulletin of the Institute of Classical Studies* 46, 77-129
- HOLZBERG, N. 1974. *Menander: Untersuchungen zur dramatischen Technik* ("Erlanger Beiträge" 50). Nürnberg
- HOUMOUZIADES, N.C. 1973. "Menander's Actors", *Greek, Roman, & Byzantine Studies* 14, 179-88
- HUNTER, R.L. 1979. "The Comic Chorus in the Fourth Century", *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 36: 23-38
- _____. 1994. *Η Νέα Κωμωδία στην Αρχαία Ελλάδα και τη Ρώμη*, μπφρ. Β. Φυντίκογλου. Αθήνα
- HURST, A. 1990. "Ménandre et la tragédie", στο: Handley & Hurst (1990) 93-122
- IRELAND, S. 1981. "Prologues, Structure and Sentences in Menander", *Hermes* 109, 178-88
- _____. 1994. "Personal Relationships and Other Features of Menander", *Electronic Antiquity* 2.4 URL
- IVERSEN, P.A. 1998. "Menander and the Subversion of Tragedy", Diss. Ohio
- KASSER, R. & C. AUSTIN. 1969. *Papyrus Bodmer XXV: Menandre, La Samienne*.
- KAT ELIASSEN, M.H. de. 1975. "The Oaths in Menander's *Samia*", *Symbolae Osloensis* 50, 55-60
- _____. 1975b. "Some Remarks on Menander's *Samia*", *Symbolae Osloensis* 50, 61-65
- KATSOURIS, A. G. 1975a. *Tragic Patterns in Menander*. Αθήνα
- KATSOURIS, A. G. 1975b. *Linguistic and Stylistic Characterisation: Tragedy and Menander*. Ιωάννινα
- KEULS, E.C. 1973. "The *Samia* of Menander: An Interpretation of Its Plot and Theme", *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 10, 1-20
- KEUSEN, F. 1920. *De histronum numero fabulae Menandreae*. Diss. Bonn
- KONSTAN, D. 1995. *Greek Comedy and Ideology*. New York
- _____. 2013. "Menander's Slaves: The Banality of Violence", Akrigg, B. & R. Tordoff (επιμ.), *Slaves and Slavery in Ancient Greek Comic Drama*, Toronto, 144-158
- KONSTANTAKOS, I.M. 2002. "Towards a Literary History of Comic Love", *Classica et Mediaevalia* 53, 141-71
- KÖRTE, A. 1910. *Menandrea ex papyris et membranis vetustissimis*. Leipsig
- _____. 1919. "Glykera und Menander", *Hermes*, 54:1, 87-93
- KRIETER-SPIRO, MARTHA. 1997. *Sklaven, Köche und Hetären: Das Dienstpersonal bei Menander* ("Beiträge zur Altertumskunde" 93). Stuttgart & Leipzig
- KURKE, L. 1997. "Inventing the 'Hetaira': Sex, Politics, and Discursive Conflict in Archaic Greece", *Classical Antiquity*, 16, 106-150
- LAMAGNA, M. 1998. *Menandro: La donna di Samo*. Naples
- LANGER, C.R. 1919. "De servi persona apud Menandrum", Diss. Bonn
- LAPE, S. 2004. "The Politics of Sexuality in Drama and Democratic Athens: The Case of Menander's *Samia*", σε *Reproducing Athens: Menander's Comedy, Democratic Culture, and the Hellenistic City*. Princeton
- LEFEBVRE, G. 1907. *Fragments d'un manuscrit de Ménandre*. Cairo
- LEFÈVRE, E. 1979. "Menander", σε G.A. Seeck (επιμ.) *Das griechische Drama*, 307-53
- LESKY, A. ⁵1981. *Ιστορία της αρχαίας ελληνικής λογοτεχνίας*. Αθήνα [σ. 881 κ.ε.]
- LOWE, J.C.B. 1973. "Notes on Menander", *Institute of Classical Studies Bulletin*

- 20, 94-95
- _____. 1983. "The Eunuchus: Terence and Menander", *Classical Quarterly* 33, 428-44
- LLOYD-JONES, H. 1987. "The Structure of Menander's Comedies", *Dioniso* 57, 313-21
- MACCARY, W. T. 1969. "Menander's Slaves: Their Names, Roles and Masks", *Transactions of the American Philological Association* 100, 277-94
- _____. 1970. "Menander's Characters, Their Names, Roles and Masks", *Transactions of the American Philological Association* 101, 277-90
- _____. 1971. "Menander's Old Men", *Transactions of the American Philological Association* 102, 303-25
- _____. 1972. "Menander's Soldiers: Their Names, Roles and Masks", *American Journal of Philology* 93, 279-98
- MAURACH, G. 2009. *Επίτομη ιστορία της Κωμωδίας στην αρχαιότητα*, μτφρ. Μ. Λιβανίου, Αθήνα
- McCARY, W.T. 1970. "Menander's Characters: Their Names, Roles and Masks", *Transactions of the American Philological Association* 101, 277-90
- METTE, H.J. 1969. "Moschion ὁ Κόσμιος", *Hermes* 97, 432-39
- MOODIE, E.K. 2007. "Metatheater, Pretense Disruption, and Social Class in Greek and Roman Comedy", Diss. Pennsylvania
- MOONEY, W.W. 1914. "The House Door on the Ancient Stage", Diss. Princeton
- NARRENTI, M. 2012. *Prostitute e cortigiane nella letteratura greca*. Diss. Padova
- OSMUN, G.F. 1952. "Dialogue Technique in Menander", Diss. Michigan
- PARKER, L.P.E. 2001. "Where Is Phaedra?", *Greece & Rome* 48, 45-52
- PETRIDES, A. K. 2014. *Menander, New Comedy and the Visual*. Cambridge
- POST, L.A. 1926. "The Feminism of Menander", *Classical Weekly* 19, 198-202
- _____. 1938. "Aristotle and Menander", *Transactions of the American Philological Association* 69, 1-42
- _____. 1940. "Woman's Place in Menander's Athens", *Transactions of the American Philological Association* 71, 420-59
- REES, K. 1910. "The Three Actor Rule in Menander", *Classical Philology* 5:3, 291-302
- ROBERT, CARL. 1911. *Die Masken der neueren attischen Komoedie* [illustration] ?
- ROBERTSON, D. S. 1926. "Euripides oder Menander?", *Hermes* 61:3, 348-350
- ROSIVACH, V.J. 1998. *When a Young Man Falls in Love: The Sexual Exploitation of Women in New Comedy*. Oxford & New York
- _____. 2000. "The Audiences of New Comedy", *Greece & Rome*, Second Series, 47, 169-71
- RUBENBAUER, H. 1912. *Der Bau des jambischen Trimeters bei Menander*. Tübingen
- RUSSELL, A.G. 1937. "Euripides and the New Comedy", *Greece & Rome* 6:17, 103-10
- SANDBACH, F. H. 1977. *The Comic Theatre of Greece and Rome*. London
- SCHRÖDER, S. 1996. "Die Lebensdaten Menanders (mit einem Anhang über die Aufführungszeit seines ΕΑΥΤΟΝ ΤΙΜΩΠΟΥΜΕΝΟΣ)", *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 113, 35-48
- SHREVE-PRICE, S.S. 2014 "Courtesans Lucian, Diss. *Laughter in the Exchange: Lucian's Invention of the Comic Dialogue*". Diss. Ohio
- SMITH, J.M. 1882. *Ancient Greek Female Costume*. London
- SOMMERSTEIN, A.H. 2013. *Menander: Samia*. Cambridge
- _____. 2013. "Samian Questions", *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik*

- 185, 91–99
- STOESSL, F. 1973. "Unkenntnis und Mißverstehen als Prinzip und Quelle der Komik in Menanders *Samia*", *Rheinisches Museum* 116, 21-45
- SUDHAUS, S. 1914. *Menanderstudien*. Bonn
- THOMAS, R.F. 1984. "Menander and Catullus 8", *Rheinisches Museum* 127, 308-16
- _____. 1990. "Menander, *Samia* 380-83", *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 83, 215-18
- THUMIGER, C. 2003. "On Ancient and Modern (Meta)Theatres: Definitions and Practices", *Materiali e Discussioni* 63, 9-58
- TRAILL, A. 1977. "Menander's *Hetairai*: Social Context and Dramatic Function", Diss. Cambridge, MA
- _____. 2008. *Women and the Comic Plot in Menander*. Cambridge
- TREU, M. 1969. "Humane Handlungsmotive in der *Samia* Menanders", *Rheinisches Museum* 112, 230-254
- TURNER, E. G. (επιμ.) 1970. *Entretiens XVI: Ménandre* ("Fondation Hardt"). Genève
- USSHER, R.G. 1977. "Old Comedy and 'Character': Some Comments", *Greece & Rome* 24, 71-9
- VESTER, C.M. 2004. "Citizen Production, Citizen Identity: The Role of the Mother in Euripides and Menander", Diss. Washington
- _____. 2013. "Staging the Oikos: Character and Belonging in Menander's *Samia*", σε Ager, S. & R. Faber (επιμ.). *Belonging and Isolation in the Hellenistic World*. Toronto, 225-44
- VOGT-SPIRA, G. 1992. *Dramaturgie des Zufalls: Tyche und Handeln in der Komödie Menanders* ("Zetemata" 88). München
- WALTON, J. M. & P. D. ARNOTT. 1996. *Menander and the Making of Comedy*. Westport & London
- WEBSTER, T. B. L. ²1960. *Studies in Menander*. Manchester
- _____. ²1970. *Studies in Later Greek Comedy*. Manchester
- _____. 1974. *An Introduction to Menander*. Manchester
- WEILL, N. 1966. "Adoniazousai ou les femmes sur le toit", *Bulletin de correspondance hellénique* 90, 664-98
- WEISSENBERGER, M. 1991. „Vater-Sohn Beziehung und Komödienhandlung in Menanders *Samia*“, *Hermes* 119, 415-34
- WEST, S.R. 1991. "Notes on the *Samia*", *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik* 88, 11-23
- WILAMOWITZ, U. von. 1925. *Menander: Das Schiedsgericht*. Berlin [σχολιασμένη έκδοση των *Επιπρεπόντων* σημαντικό το κεφ. με τίτλο: "Die Kunst Menanders", σ. 119 κ.ε.]
- _____. 1916. *Die Samia des Menandros*. Berlin
- WILES, D. 1991. *The Masks of Menander*, Cambridge
- WILLIAMS, J.M. 1982. "Athens Without Democracy: The Oligarchy of Phocion and the Tyranny of Demetrius of Phalerum, 322-307 B.C.", Diss. Michigan
- WINTER, F. E. 1983. "The Stage of New Comedy", *Phoenix* 37, 38-47
- ZAGAGI, NETTA. 1988. "Exilium amoris in New Comedy", *Hermes* 116, 193-209
- _____. 1994. *The Comedy of Menander: Convention, Variation and Originality*. London
- ZANETTO, G. 2015. "La tragedia in Menandro: dalla paratragedia alla citazione", σε Casanova, A.A. (επιμ.), *Menandro e l'evoluzione della commedia greca: Atti del convegno*. Firenze, 83-104

- ZIMMERMANN, B. 2002. *Η αρχαία ελληνική κωμωδία*, μτφρ. Η. Τσιριγκάκης. Αθήνα
- ΔΕΔΟΥΣΗ, Χρ. Β. 2006. *Μενάνδρου Σαμία*. Αθήνα
- ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Α. 2015. «Προσωπείο και παράσταση στη Νέα Κωμωδία: Ζητήματα μεθοδολογίας», σε Κυριακός, Κ. (επιμ.), *Πρακτικά Δ' Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου*, Πάτρα, 21-32
- ΣΗΦΑΚΗΣ, Γ. Μ. 2007. "Αριστοτέλους *Ηθ. Νικ.* 4.2, 1123a19-24, και ο χορός της κωμωδίας στον τέταρτο αιώνα", *Μελέτες για το αρχαίο θέατρο*. Ηράκλειο, 175-205
- ΦΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗΣ, Α. «Δραματικοί αντικατοπτρισμοί: Ο Μένανδρος και το κλασικό δράμα στο κατώφλι του ελληνοιστικού κόσμου» σε Παππάς, Θ.Γ. & Α.Γ. Μαρκαντωνάτος (επιμ.), *Αττική κωμωδία: Πρόσωπα και προσεγγίσεις*. Αθήνα
- _____. 2004. *Αναζητώντας τον διδακτικό Μένανδρο*. Αθήνα
- ΧΑΝΙΩΤΗΣ, Α. 2009. *Θεατρικότητα και δημόσιος βίος στον ελληνοιστικό κόσμο*. Ηράκλειο
- ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΗΣ, Ν.Χ. 2003. «Οι Υποκριτές του Μενάνδρου», σε *Θεατρικές διαδρομές*. Αθήνα

3. Αρχαιολογικό υλικό για τις παραστάσεις της Νέας Κωμωδίας

- T. B. L. WEBSTER. 1995. *Monuments Illustrating New Comedy*, 3rd ed. revised & enlarged by J. R. GREEN and A. SEEBERG, III, London
- L. BERNABO BREA. 1981. *Menandro e il teatro Greco nelle terracotta liparese*. Genova

ΣΕΜ 073 Σεμινάριο III (Νεότερο Θέατρο με έμφαση στο δράμα)

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΣΕΜ 073	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	6ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Σεμινάριο III (Νεότερο Θέατρο με έμφαση στο δράμα)		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Ιστορία/Θεωρία Παγκόσμιου & Νεοελληνικού Θεάτρου Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο σεμινάριο αυτό προϋποτίθεται η επιτυχής εξέταση του μαθήματος <i>Σεμινάριο I (Αρχαίο Θέατρο): Εισαγωγή στη μεθοδολογία της</i>		

	επιστημονικής εργασίας (ΣΕΜ 071).
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική και αν χρειαστεί αγγλική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (όποτε χρειάζεται)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE769/

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. Γνωρίζει τα προβλήματα της επιστημονικής ανάλυσης ενός δραματικού κειμένου. 2. Παρουσιάζει την προβληματική της σύνθεσης μιας επιστημονικής εργασίας. 3. Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας για τα δραματικά κείμενα του νεότερου και σύγχρονου θεάτρου. 4. Εφαρμόζει μια τουλάχιστον θεωρητική και μεθοδολογική προσέγγιση της δραματικής γραφής. 5. Διακρίνει τη δομή ενός δραματικού κειμένου. 6. Εντοπίζει τις σχέσεις μεταξύ διαφορετικών δραματικών κειμένων. 7. Αναγνωρίζει τις επιδράσεις των άλλων τεχνών και του κοινωνικού και ιστορικού περιβάλλοντος στη σύνθεση του δραματικού κειμένου. 8. Αναγνωρίζει τα συστατικά στοιχεία της ταυτότητας των δραματικών προσώπων και να εντοπίζει τους παράγοντες της διαμόρφωσής της καθώς και τον τρόπο που οι άλλοι αντιλαμβάνονται την ταυτότητά του.
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να έχει αποκτήσει τις εξής ικανότητες: • Να συνθέτει μια επιστημονική εργασία μικρής έκτασης. • Να αναπτύσσει επιχειρηματολογία και να παράγει αποδεικτικό λόγο. • Να παρουσιάζει μια επιστημονική εργασία σε ακροατήριο. • Να εφαρμόζει τουλάχιστον μια μεθοδολογική / θεωρητική προσέγγιση του δράματος στην ανάλυση ενός θεατρικού κειμένου. • Να χρησιμοποιεί με επιστημονικά κριτήρια και με δημιουργικό τρόπο τη βιβλιογραφία γύρω από το δράμα, αλλά και από συναφή γνωστικά αντικείμενα. • Να εντοπίζει σε ένα δραματικό κείμενο τις αισθητικές, ιδεολογικές και γνωσιολογικές παραμέτρους που καθόρισαν τη σύνθεσή του.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Αντικείμενο του συγκεκριμένου σεμιναρίου αποτελεί η διερεύνηση ζητημάτων σχετικών με τη δραματολογία και την ιστορία του νεοελληνικού, ευρωπαϊκού και αμερικανικού θεάτρου. Διερευνώνται επίσης, με τη βοήθεια της θεωρίας, ζητήματα του σύγχρονου θεάτρου που εντάσσονται σε ευρύτερες θεματικές ενότητες όπως είναι το πρόβλημα της ταυτότητας (οι όψεις της ετερότητας, το διασπασμένο υποκείμενο της μεταμοντέρνας δραματολογίας), η αναπαράσταση των δομών του δραματικού χώρου και χρόνου, οι μεταμορφώσεις του δραματικού λόγου (διακειμενικότητα, οι αισθητικές επιδράσεις από άλλες μορφές τέχνης) κ.ά. Επίσης διερευνώνται όψεις της παραδοσιακής δραματολογίας και γενικότερα της ποιητικής του λαϊκού θεάτρου.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση power-point και βιντεοσκοπημένων θεατρικών παραστάσεων.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	7x3=21
	Παρουσίαση προφορικών ατομικών εργασιών στην τάξη	20
	Εκπόνηση τελικής ερευνητικής εργασίας	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Δύο υποχρεωτικές ατομικές προφορικές παρουσιάσεις ανά φοιτητή κατά τη διάρκεια του εξαμήνου, όπου παρουσιάζονται τόσο θεωρητικά δοκίμια για το ελληνικό και παγκόσμιο θέατρο, όσο και η εξέλιξη της έρευνας του φοιτητή/τριας προς την τελική δόμηση της εκπονούμενης γραπτής ερευνητικής εργασίας (30%). II. Τελική γραπτή εργασία (70%), κατά την οποία ο κάθε φοιτητής καλείται να επεξεργαστεί ένα συγκεκριμένο ερευνητικό ζήτημα γύρω από την ιστορία/θεωρία του νεοελληνικού και παγκόσμιου θεάτρου, αξιοποιώντας δημιουργικά τη σχετική επιστημονική βιβλιογραφία.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Επιστημονικές μελέτες
1. Cardullo, R. J., <i>A Play Analysis: A Casebook on Modern Western Drama</i> , Sense Publishers, Rotterdam 2015.
2. Pfister, M., <i>The Theory and Analysis of Drama</i> , Cambridge UP, Cambridge 1988.
3. Rush, D., <i>A Student Guide to Play Analysis</i> , Southern Illinois UP, Carbondale 2005.
4. Γραμματάς, Θ., <i>Διαδρομές στη θεατρική ιστορία</i> , εκδ. «Εξάντας», Αθήνα 2004.
5. Γραμματάς, Θ., <i>Για το δράμα και το θέατρο</i> , εκδ. «Εξάντας», Αθήνα 2006.
6. Dawson, S. W., <i>Δράμα και δραματικό στοιχείο</i> , μτφρ. Ι. Ράλλη, εκδ. «Ερμής», Αθήνα 1986.
7. Gouhier, H., <i>Το θέατρο και η ύπαρξη</i> , μτφρ. Χ. Μπακονικόλα-Γεωργοπούλου, εκδ. Καρδαμίτσα, Αθήνα 1991.
8. Μaráκα, Λ., <i>Θέατρο και δράμα. Μελετήματα για τη γερμανόφωνη δραματολογία</i> , εκδ. «Πολύτροπον», Αθήνα 2005.
9. Μaráκα, Λ., <i>Δράμα και παράσταση</i> , εκδ. «Πολύτροπον», Αθήνα 2006.

10. Μπακονικόλα-Γεωργοπούλου, Χ., *Θέματα και πρόσωπα του σύγχρονου δράματος*, εκδ. Πατάκη, Αθήνα 1998.
11. Μπακονικόλα-Γεωργοπούλου, Χ., *Πτυχές του ευρωπαϊκού δράματος*, εκδ. «Επτάλοφο», Αθήνα 2003.
12. Παπανδρέου, Ν., *Περί θεάτρου*, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 1994.
13. Πατσαλίδης, Σ., *Θέατρο και θεωρία*, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2000.
14. Πατσαλίδης, Σ., *Από την αναπαράσταση στην παράσταση (σπουδή ορίων και περιθωρίων)*, εκδ. «Ελληνικά Γράμματα», Αθήνα 2004.
15. Πεφάνης, Γ., *Σκηνές της θεωρίας. Ανοιχτά πεδία στη θεωρία και την κριτική του θεάτρου*, εκδ. Παπαζήση, Αθήνα 2007.
16. Πούχνερ, Β., *Δραματουργικές αναζητήσεις. Πέντε μελετήματα*, εκδ. Καστανιώτη, Αθήνα 1995.
17. Pavis, P., *Λεξικό του θεάτρου*, μτφρ. Α. Στρουμπούλη, εκδ. Gutenberg, Αθήνα 2006.
18. Σακελλαρίδου, Ε., *Σύγχρονο γυναικείο θέατρο (από τη μεταμπρεχτική στη μεταφεμινιστική αναπαράσταση)*, εκδ. «Ελληνικά Γράμματα», Αθήνα 2007.
19. Σπάθης, Δ., *Το Νεοελληνικό Θέατρο*, ανάπτυξη από την έκδοση *Ελλάδα – Ιστορία και Πολιτισμός*, τόμ., 10, 1983.
20. Σπάθης, Δ., *Από τον Χορτάση στον Κουν*, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα 2015.
21. Ταμπάκη, Α., *Η νεοελληνική δραματουργία και οι δυτικές της επιδράσεις (18ος-19ος αι.). Μια συγκριτική προσέγγιση*, εκδ. Ergo, Αθήνα 2002.
22. Τσατσούλης, Δ., *Σημεία γραφής κώδικες σκηνής στο σύγχρονο ελληνικό θέατρο*, εκδ. «Νεφέλη», Αθήνα 2007.
23. Χασάπη-Χριστοδούλου, Ε., *Η ελληνική μυθολογία στο νεοελληνικό δράμα I, II*, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2002.
24. Χατζηπανταζής, Θ., *Διάγραμμα Ιστορίας του Νεοελληνικού Θεάτρου*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2014.
25. Asmuth, Bernard, 1997. *Einführung in die Dramenanalyse*. Stuttgart: Metzler.
26. Banham, Martin, ed. 1995. *The Cambridge Guide to Theatre*. Cambridge: Cambridge University Press.
27. Borie, Monique - De Rougemont, Martine - Scherer, Jacques, 1982. *Esthétique théâtrale. Textes de Platon à Brecht*, SEDES.
28. Brandt, George W., ed. *Modern Theories of Drama: A Selection of Writings on Drama and Theatre, 1840-1990*. London: Oxford University Press, 1997.
29. Esslin, Martin, 1974. *The Theatre of the Absurd*. London: Methuen.
30. Esslin, Martin, 1977. *An Anatomy of Drama*. New York: Hill and Wang.
31. *Basics of English Studies*, Version 03/04, Drama 138
32. Fielitz, Sonja, 1999. *Drama: Text und Theater*. Berlin: Cornelsen.
33. Kesting, Marianne, 1989. *Das epische Theater: Zur Struktur des modernen Dramas*. Stuttgart: Kohlhammer.
34. Klotz, Volker, 1999. *Geschlossene und offene Form im Drama*. München: Carl Hanser.
35. Krieger, Gottfried, 1998. "Dramentheorie und Methoden der Dramenanalyse." *Literaturwissenschaftliche Theorien, Modelle und Methoden. Eine Einführung*. Ed. Ansgar Nünning. Trier: Wissenschaftlicher Verlag Trier. 69-92.
36. O'Neill, C. and A. Lambert, 1982. *Drama Structures*. London: Hutchinson.
37. Pfister, Manfred, 2001. *Das Drama. Theorie und Analyse*. München: Fink.
38. Postlewait, Th., 2009. *The Cambridge Introduction to Theatre Historiography*. Cambridge: Cambridge University Press.
39. Postlewait, Th., "Historiography and the Theatrical Event: A Primer with

Twelve Cruxes", *Theatre Journal*, vol. 43, no. 2 (May 1991), p. 157-178.

40. Thomas Postlewait, Th. – McConachie, Br., 1989. *Interpreting the Theatrical Past: Essays in the Historiography of Performance*, Iowa City: University of Iowa Press.

41. Soupiau, Etienne (dir.), 1990. *Vocabulaire d'esthétique*, PUF.

42. Vinaver, Michel, 1993. *Écritures dramatiques, essai d'analyse de textes de théâtre*, Actes Sud collection Babel.

ΣΕΜ 074 Σεμινάριο IV (Νεότερο Θέατρο με έμφαση στην παράσταση)

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΣΕΜ 074	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	8 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ IV (ΝΕΟΤΕΡΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΕ ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ)		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα και προφορικές εργασίες φοιτητών	3		5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Νεότερο θέατρο Υποχρεωτικό		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Σεμινάριο I (Αρχαίο Θέατρο): Εισαγωγή στη μεθοδολογία της επιστημονικής εργασίας, ΣΕΜ071		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE711/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. Αναγνωρίζει τα διαφορετικά είδη του σύγχρονου παγκόσμιου θεάτρου στη σκηνική τους απόδοση (παραδοσιακό, τελετουργικό, ενδο-και διαπολιτισμικό, μεταμοντέρνο κ.ά.). 2. Γνωρίζει τις διαφορετικές θεωρίες για την παράσταση και το ρόλο του σκηνοθέτη. 3. Έχει εξοικειωθεί με τον κυρίαρχο ρόλο των συνιστωσών του σκηνικού χώρου, της μουσικής, του φωτισμού, της βιντεοτέχνης στις σύγχρονες παραστασιακές μορφές.

4. Γνωρίζει τις μορφές του σωματικού θεάτρου (από τις εικαστικές και θεατρικές περφόρμανς έως το θέατρο της επιπόησης).
5. Γνωρίζει τη λειτουργία, μέσω θεωρητικών εργαλείων, της κριτικής και τον ρόλο της στην υποδοχή και πρόσληψη του παραστασιακού γεγονότος.
6. Έχει εξοικειωθεί με τα εργαλεία της βιβλιογραφικής έρευνας για το αντικείμενο της παράστασης.
7. Έχει εξοικειωθεί με τη σωστή ανάγνωση παραστασιακού υλικού, ζωντανού ή μαγνητοσκοπημένου.
8. Αντιλαμβάνεται την ύπαρξη διαπαραστασιακών στοιχείων και τις διακαλλιτεχνικές αναφορές.
9. Έχει εξοικειωθεί με την ορθή χρήση ορολογίας, αναζήτησης παραστασιακών πηγών και κριτικής.
10. Έχει εξοικειωθεί με τον ορθό τρόπο σύνταξης επιστημονικής εργασίας θεατρολογικού περιεχομένου (βιβλιογραφία, παραθέματα, υποσημειώσεις, παραπομπές).

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να διαθέτει:

- Ικανότητα να εμβαθύνει στις σύγχρονες παραστασιακές μορφές.
- Ικανότητα να χειρίζεται τις σύγχρονες θεωρίες και να τις εφαρμόζει στην ανάλυση παραστάσεων.
- Ικανότητα να χρησιμοποιεί το θεωρητικό οπλοστάσιο για δημιουργικούς-καλλιτεχνικούς στόχους.
- Ικανότητα να επεξεργάζεται ως αποδεικτικό στοιχείο βιντεοσκοπημένο υλικό παραστάσεων με γνώση των παραγόντων που καθορίζουν τη διαδικασία βιντεοσκόπησης και των ορίων αξιοπιστίας της.
- Ικανότητα αποδελτίωσης, ηλεκτρονικής καταγραφής και αξιολόγησης του κριτικού υλικού.
- Ικανότητα κατάρτισης αξιόπιστης κριτικογραφίας και παραστασιογραφίας.
- Ικανότητα βιβλιογραφικής και επιτόπιας έρευνας για τη σύνταξη επιστημονικής εργασίας πάνω σε πτυχές του παραστασιακού γεγονότος, συμπεριλαμβανομένων προσωπικών επαφών και στοχοποιημένων συνεντεύξεων με συντελεστές του θεάτρου.
- Ικανότητα σύνταξης επιστημονικής εργασίας θεωρητικής κατεύθυνσης με εφαρμογή επιστημονικής μεθοδολογίας, εκμετάλλευσης βιβλιογραφικών πηγών και υλικού επιτόπιας έρευνας, εφαρμογή των κανόνων δεοντολογίας και δομική πληρότητα.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Δεδομένου του σύνθετου χαρακτήρα της παράστασης (διαδικασία που χαρακτηρίζεται από αμεσότητα, «παροντικότητα», αμφίπλευρη επικοινωνία κ.λπ.), διερευνώνται ζητήματα που, κατά περίπτωση, συνδέονται με τους εξής θεματικούς άξονες: (α) Η έννοια του σκηνοθέτη και η εξέλιξή της στον 20^ο αιώνα. (β) Παλαιότερες και σύγχρονες μορφές παραστασιακής γραφής (performance, διαπολιτισμικό, μεταμοντέρνο, μετα-αποικιοκρατικό, φεμινιστικό θέατρο) και θεωρίες της παράστασης. (γ) Ο ηθοποιός: φωνή και σώμα στο θέατρο και τις παραστατικές τέχνες. (δ) Οι συνιστώσες του σκηνικού χώρου, η μουσική και ο φωτισμός: από το εικαστικό θέατρο στην είσοδο της τεχνολογίας στη σκηνή. (ε) Θεατρολογική θεωρία και θεατρική κριτική. Υποδοχή και πρόσληψη της παράστασης. Ο κριτικός λόγος ως φορέας ιδεολογίας και αισθητικής. (στ) Η κριτική ως πηγή παραστασιακού υλικού. Οργάνωση, αρχειοθέτηση και αξιολόγηση ερευνη-

τικού υλικού. (ζ) Ζητήματα ιστορίας του νεοελληνικού και ευρωπαϊκού θεάτρου: παραστασιολογική έρευνα –σε περιπτώσεις που υπάρχει το απαραίτητο υλικό– σχετική με περιόδους και σκηνοθετικές τάσεις συγκεκριμένων θεάτρων (π.χ. του Εθνικού Θεάτρου ή του Θεάτρου Τέχνης) κ.ά.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το σύνολο των παραδόσεων συνοδεύεται από πλήθος αποσπασμάτων βιντεοσκοπημένων παραστάσεων ελληνικών ή παγκόσμιων παραγωγών ή, σε περιπτώσεις που αυτό είναι αδύνατο, από προβολές φωτογραφιών σε διαφάνειες ή ρ. ρ.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για τις απαιτούμενες επεμβάσεις κατά την παρουσίαση εργασιών συμφοιτητών	16
	Προετοιμασία υποχρεωτικής προφορικής παρουσίασης της εργασίας στην τάξη (ομαδικής ή ατομικής)	25
	Σύνταξη τελικής υποχρεωτικής γραπτής εργασίας	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Οι φοιτητές/τριες αναλαμβάνουν γραπτή εργασία εκτεταμένης μορφής που παρουσιάζουν προφορικά και γραπτά. Με την έναρξη του Σεμιναρίου, ο διδάσκων προτείνει θέματα εργασιών από τα οποία οι φοιτητές/τριες επιλέγουν ελεύθερα το θέμα της προτίμησής τους. Τα θέματα των εργασιών καλύπτουν ευρύτατους θεατρολογικούς τομείς και αναφέρονται άμεσα ή έμμεσα στις θεματικές που αναπτύσσονται στις σεμιναριακές παραδόσεις. Η τελική βαθμολογία του Σεμιναρίου προκύπτει από το άθροισμα: 1. Της Βαθμολογίας Προόδου. 2. Της Βαθμολογίας της Γραπτής Εργασίας.	

	1. Η Βαθμολογία Προόδου αντιστοιχεί στο 30% της συνολικής βαθμολογίας και προκύπτει από τα ακόλουθα: α. Τη συστηματική παρουσία και συμμετοχική παρακολούθηση του/της φοιτητή/τριας. Υπενθυμίζεται ότι στα Σεμινάρια η παρακολούθηση είναι υποχρεωτική ενώ επιτρέπονται έως δύο (2) δικαιολογημένες απουσίες καθ' όλο το εξάμηνο. β. Την προφορική παρουσίαση της εργασίας την οποία ο/η φοιτητής/τρια έχει αναλάβει από την αρχή του εξαμήνου κατά την προκαθορισμένη ημερομηνία. γ. Τη συμμετοχή του/της με σχόλια και ερωτήσεις στη συζήτηση που ακολουθεί την προφορική παρουσίαση των εργασιών των συμφοιτητών του/της, πράγμα που σημαίνει και τη δική του/της προηγούμενη προετοιμασία επί του θέματος. Η συμμετοχή αυτή μοριοδοτείται από τον διδάσκοντα. 2. Η Γραπτή Εργασία αντιστοιχεί στο 70% της συνολικής βαθμολογίας. Αποτελεί την επεξεργασμένη μορφή της εργασίας που παρουσιάστηκε προφορικά και λαμβάνει υπόψη τις παρατηρήσεις που έγιναν από συμφοιτητές αλλά και τον διδάσκοντα ο οποίος επιπλέον καθοδηγεί τiz/τους φοιτητριες/ές με κατ' ιδίαν συναντήσεις στο γραφείο του καθ' όλη τη διάρκεια του εξαμήνου και π' ραν αυτού εφόσον η εργασία παραδοθεί σε άλλη εξεταστική περίοδο. Ακολουθεί τα πρότυπα επιστημονικής εργασίας, με τις κατάλληλες βιβλιογραφικές παραπομπές καθώς και με "Βιβλιογραφία Αναφοράς" ή "Γενική Βιβλιογραφία" και, κατά περίπτωση, "Κριτικογραφία", "Παραστασιογραφία", παραρτήματα με φωτογραφικό υλικό, συνεντεύξεις με συντελεστές παραστάσεων κ.λπ. Λόγω της ποικιλίας των θεμάτων που δίνονται προς πραγμάτευση, δεν ορίζεται συγκεκριμένος αριθμός σελίδων αλλά τίθεται ως ανώτατο όριο οι 7000 λέξεις.
--	--

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Θεατρικά έργα

- ABIRACHED, Robert, *La crise du personnage dans le théâtre moderne*, Paris, Gallimard, 1994.
- ASLAN, Odette (ed.), *Langhoff*, Paris, CNRS Éditions, 1994.
- BANU, Georges, *Le théâtre ou l' instant habité*, Paris, Ed. de l' Herne, 1993.
- BARBA, Eugenio, Nicola SAVARESE, *The Secret Art of the Performer. A Dictionary of Theatre Anthropology*, London and New York, Routledge, 1995, 1991 - *Η μυστική τέχνη του ηθοποιού. Αρχές θεατρικής ανθρωπολογίας*. Μτφρ. Μαρία Χατζημμανουήλ, Αθήνα, KOAN, 2008.
- BAUDRILLARD, Jean, *Η έκσταση της επικοινωνίας*, Αθήνα, Καρδαμίτσα,

- 1991.
- BENNET, Susan, *Theatre Audiences. A Theory of Production and Reception*, London and New York, Routledge, 1994 (1990).
 - BRECHT, Stefan, *The Theatre of Visions: Robert Wilson*, London, Methuen Drama, 1994 (1978¹, Germany).
 - CARLSON, Marvin, *Performance, a Critical Introduction*, London and New York, Routledge, 1996 - *Performance. Μια κριτική εισαγωγή*, Αθήνα, Παπαζήσης, 2014.
 - CASTELLUCCI, Claudia & Romeo. *Les Pèlerins de la matière. Théorie et praxis du théâtre*, μτφρ. Karin Espinosa, Besançon, Les Solitaires Intempestifs, 2001.
 - CASTELLUCCI, Claudia & Romeo, Chiara Guidi, Joe Kelleher, Nicholas Ridout, *The Theatre of Societas Raffaello Sanzio*, London & N.Y., Routledge, 2007.
 - CONNOR, Steven, *Postmodernist Culture. An Introduction to Theories of the Contemporary*, Oxford, Blackwell, 1999 (1989).
 - DE MARINIS, Marco, *The Semiotics of Performance* (μτφρ. Aline O' Healy), Bloomington and Indianapolis, Indiana University Press, 1993.
 - DERRIDA, Jacques, *L'écriture et la différence*, Paris, Seuil, 1967.
 - DETIENNE, Marcel et Jean-Pierre Vernant, *La cuisine du sacrifice en pays grec*, Paris, Gallimard, 1979.
 - DORT, Bernard, *La Spectateur en dialogue. Le jeu du Théâtre*, Paris, P.O.L., 1995.
 - ELAM Keir, *Η σημειωτική θεάτρου και δράματος* (μτφρ. Καίτη Διαμαντάκου), Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2001.
 - FENEYROU, Laurent (dir.), *Musique et dramaturgie. Esthétique de la représentation au XXe siècle*, Paris, Publications de la Sorbonne, 2003.
 - FISCHER - LICHT, Erika, *Theatre, Sacrifice, Ritual. Exploring Forms of Political Theatre*, London & New York, Routledge, 2005.
 - FISCHER - LICHT, Erika, *Θέατρο και μεταμόρφωση. Προς μια νέα αισθητική του επιπελεστικού*, μτφρ. Νατάσα Σιουζουλή, Αθήνα, Πατάκης, 2012.
 - FOUCAULT, Michel, *Dits et écrits 1954-1988*, T. II: 1967-1988, Paris, Gallimard, 2001.
 - GOLDBERTG, Rose Lee, *Performance Art. From Futurism to the Present*, Slovenia, London, Thames and Hudson, 1993 (1988).
 - GOTTDIENER, M., *Postmodern Semiotics. Material Culture and the Forms of Postmodern Life*, Oxford and Cambridge, Blackwell, 1998 (1995).
 - HÉBERT, Chantal, Irène PERELLI-CONTOS, *La face cachée du théâtre de l' image*, Québec, Les Presses de l' Université Laval, 2001.
 - HOBSBAWM, Eric – Terence RANGER (επιμ.), *Η επινόηση της παράδοσης* (μτφρ. Θανάσης Αθανασίου), Αθήνα, Θεμέλιο, 2004.
 - HOLUB Robert C., *Θεωρία της πρόσληψης. Μια κριτική εισαγωγή* (μτφρ. Κωνσταντίνα Τσακοπούλου), Αθήνα, Μεταίχμιο, 2004.
 - JAUSS, Hans Robert, *Η θεωρία της πρόσληψης – τρία μελετήματα*, (εισ., μτφρ., σχόλια: Μίλτος Πεχλιβάνος), Αθήνα, Εστία, 1995.
 - INNES, Christopher, *Avant-Garde, Role Theater 1892-1992*, Routledge, 1993.
 - KAHN, Douglas, *Noise Water Meat. A History of Sound in the Arts*, Cambridge-London, The MIT Press, 1999.
 - KERSHAW, Baz, *The Politics of Performance*, London, Routledge, 1992.
 - KONDYLAKI, Dimitra, "From Work to Text, Then Where? Observations on

- French Postdramatic Poetics from 1980 Onwards", *Gramma. Journal of Theory and Criticism*, Volume 17, Aristotle University of Thessaloniki, 2009, σσ. 65-90.
- LABROUCHE, Laurence, *Ariane Mnouchkine: Un parcours théâtral*, Paris, L' Harmattan, 1999.
 - LEHMANN, Hans-Thies, *Le theatre postdramatique*, (μτφρ. Philippe-Henri Ledru), Paris, L' Arche, 2002.
 - MASON, Bim, *Street Theater*, London, Routledge, 1999.
 - MAURI, Albert & Àlex OLLÉ, *La Fura dels Baus/1979-2004*, Barcelona, Electa, 2004.
 - McDONALD, Marianne, *The Living Art of Greek Tragedy*, Bloomington, Indiana University Press, 2003.
 - McDONALD, Marianne, *Αρχαίος ήλιος νέο φως. Το αρχαίο ελληνικό δράμα στη σύγχρονη σκηνή* (μτφρ. Παύλος Μάτεσις), Αθήνα, Εστία, 1993.
 - MEDI@TERRA 99, *Μεσογειακό και Βαλκανικό Φεστιβάλ Τέχνης και Τεχνολογίας αφιερωμένο στο διάλογο των αντιθέτων και την ανακάλυψη του απροσδόκητου*. Εκκρεμές – Συμπόσιο, Αθήνα, Φούρνος – Κέντρο για την Τέχνη και τις νέες τεχνολογίες, 1999.
 - PATSALIDIS, Savas and Elisabeth SAKELLARIDOU (ed.), *(Dis)Placing Classical Greek Theatre*, Thessaloniki, University Studio Press, 1999.
 - PATSALIDIS, Savas and Elisabeth SAKELLARIDOU (ed.), *The Text Strikes Back: The Dynamics of Performativity*, *Gramma. Journal of Theory and Criticism* 17, 2009.
 - PATSALIDIS, Savas and Elisabeth SAKELLARIDOU (ed.), *Theatre(s) in the Age of New Technologies*, *Gramma. Journal of Theory and Criticism* 10, 2002.
 - PAVIS, Patrice, *L' analyse des spectacles: théâtre, mime, danse, danse-théâtrale, cinéma*, Paris, Nathan, 1996.
 - PAVIS, Patrice, *Le théâtre au croisement des cultures*, Paris, José Corti, 1990.
 - PAVIS, Patrice, "Pour une esthétique de la reception théâtrale", στο: Régis Durand (dir.), *La relation théâtrale*, Lille, Presses Universitaires de Lille, 1980, σσ. 27-54.
 - PLASSARD, Didier, *L' acteur en effigie*, Lausanne, L' Age d' Homme, 1992.
 - QUADRI, Franco / Franco BERTONI / Robert STEARNS, *Robert Wilson*, Paris, Ed. Plume, 1997.
 - QUICK, Andrew, *The Wooster Group Work Book*, New York and London, Routledge, 2007.
 - RADDATZ, Frank. M. (επιμ.), *Journey with Dionysos. The Theatre of Theodoros Terzopoulos*, Berlin, Theater der Zeit, 2006.
 - REINELT, Janelle G. and Joseph R. ROACH (ed.), *Critical Theory and Performance*, Michigan, Ann Arbor – The University of Michigan Press, 1999.
 - RIDOUT, Nicholas, *Stage Fright, Animals and Other Theatrical Problems*, Cambridge, Cambridge University Press, 2006.
 - ROOSE-EVANS, James, *Experimental Theatre. From Stanislavsky to Peter Brook*, London, Routledge, 1994⁴ (1970).
 - ROYER, Marie-Claire (επιμ.), *Food for Thought ou les avatars de la nourriture*, Bordeaux, Groupe d' Études et de Recherches Britanniques - L' Université Michel de Montaigne - Bordeaux III, 1998.
 - SCHECHNER, Richard, "Vers une poétique de la représentation", στο Régis Durand (dir.), *La relation théâtrale*, Lille, Presses Universitaires de Lille, 1980, σσ. 107-160.

- SCHECHNER, Richard, *Performance Theory*, London and New York, Routledge, 1988 (1977) - *Θεωρία της επιπέλεσης*, Αθήνα, Τελέθριον, 2011.
- SCHECHNER, Richard, *Between Theater and Anthropology*, Philadelphia, University of Pennsylvania Press, 1985.
- SCHLEMMER, Oskar, *Théâtre et abstraction* (μτφρ. από τα γερμανικά: Eric Michaud), Lausanne, L' Age d' Homme, 1978.
- SHEPHERD, Simon, *Theatre, Body and Pleasure*, London-New York, Routledge, 2006.
- SHEVTSOVA, Maria, *Robert Wilson*, London & N.Y., Routledge, 2007.
- SUZUKI, Tadashi, *Culture is the Body*, Toga, Scot, 2008.
- STALPAERT, Christel, κ.ά., *No Beauty for Me there where Human Life is Rare. On Jan Lauwers' Theatre Work with Needcompany*, Ghent και Amsterdam, Academia Press and International Theatre and Film Books, 2000.
- STOURNA, Athéna-Hélène, *La cuisine à la scène. Boire et manger au théâtre du XXe siècle*, Tours & Rennes, Presses Universitaires de Rennes & Presses Universitaires François-Rabelais de Tours, 2011.
- SYLVESTER, David, *Η ωμότητα των πραγμάτων. Συζητήσεις με τον Francis Bacon* (μτφρ. Σπύρος Παντελάκης), Αθήνα, Άγρα, 1988.
- TACKELS, Bruno, *Les Castellucci*, Besançon, Les Solitaires Intempestifs, 2005.
- ΤΟΝΤΟΡΟΦ, Τσβετάν, *Κριτική της κριτικής*, μτφρ. Γιάννης Κιουρτσάκης, Αθήνα, Πόλις, 1994.
- UBERSFELD, Anne, *Lire le théâtre III – Le dialogue de théâtre*, Παρίσι, Belin, 1996.
- UBERSFELD, Anne, *Antoine Vitez, metteur en scène et poète*, Paris, Ed. des Quatrevents, 1994.
- UBERSFELD, Anne, *Lire le théâtre*, Παρίσι, Ed. Sociales, 1982.
- UBERSFELD, Anne, *L' école du spectateur*, Παρίσι, Ed. Sociales, 1981.
- VAN DEN DRIES, Luk, *Corpus Jan Fabre. Observations sur un processus de creation*, μτφ. από Ολλανδικά: Monique Nagielkopf, Gant, L' Arche, 2005.
- VASSEUR-LEGANGNEUX, Patricia, *Les tragédies grecques sur la scène moderne. Une utopie théâtrale*, Villeneuve d' Ascq, Presses Universitaires du Septentrion, 2004.
- WARDLE, Irving, *Theatre Criticism*, London and New York, Routledge, 1992.
- WOODS, Tim, *Beginning Postmodernism*, Manchester and New York, Manchester University Press, 1999.
- WALTON, Michael J., *Το αρχαίο ελληνικό θέατρο επί σκηνής*, (μτφρ. Κατ. Αρβανίτη – Βίκυ Μαντέλη), Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2007.
- WARDLE, Irving, *Theatre Criticism*, London & N.Y., Routledge, 1992.
- WOLF, Collin & Laurie, *Performance Analysis*, London & N.Y., Routledge, 2001.
- ZAROULIA, Marilena - HAGER, Philippe (eds), *Performances of Capitalism, Crises and Resistance. Inside/Outside Europe*, Hampshire & New York, Palgrave & Macmillan, 2015.
- ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Αθηνά (επιμ.-εισ.), *Φεμινιστική θεωρία και πολιτισμική κριτική*, Αθήνα, Νήσος, 2006.
- ΑΛΕΞΙΑΣ, Γεώργιος, *Κοινωνιολογία του σώματος. Από τον άνθρωπο του Νεότερνταλ' στον Έξολοθρευτή*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2006.
- ΑΡΒΑΝΙΤΗ, Κατερίνα, *Η αρχαία ελληνική τραγωδία στο Εθνικό Θέατρο. τμ. Α': Θωμάς Οικονόμου - Φώτος Πολίτης - Δημήτρης Ροντήρης*, Αθήνα, Νεφέλη,

- 2010.
- ΑΡΒΑΝΙΤΗ, Κατερίνα, «Η κριτική του δραματικού κειμένου και της θεατρικής πράξης», στο: *Τεχνών κρίσεις. Κείμενα για την Κριτική*, Αθήνα, Εκδόσεις DIAN, 2002, σσ. 81-96.
 - ΒΑΡΟΠΟΥΛΟΥ, Ελένη, *Το ζωντανό θέατρο. Δοκίμιο για τη σύγχρονη σκηνή*, Αθήνα, Άγρα, 2002.
 - ΒΕΡΒΕΡΟΠΟΥΛΟΥ, Ζωή, «Η κριτική του θεάτρου στον Τύπο». Ανάπτυπο από το: *Ο λόγος της μαζικής Επικοινωνίας. Το ελληνικό παράδειγμα*, Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών, Θεσσαλονίκη, 2008, σσ. 444-481.
 - ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ, Βαρβάρα, *Η θεατρική κριτική στην Αθήνα του Μεσοπολέμου*, τόμοι Α+Β, Αθήνα, Αιγόκερως, 2008.
 - ΓΛΥΤΖΟΥΡΗΣ, Αντώνης, *Η σκηνοθετική τέχνη στην Ελλάδα. Η ανάδυση και εδραίωση της τέχνης του σκηνοθέτη στο νεοελληνικό θέατρο*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2001.
 - ΓΛΥΤΖΟΥΡΗΣ, Αντώνης - Κωνσταντίνα Γεωργιάδη (επιμ.), *Παράδοση και εκσυγχρονισμός στο νεοελληνικό θέατρο. Από τις απαρχές ως τη μεταπολεμική εποχή*, Πρακτικά του Γ' Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου, Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών και Τμήμα Φιλολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης, Ηράκλειο, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, 2010.
 - ΔΑΒΒΕΤΑΣ, Δημοσθένης, *Μαρίνα Αμπράμοβιτς. Η καλλιτέχνης είναι εδώ*, Αθήνα, Τόπος, 2014.
 - ΔΕΛΗΓΙΩΡΓΗ Αλεξάνδρα, *Σκέψη και προοπτική. Από το quattrocento στο ηλεκτρονικό novecento*, Αθήνα, Αλεξάνδρεια, 2002.
 - ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΟΥ, Καίτη, *Περί τραγωδίας και τρυγωδίας. Οκτώ διαδρομές στο τραγικό και στο κωμικό θέατρο*, Αθήνα, Παπαζήσης, 2007.
 - ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΟΥ, Καίτη, *Στην αρχαία κωμική ενδοχώρα. Εισαγωγή στη σημειολογία του χώρου και του χρόνου στο θέατρο του Αριστοφάνη*, Αθήνα, Καρδαμίτσα, 2007.
 - ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΕΙΩΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ, *Σημειωτική και Πολιτισμός*, 2 τόμοι, Θεσσαλονίκη, Παρατηρητής, 2001.
 - ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟ ΑΤΤΙΣ, *Αναδρομή, Μέθοδος, Σχόλια*. Πρόλογος: Ελένη Βαροπούλου. Εισαγωγή: Marianne McDonald. Αθήνα, Άγρα, 2000.
 - ΘΩΜΑΔΑΚΗ, Μαρίκα, *Θεατρικός αντικατοπτρισμός. Εισαγωγή στην παραστασιολογία*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 1999.
 - ΘΩΜΑΔΑΚΗ, Μαρίκα, *Θεατρικοί προβληματισμοί*, Αθήνα, Paulos, 1996.
 - ΘΩΜΑΔΑΚΗ, Μαρίκα, *Θεατρολογία και αισθητική. Προς μια θεωρία της ενεργειακής θεατρικότητας*, Αθήνα, Σύγχρονη Εποχή, 1995.
 - ΘΩΜΑΔΑΚΗ, Μαρίκα, *Σημειωτική του ολικού θεατρικού λόγου*, Αθήνα, Δόμος, 1993.
 - ΚΟΚΚΩΝΗΣ, Μιχάλης, ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Γρηγόρης (Επιμ.), *Κουλτούρες Θέαςης / (Προ)οπτικές της Κουλτούρας*, GRAMMA / ΓΡΑΜΜΑ, Περιοδικό Θεωρίας και Κριτικής, Τόμος 7, 1999, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.
 - ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ, Γιάννης – Μάρθα ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (επιμ.), *Η προσέγγιση του άλλου. Ιδεολογία, μεθοδολογία και ερευνητική πρακτική*, Αθήνα, Μεταίχιμο, 2006.
 - ΛΕΚΚΑΣ, Παντελής Ε., *Το παιχνίδι με το χρόνο. Εθνικισμός και νεοτερικότητα*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2001.
 - ΛΕΚΟΚ. Ζακ, *Το ποιητικό σώμα. Μια διδασκαλία της θεατρικής πράξης*, μτφρ. Έλενα Βόγλη, Αθήνα, ΚΟΑΝ, 2005.
 - ΜΑΚΡΥΝΙΩΤΗ, Δήμητρα (επιμ.), *Τα όρια του σώματος. Διεπιστημονικές*

- προσεγγίσεις, Αθήνα, Νήσος, 2004.
- ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ, Μιχαήλ, «Η θεατροουργία ως δραματοουργία» (συνέντευξη στην Ανδρ. Τασιούλα), *Θεατρογραφίες*, τχ. 14, Ιανουάριος 2006, σσ. 67-75.
 - ΜΑΥΡΟΛΕΩΝ, Άννα, *Η έρευνα στο θέατρο. Ζητήματα Μεθοδολογίας*, Αθήνα, Ι. Σιδέρης, 2010.
 - ΠΑΠΑΛΕΞΙΟΥ, Έλενα, *Όταν ο λόγος μετατρέπεται σε ύλη. Romeo Castellucci/Societas Raffaello Sanzio*, Αθήνα, Πλέθρον, 2009.
 - ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ, Σάββας, *Θέατρο και παγκοσμιοποίηση. Αναζητώντας τη « χαμένη πραγματικότητα »*, Αθήνα, Παπαζήσης, 2012.
 - ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ, Σάββας, *Από την Αναπαράσταση στην παράσταση. Σπουδή ορίων και περιθωρίων*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2004.
 - ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ, Σάββας, «Το θέαμα του σώματος, το υπερθέαμα της (ιατρικής) τεχνολογίας και η περίπτωση της Orlan», *Ουτοπία* 60, Μάιος-Ιούνιος 2004, σσ. 121-137.
 - ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ, Σάββας, *Θέατρο και Θεωρία. Περί (Υπο)κειμένων και (Δια)κειμένων*. Θεσσαλονίκη, University Studio Press, 2000.
 - ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ, Σάββας, Γιούλη ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΟΥ (επιμ.), *Ιστορίες και (Μυθ)ιστορίες Made in U.S.A.*, Θεσσαλονίκη, Ελληνική Εταιρεία Αμερικανικών Σπουδών, 2000.
 - ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ, Σάββας, *(Εν)τάσεις και (Δια)στάσεις. Η Ελληνική Τραγωδία και η Θεωρία του Εικοστού Αιώνα*, Αθήνα, Τυπωθήτω – Γιώργος Δαρδανός, 1997.
 - ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ, Σάββας, *Μεταθεατρικά. 1988-95*. Θεσσαλονίκη, Παρατηρητής, 1995.
 - ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ, Σάββας, Έλση ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ (επιμ.), *Θέατρο / Εξουσία / Πολιτισμός*, GRAMMA / ΓΡΑΜΜΑ, *Περιοδικό Θεωρίας και Κριτικής*, τόμος 2, 1994, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.
 - ΠΕΦΑΝΗΣ, Γιώργος, *Σκηνές της θεωρίας – Ανοιχτά πεδία στη θεωρία και την κριτική του θεάτρου*, Αθήνα, Παπαζήσης, 2007.
 - ΠΟΥΧΝΕΡ, Βάλτερ, *Από τη Θεωρία του Θεάτρου στις Θεωρίες του Θεατρικού. Εξελίξεις στην επιστήμη του θεάτρου στο τέλος του 20^{ου} αιώνα*, Αθήνα, Πατάκης, 2003.
 - ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ, Πέπη, *Το σώμα. Ικεσία και απειλή*, Αθήνα, Πλέθρον, 2003.
 - ΡΟΖΗ, Λίνα, *Ο χώρος της σκηνής και η γεωγραφία του σύγχρονου κόσμου στη δραματοουργία του Bernard-Marie Collès*, Αθήνα, Νεφέλη, 2011.
 - ΣΑΒΡΑΜΗ, Κάτια, «Χορός και κριτική», στο: *Τεχνών κρίσεις. Κείμενα για την κριτική*, Αθήνα, ΔΙΑΝ, 2002, σσ. 55-78.
 - ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ, Ελισάβετ, ΠΑΤΣΑΛΙΔΗΣ Σάββας (επιμ.), *Το θέατρο στην Εποχή των Νέων Τεχνολογιών*, GRAMMA / ΓΡΑΜΜΑ, *Περιοδικό Θεωρίας και Κριτικής*, Τόμος 10, 2002, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.
 - ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ, Έλση, *Σύγχρονο γυναικείο θέατρο. Από τη μετα/μπρεχτική στη μετα/φεμινιστική αναπαράσταση*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2006.
 - ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ, Έλση, *Θέατρο Αισθητική Πολιτική. Περι-Διαβάζοντας τη Σύγχρονη Βρετανική Σκηνή στο γύρισμα της χιλιετίας*, Αθήνα, Παπαζήσης, 2012.
 - ΣΑΜΑΡΑ, Ζωή, *Ο κατοπτρισμός του άλλου κειμένου*, Θεσσαλονίκη, University Studio Press, 2003.
 - ΣΑΜΑΡΑ, Ζωή, *Τα άδυτα του σημείου. Προοπτικές του θεατρικού κειμένου*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2002.
 - ΣΑΜΑΡΑ, Ζωή, *Υπόκριση θεατρικού λόγου. Θεατρικό δοκίμιο*. Θεσσαλονίκη, University Studio Press, 1996.
 - ΣΑΜΠΑΤΑΚΑΚΗΣ, Γιώργος, *Γεωμετρώντας το χάος. Μορφή και μεταφυσική*

- στο θέατρο του Θεόδωρου Τερζόπουλου, Αθήνα, Μεταίχμιο, 2008.
- ΣΙΑΦΛΕΚΗΣ, Ζ.Ι. – ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΥ Ε. κ.ά. (επιμ.), *Ταυτότητα και ετερότητα στη Λογοτεχνία, 18^{ος} – 20^{ος} αι.*, 3 τόμοι, Αθήνα, Δόμος, 2000.
 - ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ, Σταύρος, *Από την πόλη οθόνη στην πόλη σκηνή*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2002.
 - ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ, *Μοντέρνο – Μεταμοντέρνο*, Αθήνα, Σμίλη, 1988.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ, Δημήτρης, *Δυτικό ηγεμονικό «παράδειγμα» και διαπολιτισμικό θέατρο. Για την πρόσληψη του αρχαιοελληνικού δράματος στην Ελληνική και μη Δυτική Σκηνή*, Αθήνα, Παπαζήσης, 2017.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ, Δημήτρης, *Διάλογος Εικόνων. Φωτογραφία και Σουρρεαλιστική Αισθητική στη Σκηνική γραφή της Societas Raffaello Sanzio/Conversing Images. Photography and Surrealist Aesthetics on the Stage Writing of Societas Raffaello Sanzio*, Αθήνα, Παπαζήσης, 2011.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ, Δημήτρης, "Γεωμετρώντας τον Χώρο - Διασχίζοντας τον Χρόνο. Το συμπαντικό σώμα στη γραφή του Θεόδωρου Τερζόπουλου", στο: *Θέατρο Άπτις, Πρακτικά 1ης & 2ης Διεθνούς Συνάντησης Αρχαίου Δράματος Σικυώνος*, 1η Συνάντηση: "Σκότος εμόν φάος" - Σεπτέμβριος 2005, Κιάτο, Κατάγραμμα, 2011, σσ. 49-98.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ, Δημήτρης, *Σημεία γραφής – Κώδικες σκηνής στο σύγχρονο ελληνικό θέατρο*, Αθήνα, Νεφέλη, 2007.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ Δημήτρης, «Το θέατρο της στέρησης και της καταστροφής», στο: Δημήτρης Δημητριάδης, *Ομηριάδα – Επίμετρο* (σσ. 101-1245), Αθήνα, Ίνδικτος, 2007.
 - TSATSOUNIS Dimitris, "The Circle and the Square", στο: Frank M. Raddatz (επιμ.), *Journey with Dionysos. The Theatre of Theodoros Terzopoulos*, Berlin, *Theater der Zeit*, 2006, σσ. 42-54.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ, Δημήτρης, «Διαπολιτισμικά αρχέτυπα στη σκηνοθετική "γραφή" του Θεόδωρου Τερζόπουλου, *Θεατρογραφίες*, τχ. 13, Απρίλιος 2005, σσ. 132-149.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ Δημήτρης, «Αναζητώντας ρίζες: Από την "ελληνικότητα" του Κουν στις "Βάχχες" (σκηνοθ. Θ. Τερζόπουλου) και στην "Αντιγόνη" (σκηνοθ. Γ. Κιμούλη) ως παραδείγματα διαπολιτισμικής σκηνικής γραφής», *Παράβασις*, Τόμος 6, 2005, σσ. 367-377.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ Δημήτρης, «Μεταμοντέρνα 'γραφή' στη νεοελληνική σκηνή», στο: *Πρακτικά Β΄ Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου: Σχέσεις του νεοελληνικού θεάτρου με το Ευρωπαϊκό*, Τ.Θ.Σ. Αθηνών / Ergo, Αθήνα, 2004, σσ. 509-524.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ Δημήτρης, *Ασοφητί... Κριτικές προσεγγίσεις ελληνικής πεζογραφίας*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2001.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ Δημήτρης, *Η γλώσσα της εικόνας*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2000.
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ Δημήτρης, *Σημειολογικές προσεγγίσεις του θεατρικού φαινομένου*, Αθήνα, Δελφίνι, 1997 – Ελληνικά Γράμματα, 1999².
 - ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ Δημήτρης, *Η περιπέτεια της αφήγησης*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 2002² (1997).
 - ΦΙΟΡΕΒΑΝΤΕΣ Βασίλης, *Κοινωνική αισθητική και διαπολιτισμικότητα*, Αθήνα, Ελληνικά Γράμματα, 1997.
 - ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Πηνελόπη, *Θεόδωρος Τερζόπουλος. Από το προσωπικό στο παγκόσμιο*, Θεσσαλονίκη, Studio University Press, 2010

ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ

— ΑΘ 011: «Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο μάθημα (παραδόσεις ή σεμινάρια) Αρχαίου Θεάτρου (ΑΘ) του 2^{ου}, 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΘΕ 041: «Εισαγωγή στη θεατρολογία (νεότερο θέατρο)». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο μάθημα Θεωρίας του Θεάτρου (ΘΕ) του 2^{ου}, 3^{ου} και 4^{ου} έτους και για τα μαθήματα «Σεμινάριο III» και «Σεμινάριο IV».

— ΓΚ 053: «Εισαγωγή στην ιστορία και θεωρία του κινηματογράφου». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο σχετικό με τον κινηματογράφο μάθημα του 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΠΚ 081: «Διδακτική του θεάτρου I: Εισαγωγή στη θεατρική αγωγή (θεωρία και πρακτική)». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο σχετικό με τη Διδακτική του θεάτρου μάθημα του 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΣΕΜ 071: «Σεμινάριο I (Αρχαίο Θέατρο): Εισαγωγή στη μεθοδολογία της επιστημονικής εργασίας». Η επιτυχής εξέταση του σεμιναρίου αυτού προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο σεμινάριο.

— ΕΡΓ 065: «Εισαγωγή στην υποκριτική». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο σχετικό με την υποκριτική μάθημα του 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΕΡΓ 626: «Εισαγωγή στη σκηνοθεσία». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή σε οποιοδήποτε άλλο σχετικό με τη σκηνοθεσία μάθημα του 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

— ΠΚ 817: «Εισαγωγή στην ψυχολογία της τέχνης – εμπειρική αισθητική». Η επιτυχής εξέταση του συγκεκριμένου μαθήματος προϋποτίθεται για την εγγραφή στο μάθημα «Αισθητική ανάπτυξη» ΠΚ 860, επιλεγόμενο μάθημα 3^{ου} και 4^{ου} έτους.

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
1^{ου} ΚΑΙ 2^{ου} ΕΤΟΥΣ ¹

AΘ 111	Ο Μένανδρος και η Νέα Κωμωδία (ε.ε.)
AΘ 112	Μίμος και Παντόμιμος
AΘ 113	Αρχαιολογία του αρχαίου θεάτρου (ε.ε.)
AΘ 114	Εισαγωγή στο ρωμαϊκό θέατρο
AΘ 115	Ρωμαϊκή κωμωδία I: Τερέντιος
AΘ 116	Σκηνικές προσεγγίσεις του αρχαίου δράματος στους νεότερους χρόνους: Παγκόσμιο θέατρο
AΘ 117	Αρχιτεκτονική των αρχαίων θεάτρων
AΘ 118	Δραματουργική ανάλυση αρχαίας τραγωδίας
AΘ 119	Δραματουργική ανάλυση αρχαίας κωμωδίας
AΘ 120	Θέατρο και θεάματα στο ρωμαϊκό κόσμο (ε.ε.)
AΘ 154	Ρωμαϊκή κωμωδία II: Πλάυτος
ΠΘ 212	Η κωμωδία στο νεότερο ευρωπαϊκό θέατρο
ΠΘ 213	Το θέατρο της Ασίας και της Άπω Ανατολής
ΠΘ 214	Αμερικανικό θέατρο I
ΠΘ 217	Ζητήματα του νεότερου ευρωπαϊκού θεάτρου (ε.ε.)
ΝΘ 311	Νεοελληνικό θέατρο και Διαφωτισμός (~1750-1830)
ΝΘ 312	Το επανησιακό θέατρο (ε.ε.)
ΝΘ 313	Είδη θεάτρου με μουσική στη νεοελληνική σκηνή (η οπερέτα, το κωμειδύλλιο, το δραματικό ειδύλλιο και η επιθεώρηση)
ΝΘ 314	Το ελληνικό θέατρο σκιών (ε.ε.)
ΝΘ 315	Η ελληνική κωμωδιογραφία στον 20 ^ο αιώνα
ΘΕ 411	Συγκριτική δραματολογία
ΘΕ 416	Εισαγωγή στη θεωρία της λογοτεχνίας

¹ Με σκίαση σημειώνονται τα επιλεγόμενα μαθήματα που προσφέρονται το ακαδ. έτος 2024-2025

ΓΚ 513	Εισαγωγή στην αρχαία τέχνη
ΓΚ 514	Ρεύματα στην τέχνη του 20 ^{ου} αιώνα
ΓΚ 523	Ιστορία της τέχνης στη νεότερη εποχή (ε.ε.)
ΓΚ 532	Σταθμοί της νεοελληνικής λογοτεχνίας (χ.ε.)
ΓΚ 533	Νεοελληνική ιστορία, τέχνες και γράμματα
ΓΚ 534	Κείμενα νεοελληνικής λογοτεχνίας
ΕΡΓ 612	Όροι και συντελεστές της παράστασης Ι: Αυτοσχεδιασμός και επινόηση κειμένου (ε.ε.)
ΕΡΓ 613	Όροι και συντελεστές της παράστασης ΙΙ: Αυτοσχεδιασμός και επινόηση κειμένου
ΕΡΓ 622	Αγγλόφωνο θέατρο από το πρωτότυπο
ΕΡΓ 623	Εργαστήριο Πληροφορικής ΙΙ: Βάσεις δεδομένων, ηλεκτρονικές εκδόσεις (Desktop publishing), λογιστικά φύλλα (Excel) (ε.ε.)
ΕΡΓ 624	Κινηματογράφος και ψηφιακή τεχνολογία
ΕΡΓ 625	Εργαστήριο πληροφορικής Ι: Επεξεργασία ήχου, εικόνας και βίντεο (χ.ε.)
ΕΡΓ 626	Εισαγωγή στη σκηνοθεσία
ΠΚ 811	Το θέατρο για παιδιά και εφήβους (ε.ε.)
ΠΚ 812	Υποκριτική στο πλαίσιο του θεάτρου στην εκπαίδευση (χ.ε.)
ΠΚ 813	Χορολογία στο χορό και στο θέατρο με έμφαση στην παιδαγωγική διάσταση (χ.ε.)
ΠΚ 814	Αγωγή του λόγου Ι
ΠΚ 815	Διαθεματικές προσεγγίσεις του μαθήματος της μουσικής με έμφαση στη θεατρική αγωγή
ΠΚ 816	Θέατρο σκιών στην εκπαίδευση
ΠΚ 817	Εισαγωγή στην ψυχολογία της τέχνης – εμπειρική αισθητική (ε.ε.)

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ 3^{ου} ΚΑΙ 4^{ου} ΕΤΟΥΣ

AΘ 151	Σατυρικό δράμα (ε.ε.)
AΘ 153	Εισαγωγή στην αρχαία ελληνική και νεοελληνική μετρική
AΘ 155	Οι τραγωδίες του Σενέκα
AΘ 156	Αρχαία ελληνική τέχνη και θέατρο
AΘ 157	Σκηνικές προσεγγίσεις του αρχαίου δράματος στους νεότερους χρόνους: Η Ελληνική Σκηνή
AΘ 158	Οι πλατωνικές αντιλήψεις για την ποίηση και το δράμα
AΘ 159	Αγγειογραφία και θέατρο
AΘ 160	Ειδικά ζητήματα αρχαίου δράματος (χ.ε.)
AΘ 161	Η εικονογράφηση του αρχαίου θεάτρου
AΘ 162	Ελληνική και ρωμαϊκή τέχνη και αρχαιολογία
AΘ 163	Η λειτουργία των συναισθημάτων στην τραγική θεατρική τέχνη (χ.ε.)
ΠΘ 251	Ειδικά ζητήματα του σαιξπηρικού θεάτρου
ΠΘ 252	Το θέατρο του Μολιέρου και η πρόσληψή του
ΠΘ 256	Ρωσικό – Σοβιετικό θέατρο
ΠΘ 257	Το θέατρο του Μπρεχτ
ΠΘ 258	Σύγχρονο ευρωπαϊκό θέατρο
ΠΘ 259	Ειδικά ζητήματα νεότερου θεάτρου: μορφές λαϊκού και δημοφιλούς (popular) θεάτρου
ΠΘ 261	Σύγχρονη πρόσληψη αρχαίου δράματος
ΠΘ 262	Αρχαίος μύθος και τραγωδία στην όπερα (χ.ε.)
ΠΘ 264	Ιστορία της όπερας του 20 ^{ου} αιώνα (ε.ε.)
ΠΘ 265	Αμερικανικό θέατρο II
ΠΘ 266	Εικαστικές τέχνες και θέατρο στον 20 ^ο αιώνα (ε.ε.)
ΠΘ 267	Το σύγχρονο δυτικό χοροθέατρο (ε.ε.)
ΠΘ 268	Αρχαίος μύθος και τραγωδία στο χορό και στο χοροθέατρο (ε.ε.)

- ΠΘ 269 Ιστορία της ευρωπαϊκής όπερας του 19^{ου} αιώνα
- ΠΘ 270 Το θέατρο του Samuel Beckett
- ΠΘ 271 Από την performance στο μεταμοντέρνο θέατρο
- ΠΘ 272 Θεατρικές και κινηματογραφικές διασκευές του Σαίξπηρ στον 20^ο και 21^ο αιώνα
-
- ΝΘ 316 Προβλήματα και μέθοδοι ιστοριογραφίας του νεοελληνικού θεάτρου
- ΝΘ 351 Ο Κάρολος Κουν και η νεοελληνική δραματουργία (χ.ε.)
- ΝΘ 352 Το θέατρο του Ιάκωβου Καμπανέλλη
- ΝΘ 355 Κοινωνιολογικές προσεγγίσεις του νεοελληνικού θεάτρου
- ΝΘ 356 Νεοελληνικό θέατρο και κινηματογράφος
- ΝΘ 357 Η σκηνοθεσία στην Ελλάδα: θεωρία και σκηνική πρακτική
- ΝΘ 358 Εικαστικές γραφές στη σύγχρονη ελληνική σκηνή
- ΝΘ 359 Η υποκριτική τέχνη στη σύγχρονη Ελλάδα
- ΝΘ 360 Ο ρόλος της πρωτοπορίας στην ελληνική σκηνή και δραματική παραγωγή του Μεσοπολέμου
- ΝΘ 364 Παράλληλες δραματουργικές διαδρομές: Θεοτοκάς – Καζαντζάκης – Σικελιανός
- ΝΘ 365 Νέες δραματουργίες και σύγχρονο ελληνικό θέατρο (ε.ε.)
-
- ΘΕ 413 Ανθρωπολογία του Θεάτρου
- ΘΕ 414 Αναγνωστικές θεωρίες και θεωρίες της πρόσληψης
- ΘΕ 451 Σύγχρονες θεωρίες του θεάτρου και του δράματος
- ΘΕ 453 Ιστορία και θεωρία της διαμόρφωσης του θεατρικού χώρου
- ΘΕ 454 Θεωρίες ταυτοτήτων στο θέατρο και στον κινηματογράφο I: θεωρίες φύλου
- ΘΕ 455 Θεωρία της αφήγησης (Αφηγηματολογία)
- ΘΕ 456 Θέατρο και ψηφιακά μέσα
- ΘΕ 457 Ιστορία και θεωρία της θεατρικής κριτικής
- ΘΕ 458 Ειδικά ζητήματα στην ιστορία και τη θεωρία του θεάτρου: Μνήμη και θέατρο

- ΘΕ 459 Θεωρίες ταυτοτήτων στο θέατρο και στον κινηματογράφο II: Εθνοτικές, κοινωνικές και πολιτισμικές ταυτότητες
- ΘΕ 460 Ειδικά ζητήματα στην τέχνη της υποκριτικής
- ΘΕ 461 Ψυχολογικές θεωρίες πρόσληψης των παραστατικών τεχνών (ε.ε.)
- ΘΕ 462 Θεωρίες χώρου: Η επιτέλεση της πόλης (χ.ε.)
-
- ΓΚ 552 Ζητήματα μεθοδολογίας και αρχειακής έρευνας στη νεοελληνική γραμματεία
- ΓΚ 555 Φιλμική ανάλυση: Εθνικές Σχολές και κινηματογραφικά ρεύματα στη μεταπολεμική Ευρώπη
- ΓΚ 556 Αρχαίος μύθος στον παγκόσμιο κινηματογράφο
- ΓΚ 560 Εισαγωγή στην ελληνική σκηνική μουσική του 20ού αιώνα (χ.ε.)
- ΓΚ 561 Ιστορία της μουσικής του 20^{ου} αιώνα
- ΓΚ 564 Θεσμοί, διαδικασία παραγωγής και διαχείρισης στο θέατρο (ε.ε.)
- ΓΚ 568 Ευρωπαϊκός κινηματογράφος: Νεορεαλισμός, nouvelle vague, free cinema
- ΓΚ 569 Μεγάλες κινηματογραφίες: ρώσικος, κινέζικος και ιαπωνικός κινηματογράφος
- ΓΚ 570 Κινηματογράφος και κοινωνία: αλληλεπιδράσεις και επιρροές στην αισθητική και θεματική των ταινιών
- ΓΚ 571 Ιστορία και κινηματογράφος
- ΓΚ 572 Η μεταπολεμική τέχνη
- ΓΚ 576 Μεταπολεμικός ελληνικός κινηματογράφος: Θεματολογικές τάσεις και αισθητικά ρεύματα
- ΓΚ 577 Κινηματογράφος και λογοτεχνία
- ΓΚ 578 Ο φωτισμός στο θέατρο
-
- ΕΡΓ 611 Υποκριτική I
- ΕΡΓ 614 Υποκριτική II (χ.ε.)
- ΕΡΓ 657 Εργαστήριο συγγραφής θεατρικού έργου I

- ΕΡΓ 658 Εργαστήριο συγγραφής θεατρικού έργου II
- ΕΡΓ 659 Εργαστήριο διευρυμένης σκηνογραφίας (χ.ε.)
- ΕΡΓ 660 Εισαγωγή στη θεατρολογική έρευνα με τη χρήση Η/Υ
- ΕΡΓ 661 Εισαγωγή στη χορογραφία
- ΕΡΓ 665 Υποκριτική III: Ρόλος και σωματικές δράσεις (ε.ε.)
- ΕΡΓ 670 Πρακτική άσκηση φοιτητών (ε.ε.)
- ΕΡΓ 672 Εργαστήριο σκηνοθεσίας I
- ΕΡΓ 673 Εργαστήριο θεατρικής μετάφρασης
- ΕΡΓ 674 Εργαστήριο σκηνοθεσίας II
- ΕΡΓ 675 Ειδικό εργαστήριο σκηνοθεσίας I (προετοιμασία παράστασης)
- ΕΡΓ 676 Ειδικό εργαστήριο σκηνοθεσίας II (προετοιμασία παράστασης)
- ΕΡΓ 677 Εργαστήριο εικαστικών τεχνών
-
- ΠΚ 852 Παιδαγωγική κατάρτιση: Αναπτυξιακή ψυχολογία – Γνωστική και κοινωνικοσυναισθηματική ανάπτυξη (χ.ε.)
- ΠΚ 853 Όροι και συντελεστές της παράστασης III: Σκηνική απόδοση μη θεατρικών κειμένων στην εκπαίδευση
- ΠΚ 854 Όροι και συντελεστές της παράστασης IV: Αυτοσχεδιασμός και επινόηση κειμένου στην εκπαίδευση
- ΠΚ 855 Μουσικό θεατρικό παιχνίδι στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση
- ΠΚ 856 Θεατρική αγωγή στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση σε συνδυασμό με τη διδασκαλία της αγγλικής γλώσσας
- ΠΚ 857 Διδακτική του θεάτρου II: Το θέατρο και το δράμα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση
- ΠΚ 858 Διδακτική του θεάτρου III: Το θέατρο και το δράμα; Στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση
- ΠΚ 859 Αγωγή του λόγου II (χ.ε.)
- ΠΚ 860 Αισθητική ανάπτυξη

ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΣΦΕΡΘΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΚ. ΕΤΟΣ 2024-25

ΑΘ 111 Ο ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ Η ΝΕΑ ΚΩΜΩΔΙΑ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΘ111	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	4ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ο Μένανδρος και η Νέα Κωμωδία		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο, ΑΘ011		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΕΡΑΣΜΟΥ	Ναι, στην Αγγλική		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE722/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει: 9. Να γνωρίζει τα βασικά στοιχεία για την καταγωγή, τις απαρχές και τα χαρακτηριστικά της Νέας Κωμωδίας. 10. Να έχει σαφή αντίληψη για τις συνθήκες (τόπο, χρόνο κτλ.) και τους όρους παραστάσεων των κωμωδιών. 11. Να έχει επαρκή γνώση του τρόπου παράδοσης του κειμένου των μενάνδρειων κωμωδιών. 12. Να είναι εξοικειωμένος με τα σημαντικότερα θέματα και τους χαρακτήρες που απασχόλησαν τον Μένανδρο στο έργο του. 13. Να αναγνωρίζει τα κύρια δομικά στοιχεία της Νέας Κωμωδίας και τη σχέση της τόσο με την προγενέστερη αρχαία κωμωδία, καθώς και με τη μεταγενέστερη ρωμαϊκή κωμωδία. 14. Να κατανοεί τη σύνδεση των κωμωδιών του Μενάνδρου με το κοινωνικοπολιτικό

πλαίσιο της εποχής τους.
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί: • Να προσεγγίζει ερμηνευτικά το κείμενο της κωμωδίας <i>Δύσκολος</i> του Μενάνδρου, καθώς και παράλληλες σκηνές άλλων κωμωδιών του ποιητή. • Να αναγνωρίζει τα κωμικά ευρήματα της Νέας Κωμωδίας και ιδιαίτερα του Μενάνδρου. • Να ανατρέχει στα βασικά έργα της βιβλιογραφίας για τις κωμωδίες του Μενάνδρου. • Να ανιχνεύει και να αιτιολογεί την παρουσία κάποιων θεμελιωδών χαρακτηριστικών, θεμάτων, ανθρωπίνων τύπων και κωμικών ευρημάτων της Νέας Κωμωδίας.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η εισαγωγή στη Νέα Κωμωδία και στο θέατρο του Μενάνδρου αναφέρεται στις συνθήκες των αρχαίων παραστάσεων, στη σχέση της Νέας Κωμωδίας με την ιστορική και κοινωνική πραγματικότητα, στη δράση, στη δομή και στη θεματική της κωμωδίας του Μενάνδρου, στο γλωσσικό ύφος, στη λεπτή ειρωνεία, στους ανθρωπίνους τύπους, καθώς και εν γένει στους τρόπους με τους οποίους παράγεται και χρησιμοποιείται το κωμικό στοιχείο σε αυτό το είδος της κωμωδίας.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Τα κύρια σημεία των παραδόσεων παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες αναρτώνται στο e-class από όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση έργων	7x3=21
	Σύνταξη και παρουσίαση προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	20
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική γραπτή εργασία (προαιρετική) στην οποία παρουσιάζεται και αναλύεται μία κωμωδία του Μενάνδρου. II. Γραπτή τελική εξέταση (70% ή 100%, αν δεν εκπονηθεί γραπτή εργασία) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά τα γενικά χαρακτηριστικά της Νέας Κωμωδίας, καθώς και τον βίο, το έργο και την	

	τεχνική του Μενάνδρου και η δεύτερη ενότητα αφορά τον σχολιασμό και την ανάλυση σκηνών του <i>Δύσκολου</i> του Μενάνδρου. Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.
--	--

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Gomme, A.W., Sandbach, F.H., *Menander: A Commentary*, Oxford 1973.
2. Hunter, R. L., *Η Νέα Κωμωδία στην Αρχαία Ελλάδα και τη Ρώμη*, μετάφρ. Β. Φυντίκογλου, Αθήνα 1994.
3. Ireland Stanley, *Menander The Bad – Tempered Man (Δύσκολος)*. Edited with Translation, Introduction and Commentary, Warminster 1995.
4. Ρούσσος Τάσος, *Μένανδρος. Δύσκολος ή Μισάνθρωπος*, Αθήνα 1992.
5. Zimmermann, Bernhard, *Η Αρχαία Ελληνική Κωμωδία*, μετάφρ. Η. Τσιριγκάκης, Αθήνα 2002.

ΑΘ 113 ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΘ113	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	4 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
	Διαλέξεις	3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ειδικού Υποβάθρου Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο, ΑΘ011		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική (και Αγγλική, Ιταλική ή Γαλλική για φοιτητές Erasmus)		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική, την Ιταλική ή τη Γαλλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE757/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Το μάθημα αποτελεί μια όσο το δυνατόν περιεκτική εισαγωγή στην αρχαιολογία του αρχαίου ελληνικού και ρωμαϊκού θεάτρου, η οποία με τη βοήθεια μιας πλούσιας βιβλιογραφίας και με ατομικές αναγνώσεις των φοιτητών/τριών, θα προτρέψει τους/τις φοιτητές/τριες σε περαιτέρω έρευνα επί του θέματος.

Η ύλη του μαθήματος θα εισαγάγει τους/τις φοιτητές/τριες στα προβλήματα γύρω από τις αρχαιολογικές μαρτυρίες (σωζόμενα κατάλοιπα μνημείων, αγγειογραφίες, ψηφιδωτά, ειδώλια, τοιχογραφίες κ.ο.κ.) που σχετίζονται με το αρχαίο ελληνικό και ρωμαϊκό θέατρο, καθώς και θα τους/τις καθοδηγήσει στην κατανόηση της βασικής μορφής ενός αρχαίου θεάτρου.

Στόχος του μαθήματος είναι ο/η φοιτητής/τρια να μπορεί να κατανοήσει τους κύριους προβληματισμούς της αρχαιολογικής έρευνας γύρω από το αρχαίο θέατρο και να μπορεί να προχωρήσει σε ατομική ανάγνωση και κριτική ενός κειμένου επί του θέματος.

Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος ο/η φοιτητής/τρια θα:

- Έχει εξοικειωθεί με την εικονογραφία που σχετίζεται με το αρχαίο θέατρο (αγγειογραφία, κοροπ्लाστική, ψηφιδωτά και τοιχογραφίες) και θα μπορεί να την αναγνώσει και να την ερμηνεύσει
- Έχει εμπεδώσει την ορολογία του αρχαίου ελληνικού και ρωμαϊκού θεάτρου
- Είναι σε θέση να αναγνωρίσει και να περιγράψει με αρχαιολογικούς και αρχιτεκτονικούς όρους ένα αρχαίο ελληνικό και ρωμαϊκό θέατρο
- Έχει συζητήσει στην τάξη, μαζί με τους/τις συμφοιτητές/τριες του/της και υπό τη καθοδήγηση της διδάσκουσας, ορισμένα κείμενα (αυτοτελή άρθρα ή κεφάλαια βιβλίων-δοκιμίων) που σχετίζονται με την αρχαιολογία του αρχαίου θεάτρου
- Έχει γνωρίσει τα σημαντικότερα δείγματα της θεατρικής αρχιτεκτονικής που σώθηκαν στον ελλαδικό και τον μικρασιατικό χώρο, αλλά και στη Μεγάλη Ελλάδα και τη Σικελία, εντάσσοντάς τα στην ιστορία και την κοινωνία της εποχής τους
- Έχει κατανοήσει τους κύριους προβληματισμούς που υπάρχουν στην ερμηνεία, την ανασύνθεση και τη συντήρηση-αποκατάσταση των αρχαίων θεατρικών οικοδομημάτων.

Γενικές Ικανότητες

Μετά την επιτυχή εξέταση του μαθήματος ο φοιτητής μπορεί να αναπτύξει τις ακόλουθες γενικές ικανότητες:

- Αυτόνομη Εργασία
- Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής
- Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

- I. Εισαγωγή στην επιστήμη της αρχαιολογίας (μέθοδοι, στόχοι, σημασία) και ανάλυση της σχέσης της με την έρευνα του αρχαίου θεάτρου
- II. Όροι και έννοιες: η ορολογία του αρχαίου θεάτρου, φιλολογικές πηγές που παρέχουν πληροφορίες για το αρχαίο θέατρο, η εικονογραφία που σχετίζεται με το αρχαίο θέατρο (αγγειογραφία, παραστάσεις σε ψηφιδωτά, κοροπ्लाστική, τοιχογραφίες). Βασική αρχαιολογική ορολογία
- III. Τα πρώτα θεατρικά οικοδομήματα: Θορικός, Ραμνούς, Ικάριον Αττικής, Ευώνυμον, Αχαρνές. Ανάλυση της τυπολογίας του θεάτρου «με ευθύγραμμα ειδώλια». Η ορχήστρα στην Αρχαία Αγορά και η προβληματική που σχετίζεται με αυτήν. Αναφορά στη διονυσιακή λατρεία και τη σημασία της για τη γέννηση του αρχαίου δράματος
- IV. Οι μουσικοί αγώνες, με έμφαση στους δραματικούς αγώνες. Η Αθηναϊκή

κοινωνία της κλασικής εποχής και ο ρόλος της γυναίκας και των δούλων στην κοινωνία αυτή. Βασικά στοιχεία της τοπογραφίας της αρχαίας Αθήνας. Οι χρήσεις των θεάτρων εκτός των δραματικών παραστάσεων. Το θεατρικό κοινό και η πόλη
V. Διεξοδική εξέταση του Διονυσιακού Θεάτρου στην Αθήνα
VI. Τα αρχαία θεατρικά οικοδομήματα εκτός της Αττικής κατά την κλασική εποχή: Χαιρώνεια, Άργος, Ισθμία, Κόρινθος. Πρώτα στοιχεία για την αρχιτεκτονική εξέλιξη του αρχαίου ελληνικού θεάτρου. Η λειτουργία της χορηγίας στην αρχαία Αθήνα και παρουσίαση μερικών χορηγικών μνημείων. Ο διάκοσμος των αρχαίων θεάτρων (γλυπτά, ο ρόλος των επιγραφών) και η σχέση τους με την κυκλοφορία των θεατών στο μνημείο
VII. Το θεατρικό οικοδομήμα στην ελληνιστική περίοδο: μετατροπές, εξελικτική πορεία, τύποι θεάτρων. Η εισαγωγή της διώροφης σκηνής. Αρχαία θέατρα με κινητή σκηνή: Σπάρτη, Μεγαλόπολη, Μεσσήνη. Ο ελληνιστικός κόσμος, μια «κοσμοπολίτικη» κοινωνία
VIII. Το θέατρο της Επιδαύρου και το θέατρο της Δήλου, δύο χαρακτηριστικά ελληνιστικά θέατρα. Αναφορά στην ακουστική των αρχαίων θεάτρων
IX. Τα σκηνικά, τα θεατρικά μηχανήματα, η σκευή (κοστούμια και προσωπεία) και ο σκηνικός εξοπλισμός. Το επάγγελμα του υποκριτή κατά την αρχαιότητα
X. Αρχαία θέατρα εκτός του ελλαδικού χώρου: Μικρά Ασία, Μεγάλη Ελλάδα και Σικελία. Σύνοψη αναφορά στα πιο αντιπροσωπευτικά δείγματα και τη σημασία τους για την εξελικτική πορεία του αρχαίου θεάτρου
XI. Το ρωμαϊκό θέατρο, με έμφαση στην εξελικτική πορεία του θεάτρου στην Ελλάδα κατά την εποχή της ρωμαϊκής κυριαρχίας. Επισήμανση των διαφορών ανάμεσα σε ελληνικού και ρωμαϊκού τύπου θεατρικά οικοδομήματα. Αναφορά στην τυπολογία του στεγασμένου θεάτρου μικρών διαστάσεων, του ωδείου, και στη λειτουργία του

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη (πρόσωπο με πρόσωπο) Επίσκεψη σε αρχαίο/α θέατρο/α	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση Τ.Π.Ε. στη διδασκαλία (powerpoint) Υποστήριξη Μαθησιακής διαδικασίας μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας e-class	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3 × 13 = 39
	Ομαδικές συζητήσεις επί συγκεκριμένων αναγνώσεων	21
	Επίσκεψη / εκπαιδευτική εκδρομή	20
	Αυτοτελής Μελέτη	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Γραπτή τελική εξέταση (75%) που περιλαμβάνει: - Ανάλυση και σχολιασμός μιας εικόνας που σχετίζεται με το αρχαίο θέατρο	

	- Δύο ερωτήσεις εκτεταμένης απάντησης II. Συζητήσεις επί ειδικών αναγνώσεων (25%) (δίδεται η δυνατότητα κατάθεσης απαλλακτικής εργασίας για φοιτητές Erasmus)
--	--

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γενικά:

- J.R. Green – E. Handley, Εικόνες από το αρχαίο ελληνικό θέατρο (Αθήνα 1996)
- H.-D. Blume, Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο (Αθήνα 1999)
- J.-Ch. Moretti, Θέατρο και κοινωνία στην αρχαία Ελλάδα (Αθήνα 2004)
- M. McDonald – J.M. Walton, Οδηγός για το αρχαίο ελληνικό και ρωμαϊκό θέατρο (Αθήνα 2011)

Για τις αυτόνομες αναγνώσεις (και ακόλουθες συζητήσεις):

- J.R. Green, Το θέατρο στην αρχαία ελληνική κοινωνία (Αθήνα 2000)
- H.W. Parke, Οι εορτές στην αρχαία Αθήνα (Αθήνα 2000)
- L. Bruit Zaidman – P. Schmitt Pantel, Η θρησκεία στις ελληνικές πόλεις της κλασικής εποχής (Αθήνα 2004)
- E. Fantham – H. Peet Foley – N. Boymel Kampen – S.B. Pomeroy – H.A. Shapiro, Οι γυναίκες στον αρχαίο κόσμο (Αθήνα 2004)
- R. Parker, Η θρησκεία στην αρχαία Αθήνα: Ιστορική προσέγγιση (Αθήνα 2005)
- H. Blanck, Εισαγωγή στην ιδιωτική ζωή των αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων (Αθήνα 2007)
- F. Dupont, Η αυτοκρατορία του ηθοποιού (Αθήνα 2007)
- Γ. Σηφάκης, Μελέτες για το αρχαίο θέατρο (Ηράκλειο 2007)
- Α. Χανιώτης, Θεατρικότητα και δημόσιος βίος (Ηράκλειο 2009)
- D. Wiles, Το αρχαίο ελληνικό δράμα ως παράσταση. Μια εισαγωγή (Αθήνα 2009)
- M. McDonald – J.M. Walton, Οδηγός για το αρχαίο ελληνικό και ρωμαϊκό θέατρο (Αθήνα 2011)
- τόμοι του περιοδικού «Λογείον»

ΑΘ 120 ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΘΕΑΜΑΤΑ ΣΤΟ ΡΩΜΑΪΚΟ ΚΟΣΜΟ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ ΤΜΗΜΑ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE_ATH 120	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	4
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΘΕΑΜΑΤΑ ΣΤΟΝ ΡΩΜΑΪΚΟ ΚΟΣΜΟ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο Επιλεγόμενο	

ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο μάθημα αυτό προϋποτίθεται η επιτυχής εξέταση του μαθήματος «Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο» (ΑΘ 011)
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική (και Αγγλική, Ιταλική ή Γαλλική για φοιτητές Erasmus)
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική, την Ιταλική ή τη Γαλλική γλώσσα)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Το μάθημα προσφέρει μια επισκόπηση του θεάτρου και των θεαμάτων όπως διαμορφώθηκαν κατά τη ρωμαϊκή εποχή. Από την εξέταση των αρχαιολογικών καταλοίπων, αλλά και των φιλολογικών πηγών και των επιγραφικών μαρτυριών, προκύπτει μια σφαιρική εικόνα του θέματος. Με τη βοήθεια άφθονου εικονογραφικού υλικού και μιας πλούσιας βιβλιογραφίας, αλλά και με την επίσκεψη σε ένα Αρχαιολογικό Μουσείο και σε έναν ή περισσότερα αρχαία ρωμαϊκά θεατρικά οικοδομήματα, καθώς και με ομαδικές συζητήσεις επί επιλεγμένων επιστημονικών κειμένων, το μάθημα θα προσφέρει βασικές γνώσεις για το θέμα, θα μυηθεί τους/τις φοιτητές/τριες στην ερευνητική διαδικασία και θα τους/τις προτρέψει σε περαιτέρω έρευνα.

Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος ο/η φοιτητής/τρια θα:

- Γνωρίσει την εξέλιξη και τη μορφολογία των θεατρικών οικοδομημάτων και των χώρων θεαμάτων κατά τη ρωμαϊκή περίοδο
- Έχει εξοικειωθεί με τις κύριες θεατρικές παραδώσεις του ρωμαϊκού κόσμου και τα θέατρα που διεξάγονταν κατά τη ρωμαϊκή εποχή
- Έχει κατανοήσει τη σχέση του θεάτρου με τα κοινωνικά, πολιτικά και οικονομικά συμφραζόμενα της ρωμαϊκής κοινωνίας
- Έχει μυηθεί στην ερευνητική διαδικασία με την προετοιμασία (ατομικές αναγνώσεις επιστημονικών κειμένων) για τις ομαδικές συζητήσεις γύρω από θέματα σχετικά με την ύλη του μαθήματος, υπό την καθοδήγηση της διδάσκουσας

Γενικές Ικανότητες

Μετά την επιτυχή εξέταση του μαθήματος ο φοιτητής μπορεί να αναπτύξει τις ακόλουθες γενικές ικανότητες:

- Αυτόνομη Εργασία
- Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής
- Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα παρουσιάζει συνοπτικά, αλλά εμπεριστατωμένα, τον κόσμο του θεάματος στον ρωμαϊκό κόσμο, καθώς και τα οικοδομήματα στα οποία τα θέατρα διεξάγονταν, από τη Δημοκρατική περίοδο έως και την Ύστερη Αρχαιότητα. Στόχος είναι η εξοικείωση των φοιτητών/τριών τόσο με τα υλικά κατάλοιπα (θεατρικά οικοδομήματα, εικονογραφικές πηγές: αγγειογραφία, ψηφιδωτά, τοιχογραφίες, κοροπλαστική, μικρογλυπτική, κ.ο.κ.), όσο και με τα είδη θεαμάτων που λάμβαναν

χώρα στον ρωμαϊκό κόσμο. Αναλύονται και παρουσιάζονται οι κύριες μεθοδολογικές προσεγγίσεις στη μελέτη του θέματος, καθώς και η ιστορία της έρευνας. Η ένταξη των μαρτυριών και των καταλοίπων στα κοινωνικά, ιστορικά και πολιτικά συμφραζόμενα της εποχής τους προσφέρει ένα σημαντικό βήμα στη μελέτη, κατανόηση και ερμηνεία του ρωμαϊκού θεάτρου και θεάματος.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη (πρόσωπο με πρόσωπο) Επίσκεψη σε Αρχαιολογικό Μουσείο ή/και σε αρχαιολογικούς χώρους Ομαδικές συζητήσεις στην τάξη		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση Τ.Π.Ε. στη διδασκαλία (powerpoint) Υποστήριξη μαθησιακής διαδικασίας μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας e-class		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Διαλέξεις	3 × 13 = 39	
	Προετοιμασία για τις συζητήσεις στην τάξη (αυτόνομες αναγνώσεις)	21	
	Επισκέψεις σε μουσείο ή/και σε αρχαιολογικό χώρο (και προετοιμασία τους)	20	
	Αυτοτελής Μελέτη	45	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Γραπτή εξέταση που περιλαμβάνει ερωτήσεις κλειστού και ανοιχτού τύπου. Στην περίπτωση φοιτητών Erasmus, δίδεται η δυνατότητα κατάθεσης γραπτής εργασίας (στην αγγλική, τη γαλλική ή την ιταλική γλώσσα).		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Π. Αδάμ-Βελένη, *Θέατρο και θέαμα στην αρχαία Μακεδονία* (Θεσσαλονίκη 2010).
- Π. Αδάμ-Βελένη, *Θέατρο και θέαμα στον ρωμαϊκό κόσμο* (Θεσσαλονίκη 2006)
- R. Beacham, *The Roman Theatre and its Audience* (Cambridge Mass. 1991).
- W. Beare, *The Roman Stage* (London 1968).
- B. Bergmann – C. Kondoleon (επιμ.), *The Art of Ancient Spectacle* (Washington 1999).
- A. Berlan-Bajard, *Les spectacles aquatiques romains. Collection de l'École française de Rome 360* (Rome 2006).
- M. Bieber, *The History of Greek and Roman Theater* (Princeton 1961)².
- Α. Χανιώτης, *Θεατρικότητα και δημόσιος βίος* (Ηράκλειο 2009).
- K. Dunbabin, *Theatre and Spectacle in the Art of the Roman Empire* (Ithaca – London 2016).
- F. Dupont, *Η αυτοκρατορία του ηθοποιού. Το θέατρο στην αρχαία Ρώμη* (Αθήνα 2003).
- D. Kyle, *Spectacles of Death in Ancient Rome* (London – New York 2001).

- Ι Κράλλη (επιμ.), *Θέατρο και κοινωνία στη διαδρομή της ελληνικής ιστορίας. Μελέτες από μια ημερίδα προς τιμήν της Α. Ραμού-Χαψιάδη* (Αθήνα 2009).
- M. McDonald – J.M. Walton, *Οδηγός για το αρχαίο ελληνικό και ρωμαϊκό θέατρο* (Αθήνα 2011).
- J.-Ch. Moretti – P. Valavanis, *Les hippodromes et les concours hippiques dans la Grèce antique. BCH Suppl. 62* (Athènes 2019).
- S. Pastor, *Giochi di potere. I munera dalle origini alla romanizzazione delle province alpine e balcanico-danubiane* (Roma 2020).
- D.S. Potter – D.J. Mattingly, *Life, Death, and Entertainment in the Roman Empire* (Ann Arbor 2010)².
- Β. Πούχνερ, *Το βυζαντινό θέατρο*, στο: *Ευρωπαϊκή θεατρολογία. Έντεκα Μελετήματα* (Αθήνα 1984).
- N.A. Ramage – A. Ramage, *Ρωμαϊκή Τέχνη* (Θεσσαλονίκη 2018).
- G. Traversari, *Gli spettacoli in acqua nel teatro tardo-antico* (Roma 1960).
- P. Veyne, *Ο Ελληνικός ευεργετισμός: ο άρτος και το θέαμα. Ιστορική κοινωνιολογία ενός πολιτικού πλουραλισμού* (Αθήνα 1993).
- K.W. Weeber, *Panem et circenses. Massenunterhaltung als Politik im antiken Rom* (Mainz 1994).
- τόμοι του περιοδικού «Λογεῖον»

ΠΘ 217 ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΤΕΡΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΤΗΕ-WTH 217	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	2ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ζητήματα του νεότερου ευρωπαϊκού θεάτρου		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις διδάσκοντος και ασκήσεις ή/και εργασίες από τους φοιτητές	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Δράμα και Θεωρία του Δράματος		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	
---	--

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Έχει επαρκή γνώση κειμένων της κλασικής ευρωπαϊκής δραματουργίας.
2. Κατέχει βασικά μεθοδολογικά εργαλεία για την ανάλυση ενός κειμένου της κλασικής ευρωπαϊκής δραματουργίας.
3. Γνωρίζει τρόπους κριτικής προσέγγισης και ανάλυσης ενός δραματικού κειμένου.
4. Τοποθετεί το δραματικό κείμενο σε μια ορισμένη λογοτεχνική περίοδο, ρεύμα/ κίνημα, εθνική λογοτεχνία.
5. Αναλύει και συγκρίνει θέματα και χαρακτήρες ενός δραματικού κειμένου.
6. Εξετάζει δράματα, θέματα και χαρακτήρες διακειμενικά.
7. Αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός συγγραφέα της Κλασικής Δραματουργίας.
8. Γνωρίζει το κοινωνικο-ιστορικό περιβάλλον κάθε συγγραφέα και εποχής.
9. Γνωρίζει τις επιρροές που έχει δεχθεί ο συγγραφέας, αλλά και ποιους έχει επηρεάσει.
10. Γνωρίζει τη γλώσσα, το ύφος, τις σκηνικές οδηγίες, τον χώρο και χρόνο, που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας στη δημιουργία του δραματικού του έργου.
11. Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας της κλασικής δραματουργίας και του κάθε συγγραφέα χωριστά.
12. Γνωρίζει τους κανόνες χρήσης των πηγών και της βιβλιογραφίας και να έχει εξοικειωθεί με τον τρόπο σωστής καταχώρησης των επιστημονικών πληροφοριών (παραπομπές, υποσημειώσεις, παραθέματα).

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Ικανότητα να αναλύει ένα κείμενο της κλασικής ευρωπαϊκής δραματουργίας, χρησιμοποιώντας βασικά εργαλεία ανάλυσης και διάφορες κριτικές θεωρίες.
- Να τοποθετεί το δραματικό κείμενο σε μια ορισμένη λογοτεχνική περίοδο, ρεύμα/ κίνημα, εθνική λογοτεχνία.
- Να αναλύει και να συγκρίνει θέματα και χαρακτήρες ενός δραματικού κειμένου.
- Να μπορεί να αναπτύσσει απόψεις για τους χαρακτήρες, με βάση τον δραματουργικό ρόλο και τη θέση τους στα έργα του συγγραφέα.
- Να προσεγγίζει δράματα, θέματα και χαρακτήρες διακειμενικά.
- Να εντοπίζει ιδεολογικά και θεατρολογικά ζητήματα που θέτει ο συγγραφέας.
- Να προσδιορίζει τα ιδεολογικά, φιλοσοφικά και δραματουργικά χαρακτηριστικά, που αποτυπώνονται στο έργο του συγγραφέα..
- Να εμβαθύνει στο έργο ενός συγγραφέα της κλασικής δραματουργίας.
- Να εκτιμά τη θέση που έχει το έργο του συγγραφέα στο πάνθεον της παγκόσμιας δραματουργίας.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα εξετάζει τις μεγάλες ευρωπαϊκές δραματουργίες σύμφωνα με την επιλογή του διδάσκοντος (κλασικό γερμανόφωνο θέατρο, θέατρο της ισπανικής ή ιταλικής Αναγέννησης, κ.ο.κ.) ή/και ορίζεται ένα ειδικότερο ζήτημα ανάλυσης του ευρωπαϊκού δράματος ή/και της θεωρίας του δράματος (φεμινιστική, μαρξιστική, πολιτισμική προσέγγιση κλπ.). Μελετώνται κείμενα διαφορετικών περιόδων ή και συγγραφέων της ίδιας εποχής, ως προς τη δομή, τη διακειμενικότητα, τα κοινωνικοϊστορικά και θεματολογικά στοιχεία και τα είδη των χαρακτήρων.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Προβολές οπτικοακουστικού υλικού και power-point.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	2X13= 26
	Σύνταξη γραπτής ατομικής εργασίας/ άσκησης	20
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	40
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική γραπτή εργασία/άσκηση (30%).	
	IV. Γραπτή τελική εξέταση (70%) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Brockett, Oscar – Hildy Franclin, *Ιστορία του Θεάτρου*, τ. Α' και Β', μτφ. Μ. Χατζηεμμανουήλ, Κοάν, Αθήνα, 2013-2017.
- Fischer-Lichte, Erika, *Ιστορία του θεατρικού δράματος*, τ. 1: *Από την αρχαιότητα έως τον γερμανικό κλασικισμό*, μετ. Γ. Καλιφατίδης, Πλέθρον, Αθήνα, 2011.
- Fischer – Lichte, Erika, *Ιστορία Ευρωπαϊκού δράματος και θεάτρου*, τ. 2: *Από τον Ρομαντισμό μέχρι Σήμερα*, μετ. Γ. Σαγκριώτης, Πλέθρον, Αθήνα, 2012.
- Pavis, Patrice, *Λεξικό του θεάτρου*, μετ. Αγνή Στρουμπούλη, επιμ. Κώστας Γεωργουσόπουλος, γλωσσική επεξ. Εύα Γεωργουσοπούλου, *Gutenberg*, Αθήνα, 2006.
- Hartnoll, Phyllis – Found, P. (επιμ. αγγλ. έκδ.), *Λεξικό του θεάτρου*, Παν/μιο Οξφόρδης, μετ. Ν. Χατζόπουλος, Νεφέλη, Αθήνα, 2000

ΝΟ 312 ΤΟ ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΤΗΕ- ΝΤΗ 312	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	2ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΠΤΑΝΗΣΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ		

ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντος και εργασίες από τους φοιτητές	3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Ιστορία Νεοελληνικού Θεάτρου Επιλεγόμενο μάθημα 1 ^{ου} και 2 ^{ου} έτους	
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	ΟΧΙ	
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	ΕΛΛΗΝΙΚΗ	
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. Γνωρίζει βασικές πληροφορίες για το ιστορικοκοινωνικό πλαίσιο στα Επτάνησα από την έναρξη της αποικιοκρατίας έως την επανένωση με την Ελλάδα. 2. Αντιλαμβάνεται ορισμένα από τα ιδιαίτερα γνωρίσματα της επτανησιακής δραματουργίας και τους παράγοντες που επέδρασαν στη διαμόρφωσή τους. 3. Κατέχει βασικές γνώσεις για τις απαρχές του νεοελληνικού θεάτρου, οι οποίες ανάγονται, καταρχάς, στην περίοδο της κρητικής αναγέννησης και ακολούθως στο επτανησιακό θέατρο. 4. Γνωρίζει στοιχειώδεις πληροφορίες για την κρητική λογοτεχνική παράδοση, η οποία κληροδοτείται στα Επτάνησα. 5. Γνωρίζει βασικά χαρακτηριστικά της ευρωπαϊκής θεατρικής παράδοσης και, ιδιαίτερα, της ιταλικής από την οποία επηρεάζεται σημαντικά το επτανησιακό θέατρο. 6. Έχει βασικές γνώσεις για τα δραματικά είδη της εξεταζόμενης περιόδου στα Επτάνησα, τα κύρια χαρακτηριστικά τους και τους βασικούς εκπροσώπους τους. 7. Έχει υπόψη του πληροφορίες για την εργοβιογραφία του Ευγ. Μοντσελέζε, του Π. Κατσαΐτη, του Σ. Σουρμελή (Ρούσμελη), του Δ. Γουζέλη, της Ελισάβετ Μαρτινέγκου, του Α. Μάτση και άλλων Επτανήσιων θεατρικών συγγραφέων. 8. Κατανοεί τη διαδικασία της δημιουργικής μετάπλασης έργων, που επιτυγχάνουν σημαντικό βαθμό πρωτοτυπίας, απηχώντας την πολιτισμική παράδοση και ιδιαιτερότητα της κουλτούρας του δημιουργού τους. 9. Γνωρίζει βασικές πληροφορίες για το ιδιαίτερο λαϊκό θεατρικό είδος των <i>Ομιλιών</i>, που καρποφόρησε ιδιαίτερα στη Ζάκυνθο και την Κεφαλλονιά.

10. Έχει υπόψη του στοιχειώδεις πληροφορίες γύρω από τις μεταφράσεις ξένων θεατρικών έργων από τους Επτανήσιους κατά τις εξεταζόμενες θεατρικές περιόδους.
11. Έχει υπόψη του πληροφορίες για τα διάφορα είδη μουσικού θεάτρου που άνθησαν στα Επτάνησα.
12. Γνωρίζει στοιχειώδεις πληροφορίες για τους μελοδραματικούς θιάσους, που δραστηριοποιήθηκαν, κυρίως, στην Κέρκυρα
13. Έχει υπόψη του στοιχεία που αφορούν στην σκηνική περιπέτεια των επτανησιακών δραματικών κειμένων και την πρόσληψή τους από το κοινό.
14. Έχει βασικές γνώσεις για τα ιδιωτικά και τα πρώτα δημόσια θεατρικά οικοδομήματα στα Επτάνησα.
15. Έχει επαρκή γνώση των βιβλιογραφίας του επτανησιακού θεάτρου.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Αναγνωρίζει και αναλύει συγκεκριμένες δραματουργίες και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους.
- Αντιλαμβάνεται τη σχέση των δραματικών κειμένων με τα ιστορικοκοινωνικά τους συμφραζόμενα
- Αντιλαμβάνεται τον τρόπο με τον οποίο προγενέστερες θεατρικές παραδόσεις, εγχώριες και ευρωπαϊκές, επιδρούν καθοριστικά στη διαμόρφωση της δραματουργίας και της θεατρικής ζωής ενός τόπου.
- Χρησιμοποιεί στοιχεία της θεωρίας της διακειμενικότητας και αντιλαμβάνεται τον τρόπο μεταγραφής των δραματικών κειμένων σε νέο δραματουργικό περιβάλλον.
- Κατανοεί την αλληλεπιδραστική σχέση ανάμεσα στην κουλτούρα του κατακτητή με αυτήν του υποτελούς.
- Κατανοεί την ύπαρξη και λειτουργία νεοελληνικών γλωσσικών ιδιωμάτων.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα εξετάζει την Ιστορία του Επτανησιακού θεάτρου από την έναρξη της αποικιοκρατίας στα τέλη του 16^{ου} αι. έως την επανένωση των Επτανήσων με την Ελλάδα, το 1864. Μελετώνται κείμενα διαφορετικών περιόδων και συγγραφέων της εξεταζόμενης περιοχής σε συνάρτηση με τα ιστορικοκοινωνικά τους συμφραζόμενα και αναλύονται ζητήματα που αφορούν στο είδος των κειμένων, τα θεματολογικά και μορφολογικά τους χαρακτηριστικά. Επίσης, εξετάζονται οι διασταυρώσεις τους με ξένα θεατρικά έργα και θεατρικές παραδόσεις, σύγχρονες, αλλά και προγενέστερες, και διαπιστώνονται οι επιρροές τους από τα ευρωπαϊκά πνευματικά κινήματα της εποχής. Μελετώνται οι σκηνικές εξελίξεις της περιόδου, η εν γένει θεατρική ζωή και ο τρόπος λειτουργίας της στο πέρασμα των αιώνων. Αποτιμάται η θέση του επτανησιακού θεάτρου στην ιστορία του νεότερου ελληνισμού.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση οπτικοακουστικού υλικού και ppt.		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας	Εξαμήνου

	Διαλέξεις	3X13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	3X13=39
	Προετοιμασία μίας (1) ατομικής προφορικής εργασίας στην τάξη	10
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	37
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Ατομική προφορική εργασία στην τάξη (20%) Γραπτή τελική εξέταση (80%) που περιλαμβάνει ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής, σύντομης και εκτενούς ανάπτυξης.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Προτεινόμενες εκδόσεις εξεταζόμενων έργων:

Τραγωδία ονομαζομένη Ευγένια του Κυρ Θεοδώρου Μοντσελέζε, παρουσίαση Mario Vitti, φιλολογική επιμέλεια Giuseppe Spadaro, Οδυσσέας, Αθήνα 1995

Πέτρου Κατσαίτη *Ιφιγένεια (εν Ληξουρίω)*, δραματουργική επεξεργασία Σπύρου Ευαγγελάτου, Εστία, Αθήνα 1995

Σαβόγια Ρούσμελη, *Η κωμωδία των ψευτογιατρών*, επιμ. Γλυκερίας Πρωτόπαπα-Μπουμπουλίδου, Επετηρίς Ιδρύματος Νεοελληνικών Σπουδών, Αθήνα 1971 (ανάτυπο, Βιβλιοθήκη Τμήματος Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστημίου Πατρών)

Δημήτριος Γουζέλης, *Ο Χάσης*, Ωκεανίδα, Αθήνα 1997

Γυναίκες θεατρικοί συγγραφείς στα χρόνια της επανάστασης και το έργο τους, φιλολογική επιμέλεια Βάλτερ Πούχνερ, Ίδρυμα Κώστα και Ελένης Ουράνη, Αθήνα 2003 (Περιέχεται το έργο της Ελισάβετ Μαρτινέγκου *Φιλάργυρος*)

Αντώνιος Μάτεσης *Ο Βασιλικός*, Εστία, Αθήνα, 2007

Προτεινόμενη επιπρόσθετη Βιβλιογραφία

Γουζέλης, Δημήτριος, «Παραστάσεις του Χάση στη Νεοελληνική Σκηνή», «Πηγές-Βιβλιογραφία», «Κρίσεις για τον Χάση», *Ο Χάσης* (Το τζάκωμα και το φτιάσιμον), κριτ. έκδοση Ζήσιμου Συνοδινού, Σειρά: Οι Επτανήσιοι, Τ.4, Ωκεανίδα, Αθήνα 2000, σσ. 315, 317-343

Γουλή, Ελένη Δ., Επτανησιακό Θέατρο: Συμβολή στην επτανησιακή θεατρική βιβλιογραφία, *Πόρφυρας*, Τ. ΚΕ', τ. 111-114, Ιαν.-Μάρτ. 2005, Κέρκυρα, σσ. 765-783
Γραμματάς, Θόδωρος, «Η 'κωμωδία των ψευτογιατρών' του Σαβόγια Ρούσμελη. Από την κρητική στην ελληνική κωμωδία του ΙΘ' αιώνα», *Νεοελληνικό Θέατρο, Ιστορία-Δραματουργία. Δώδεκα Μελετήματα*, Κουλτούρα, Αθήνα 1987, σσ. 42-59

Γραμματάς, Θόδωρος, «Η παρουσία της Commedia Dell' Arte στο Επτανησιακό Θέατρο του ΙΗ' Αιώνα. Η περίπτωση της Ιφιγένειας του Πέτρου Κατσαίτη», *Νεοελληνικό Θέατρο, Ιστορία-Δραματουργία. Δώδεκα Μελετήματα*, Κουλτούρα, Αθήνα

1987, σσ. 27-41

Γραμματάς, Θεόδωρος, «Ο "Χάσης" του Δημητρίου Γουζέλη και το λαϊκό εφτανησιακό θέατρο. Συμβολή στη μελέτη του Λαϊκού Θεάτρου», *Νεοελληνικό Θέατρο, Ιστορία-Δραματουργία*. Δώδεκα Μελετήματα, Κουλτούρα, Αθήνα 1987, σσ. 60-71

Ευαγγελάτος, Σπύρος Α., «Επτανησιακό Θέατρο: Συζητώντας εφ' όλης της ύλης για το επτανησιακό θέατρο», *Πόρφυρας*, Τ. ΚΕ', τ. 111-114, Ιαν.-Μάρτ. 2005, Κέρκυρα, σσ. 519-530

Κριαράς, Εμμ. «Ο Πέτρος Κατσαΐτης και η συγγραφική του δραστηριότητα», *Κατσαΐτης. Ιφιγένεια, Θυέστης, Κλαθμός Πελοποννήσου*, εκδ. 43 Collection de l'Institut Français d'Athènes, Αθήνα 1950, σσ. η'-κε'

Μάτεσης, Αντώνιος, *Ο Βασιλικός*, εισ. Άγγελος Τερζάκης, Εστία - Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 2007, σσ. θ' - κα'

Μοντσελέζε, Θεόδωρος, «Εισαγωγή», *Τραγωδία ονομαζομένη Ευγένια του Κυρ Θεοδώρου Μοντσελέζε*, παρουσίαση Mario Vitti, φιολ. επιμ. Giuseppe Spadaro, Οδυσσεάς, Αθήνα 1995, σσ. 13-36

Μπουμπουλίδου – Πρωτόπαπα, Γλυκερία, Σαβόγιας Ρούσμελης, χ.έ. Αθήνα 1971, σσ. 5-36

Μπουμπουλίδου-Πρωτόπαπα, Γλυκερία, «Αφετηρία προς δημιουργίαν θεάτρου». *Το Θέατρο εν Ζακύνθω, από του ΙΖ' μέχρι του ΙΘ' αιώνας* (επί τη βάσει ανεκδότων κειμένων), χ.έ., Αθήνα 1958, σσ. 9-47, 65-84

Πεφάνης, Γιώργος Π., «Επτανησιακό θέατρο: Από το λαϊκό στο σκηνικό παραμύθι. Η περίπτωση της Ευγένιας του Θεοδώρου Μοντσελέζε», *Πόρφυρας*, Τ. ΚΕ', τ. 111-114, Ιαν.-Μάρτ. 2005, Κέρκυρα, σσ. 565-580

Πεφάνης, Γιώργος, «Μορφές του λαϊκού γέλιου και της καρναβαλικής παράδοσης», *Η άμμος του κειμένου. Αισθητικά και δραματολογικά θέματα στο νεοελληνικό θέατρο*, Παπαζήσης 2009, σσ. 90-97

Πορφύρης, Κ., «Ζακυνθινές Ομιλίες», Θέατρο, τ. 14, Μάρτης-Απρίλης 1964, Αθήνα, σσ. 24-31

Πούχνερ, Βάλτερ (επιμ.), «Ελισάβετ Μουτζάν-Μαρτινέγκου (1801-1832)», *Γυναίκες Θεατρικοί Συγγραφείς στα χρόνια της Επανάστασης και το έργο τους*, Θεατρική Βιβλιοθήκη, Ίδρυμα Κώστα και Ελένης Ουράνη, Αθήνα χ.χ., σσ. 65-140

Πούχνερ, Βάλτερ, «Επτανησιακό Θέατρο: Η ιταλική όπερα στα Επτάνησα επί αγγλοκρατίας (1813-1863)», *Πόρφυρας*, Τ. ΚΕ', τ. 111-114, Ιαν. - Μάρτ. 2005, Κέρκυρα, σσ. 591-625

Πούχνερ, Βάλτερ, «Ζητήματα επικοινωνίας στα έργα του Κρητικού και Επτανησιακού Θεάτρου. Η εξέλιξη δυο δραματολογικών συμβάσεων». *Μελετήματα Θεάτρου. Το Κρητικό Θέατρο*, Χ. Μπούρας, Αθήνα 1991, σσ. 109-152

Πούχνερ, Βάλτερ, «Θέση και ιδιαιτερότητα της επτανησιακής δραματουργίας στην ιστορία του νεοελληνικού θεάτρου», *Φαινόμενα και Νοούμενα. Δέκα θεατρολογικά μελετήματα*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1999, σσ. 221-239

Ρώμας, Διονύσης, «Το θέατρο στη Ζάκυνθο. Από άρχοντες και ποπολάρχους», *Θέατρο*, τ. 14, Μάρτης-Απρίλης 1964, Αθήνα, σσ. 32-36

Ρώμας, Διονύσης, «Το Επτανησιακό Θέατρο», *Νέα Εστία*, Τ. 76, Ιουλ.-Δεκ. 1964, σσ. 97-121

Σιδέρης, Γιάννης, «Ο "Βασιλικός" του Μάτεση. Ένα έξοχο νεοελληνικό έργο», *Θέατρο*, τ. 14, Μαρτ.-Απριλ. , σσ. 37-41

Σπάθης, Δημήτρης, «Επτανησιακό Θέατρο: Ο Επτανησιακός κρίκος. Οι Επτανήσιοι και η συμβολή τους στη θεμελίωση της ελληνικής θεατρικής σκηνής», *Πόρφυρας*, Τ. ΚΕ', τ. 111-114, Ιαν.-Μάρτ. 2005, Κέρκυρα, σσ. 535-550

Σπάθης, Δημήτρης, «Η περίπτωση Μαρτινέγκου», *Ο Ερανιστής*, Ανάτυπο, Τ. 25, Αθήνα 2005, σσ. 365-379

Σπάθης, Δημήτρης, *Ο Ιωάννης Ζαμπέλιος και η συμμετοχή του στην οικοδόμηση της*

νεοελληνική σκηνής, Ανάπτυξη, Πρακτικά Θ΄ Συμποσίου, Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών, Αθήνα 2005, σσ. 95-99
 Φεσσά, Ελένη, «Επτάνησα», *Ιόνιοι νήσοι: Ιστορία και πολιτισμός*, επιστ. επιμέλεια - σχεδιασμός Θ. Πυλαρινός, Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, Αθήνα 2007, σσ. 33-68

ΝΘ 314 ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE-NTH314	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	2 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΚΙΩΝ	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα και προφορικές παρουσιάσεις από φοιτητές		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Νεοελληνικό θέατρο Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE765/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Γνωρίζει την εξέλιξη του ελληνικού θεάτρου σκιών [Ε.Θ.Σ.] από το θέατρο σκιών της Ανατολής και τον οθωμανικό Karagöz.
2. Γνωρίζει τα στοιχεία που διαφοροποιούν το ελληνικό από το οθωμανικό θέατρο σκιών, ιδιαίτερα στη δομή των παραστάσεων.
3. Έχει αποκτήσει μια πρωτοβάθμια εμπειρία και γνώση της τεχνικής του Ε.Θ.Σ.
4. Είναι σε θέση να αναγνωρίζει τα τυπικά πρόσωπα ως προς την εμφάνιση (φιγούρα) και τα κύρια γνωρίσματά τους.
5. Εκτιμά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της τέχνης των караγκιοζοπαιχτών.
6. Έχει κατανοήσει τα στοιχεία εκείνα που εντάσσουν το Ε.Θ.Σ. στο πλαίσιο της

- ευρωπαϊκής λαϊκής κωμικής παράδοσης, όπως την περιγράφει ο Μ. Bachtin.
7. Έχει κατανοήσει τους κώδικες δημιουργίας του Ε.Θ.Σ. στο πλαίσιο του παραδοσιακού προφορικού πολιτισμού, καθώς και τις επιδράσεις του λόγιου πολιτισμού.
 8. Γνωρίζει τη δομή των κωμικών έργων, όπως την έχει περιγράψει ο Γρ. Σηφάκης ακολουθώντας τη μορφολογία των ρωσικών μαγικών παραμυθιών που πρότεινε ο V. Propp.
 9. Γνωρίζει τις κύριες κατηγορίες του δραματολογίου του Ε.Θ.Σ.
 10. Έχει εξοικειωθεί με τις δυνατότητες που προσφέρει το θέατρο σκιών γενικότερα στην Εκπαίδευση

• **Γενικές Ικανότητες**

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Είτε να 'συνθέτει' ένα σενάριο κωμωδίας ακολουθώντας το δομικό μοντέλο του Γρ. Σηφάκη για τις κωμωδίες του Ε.Θ.Σ. είτε να εντοπίζει αυτό το μοντέλο σε μια παραδοσιακή κωμωδία του Ε.Θ.Σ.
- Τεκμηριώνει την ελληνική (εθνική και ταξική) ταυτότητα του Ε.Θ.Σ.
- Εντάσσει την τέχνη του Ε.Θ.Σ. στη μακρόχρονη κωμική παράδοση της Ευρώπης (μεσαιωνική φάρσα, commedia dell'arte, γιορτές των τρελών, κουκλοθέατρο, ζακυνθινές ομιλίες)
- Διακρίνει τις διαφορές ανάμεσα στον λόγιο πολιτισμό και στον παραδοσιακό προφορικό πολιτισμό.
- Εντοπίζει τη δομή ενός οθωμανικού έργου του Karagöz και τις διαφορές της από ένα έργο του Ε.Θ.Σ.
- Αξιολογεί, σε ένα πρωτοβάθμιο επίπεδο, τις δυνατότητες που προσφέρει τόσο το Ε.Θ.Σ. όσο και το θέατρο σκιών γενικότερα, στην Εκπαίδευση, είτε ως αυτόνομη καλλιτεχνική δραστηριότητα στην τάξη είτε ως εργαλείο για τη διδασκαλία άλλων μαθημάτων.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

- Οι ρίζες του ελληνικού θεάτρου σκιών [Ε.Θ.Σ.] στο θέατρο σκιών της Ανατολής και στον Οθωμανικό Karagöz. Ανάλυση έργου του Οθωμανικού θεάτρου σκιών.
- Η εμφάνιση του θ.σ. στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος, ο εξελληνισμός, η καθιέρωση και η παρακμή του. Η συμβολή των Πατρινών καλλιτεχνών στην εξέλιξη του είδους και ο караγκιοζοπαίχτης Μίμαρος.
- Ο μπερντές, οι φιγούρες, τα πρόσωπα και η τεχνική της παράστασης του Ε.Θ.Σ. Η παρουσίαση γίνεται σε συνεργασία με έναν επαγγελματία караγκιοζοπαίχτη της Πάτρας.
- Η ζωή και η τέχνη των караγκιοζοπαιχτών. Η περίπτωση του Αντώνη Μόλλα.
- Το Ε.Θ.Σ. και ο παραδοσιακός πολιτισμός. Ο караγκιοζοπαίχτης ως δημιουργός στο πλαίσιο της λαϊκής προφορικής παράδοσης και οι κώδικες επικοινωνίας του με το κοινό – Τα τετράδια των караγκιοζοπαιχτών – Τα φυλλάδια του Караγκιόζη.
- Περιγραφή της διαδικασίας δημιουργίας ενός κωμικού έργου μέσα από τη μελέτη αντιπροσωπευτικών κωμικών «κειμένων».
- Οι κωμωδίες επαγγελματιών.
- Τα ηρωικά έργα.
- Το θέατρο σκιών στην Εκπαίδευση. Η παρουσίαση γίνεται με τη συνεργασία ενός εκπαιδευτικού.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

- Στην τάξη με διαλέξεις
- Μικρά εργαστήρια στην τάξη με χρήση

	επαγγελματικών φιγούρων και μπερντέ σε συνεργασία με επαγγελματία καραγκιοζοπαίχτη														
	Προαιρετική παρακολούθηση παράστασης σε θέατρο														
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτώνται στο e-class απ' όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις Καραγκιόζη.														
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	<table> <tr> <th><i>Δραστηριότητα</i></th><th><i>Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου</i></th></tr> <tr> <td>Διαλέξεις</td><td>3x11=33</td></tr> <tr> <td>Εργαστήρια τεχνικής</td><td>2x3=6</td></tr> <tr> <td>Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση έργων</td><td>5x3=15</td></tr> <tr> <td>Σύνταξη προαιρετικών γραπτών ατομικών εργασιών</td><td>16</td></tr> <tr> <td>Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση</td><td>55</td></tr> <tr> <td>Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)</td><td>125</td></tr> </table>	<i>Δραστηριότητα</i>	<i>Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου</i>	Διαλέξεις	3x11=33	Εργαστήρια τεχνικής	2x3=6	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση έργων	5x3=15	Σύνταξη προαιρετικών γραπτών ατομικών εργασιών	16	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	55	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
<i>Δραστηριότητα</i>	<i>Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου</i>														
Διαλέξεις	3x11=33														
Εργαστήρια τεχνικής	2x3=6														
Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση έργων	5x3=15														
Σύνταξη προαιρετικών γραπτών ατομικών εργασιών	16														
Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	55														
Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125														
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Η αξιολόγηση των φοιτητών/ητριών γίνεται με δύο εναλλακτικές μεθόδους A. Μέθοδος: I. Μία ή δύο ατομικές προαιρετικές γραπτές εργασίες παραδοτέες στο τέλος τους εξαμήνου (30-70%), που είναι εν μέρει απαλλακτικές της τελικής γραπτής εξέτασης. Γραπτή τελική εξέταση (30% 60%-70%-100% ανάλογα με τις γραπτές ατομικές εργασίες που έχουν εκπονήσει οι εξεταζόμενοι/ες). Η γραπτή εξέταση περιλαμβάνει τρεις ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στην ιστορία του θεάτρου σκιών, η δεύτερη στη θεωρία και στα χαρακτηριστικά της τέχνης του ελληνικού θεάτρου σκιών και η τρίτη ενότητα περιλαμβάνει ανάλυση έργων ή σύνθεση ενός σεναρίου παράστασης με συγκεκριμένα κριτήρια. Οι εξεταζόμενοι/ες που δεν εκπόνησαν καμιά γραπτή εργασία υποχρεώνονται να απαντήσουν σε μία ερώτηση από κάθε ενότητα ερωτήσεων Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε														

	περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.
--	---

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Δοκίμια

1. Κιουρτσάκης, Γιάννης, *Προφορική παράδοση και ομαδική δημιουργία. Το παράδειγμα του Καραγκιόζη*, Κέδρος, Αθήνα, 1983, σσ.13-60, 63-66, 97-106, 224-259.
2. Χατζηπανταζής, Θόδωρος, *Διάγραμμα Ιστορίας του νεοελληνικού θεάτρου*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2014, σσ. 284-303.
3. **Διδακτικό σύγγραμμα Α' επιλογή:** Μυστακίδου, Αικατερίνη, «Εισαγωγή», στο Αικ. Μυστακίδου (εισ.– μετ. – σχόλια), *Karagöz. Το Θέατρο Σκιών στην Ελλάδα και στην Τουρκία*, σειρά «Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη», εκδ. Ερμής, Αθήνα, 1982, κεφ. 2: σσ. 27-29, 36-37, 40-43, 46-47, κεφ. 3: σσ. 64- 70, κεφ. 4 και κεφ. 5: σσ. 82-123.
4. **Διδακτικό σύγγραμμα Β' επιλογή:** Ιωάννου, Γιώργος, «Εισαγωγή στον Καραγκιόζη», στο Γ. Ιωάννου (επιμ.), *Ο Καραγκιόζης*, Βιβλιοπωλείον της Εστίας, Αθήνα, 1995, τμ. Α', σσ. νδ-οδ.
5. Σηφάκης, Γρηγόρης Μ., *Η παραδοσιακή δραματολογία του Καραγκιόζη*, Στιγμή, Αθήνα, 1976.

ΕΡΓΑ

1. Οθωμανικός Καραγκιόζης: «Φαρμακείο» στον τόμο *Karagöz. Το Θέατρο Σκιών στην Ελλάδα και στην Τουρκία*, όπ.π., σσ. 239-279 [στο Α' σύγγραμμα].
2. Μιχόπουλος, Παναγιώτης, «Ο Μεγαλέξαντρος και το καταραμένο φίδι», *Πέντε κωμωδίες και δύο ηρωικά*, Ερμείας, Αθήνα, 1972, σσ. 17-80.
3. Μουστάκας, Ιωάννης, «Ο Καραγκιόζης τα επτά θηρία και ο Μέγας Αλέξανδρος», στο Μπ. Γραμμένος (επιμ.), *Δώδεκα κωμωδίες και το χρονικό του θεάτρου σκιών*, ιστορικό Δημ. Σιατόπουλος, εκδ. οίκος «Άγκυρα», Αθήνα, 1973, σσ. 203-222.
4. Μάνος, Κώστας, «Ο Καραγκιόζης φαρμακοποιός», στο Γ. Ιωάννου (επιμ.), *Ο Καραγκιόζης*, τμ. Α', σσ. 87-116 [στο Β' σύγγραμμα].

ΓΚ 523

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΗ ΝΕΟΤΕΡΗ ΕΠΟΧΗ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΓΚ523	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	2
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΣΤΗ ΝΕΟΤΕΡΗ ΕΠΟΧΗ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις	3	5	

ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Γενική Κατάρτιση Επιλεγόμενο
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	---
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική (και Αγγλική, Ιταλική ή Γαλλική για φοιτητές Erasmus)
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική, την Ιταλική ή τη Γαλλική γλώσσα)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THEXXX

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Το μάθημα αποτελεί μια όσο το δυνατόν περιεκτική εισαγωγή στις εκφράσεις των εικαστικών τεχνών και της αρχιτεκτονικής του δυτικού, κυρίως ευρωπαϊκού, κόσμου, από την Αναγέννηση έως και τον 20^ο αιώνα. Με τη βοήθεια άφθονου εικονογραφικού υλικού και μιας πλούσιας βιβλιογραφίας, αλλά και με τη σύνταξη μιας ατομικής εργασίας, η εισαγωγή αυτή θα προτρέψει τους/τις φοιτητές/τριες σε περαιτέρω έρευνα επί του θέματος.

Στόχος του μαθήματος είναι ο/η φοιτητής/τρια να έρθει σε επαφή με τις σημαντικότερες περιόδους της τέχνης και με τα σπουδαιότερα έργα τέχνης από την Αναγέννηση έως και τον 20^ο αιώνα, ώστε να γίνει ικανός/ή να ερμηνεύσει την καλλιτεχνική δημιουργία και να αντιληφθεί τη σχέση της με τη γενικότερη πολιτισμική εξέλιξη κάθε περιόδου. Επιπλέον, θα μπορεί να προχωρήσει σε ατομική ανάγνωση και κριτική ενός έργου τέχνης.

Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος ο/η φοιτητής/τρια θα:

- Έχει εξοικειωθεί με τις κύριες εκφράσεις της τέχνης από την Αναγέννηση έως και τον 20^ο αιώνα, θα μπορεί να τις αναγνωρίσει και να τις ερμηνεύσει
- Έχει εμπεδώσει ορθή ορολογία για να περιγράψει ένα έργο τέχνης
- Έχει συζητήσει και αναλύσει στην τάξη, μαζί με τους/τις συμφοιτητές/τριες του/της και υπό τη καθοδήγηση της διδάσκουσας, ορισμένα έργα τέχνης και θα τα έχει συγκρίνει μεταξύ τους
- Έχει γνωρίσει τα σημαντικότερα ρεύματα στην ιστορία της τέχνης, εντάσσοντάς τα στην ιστορία, τον πολιτισμό και την κοινωνία της εποχής τους
- Έχει αναπτύξει την ικανότητα να αντιλαμβάνεται τα έργα τέχνης και να τα προσεγγίζει με ευαισθησία, κατανοώντας επίσης την αξία και τη σημασία της πολιτισμικής κληρονομιάς και του έργου τέχνης ως παγκόσμιου αγαθού
- Έχει μυηθεί στην ερευνητική διαδικασία (αναζήτηση και χρήση βιβλιογραφίας) με την εκπόνηση μιας υποχρεωτικής ατομικής εργασίας γύρω από ένα θέμα που θα συμφωνηθεί με τη διδάσκουσα.

Γενικές Ικανότητες

Μετά την επιτυχή εξέταση του μαθήματος ο φοιτητής μπορεί να αναπτύξει τις ακόλουθες γενικές ικανότητες:

- Αυτόνομη Εργασία
- Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής
- Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα στοχεύει στην εξοικείωση των φοιτητών/τριών με τις διαφορετικές εκφράσεις της τέχνης και της αρχιτεκτονικής από την Αναγέννηση έως και τον 20^ο αιώνα. Αναλύοντας έργα τέχνης και συγκρίνοντάς τα μεταξύ τους, εντάσσοντάς τα στα κοινωνικά, ιστορικά και πολιτικά συμφραζόμενα της εποχής τους, οι φοιτητές/τριες εισάγονται στην εξέταση και την ερμηνεία των έργων τέχνης. Κατά τη διάρκεια των μαθημάτων, οι φοιτητές/τριες έρχονται σε επαφή με πλούσιο εικονογραφικό υλικό που σχετίζεται με τα πιο αντιπροσωπευτικά δείγματα της καλλιτεχνικής δημιουργίας, ενώ τονίζεται η σημασία τους για την εξελικτική πορεία της καλλιτεχνικής παραγωγής. Συζητούνται επίσης οι κύριες μεθοδολογικές προσεγγίσεις στην ιστορία της τέχνης. Τέλος, οι φοιτητές/τριες καλούνται να εκπονήσουν μια υποχρεωτική ατομική εργασία, στην οποία έχουν την ευκαιρία να αναδείξουν την ερευνητική και την ερμηνευτική τους ικανότητα διαμέσου της ανάλυσης ενός έργου που έχει συμφωνηθεί με τη διδάσκουσα.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη (πρόσωπο με πρόσωπο) Επίσκεψη σε μουσείο τέχνης	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση Τ.Π.Ε. στη διδασκαλία (powerpoint) Υποστήριξη μαθησιακής διαδικασίας μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας e-class	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3 × 13 = 39
	Ατομική εργασία	21
	Επίσκεψη σε μουσείο (και προετοιμασία της επίσκεψης)	20
	Αυτοτελής Μελέτη	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική γραπτή εργασία (υποχρεωτική: 25%) στην οποία παρουσιάζεται και αναλύεται ένα έργο που συμφωνείται με τη διδάσκουσα. II. Προφορική τελική εξέταση (75%) που περιλαμβάνει την ανάλυση και τον σχολιασμό εικόνων που παριστάνουν έργα τέχνης. Δίδεται η δυνατότητα κατάθεσης απαλλακτικής γραπτής εργασίας (στην αγγλική, τη γαλλική ή την ιταλική γλώσσα) για φοιτητές Erasmus.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- G.C. Argan – A. Bonito Oliva, *Η μοντέρνα τέχνη, 1770-1970* (Ηράκλειο 2019)⁵.
- H.H. Arnason, *Ιστορία της σύγχρονης τέχνης: ζωγραφική, γλυπτική, αρχιτεκτονική, φωτογραφία* (Θεσσαλονίκη 2006).
- R. Arnheim, *Τέχνη και Οπτική Αντίληψη* (Αθήνα 2005).
- N. Δασκαλοθανάσης, *Ο καλλιτέχνης ως ιστορικό υποκείμενο από τον 19^ο στον 20^ο αιώνα* (Αθήνα 2004).
- E.H. Gombrich, *Το Χρονικό της Τέχνης* (Αθήνα 1998)².
- E.H. Gombrich, *Σκιαί ερριμμέναι. Η απόδοση της σκιάς στη δυτική τέχνη* (Αθήνα 1999).
- E. Gombrich, *Τέχνη και ψευδαίσθηση* (Αθήνα 2002)⁶.
- H. Honour – J. Fleming, *Ιστορία της τέχνης*, 4 τόμοι (Αθήνα 1991-1993).
- H.L. Jaffe – E. Roters, *Η ζωγραφική στον 20^ο αιώνα* (Αθήνα 1984).
- Γ. Λάββας, *Επίτομη ιστορία της αρχιτεκτονικής* (Θεσσαλονίκη 2002).
- Μ. Λαμπράκη-Πλάκα, *Ιταλική Αναγέννηση: τέχνη και κοινωνία – Τέχνη και αρχαιότητα* (Αθήνα 2004).
- L. Marin, *Πώς διαβάζεις έναν πίνακα ζωγραφικής* (Αθήνα 2018).
- E. Panofsky, *Μελέτες εικονολογίας: ουμανιστικά θέματα στην τέχνη της αναγέννησης* (Αθήνα 1991).
- Μ. Παπανικολάου, *Ιστορία της τέχνης στην Ελλάδα* (Αθήνα 1999).
- Β. Πετρίδου – Ο. Ζιρώ, *Τέχνες και Αρχιτεκτονική από την Αναγέννηση έως τον 21^ο αιώνα* (ΣΕΑΒ 2015) (<https://repository.kallipos.gr/handle/11419/3541>).
- R.A. Turner, *Η Αναγέννηση στη Φλωρεντία: η γένεση μιας νέας τέχνης* (Θεσσαλονίκη 2011).
- Α. Χαραλαμπίδης, *Τέχνη. Βλέπω, γνωρίζω, αισθάνομαι* (Θεσσαλονίκη 2010)².

ΓΚ 532 ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΓΚ 532	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	1 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΗΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Ιστορία της νεοελληνικής λογοτεχνίας Υποχρεωτικό Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ	ΝΑΙ		

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/PDE1438/

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Γνωρίζει κατά τρόπο ικανοποιητικό την εξέλιξη της νεοελληνικής λογοτεχνίας στον χωροχρόνο και σε σχέση με τα σύγχρονα ευρωπαϊκά λογοτεχνικά ρεύματα.
2. Γνωρίζει κατά τρόπο αναλυτικό το περιεχόμενο έργων της νεοελληνικής λογοτεχνίας, πεζών και ποιητικών, από την Κρητική Αναγέννηση έως τα μέσα του 20ού αιώνα, στα ιστορικά, κοινωνικά και πολιτισμικά του συμφραζόμενα.
3. Γνωρίζει κατά τρόπο ικανοποιητικό έννοιες βάσης της επιστήμης της νεοελληνικής φιλολογίας.
4. Γνωρίζει ειδικές μελέτες, ώστε να εξοικειωθεί με την χρήση της βιβλιογραφίας και με την επιστημονική προσέγγιση λογοτεχνικών κειμένων.
5. Γνωρίζει τρόπους κριτικής ανάλυσης ενός λογοτεχνικού έργου.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Διαβάζει με ακρίβεια ένα λογοτεχνικό κείμενο χρησιμοποιώντας βασικά εργαλεία ανάλυσης.
- Τοποθετεί το λογοτεχνικό κείμενο σε μια ορισμένη περίοδο, γενιά ή κίνημα και να προσδιορίζει τα αισθητικά, ιδεολογικά και φιλοσοφικά δεδομένα που αποτυπώνονται σε αυτό.
- Χρησιμοποιεί τη βιβλιογραφία με επιστημονικά κριτήρια.
- Αναπτύσσει επιχειρηματολογία και να παράγει αποδεικτικό λόγο.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Επισκόπηση των σταθμών της νεοελληνικής λογοτεχνίας από τον 11^ο έως τον 20^ο αιώνα και εξέταση επιλεγμένων κειμένων. Το ζήτημα των αρχών της νεοελληνικής λογοτεχνίας. Το έπος του *Διγενή Ακρίτη*. Το δημοτικό τραγούδι. Η λογοτεχνία της αναγεννησιακής Κρήτης. Διαφωτισμός. Ρομαντισμός. Ο Σολωμός και η Επτανησιακή Σχολή. Η γενιά του 1880. Καβάφης. Μεσοπόλεμος. Η γενιά του 1930. Μεταπολεμικές γενιές.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Σειρά διαλέξεων στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Αξιοποίηση της πλατφόρμας τηλεκπαίδευσης upatras eclass.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση λογοτεχνικών έργων	53
	Προετοιμασία για	33

	την τελική γραπτή εξέταση	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Γραπτή τελική εξέταση που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων: η πρώτη ενότητα αφορά σε γραμματολογικά ζητήματα και σε θέματα ορολογίας, ενώ η δεύτερη στην ανάλυση λογοτεχνικών έργων.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Beaton, Roderick, *Εισαγωγή στη νεότερη ελληνική λογοτεχνία. Ποίηση και πεζογραφία, 1821-1992*, εκδ. Νεφέλη, Αθήνα, 1996
Δημαράς, Κ. Θ., *Ιστορία της νεοελληνικής λογοτεχνίας*, εκδ. Γνώση, Αθήνα, 2013
Πολίτης, Λίνος, *Ιστορία της νεοελληνικής λογοτεχνίας*, Μ.Ι.Ε.Τ., Αθήνα, 2015
Vitti, Mario, *Ιστορία της νεοελληνικής λογοτεχνίας*, εκδ. Οδυσσέας, Αθήνα, 2016

ΕΡΓ 612 ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ Ι: ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΝΟΗΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΕΡΓ 612	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ 2 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΟΡΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ Ι: ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΝΟΗΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεατρική Πρακτική Ανάπτυξη δεξιοτήτων Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		

ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE700/

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

•

Με την ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής/τρια θα πρέπει:

- Να μπορεί να χρησιμοποιεί βασικά εργαλεία αυτοσχεδιασμού
- Να μπορεί να χρησιμοποιεί βασικά εργαλεία επινόησης κειμένου
- Να κατανοεί τους βασικούς τρόπους με τους οποίους μια ιστορία μπορεί να ειπωθεί στο θέατρο
- Να κατανοεί το σώμα ως ένα εργαλείο έκφρασης μέσα στον χώρο
- Να κατανοεί τη συνεργασία του σώματος και του λόγου κατά τη διαδικασία της επινόησης της δραματουργίας
- Να προσεγγίζει πιο αφαιρετικές μορφές θεατρικής πράξης
- Να προσεγγίζει και να χρησιμοποιεί αρχαίους ελληνικούς μύθους ως υλικό για την επινόηση κειμένου

Γενικές Ικανότητες

Με την ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής/τρια θα πρέπει να:

1. Να δουλεύει ομαδικά
2. Να αναπτύξει και να καλλιεργήσει τη φαντασία του/της ως εργαλείο για μια δημιουργική προσέγγιση της τέχνης του θεάτρου
3. Να αναπτύξει μια οικειότητα με την αρχαία Ελληνική μυθολογία ούτως ώστε να μπορεί να τη χρησιμοποιήσει ως υλικό για σύγχρονη δημιουργία
4. Να μπορεί να χρησιμοποιεί κάθε είδους ιστορία ως υλικό για την επινόηση κειμένου
5. Να κατανοεί την δημιουργική διαδικασία
6. Να κατανοεί τη σχέση ανάμεσα στη ζωή και το θέατρο και τη σχέση ανάμεσα στο άτομο και την τέχνη στο πλαίσιο της δημιουργικής διαδικασίας

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το θεωρητικό μέρος του εργαστηρίου συζητά θέματα που άπτονται του θεάτρου, της τέχνης και της ζωής και του τρόπου με το οποίο η αντίληψη του θεάτρου εξελίχθηκε μέσα στον χρόνο

Το εργαστηριακό μέρος του μαθήματος επικεντρώνεται σε δυο ερωτήματα: Πώς μπορεί ο τρόπος αφήγησης μιας ιστορίας να οριστεί ως θεατρικός; Τι συντελεί στο να παρασταθεί μια ιστορία επί σκηνής;

Η αναζήτηση των «απαντήσεων» σ' αυτά τα ερωτήματα υλοποιείται χρησιμοποιώντας τεχνικές αυτοσχεδιασμού και επινόησης κειμένου (devising) επιμένοντας στο θέμα του σκηνικού χώρου και πώς συμπράττουν μέσα σ' αυτόν το σώμα, ο λόγος και η σκηνική εικόνα. Επιστέγασμα του εργαστηρίου αποτελεί η μελέτη των τρόπων με τους οποίους μπορούν να παρουσιαστούν σκηνικά αρχαίοι μύθοι, κυρίως αρχαίοι ελληνικοί μύθοι εστιάζοντας σε μια επί σκηνής δραματουργία. Η δουλειά του εργαστηρίου ολοκληρώνεται με μια άτυπη παράσταση όπου η κάθε ομάδα παρουσιάζει τη σκηνική απόδοση του μύθου που έχει επιλέξει.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Πρόσωπο με πρόσωπο	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Η επικοινωνία μέσω email και messenger είναι απαραίτητη για την εξέλιξη της εργασίας στο εργαστηριακό μέρος. Επίσης μέρος της δημιουργικής εργασίας βιντεοσκοπείται και χρησιμοποιείται ως υλικό στο πλαίσιο της ολοκλήρωσης της επιμόρφωσης κειμένου	
	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	39
	Πρόβες	40
	Μελέτη προετοιμασίας για το μάθημα	20
	Προετοιμασία για την τελική πρακτική άσκηση	26
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	1) Παρουσία και ενεργητική συμμετοχή στο θεωρητικό και στο εργαστηριακό μέρος κατά τη διάρκεια του οποίου αξιολογούνται η πρωτοβουλία, η συνεργασία, η προθυμία και η εξέλιξη κατά τη διάρκεια του εργαστηρίου (30% του συνολικού βαθμού) 3) Η παρουσία και η ενεργή συμμετοχή στην επιμόρφωση κειμένου σε σχέση με τη σκηνική παρουσίαση αρχαίων ελληνικών μύθων (30% του συνολικού βαθμού) 4) συμμετοχή στην υποχρεωτική εξέταση όπου αξιολογείται ο βαθμός στον οποίο οι φοιτητές/τριες κατανόησαν τα βασικά ζητήματα του μαθήματος (40% του συνολικού βαθμού)	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Clive Barker, *Theatre Games*, Bloomsbury Publishing PLC, 2010
- Richard Hahlo and Peter Reynolds, *Dramatic Events; How to Run a Successful Workshop*, Faber and Faber Limited, 2000
- John Hodgson and Ernest Richards, *Improvisation*, Methuen, 1974
- Alison Oddey, *Devising Theatre; a practical and theoretical handbook*, Routledge, 1994
- Tina Bicat and Chris Baldwin (ed), *Devised and Collaborative Theatre; A Practical Guide*, The Crowood Press, 2002
- Augusto Boal, *Θεατρικά Παιχνίδια για ηθοποιούς και μη ηθοποιούς*, μετ. Μ. Παπαδήμα, Εκδ. Σοφία, 2013
- Augusto Boal, *Το Θέατρο του Καταπιεσμένου*, μετ. Ε. Μπραουδάκη, Εκδ.

Θεωρία, 1981.
- Keith Johnstone, <i>Impro: Ο Αυτοσχεδιασμός στο Θέατρο</i> , μετ. Ξ. Μπαμιατζόγλου, Εκδ. Οκτώ, 2011
- Joseph Campbell, <i>Ο Ήρωας με τα Χίλια Πρόσωπα</i> , μετ. Θ. Σιαφαρίκας, Εκδ. Ιάμβλιχος, 2001
- Robert Graves, <i>Οι Ελληνικοί Μύθοι</i> , μετ. Λ. Ζενάκος, Εκδ. Κάκτος, 1998
- Ι. Θ. Κακριδής (γενική εποπτεία), <i>Ελληνική Μυθολογία</i> , Εκδ. Εκδοτική Αθηνών, 1986

ΕΡΓ 623 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ II: ΒΑΣΕΙΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ, ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ (DESKTOP PUBLISHING), ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΦΥΛΛΑ (EXCEL)

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών		
ΤΜΗΜΑ	Τμήμα Θεατρικών Σπουδών		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΡΓ 623	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	4 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Εργαστήριο πληροφορικής II: Βάσεις δεδομένων, ηλεκτρονικές εκδόσεις (Desktop publishing), Λογιστικά φύλλα (Excel)		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Εργαστηριακές Ασκήσεις	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ανάπτυξης Δεξιοτήτων		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	-		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	-		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής / τρια θα είναι σε θέση να: • Έχει κατανόηση των βασικών εννοιών των Βάσεων Δεδομένων. • Έχει γνώση των εργαλείων και των τεχνικών της ψηφιοποίησης εγγράφων. • Είναι σε θέση διακρίνει τους βασικούς τύπους αποθηκευτικών μέσων. • Γνωρίζει τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των διαφόρων τύπων ψηφιακών αρχείων. • Να χειρίζεται το απαραίτητο λογισμικό για τη μετατροπή και την επεξεργασία των ψηφιακών αρχείων.

• Να γνωρίζει τα βασικά χαρακτηριστικά ενός σαρωτή εγγράφων.
Γενικές Ικανότητες
• Προχωρημένη χρήση Η/Υ. • Online αναζήτηση βάσεων δεδομένων. • Αυτόνομη εργασία.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

• Βασικές έννοιες Βάσεων Δεδομένων. • Ψηφιοποίηση εγγράφων. • Τύποι ψηφιακών αρχείων. • Επεξεργασία και μετατροπή ψηφιακών αρχείων (εικόνες, έγγραφα). • Αποθηκευτικά μέσα, online και offline storage. • Χαρακτηριστικά σαρωτών.
--

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Εκτενής χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας e-class για υλικό και ανάρτηση εργασιών. Στα πλαίσια των εργαστηριακών ασκήσεων: Χρήση σαρωτών και λογισμικού σάρωσης. Χρήση λογισμικού επεξεργασίας εικόνας. Χρήση λογισμικού μετατροπής αρχείων.		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Εργαστηριακές Ασκήσεις	3 X 13 = 39	
	Ατομικές εργασίες	50	
	Προετοιμασία για την τελική πρακτική άσκηση	36	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομικές εργασίες (3-5 σε κάθε εξάμηνο): 40%. II. Εργαστηριακή εξέταση ψηφιοποίησης – επεξεργασίας αρχείων: 60%.		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

• Σημειώσεις Εργαστηριακών Ασκήσεων • Οδηγίες Χρήσης Λογισμικού
--

**ΕΡΓ 625 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ Ι:
ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΗΧΟΥ, ΕΙΚΟΝΑΣ ΚΑΙ ΒΙΝΤΕΟ**

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών		
ΤΜΗΜΑ	Τμήμα Θεατρικών Σπουδών		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΡΓ 625	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	1 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Εργαστήριο πληροφορικής Ι: Επεξεργασία ήχου, εικόνας και βίντεο		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Εργαστηριακές Ασκήσεις	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ανάπτυξης Δεξιοτήτων		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	-		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	-		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα	
Με την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος ο φοιτητής / τρια θα είναι σε θέση να: • Έχει κατανόηση των βασικών εννοιών των πολυμέσων. • Έχει γνώση των εργαλείων και των τεχνικών της επεξεργασίας ήχου, εικόνας και βίντεο. • Γνωρίζει τα πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα των διαφόρων τύπων ψηφιακών αρχείων ήχου, εικόνας και βίντεο. • Είναι σε θέση διακρίνει τους βασικούς τρόπους αναπαραγωγής πολυμέσων και τις απαιτήσεις σε υλικό και λογισμικό για τον κάθε τύπο. • Είναι σε θέση διακρίνει τους βασικούς τύπους αποθηκευτικών μέσων.	
Γενικές Ικανότητες	
• Προχωρημένη χρήση Η/Υ. • Αυτόνομη εργασία. • Ομαδική εργασία. • Παρουσίαση εργασιών. • Προαγωγή της δημιουργικής σκέψης	

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

• Βασικές έννοιες πολυμέσων. • Επεξεργασία εικόνας. • Επεξεργασία ήχου. • Επεξεργασία βίντεο – βασικές έννοιες μοντάζ. • Αποθηκευτικά μέσα, online και offline storage. • Χαρακτηριστικά συσκευών καταγραφής εικόνων, ήχου και βίντεο.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ	Εκτενής χρήση της ηλεκτρονικής πλατφόρμας e-

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	class για υλικό και ανάρτηση εργασιών. Στα πλαίσια των εργαστηριακών ασκήσεων: Χρήση λογισμικού επεξεργασίας εικόνας. Χρήση λογισμικού επεξεργασίας ήχου. Χρήση λογισμικού επεξεργασίας βίντεο.		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Εργαστηριακές Ασκήσεις	39	
	Ατομικές εργασίες	40	
	Ομαδική Εργασία	25	
	Προετοιμασία για την τελική πρακτική άσκηση	21	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομικές εργασίες (3-5 σε κάθε εξάμηνο): 40%. II. Ομαδική εργασία: Μπορεί είναι υλικό για υποστήριξη θεατρικής παράστασης ή να έχει εκπαιδευτικό χαρακτήρα. Παρουσίαση και εξέταση: 60%.		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Σημειώσεις Εργαστηριακών Ασκήσεων
- Οδηγίες Χρήσης Λογισμικού

ΠΚ 811 ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΥΣ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		THE-PI811	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		Το θέατρο για παιδιά και εφήβους	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα και προφορικές παρουσιάσεις από φοιτητές		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		Επιστημονική Περιοχή: Θεωρία Θεάτρου Επιλεγόμενο	
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:		Κανένα	

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (Γαλλική και Αγγλική γλώσσα)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE756

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Αναγνωρίζει την εξειδικευμένη ταυτότητα των θεατρικών κειμένων για παιδιά και εφήβους
2. Κατέχει βασικά στοιχεία μεθοδολογίας για την ανάλυση κειμένων για παιδιά και εφήβους
3. Γνωρίζει τρόπους κριτικής προσέγγισης αυτών των κειμένων.
4. Γνωρίζει πώς να δημιουργεί μια παράσταση βασισμένη σε έργα για παιδιά και εφήβους.
5. Ανακαλύπτει τα βασικά θέματα, του χαρακτήρες και τη σύγκρουση σε ένα κείμενο για παιδιά και εφήβους
6. Ταυτοποιεί τις βασικές δομές και σχέσεις σε μια σκηνή.
7. Εξετάζει την διακειμενικότητα.
8. Αναγνωρίζει τις διαφορές μεταξύ θεάτρου για παιδιά και θεάτρου για εφήβους.
9. Εκτιμά τη γλώσσα, το ύφος, και τις δραματικές δομές.
10. Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας.
11. Δραματοποιεί μικρές ιστορίες.
12. Δημιουργεί νέα δραματικά στοιχεία πάνω σε προϋπάρχουσες εργασίες.
13. Κινείται και ερμηνεύει βασισμένος/η πάνω σε σκηνικές οδηγίες
14. Διατυπώνει σκέψεις για μια δραματοποίηση ή παράσταση για παιδιά και εφήβους.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Να αναλύει ένα κείμενο της δραματουργίας, για παιδιά και εφήβους.
- Να χρησιμοποιεί τα βασικά εργαλεία της δραματουργικής και σκηνοθετικής ανάλυσης.
- Να τοποθετεί ένα δραματικό κείμενο σε διδακτικό και παιδαγωγική πλαίσιο ως προς τις προθέσεις του συγγραφέα.
- Να αναλύει και να συγκρίνει δραματικά έργα.
- Να αναγνωρίζει τη διακειμενικότητα μεταξύ παρόμοιων ή σχετικών κειμένων/έργων.
- Να εντοπίζει την πρόσληψη και την επίδραση σε ένα κοινό.
- Να προσδιορίζει τα ιδιαίτερα ιδεολογικά, φιλοσοφικά και δραματουργικά χαρακτηριστικά, σε κάποιον συγγραφέα.
- Να δραματοποιεί και να γράφει μικρά έργα .
- Να εκτιμά μια παράσταση για παιδιά και εφήβους.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το θέατρο για παιδιά και εφήβους αποτελεί ένα ιστορικό, κοινωνικό και αισθητικό φαινόμενο που αναπτύχθηκε στον εικοστό αιώνα. Θα μελετηθούν τα επιμέρους στοιχεία της θεατρικής αυτής κατηγορίας. Η προσέγγιση χρησιμοποιεί εργαλεία της δραματικής ανάλυσης καθώς και της ψυχολογίας, της παιδαγωγικής και της κοινωνιολογίας. Επίσης θα αναζητηθεί η «ταυτότητα» της παιδικής ηλικίας και της εφηβείας μέσα από τα κείμενα, τις παραστάσεις και την κριτική θεώρηση του είδους. Στο πλαίσιο των μαθημάτων θα

αναλυθούν έργα των Ζ. Σαρρή, Ε. Τριβιζά, Ζ. Βαλάση, Γ. Καλατζόπουλου, Δ. Ποταμίτη, Ξένιας Καλογεροπούλου. Θα μας απασχολήσει επίσης η σχέση του κειμένου – λογοτεχνικού ή δραματικού – ως βάσης/υλικού για μία θεατρική παράσταση, καθώς και η δημιουργία θεατρικής παράστασης βάσει ομαδικής επεξεργασίας και αυτοσχέδιου κειμένου.

Εργαστήριο:

Στο πλαίσιο του μαθήματος θα πραγματοποιούνται εβδομαδιαίες συναντήσεις με περιεχόμενο τη μελέτη και της σκηνική πράξη θεάτρου για παιδιά και εφήβους. Αυτό μπορεί να περιλαμβάνει συνεργασίες/ προσκλήσεις με συγγραφείς, σκηνοθέτες, θέατρα. Οι φοιτητές θα ετοιμάσουν μία παράσταση για παιδιά.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη διαλέξεις και παρουσιάσεις φοιτητών		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Στοιχεία από τις διαλέξεις ανεβάζονται στο eclass και στα email, από όπου οι φοιτητές μπορούν να τα προμηθευτούν χρησιμοποιώντας τους κωδικούς εισόδου.		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Διαλέξεις	3x13=39	
	Προετοιμασία των φοιτητών για το μάθημα (μελέτη κειμένων)	10x3=30	
	Ώρες προετοιμασίας μιας ατομικής παρουσίασης	20	
	Ώρες προετοιμασίας της τελικής γραπτής ανάλυσης μιας παράστασης	23	
	Ώρες για τη σύνταξη τελικής υποχρεωτικής γραπτής εργασίας (ανάλυση του κειμένου και της παράστασης)	13	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική προαιρετική γραπτή και προφορική εργασία πάνω σε κείμενα που αναλύονται στο μάθημα. (10%) II. Ομαδική παρουσίαση παράστασης εν εξελίξει κατά τα δύο τελευταία μαθήματα του εξαμήνου (15%). III. Συμμετοχή στο εβδομαδιαίο εργαστήριο (15%) IV. Γραπτή τελική εξέταση όπου ο φοιτητής αναλύει δομή και περιεχόμενο μιας παράστασης για παιδιά/εφήβους (60%). Ο ελάχιστος βαθμός επιτυχίας :5 Τελικός βαθμός μαθήματος (TBM) 1+2+3+4		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΡΓΑ

1. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ, Η ΖΩΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ (Χ.Φ.), Βιβλιοθήκη
2. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΤΡΙΒΙΖΑΣ, ΤΑ ΜΑΞΙΛΑΡΙΑ ΤΗΣ ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΗΣ (Χ.Φ.), Βιβλιοθήκη
3. ΞΕΝΙΑ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΥ- ΘΩΜΑΣ ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ, Η ΚΟΙΜΩΜΕΝΗ ΞΥΠΝΗΣΕ (Χ.Φ.), <https://eclass.upatras.gr/courses/THE756/>
4. ΜΑΪΚ ΚΕΝΙ, ΕΝΑ ΑΛΛΙΩΤΙΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ (Χ.Φ.) <https://eclass.upatras.gr/courses/THE756/>
5. ΦΙΛΙΠ ΡΙΝΤΛΕΪ, ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΓΙΑ ΔΥΟ (Χ.Φ.) <https://eclass.upatras.gr/courses/THE756/>
6. SYLVIE MONTLANC, Ο ΦΥΛΑΚΑΣ ΤΩΝ ΧΑΛΙΚΙΩΝ, ΕΚΔ. ΚΟΑΝ, ΑΘΗΝΑ, 2001, ISBN : 0007586167

ΒΙΒΛΙΑ-ΑΡΘΡΑ

ROGER DELDIME, Θέατρο για την παιδική και νεανική ηλικία, εκδ. τυπωθήτω, Αθήνα 1996.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, Ιστορία της δραματουργίας για παιδιά, εκδ. Σταμούλη, Θεσσαλονίκη 2013.

ΓΡΑΜΜΑΤΑΣ Θ., *Fantasyland*, Θέατρο για Παιδικό και Νεανικό Κοινό, Αθήνα, σειρά «Θεατρική Παιδεία» 1, Τυπωθήτω 1996, 1999

ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, Θ. *Κριτική θεάτρου για παιδιά*, 2007-2010, εκδ. Πάραλος, Αθήνα, 2010

ΛΑΔΟΓΙΑΝΝΗ, Γ. Το παιδικό θέατρο στην Ελλάδα, Ιστορία & κείμενα, Ελλην. Γράμματα, 1998

ΛΕΚΚΑΚΟΥ, Ι. Το ελληνικό θέατρο για παιδιά, Από τα πρώτα βήματα στην καθιέρωση, (1896-1972), Διδακτορική διατριβή, ΕΚΠΑ, 2006

ΜΩΡΟΥ Α., ΦΡΑΓΚΗ Μ., *Θεατρική Αγωγή Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών*, Παιδαγωγικό Ινστιτούτο –ΥΠΕΠΘ, ΕΠΕΑΕΚ, 1999

ΦΡΑΓΚΗ Μ., *Η σκηνική πράξη στο σχολείο*, Ed. Bardy, Cairo, 2011

ΦΡΑΓΚΗ Μ., *Η αξιοποίηση του θεάτρου στην εκπαίδευση*, στο **ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ**, 2011, (σελ. 161-197)

ΦΡΑΓΚΗ Μ., *Τοπία και ουτοπία στο θέατρο για παιδικό και νεανικό κοινό*, στο ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ, Πρακτικά του Γ' Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 2010, σσ 233-240

ΦΡΑΓΚΗ Μ., *Διαμόρφωση ταυτοτήτων στο νεοελληνικό θέατρο για παιδιά και νέους* στο ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΟΣΜΟ (ΑΠΟ ΤΟ 2014 ΈΩΣ ΣΗΜΕΡΑ), Δ' ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ, εκδ. Ε.Ε.Ν.Σ., (978-960-99699-3-2), (σελ. 609- 626)

ΦΡΑΓΚΗ Μ., *Μια τέχνη μάθησης και κοινωνικοποίησης – Το θέατρο είναι εκπαίδευση*, ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ -ΔΕΣΜΟΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, εκδ. ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΔΙΚΤΥΟ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ, (978-960-9529-01-3), σελ. 119-126

BERTIN, B.-GIROS, P., *L'enfant spectateur, Théâtre et classes pilotes*, CDN de Montreuil, ISBN 2905459255 Teacher's notes (e-class).

ΠΚ 812 ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΚ812	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	3ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις, Ασκήσεις, Πρόβες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ανάπτυξης δεξιοτήτων. Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική. Η διδασκαλία μπορεί να γίνει στην αγγλική σε περίπτωση που παρακολουθούν το μάθημα αλλοδαποί φοιτητές.		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα πρέπει:

1. Να γνωρίζει μια μεγάλη συλλογή από ποικιλία θεατρικών παιχνιδιών/θεατρικά παιχνίδια και την παιδαγωγική αξία του κάθε παιχνιδιού.
2. Να γνωρίζει ποιες είναι οι θεμελιώδεις αρχές της υποκριτικής που μπορούν να κάνουν το θέατρο στην εκπαίδευση μια δημιουργική διαδικασία.
3. Να γνωρίζει ποιες είναι οι θεμελιώδεις απαραίτητες ποιότητες ενός εμψυχωτή που δουλεύει με παιδιά και εφήβους για το θέατρο στην εκπαίδευση.
4. Να ξέρει πώς να αφηγείται ένα παραμύθι ή/και μια ιστορία.
5. Να ξέρει πώς να οδηγεί παιδιά και εφήβους να παίζουν δράσεις στη σκηνή δουλεύοντας πάνω σ' ένα κείμενο.
6. Να ξέρει πώς να χρησιμοποιήσει θεατρικά παιχνίδια για να προσεγγίσει διεπιστημονικά ζητήματα και θέματα στο σχολείο.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Χρησιμοποιεί μια ποικιλία θεατρικών παιχνιδιών γνωρίζοντας και καταλαβαίνοντας την παιδαγωγική αξία του κάθε παιχνιδιού.
- Χρησιμοποιεί τις θεμελιώδεις αρχές της υποκριτικής που μπορούν να κάνουν το θέατρο στην εκπαίδευση μια δημιουργική διαδικασία.
- Ξέρει πώς να δουλεύει ώστε να αποκτή τις θεμελιώδεις απαραίτητες ποιότητες ενός εμψυχωτή που δουλεύει με παιδιά και εφήβους για το θέατρο στην εκπαίδευση.
- Αφηγείται μια ιστορία και/ή ένα παραμύθι.

- Οδηγήσει παιδιά και εφήβους στο να παίζουν δράσεις στη σκηνή δουλεύοντας πάνω σ' ένα κείμενο.
- Χρησιμοποιεί θεατρικά παιχνίδια για να προσεγγίσει διεπιστημονικά ζητήματα και θέματα στο σχολείο.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα περιλαμβάνει μια ποικιλία/μεγάλη συλλογή θεατρικών παιχνιδιών και την εξήγηση της παιδαγωγικής αξίας κάθε άσκησης. Χρησιμοποιώντας τις θεμελιώδεις αρχές της υποκριτικής και αποκτώντας τις απαραίτητες ποιότητες ενός εκπαιδευτή που δουλεύει με παιδιά και εφήβους οι φοιτητές μπορούν να κάνουν θέατρο στην εκπαίδευση σε μια δημιουργική διαδικασία ή μ' έναν δημιουργικό τρόπο. Το μάθημα εστιάζει στην αφήγηση ενός παραμυθιού και/ή μιας ιστορίας. Οι φοιτητές δουλεύουν επίσης πάνω στο πώς μπορούν να οδηγήσουν τα παιδιά και τους εφήβους να παίζουν δράσεις στη σκηνή δουλεύοντας πάνω σ' ένα κείμενο.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Θεωρητικά και πρακτικά	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Παρουσίαση δημιουργικών συνθέσεων μέσω DVD	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις – Ασκήσεις – Πρόβες	3 X 13 = 39
	Προετοιμασία για το μάθημα με την ανάγνωση σχετικών άρθρων και βιβλίων	3 X 7 = 21
	Προετοιμασία για τη διαμόρφωση υποδειγματικών τάξεων και προετοιμασία προβών	40
	Προετοιμασία για την τελική εξέταση	25
	Σύνολο Μαθήματος	125 (25 ώρες εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομικές και ομαδικές πρακτικές και θεωρητικές παρουσιάσεις: 30% II. Πρακτική τελική εξέταση: 60% III. Θεωρητική τελική εξέταση: 10%	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Filliozat Isabelle, *Στην καρδιά των συναισθημάτων του παιδιού*, μτφ. Βασιλική Κοκκίνου, ΕΝΑΛΙΟΣ 2000.
- Ντόναλντ Βίννικοτ, *Το παιδί, το παιχνίδι και η πραγματικότητα*, μτφ. Κωστόπουλος Γιάννης, Καστανιώτης 2000.

- Πέτρος Μουγιακάκος, Αντιγόνη Μώρου, Χρήστος Παπαδημούλης, Μαρία Φραγκή, *Θεατρική Αγωγή Ε' και ΣΤ' Δημοτικού*, Βιβλίο Δασκάλου, Υπουργείο Παιδείας Έρευνας και Θρησκευμάτων, Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής.
- Propp J. Vladimir, *Μορφολογία του παραμυθιού*, μτφ. Αριστεά Παρίση, Καρδαμίτσα, 2009.
- Μπρούνο Μπέτελχάιμ, *Η γοητεία των παραμυθιών*, μτφ. Ελένη Αστερίου, Γλάρος, 1995.
- Γιόχαν Χουιζίνγκα, *Ο άνθρωπος και το παιχνίδι (Homo ludens)*, μτφ. Στέφανος Ροζάνης – Γεράσιμος Λυκιαρδόπουλος, Γνώση, 2010.
- Κάμμινγκς, *Παραμύθια*, μτφ. Ροδούλα Παππά, Νεφέλη, 2009.
- Αγνή Στρουμπούλη, *Το κουντουνάκι. Παραμύθια ελληνικά για μικρά μικρά παιδιά*, Καλειδοσκόπιο.
- *Τα παραμύθια των αδελφών Γκριμ*, μτφ. Μαρία Αγγελίδου, Άγρα, 2006.
- Jan Kott, *Ένα θέατρο ουσίας*, μτφ. Έλενα Πατρικίου – Ελένη Παπάζογλου, Χατζηνικολή, 1988.
- Werner Muller, *Παντομίμα*, μτφ. Γιώργος Κώνστας, Κάλβος.
- Augusto Boal, *Θεατρικά Παιχνίδια*, μτφ. Μαρία Παπαδήμα, Θεσσαλονίκη: Σοφία, 2013.

ΠΚ 813 ΧΟΡΟΛΟΓΙΑ ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΜΕ ΕΜΦΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΚ813	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	3 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Χορολογία στο χορό και στο θέατρο με έμφαση στην παιδαγωγική διάσταση		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παιδαγωγική του θεάτρου Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	ΚΑΝΕΝΑ		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	http://www.theaterst.upatras.gr/?page_id=4909		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα	
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα πρέπει να:	
1. Γνωρίζει την διαφορά από την τεχνική στη δημιουργική κίνηση εφαρμόζοντας τις χορολογικές αρχές και μεθόδους στη διδασκαλία στο χορό και στην θεατρική αγωγή. 2. Κατανοεί την έννοια της σύνθεσης χρησιμοποιώντας το σώμα, τον λόγο και τις αφηγηματικές τεχνικές συνδυαστικά. 3. Μπορεί να διαμορφώσει τη δομή δημιουργικών μαθημάτων διαφορετικής ηλικίας και ικανοτήτων. 4. Αναλαμβάνεται τα διαφορετικά είδη και τρόπους που μπορεί να χρησιμοποιήσει την μουσική στις επιμέρους ενότητες του μαθήματος και στη τελική σύνθεση. 5. Αξιοποιεί σύγχρονες θεωρίες της παιδαγωγικής του χορού και του θεάτρου, που ανταποκρίνονται στις ατομικές και ομαδικές ανάγκες ενός πρακτικού μαθήματος.	
Γενικές Ικανότητες	
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:	
• Αξιοποιεί τις θεωρητικές μεθόδους διδασκαλίας προκειμένου να υποστηρίξει πρακτικά τις υποδειγματικές διδασκαλίες στην τάξη. • Αναπτύξει την παρατηρητικότητα του έτσι ώστε να μπορεί να διορθώνει την κίνηση και να υποστηρίξει την δραματολογία όπου χρειάζεται. • Συνεργάζεται με τους άλλους, σε ζευγάρια και ομαδικά στη δημιουργική διαδικασία του μαθήματος. • Αναπτύξει την κριτική σκέψη και την έννοια του αυτό-στοχασμού μέσω της ανακάλυψης του εαυτού, προκειμένου να ανατροφοδοτεί τον εαυτό του και τους άλλους. • Αναζητά υλικό για να υποστηρίξει την διδακτική δημιουργική διαδικασία (βιβλιογραφία, ηλεκτρονικές πηγές και υποδειγματικές διδασκαλίες στο διαδίκτυο).	

3.ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Η χορολογία είναι ένα επιστημονικό πεδίο για τη βιωματική/θεωρητική μελέτη της τέχνης του χορού, αλλά και πρακτικό εργαλείο για τη δημιουργία, ανάλυση, ερμηνεία και αξιολόγηση της κίνησης και του χορού. Στόχος αυτού του μαθήματος είναι να εισάγει τους φοιτητές και τις φοιτήτριες στη δημιουργική διδασκαλία της κίνησης και τη σύνθεση μέσω υποδειγματικών διδακτικών προσεγγίσεων στην τάξη. Η βιωματική διερεύνηση της κίνησης και της δομής ενός πρακτικού μαθήματος, αξιοποιεί σύγχρονες θεωρίες της παιδαγωγικής του χορού και του θεάτρου, που ανταποκρίνονται σε ατομικές και ομαδικές ανάγκες. Στο τέλος του εξαμήνου, οι φοιτητές και οι φοιτήτριες παρουσιάζουν υποδειγματικές διδασκαλίες για διαφορετικές ηλικίες και κινητικές δεξιότητες, κατόπιν προσωπικής επιλογής σε ομάδες και με την καθοδήγηση του διδάσκοντος, τις οποίες υποστηρίζουν προφορικά και γραπτά.
--

4.ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη θεωρητικά και πρακτικά
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης συζητούνται προφορικά και παρουσιάζονται ως πρακτικά υποδειγματικά μαθήματα και δημιουργικές συνθέσεις μέσω DVD. Σε αυτή την τελευταία διαδικασία ζητούνται γραπτά τεστ προκειμένου να εξασφαλιστεί η κατανόηση.
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα Φόρτος Εργασίας

		Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση άρθρων και βιβλίων σχετικών για την παιδαγωγική του χορού και την θεατρική αγωγή.	7x3=21
	Προετοιμασία για την διαμόρφωση υποδειγματικών τάξεων και επιλογή οπτικού υλικού.	40
	Προετοιμασία για την τελική πρακτική εξέταση.	25
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομικές και ομαδικές πρακτικές παρουσιάσεις – διαδικασία (30%) II. Πρακτική τελική εξέταση (60%) που περιλαμβάνει: την υποδειγματική διδασκαλία (σε διαφορετικές ηλικίες, σκοπούς, στόχους, μεθόδους διδασκαλίας και αξιολόγηση) που όμως παρουσιάζεται από διαφορετικές ομάδες φοιτητών κατά την διάρκεια των μαθημάτων, διαμορφώνεται σταδιακά και επαναπροσδιορίζεται με τις υποδείξεις του διδάσκοντος και των φοιτητών αναλόγως, προκειμένου να παρουσιαστεί ολοκληρωμένη στην τελική της μορφή κατά την εξέταση στην τάξη (αποτέλεσμα). III. Η παρουσίαση υποστηρίζεται από γραπτή ομαδική εργασία και προσωπικό ημερολόγιο που κρατούν οι φοιτητές κατά τη διάρκεια του εξαμήνου (10%). Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται πρακτικά και με τη σύνθεση της γραπτής εργασίας και του ημερολογίου στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

BLAKEY, P. (1992). The muscle book. Bibliotek Books, UK.
HODGE, A. (ed.). Twentieth Century Actor Training. Routledge, London and New York, 2000.

GOUGH M. Γνωριμία με τον χορό. Μτφ.-επιστημονική επιμέλεια, πρόλογος Κ. Σαβράμη Αθήνα, DIAN, 2008.

GREEN-GILBERT, ANNE. Creative Dance for All Ages. The American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance, USA, 1992.

MORGENROTH, JOYCE. Dance Improvisations. University of Pittsburgh Press, USA, 1987.

VAN DE WATER, M., VACAVOY, M. HUNT C., Drama and Education: Performance Methodologies for Teaching and Learning. ΛΟΝΔΙΝΟ: Routledge, 2015.

ΑΡΖΙΜΑΝΟΓΛΟΥ-ΜΑΝΤΖΑΡΛΗ, ΛΙΛΗ. Η ρυθμική Dalcroze μέσα από τα μάτια της Λίλης. Εκδ. Σπ. Μαντζαράλης, Αθήνα 2006,

ΔΑΝΑΣΗΣ- ΑΦΕΝΤΑΚΗΣ, Α.Κ. Η εξέλιξη της παιδαγωγικής και διδακτικής σκέψης, 17ος-20ός αι.: Παιδαγωγικά συστήματα. Ιδιωτική Έκδοση, 2000.

ΚΕΦΑΛΟΥ- ΧΟΡΣ, Ε. (2001), *ΡΥΘΜΙΚΗ: ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΚΗΣ*. εκδ. Ορφέως, Αθήνα.

ΛΟΥΝΔΡΑ-ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ, Ν. (2007) Ιστορία της Καλλιτεχνικής Ανατομικής. Αθήνα: Νόηση.

ΣΑΒΡΑΜΗ, Κ. Κινησιολογικά. Εκδ. ΣΑΛΤΟ, Θεσσαλονίκη, 1990.

ΠΚ 817 ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ – ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE_PI 817	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	4ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Εισαγωγή στην ψυχολογία της τέχνης — εμπειρική αισθητική		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	Προπτυχιακό	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παιδαγωγική του Θεάτρου Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	ΟΧΙ		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική (αν χρειαστεί και Αγγλική)		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής θα πρέπει να:
1. Γνωρίζει βασικά στοιχεία της ψυχολογίας της Αισθητικής και

της Τέχνης.. 2. Γνωρίζει βασικές γνώσεις για την λειτουργία της αντίληψης, των συναισθημάτων και των γνωστικών λειτουργιών που εμπλέκονται στην αισθητική εμπειρία. 3. Κατανοήσει βασικές έννοιες της εμπειρικής αισθητικής σε συνδυασμό με την προσέγγιση της αισθητικής Φιλοσοφικά 4. Κατανοήσει την η ιδιαιτερότητα του αρνητικού στην Τέχνη και την λειτουργία της ενσυναίσθησης. 5. Κατανοήσει την σύνθετη σχέση μεταξύ εκφραστικής αντίληψης και φανταστικής λειτουργίας κατά την πρόσληψη έργων τέχνης.
Γενικές Ικανότητες 1. Εργασία σε διεθνές περιβάλλον 2. Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον 3. Παράγωγή νέων ερευνητικών ιδεών 4. Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης 5. Εξοικείωση με την ψυχολογική κατανόηση της λειτουργίας των συναισθημάτων όπως προσεγγίζονται σε θεωρητικά ζητήματα της αισθητικής μέσα και από την εμπειρική προσέγγιση της Ψυχολογίας. 6. Εξοικείωση με έναν πιο διεπιστημονικό και θεωρητικό τρόπο αντιμετώπισης της αισθητικής εμπειρίας.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Αυτός ο βασικός ερευνητικός τομέας (που εμπίπτει κυρίως στη θεματική περιοχή των γνωστικών, συναισθηματικών, κοινωνικοπολιτισμικών και παρακινητικών διαδικασιών και των βιολογικών τους θεμελίων της αισθητικής και της τέχνης) αφορά ένα ερευνητικό αντικείμενο που μελετά τους ψυχολογικούς μηχανισμούς της αισθητικής εμπειρίας και συμπεριφοράς. Το μάθημα είναι πρωτίστως προσανατολισμένο σε πτυχές της ανθρώπινης αντίληψης, συναισθηματικής και γνωστικής επεξεργασίας καθώς και στους υποκείμενους κοινωνικο-πολιτισμικούς αλλά και νευροεπιστημονικούς μηχανισμούς τους. Σε γενικές γραμμές, μελετούνται τρία αλληλένδετα θέματα: η δημιουργικότητα (συμπεριλαμβανομένων των αναπτυξιακών, παρακινητικών, συναισθηματικών και γνωστικών διαδικασιών), οι τέχνες (συμπεριλαμβανομένου του αισθητικού περιεχομένου, της μορφής και της λειτουργίας) και η ανταπόκριση του κοινού στις τέχνες (συμπεριλαμβανομένων των προτιμήσεων και των κρίσεων). Για το σκοπό αυτό, εφαρμόζονται προσωπικές, κλινικές, γνωστικές, αντιληπτικές, πολιτισμικές και μεταμοντέρνες ψυχολογίες σε διαφορετικούς καλλιτέχνες, στυλ και εποχές. Ταυτόχρονα έχουν αναπτυχθεί σχετικά ψυχολογικά μοντέλα αισθητικής εμπειρίας και συμπεριφοράς. Αυτά τα μοντέλα ενσωματώνουν προσεγγίσεις από τη γενική ψυχολογία, την «ενσώματη» γνωστική ψυχολογία, την εξελικτική και πολιτισμική ψυχολογία και τη νευροεπιστήμη, οι οποίες μαζί παρέχουν το εννοιολογικό-θεωρητικό πλαίσιο. Η ειδική φύση των αισθητικών φαινομένων εξετάζεται πρωτίστως σε σχέση με τον οπτικό τομέα και την εκφραστική αντίληψη. Αυτό περιλαμβάνει τη μελέτη ερωτήσεων που σχετίζονται με τις συνθήκες της αισθητικής εμπειρίας και τους παράγοντες που την επηρεάζουν, την επιρροή των μέσων ενημέρωσης, ιδιαίτερα των νέων μέσων, στην αισθητική αντίληψη όπως και τους κοινωνικο-πολιτισμικούς παράγοντες και τις συνέπειες της αισθητικής εμπειρίας. Καλύπτει λοιπόν ένα ευρύ φάσμα τομέων (τέχνη, εικόνες, μοτίβα, μουσική, αρχιτεκτονική, σχέδιο, θέατρο & φιλμ, σώμα-χορός) και πεδίων εφαρμογής (μουσειακές σπουδές, τέχνη, ελκυστικότητα στην καθημερινή ζωή, εντυπώσεις σχεδιασμού).

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Ταυτόχρονα σχετικά άρθρα αναρτώνται στο e-class, από όπου οι φοιτητές μπορούν να τα αξιοποιήσουν.		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Διαλέξεις	3x13=39	
	Προετοιμασία για το μάθημα με σχετικές αναφορές συναφών ψυχολογικών κειμένων.	3x13=39	
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	47	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Γραπτή τελική εξέταση (100%) Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. (εάν υπάρχει λόγος—φοιτητές Erasmus—η εξέταση αφορά γραπτή εργασία 4.000 λέξεων)		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το πρόβλημα της «αναπαράστασης» στην Τέχνη: Goodman, N. (1976). Languages of art (2nd ed.) Indianapolis, IN: Hackett. Collingwood, R.G., (1938). The Principles of art. London: Oxford University Press. Gregory, P. L, (1980). Eye and Brain: The psychology of seeing. New York: McGraw-Hill. Walton, K., (1990). Mimesis as Make-Believe: On the foundations of the Representational Arts. Cambridge, MA: Harvard University Press. Wollheim, R. (1980). Art and its objects. Cambridge, UK: Cambridge University Press. Wollheim, R. (1998). On Pictorial Representation. The Journal of Aesthetics and Art Criticism Vol. 56, No. 3 (Summer, 1998), pp. 217-226). ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ «ΕΚΦΡΑΣΗΣ» ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ: Lipps, T. (1965). Empathy and aesthetic pleasure. In K. Aschenbrenner & A. Isenberg (Eds.), Aesthetic theories: Studies in the philosophy of art. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall. Arnheim, R. (1966). Towards a psychology of art (collected essays). Berkeley: University of California Press. Bullough, E. (1912). "Psychical distance" as a factor in art as an aesthetic principle. <u>British Journal of Psychology</u>, 5, 87-98. Langer, S. K. (1953). Feeling and form. New York: Scribner's.

Lazarus, R. S. (1991). *Emotion and adaptation*. New York: Oxford University Press.
Lazarus, R. S., & Lazarus B. N. (1994). *Passion and reason*. Oxford: Oxford University Press.

ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ: Η ΑΠΟ «ΚΑΤΩ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ»

Berlyne, D. E. (1971). *Aesthetics and psychobiology*. New York: Appleton- Century-Crofts.

Berlyne, D. E. (1974). *Studies in the new experimental aesthetics: Steps toward an objective psychology of aesthetic appreciation*. New York: Wiley.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ

Arnheim, R. (1971). *Art and visual perception*. Berkeley: University of California Press.
Gregory, P. L. (1980). Perceptions as hypothesis. *Phil. Trans. Roy. Soc. Lond.*, B290, pp. 181-197.

Gibson, E. J. (1971). The information available in pictures. *Leonardo*, 4, 27-35.

Arnheim, R. (1974). *Art and visual perception: A psychology of the creative eye*. Berkeley: University of California Press.

Takahashi, S. (1995). Aesthetic properties of pictorial perception. *Psychological Review*, Vol. 102, No 4, 671-683.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Csikszentmihalyi, M., & Robinson, R. E. (1990). *The art of seeing*. Malibu, California: The Paul Getty Trust Office of Publications.

Cupchik, G. C., & Gignac, A. (2007). Finding meaning and expressing emotion in response to artworks. *Visual Arts Research*, 33(1), 56–71.

Dewey, J. (1934). *Art as experience*. New York: Putnam .

Kreitler, H. & Kreitler, S. (1972). *The psychology of the arts*. Durham, NC: Duke across nations (2nd University Press.

Marković S. (2012). Components of aesthetic experience: aesthetic fascination, aesthetic appraisal and aesthetic emotion. *i-Perception*. (3), 1–17. doi:10.1068/i0450aap

Pelowski M, Akiba F, 2011 "A model of art perception, evaluation and emotion in Transformative aesthetic experience" *New Ideas in Psychology* **29** 80–97.

Stamatopoulou, D. (2004). Integrating the philosophy and psychology of aesthetic experience: Development of aesthetic experience scale. *Psychological Reports*, 95, 673-695.

Tan, E. S. (2000). Emotion, art, and the humanities. In M. Lewis & J. M. Haviland-Jones (Eds.), *Handbook of emotions* (2nd ed.). New York: The Guilford Press. Pp. 116-134.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΛΑΥΣΗ

Arnheim, R. (1966). *Towards a psychology of art* (collected essays). Berkeley: University of California Press.

Crozier, W. R., & Chapman, A. J. (Eds.), (1984). *Cognitive processes in the perception of art*.

Amsterdam: North Holland.

Leder H., Belke B., Oeberst A., & Augustin D., (2004). "A model of aesthetic appreciation and aesthetic judgments" British Journal of Psychology **95**, 489–508.

ΝΕΥΡΟ-ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ

Ramachandran, V.S., & Hirstein, W. (2001). Art and the Brain: The Science of art. Journal of Consciousness Studies, 6(6-7), 15-51.

Solso, R.L. (1994). Cognition and the Visual Arts. Cambridge, MA: MIT Press.

ΑΘ 151 ΣΑΤΥΡΙΚΟ ΔΡΑΜΑ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		THE_ATH151	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ6 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΣΑΤΥΡΙΚΟ ΔΡΑΜΑ	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο Επιλογής	
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:		Για την εγγραφή στο μάθημα αυτό προϋποτίθεται η επιτυχής εξέταση του μαθήματος ΑΘ011 «Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο»	
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:		Ελληνική	
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS		ΝΑΙ (στην Αγγλική)	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)		https://eclass.upatras.gr/courses/THE758/	

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Έχει μια ολοκληρωμένη εικόνα των (εικαζόμενων) απαρχών, της ιστορικής πορείας και εξέλιξης του σατυρικού δράματος.
2. Γνωρίζει τα βασικά χαρακτηριστικά της σατυρικής παραγωγής των τριών μεγάλων τραγικών ποιητών (Αισχύλου, Σοφοκλή, Ευριπίδη).
3. Αναγνωρίζει τα σατυρικά θεματικά μοτίβα.
4. Έχει αποκτήσει επαρκή εξοικείωση με επιλεγμένα σατυρικά αποσπάσματα

του Αισχύλου και του Σοφοκλή, καθώς και με τον <i>Κύκλωπα</i> του Ευριπίδη.
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να: - Αναγνωρίζει το σατυρικό χιούμορ σε αντίστιξη με το αντίστοιχο της Αρχαίας Κωμωδίας. - Διακρίνει τις ιδιαιτερότητες των σατυρικών θεματικών μοτίβων και να μπορεί να τα διαφοροποιεί από τα αντίστοιχα κωμικά, αλλά και τραγικά. - Εντοπίζει βασικές διαφοροποιήσεις ανάμεσα στον τρόπο δραματικής γραφής των τριών μεγάλων τραγικών ποιητών της αρχαιότητας – όσον αφορά στο σατυρικό δράμα αλλά και ευρύτερα.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Εξέταση του σατυρικού δράματος στην αρχαιότητα μέσω της μελέτης επιλεγμένων αποσπασμάτων, καθώς και του πλήρως σωζόμενου σατυρικού δράματος του Ευριπίδη, του <i>Κύκλωπα</i> .
--

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτώνται στο e-class απ' όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις και υλικό από σχετικές ακαδημαϊκές ιστοσελίδες		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Διαλέξεις	3x13=39	
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων	7x3=21	
	Σύνταξη προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	20	
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	45	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική γραπτή εργασία (προαιρετική) στην οποία αναλύεται ένα σατυρικό απόσπασμα (30%) II. Γραπτή τελική εξέταση (70% ή 100%, αν δεν εκπονηθεί γραπτή εργασία) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά στην ιστορία και θεωρία του ευρωπαϊκού θεάτρου της υπό εξέταση περιόδου και η δεύτερη ενότητα αφορά στην ανάλυση θεατρικών έργων Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

Βάιος Λιαπής (2006), *Ευριπίδη Κύκλωψ* (εισαγωγή-μετάφραση-σχόλια), Αθήνα.
 Χουρμουζιάδης Ν. (1986²) *Σατυρικά*, Αθήνα.
 Χουρμουζιάδης Ν. (1986) *Ευριπίδης Σατυρικός*, Αθήνα.
 Χουρμουζιάδης, Ν. (2008) *Ευριπίδη Κύκλωψ* (εισαγωγή-μετάφραση-σχόλια), Αθήνα.

Ξενόγλωσση

Csapo, E. και Miller, M. C. (επιμ.) (2007) *The Origins of Theater in Ancient Greece and Beyond. From Ritual to Drama*, Cambridge.
 Harrison, G. W. M. (επιμ.) (2005) *Satyr Drama: Tragedy at Play*, Swansea.
 Hedreen, G. (1992) *Silens in Attic Black-Figure Vase-Painting. Myth and Performance*, Ann Arbor.
 Hedreen, G. (2007) 'Myths and Rituals in athenian Vase Paintings of Silens', στο: Csapo και Miller (2007) 150-195.
 Kowalzig, B. και Wilson, P. (επιμ.) (2013) *Dithyramb in Context*, Οξφόρδη.
 Krumeich, P., Pechstein, N. και Seidensticker, B. (επιμ.) (1999) *Das griechische Satyrspiel*, Darmstadt.
 Lämmle, R. (2007), 'Der eingeschlossene Dritte. Zur Funktion des Dionysos im Satyrspiel', στο: A. Bierl, R. Lämmle, K. Wesselmann (επιμ.), *Literatur und Religion* 1, Βερολίνο, 336-386.
 Lämmle, R. (2013), *Poetik des Satyrspiels*, Χαϊδελβέργη.
 Mondy, R. (1983) 'The Homeric Cyclopes: Folktale, Tradition, and Theme', *Transactions of the American Philological Association* 113, 17-38.
 O'Sullivan, P. και Collard, C. (2013) *Euripides: Cyclops and Major Fragments of Greek Satyric Drama* (Aris and Phillips Classical Texts), Οξφόρδη.
 Pechstein, N. (1998) *Euripides Satyrographos. Ein Kommentar zu den Euripideischen Satyrspielfragmenten*, Στουτγάρδη/Λειψία.
 Roisman, H. M. (2005) 'The Cyclops and the Alcestis: Tragic and the Absurd', στο: Harrison (2005) 67-82.
 Seaford, R. (1984) *Euripides, Cyclops* (εισαγωγή και σχόλια), Οξφόρδη.
 Sutton, D. F. (1979) 'Euripides' Cyclops and the Kyôgen Esashi Jûd', *Quaderni Urbinati di Cultura Classica* N.S. 3, 53-64.
 Sutton, D. F. (1980) *The Greek Satyr Play*, Meisenheim am Glan.
 Taplin, O. και Wyles, R. (2010) *The Pronomos Vase and its Context*. Οξφόρδη.
 Ussher, R. G. (1971) 'The Cyclops of Euripides', *Greece and Rome*, 18, 166-179.
 Ussher, R. G. (1978) *Euripides, Cyclops* (εισαγωγή και σχόλια), Ρώμη.

ΑΘ 160

ΕΙΔΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΑΡΧΑΙΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΘ 160	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	7ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ειδικά ζητήματα αρχαίου δράματος		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ		ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο μάθημα αυτό απαραίτητη προϋπόθεση είναι η επιτυχής εξέταση του μαθήματος «Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο» (ΑΘ 011)		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Γαλλική και την Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: 1. έχει αποκτήσει βασικές γνώσεις για την αρχαία ελληνική μελική ποίηση της κλασικής εποχής, την ιστορία της και τα είδη της. 2. γνωρίζει τους βασικούς τρόπους επιτέλεσης της μελικής ποίησης στην κλασική εποχή. 3. γνωρίζει τους τρόπους με τους οποίους έχουν ενσωματωθεί θέματα, ιδέες, υφολογικά στοιχεία από τη μελική ποίηση στα λυρικά ιδίως τμήματα της τραγωδίας. 4. έχει εποπτεία της πιθανής ή βεβαιωμένης επιρροής της τραγωδίας στη μελική ποίηση. 5. έχει υπόψη του/της τις βασικές θεματικές που μοιράζεται η μελική ποίηση με την τραγωδία. 6. γνωρίζει τους βασικούς τρόπους με τους οποίους ο Αριστοφάνης αξιοποιεί για την παραγωγή κωμικού αποτελέσματος στοιχεία (υφολογικά, εκφραστικά κ.ά.) από τη μελική ποίηση. 7. έχει μελετήσει χωρία αριστοφανικών έργων όπου έχουν ενταχθεί παραφρασμένοι στίχοι από μελικά ποιήματα.
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να: • αναγνωρίζει τον ιδιαίτερο υφολογικό χαρακτήρα της μελικής ποίησης. • αναγνωρίζει επανερχόμενα θεματικά μοτίβα βασικών ειδών της μελικής (ιδίως χορικής) ποίησης. • έχει μια γενική εποπτεία του πινδαρικού έργου. • μπορεί να αναγνωρίσει θεμελιώδη γνωρίσματα της κοσμοθεωρίας που αναδύεται από το έργο του Πινδάρου σε σχέση με εκείνο του Αισχύλου. • έχει γνώση του τρόπου με τον οποίον λειτουργεί η παρωδία της μελικής ποίησης στο πλαίσιο της αριστοφανικής κωμωδίας. • έχει εποπτεία του ζητήματος της επιτέλεσης της μελικής ποίησης (ιδίως της χορικής) και μπορεί να συγκρίνει με την επιτέλεση της τραγωδίας και της κωμωδίας.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα «Ειδικά ζητήματα αραίου δράματος» εστιάζει στη διασύνδεση της

μελικής (κατ' εξοχήν της χορικής) ποίησης και αρχαίου ελληνικού δράματος. Ειδικότερα, επικεντρώνεται σε τρία βασικά θέματα. Πρώτον, στον τρόπο με τον οποίο η μελική ποίηση (Σιμωνίδης, Πίνδαρος, Βακχυλίδης) επηρέασε την τραγική ποίηση, ιδίως μέσω της ένταξης λυρικών εκφραστικών τρόπων στα χορικά των τραγωδιών. Δεύτερον, με το ερώτημα πώς η ίδια η τραγωδία επηρέασε τους μελικούς ποιητές (π.χ. το ζήτημα σχετικά με τη σύνδεση του *Ογδόου Πυθιονίκου* του Πινδάρου με την *Ορέστεια* του Αισχύλου). Τρίτον, πώς η μελική ποίηση αξιοποιείται από την κωμωδία για την παραγωγή κωμικού αποτελέσματος (π.χ. η παρωδία ποιητών στους *Όρνιθες* του Αριστοφάνη). Το κεντρικό θέμα του μαθήματος είναι επομένως η διάδραση μεταξύ των λογοτεχνικών ειδών που ανήκουν στην ευρύτερη κατηγορία της μελικής ποίησης (διθύραμβοι, επίνικοι, παρθένεια, ύμνοι κ.ά.) με το δράμα (τραγωδία και κωμωδία) κατά την κλασική περίοδο. Φυσικά ένα παράγοντας που θα ληφθεί ιδιαίτερως υπόψη είναι το γεγονός ότι η μελική ποίηση προορίζεται και αυτή για δημόσια επιτέλεση.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Εισηγήσεις από τον διδάσκοντα στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε εισήγησης παρουσιάζονται με power-point.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση αποσπασμάτων αρχαίων ελληνικών κωμωδιών	7x3=21
	Συμμετοχή σε προαιρετική γραπτή εξέταση (πρόοδο)	21
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	44
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική γραπτή εργασία (προαιρετική) στην οποία αναλύεται ένα θέμα σχετικό με το περιεχόμενο του μαθήματος (30%) II. Γραπτή τελική εξέταση (70% ή 100%, αν δεν εκπονηθεί γραπτή εργασία). Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική

Αθανασάκη, Λ. (2009) *αείδετο πὰν τέμενος. Οι χορικές παραστάσεις και το κοινό*

τους στην αρχαϊκή και πρώιμη κλασική περίοδο. Ηράκλειο.
 Dover, K. J. (1981) *Η κωμωδία του Αριστοφάνη*, μετ. Φάνης Ι. Κακριδής, Αθήνα.
 Goldhill, S. (2008) *Αισχύλου Ορέστεια*, μετ. Α. Παπασυριόπουλος, Αθήνα.
 Hose, M. (2006) *Ευριπίδης. Ο ποιητής των παθών*, μετ. Ν. Π. Μπεζαντάκος, Αθήνα.
 Lossau, M.-J. (2009) *Αισχύλος*, μετ. Ν. Π. Μπεζαντάκος, Αθήνα.
 Sommerstein, A. H. (2017) *Η Ζωή και το Έργο του Αισχύλου*, μετ. Π. Πολυκάρπου, επιμ. Α. Μαρκαντωνάτος, Αθήνα.
 Χουρμουζιάδης, Ν. Χ. (2010) *Ο χορός στο αρχαίο ελληνικό δράμα*, Αθήνα.

Ξενόγλωσση

Andújar, R., Coward, T. R. P., Hadjimichael, T. (επιμ.) (2018) *Paths of Song. The Lyric Dimension of Greek Tragedy*. Βερολίνο/Βοστόνη.
 Cairns, D. (επιμ.) (2013) *Tragedy and Archaic Greek Thought*, Swansea.
 Garvie, A. F. (2009) *Aeschylus, Persae*, Οξφόρδη.
 Goldhill, S. (1986) *Reading Greek Tragedy*, Cambridge.
 Jouanna, J. και Montanari, F. (επιμ.) (2009) *Eschyle à l'aube du théâtre occidental. Neuf exposés suivis de discussions, Vandœuvres-Genève 25-29 août 2008*, Γενεύη.
 Kitto, H. D. F. (1961) *Greek Tragedy. A Literary Study*, Λονδίνο.
 Lloyd, M. (επιμ.) (2007) *Oxford Readings in Aeschylus*, Οξφόρδη.
 Scott, W. C. (1984) *Musical Design in Aeschylean Theater*, Hanover/Λονδίνο.
 Swift, L. A. (2010) *The Hidden Chorus: Echoes of Genre in Tragic Lyric*, Οξφόρδη.

ΑΘ 163 Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE_ATH 163	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	7 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Η λειτουργία των συναισθημάτων στην τραγική θεατρική τέχνη		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	Προπτυχιακό	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
	Διαλέξεις	3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Αρχαίο Θέατρο Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Για την εγγραφή στο μάθημα αυτό προϋποτίθεται η επιτυχής εξέταση του μαθήματος «Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο»		

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική (αν χρειαστεί και Αγγλική)
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής θα πρέπει να:

6. Γνωρίζει βασικά στοιχεία της σκέψης του Αριστοτέλη και των ερμηνευτικών σχημάτων που χρησιμοποιεί ως προς την λειτουργία των συναισθημάτων στην αρχαία τραγωδία.
7. Γνωρίζει βασικές γνώσεις για την λειτουργία του *μιμείσθαι, της οπερατικής, ενσώματης μίμησης*», ως προς τις διαδικασίες ενσυναίσθησης, απορρόφησης, φανταστικής εμπλοκής και τις ψυχολογικές διαδικασίες αποστασιοποίησης όπως αναδύονται στο Αριστοτελικό κείμενο.
8. Κατανοήσει βασικές έννοιες της *Ποιητικής* όπως είναι η *μίμησις, η κάθαρσις, ο μύθος, η οίκεια ήδονή ως προς την ψυχολογική του λειτουργία*, αλλά και των συζητήσεων γύρω από την ερμηνεία των συγκεκριμένων εννοιών.
9. Κατανοήσει την η ιδιαιτερότητα του αρνητικού στην αρχαία τραγική Τέχνη και το παράδοξο της Τραγωδίας ως προς τα υπερβατικά συναισθήματα που εγείρονται και το «καθόλου».
10. Κατανοήσει την σύνθετη σχέση μεταξύ δέους (όπως το καταλαβαίνουν οι ψυχολόγοι) και της εμπειρίας του υψηλού (όπως συζητήθηκε από φιλόσοφους), που φαίνεται να φέρει αρκετές διακλαδώσεις [αισθητικό δέος, συγκλονιστικό δέος & υπερβατικό δέος (κάθαρση), δέος που βασίζεται στον φόβο-απειλή, προκαλώντας συμμόρφωση & αλλαγή, εκστατικό δέος (μέθεξη), θρησκευτικό δέος, δέος που απορρέει από θαυμασμό, σεβασμό, ή και λατρεία]. Πολλά από αυτά φαίνεται να εμπλέκονται στην ποίηση των τραγικών και όχι μόνο.

Γενικές Ικανότητες

7. *Εργασία σε διεθνές περιβάλλον*
8. *Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον*
9. *Παράγωγή νέων ερευνητικών ιδεών*
10. *Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης*
11. Εξοικείωση με την ψυχολογική κατανόηση της λειτουργίας των συναισθημάτων όπως προσεγγίζονται σε δύσκολα θεωρητικά κείμενα όπως η *Ποιητική*, που συνδέονται με δυσεπίλυτα ερμηνευτικά και θεωρητικά προβλήματα, διεπιστημονικά.
12. Εξοικείωση με έναν πιο αφηρημένο και θεωρητικό τρόπο αντιμετώπισης του θεατρικού φαινομένου του Τραγικού.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Όσον αφορά την αρχαία τραγωδία, αρκετοί μελετητές έχουν επικεντρωθεί κυρίως στην καταγραφή του Αριστοτέλη προτείνοντας ότι τα «κατάλληλα» συναισθήματα που προκαλούνται από την τραγωδία είναι οίκτος και φόβος. Πίσω από αυτή την φαινομενικά απλή προσέγγιση κρύβονται πολλά μεγάλα ζητήματα. Για παράδειγμα ο Αριστοτέλης επικαλείται τον οίκτο ως συναφή με την τραγωδία, ένα συναίσθημα που συνεπάγεται μια απόσταση μεταξύ του δραματικού χαρακτήρα και του θεατή, σε

αντίθεση με τον φόβο που φέρει αμεσότητα ακόμα και αν βιώνεται φαντασιακά. Οι σύγχρονοι θεατές και κριτικοί μιλούν μάλλον για μια ποικιλία συναισθημάτων, συμπεριλαμβανομένου του οίκτου αλλά επίσης, και πολύ πιο συχνά, συμπάθεια ή ενσυναίσθηση, λύπη, αγάπη, κ.λπ. Οι σύγχρονοι όροι για το συναίσθημα υπονοούν κάτι διαφορετικό, ίσως, σαν ταύτιση — ίσως όμως και όχι απολύτως, αν στραφούμε στην έμφαση που δίνεται στην «ύφανση» της πλοκής και στον «πραξιακό» χαρακτήρα της, στην αντιθετικότητα των μεταβολών, στον σπαραγμό και στην ποιότητα των χαρακτήρων, όπως δίνονται στην Ποιητική. Τα χαρακτηριστικά αυτά δεν επιτρέπουν πλήρη προβολική «ταύτιση» (βλ. και Λογγίνος), αλλά μια πολύπλοκη εμπειρία «φαντασιακής ενσώματης εμπλαίσωσης» — πέραν της ενσυναίσθησης παρομοίων συναισθημάτων με τον άλλο, ή της συμπάθειας ή του οίκτου προς τον άλλο, όπου: «αντιθετικές δυναμικές και ενσαρκώσεις ρόλων και συνεπειών», «αδιανόητες ή οδυνηρές φαντασιακές εκδοχές του *οίκτου-ελέους* προς τον εαυτό, ενσωματώνοντας φαντασιακά τον «οικτρό, *καλύτερο, άλλο*» μέσα του, ωσάν ένα στιγμιαίο, αμοιβαίο, μετέχοντα εαυτό, φέρουν το επώδυνο «τρομερό» με την δυνατότητα της «δυννητικής αλλαγής και υπέρβασης» μέσω μιας νέας «αναδυόμενης αναστοχαστικής συνείδησης» ή και «πραξιακής φρόνησης». Υπό αυτό το πρίσμα η «κατάλληλη» της τραγωδίας απόλαυση και η «κάθαρση» θα μπορούσαν να προσεγγιστούν πιο εμπλουτιστικά, πέραν της διχοτομικής εκδοχής που κυριάρχησε κυρίως στην Αγγλοσαξωνική βιβλιογραφία.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Ταυτόχρονα σχετικά άρθρα αναρτώνται στο e-class, από όπου οι φοιτητές μπορούν να τα αξιοποιήσουν.		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Διαλέξεις	3x13=39	
	Προετοιμασία για το μάθημα με σχετικές αναφορές συναφών ψυχολογικών κειμένων που εστιάζουν στην λειτουργία των συναισθημάτων στην αρχαία τραγωδία (του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη).	3x13=39	
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	47	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Γραπτή τελική εξέταση (100%) Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. (Σε Erasmus φοιτητές συγγραφή εργασίας 4.000 λέξεων σε σχετική θεματική)		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. *Αριστοτέλους Περί ποιητικής*, μετ. Σ. Μενάρδου, εισαγωγή-κείμενο-ερμηνεία

1. Σκουτρή, (Ακαδημία Αθηνών, Ελλην. Βιβλιοθ. 2) Αθήναι 1937.
2. Cupchik, G. C. (2016). *The aesthetics of emotion: Up the down staircase of the mind-body*. Cambridge University Press.
3. Halliwell, St., (1986). *Aristotle's Poetics*, London 1986.
4. Halliwell, St (2016). *Between Ecstasy and Truth: Interpretations of Greek Poetics from Homer to Longinus*.
5. Halliwell, S. 2017. "The Poetics of Emotional Expression: Some Problems of Ancient Theory." In D. Cairns and D. Nelis (eds), *Emotions in the Classical World: Methods, Approaches, and Directions*. Stuttgart: Franz Steiner Verlag, 105–23.
6. Ione, A. 2016. *Art and the Brain: Plasticity, Embodiment, and the Unclosed Circle*. Leiden: Brill.
7. Konstan, D. 2006. *The Emotions of the Ancient Greeks: Studies in Aristotle and Classical Literature*. Toronto: University of Toronto Press.
8. Mar, R. A. et al. 2011. "Emotion and Narrative Fiction: Interactive Influences before, during, and after Reading." *Cognition and Emotion*, 25: 818–33.
9. Menninghaus, W. et al. 2017. "The Distance-Embracing Model of the Enjoyment of Negative Emotions in Art Reception." *Behavioral and Brain Sciences*, 40: E347. DOI: 10.1017/s0140525x17000309.
10. Miall, D. S. and Kuiken, D. 2002. "A Feeling for Fiction: Becoming What We Behold." *Poetics*, 30: 221–41.
11. Plamper, J. (2015). *The History of Emotions: An Introduction: Emotions in History*. Edited by Ute Frevert and Thomas Dixon. Oxford: Oxford University Press.
12. Sifakis, G. M. (2001). *Aristotle on the function of tragic poetry*. Herakleion, Greece: Crete, University Press.

ΠΘ 262 ΑΡΧΑΙΟΣ ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗΝ ΟΠΕΡΑ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΘ 262	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	7 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Αρχαίος μύθος και τραγωδία στην όπερα		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονικής περιοχής Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	KANENA		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	ΕΛΛΗΝΙΚΑ		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ	ΟΧΙ		

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE827/

2.ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/τρια θα πρέπει να:

1. Έχει αποκτήσει βασικές γνώσεις σχετικά με το οπερατικό ρεπερτόριο του 20^{ου} αιώνα που βασίζεται σε αρχαιοελληνικούς μύθους και τραγωδίες (συνθέτες, λιμπρετίστες, έργα).
2. Γνωρίζει τους βασικότερους μύθους καθώς και τα κυριότερα μυθολογικά και τραγικά πρόσωπα στα οποία αναφέρονται οι όπερες του περασμένου αιώνα.
3. Κατανοεί την ανα-διαπραγμάτευση των μυθολογικών πηγών και του αρχαίου δράματος μέσα από τα λιμπρέτα του περασμένου αιώνα.
4. Αναγνωρίζει την επίδραση της αρχαίας τραγωδίας στη διαμόρφωση νέων οπερατικών τάσεων και μουσικοθεατρικών φορμών κατά τον 20^ο αιώνα.
5. Επισημαίνει την επίδραση ευρύτερων καλλιτεχνικών ρευμάτων (μουσικών και εξω-μουσικών) που οδήγησαν στην λυρική επαναπροσέγγιση των αρχαιοελληνικών πηγών.
6. Μελετήσει συγκεκριμένες περιπτώσεις προσαρμογής αρχαιοελληνικών τραγωδιών/μύθων σε οπερατικό πλαίσιο δίνοντας έμφαση σε ελληνικό ρεπερτόριο (π.χ. Ηλέκτρα και Αριάδνη στη Νάξο του Ρ. Στράους, Οιδίππου Τύραννος του Ι. Στραβίνσκι, Βασιλιάς Πρίαμος του Μ. Τίπετ, Βασσαρίδες του Χ. Β. Χέντσε, Ηλέκτρα, Μήδεια και Αντιγόνη του Μ. Θεοδωράκη, Πυλάδης του Γ. Κουρουπού, Ελένη του Θ. Μικρούτσικου, Έσεται ήμαρ του Γ. Κουμεντάκη κτλ.)

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα έχει αναπτύξει τις ακόλουθες δεξιότητες:

1. Θα μπορεί να εντοπίζει αναφορές σε αρχαιοελληνικούς μύθους σε έργα του οπερατικού ρεπερτορίου (ελληνικού και ξένου) του 20^{ου} αιώνα.
2. Θα μπορεί να αναλύει με ποιους τρόπους/αλλαγές/μετατροπές προσεγγίζονται σημαντικοί αρχαιοελληνικοί μύθοι και αρχαία δράματα.
3. Θα μπορεί να συγκρίνει το περιεχόμενο των αυθεντικών πηγών σε σχέση με αυτό των νεώτερων λιμπρέτων.
4. Θα έχει την ικανότητα να αναπτύσσει απόψεις για το ρόλο των μύθων και των αρχαίων δραμάτων στη σύγχρονη λυρική δημιουργία.
5. Θα παρατηρεί την διαχρονική αισθητική/καλλιτεχνική αξία των αρχαιοελληνικών μύθων και δραμάτων.

3.ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα «Αρχαίος μύθος και τραγωδία στην όπερα (20^{ος} αι.)» αποτελεί μια εισαγωγή στο οπερατικό ρεπερτόριο του 20^{ου} αιώνα που βασίζεται ή αντλεί στοιχεία από αρχαιοελληνικούς μύθους και δράματα. Αρχικά, γίνεται αναφορά σε βασικά χαρακτηριστικά της θεματολογίας των οπερών του 20^{ου} αιώνα και, στη συνέχεια, παρουσιάζονται συνθέτες, λιμπρετίστες καθώς και λυρικά έργα με κεντρικό άξονα προσέγγισης τις αναφορές σε μυθολογικές πηγές της ελληνικής αρχαιότητας. Παρουσιάζονται οι σημαντικότεροι μύθοι και τραγωδίες από τους οποίους αντλούνται δραματικά στοιχεία ή λειτουργούν ως πηγές των λιμπρέτων. Εξετάζεται

η ανα-διαπραγμάτευση των πηγών αυτών μέσα από τα σύγχρονα λιμπρέτα και επισημαίνεται η επίδραση του αρχαίου δράματος στην όπερα και τις νεότερες μουσικοθεατρικές φόρμες του 20^{ου} αιώνα.

4.ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Εισηγήσεις από τον διδάσκοντα στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των παραδόσεων παρουσιάζονται με διαφάνειες (powerpoint). Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία pdf και αναρτώνται στο e-class από όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. Επίσης, γίνεται παρουσίαση Video και ηχητικών αποσπασμάτων κατά τη διάρκεια του μαθήματος. Τα Link των διαθέσιμων online αποσπασμάτων αναρτώνται επίσης στο e-class του μαθήματος.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση λιμπρέτων	7x3=21
	Σύνταξη προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	20
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εργασία	45
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Η γλώσσα αξιολόγησης είναι η ελληνική. - Ατομική γραπτή εργασία (προαιρετική) στην οποία γίνεται σύγκριση μεταξύ του κειμένου ενός αρχαίου δράματος και του λιμπρέτου μιας όπερας που βασίζεται στο αναφερόμενο αρχαίο δράμα (30%). - Γραπτή τελική εργασία με θέμα τη διαπραγμάτευση αρχαιοελληνικών μύθων μέσα από λυρικά έργα του 20^{ου} αιώνα (70% ή 100% αν δεν έχει εκπονηθεί προαιρετική εργασία).	

5.ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Brown, P.,- Ograjenšek, S., Ancient drama in music for the modern stage, Oxford ; New York : Oxford University Press, 2010.
 Cooke, M., The Cambridge companion to twentieth-century opera, Cambridge, UK ; New York : Cambridge University Press, 2005.
 Griffiths, P., Μοντέρνα μουσική, Σ.Ι. Ζαχαρόπουλος, 1993.
 Hall, E.- Macintosh, F.- Taplin, O., Medea in performance 1500-2000, University of Oxford. European Humanities Research Centre, Oxford : Legenda, 2000.
 Martin, G., Twentieth century opera: a guide, Limelight editions, 1999.
 Parker, R.,The Oxford illustrated history of opera, Oxford : Oxford University Press, 1994.

Puffett, D., Richard Strauss, Elektra, Cambridge [Cambridgeshire] : Cambridge University Press, 1989.
 Αλεξιάδης, Μ., Ο μαγικός αυλός του Ορφέα : δέκα μελετήματα για την όπερα και το μουσικό θέατρο, Αθήνα : Παπαζήσης, 2010
 Σαλτσμαν, Έ., Εισαγωγή στη μουσική του 20ου αιώνα, μτφ. Γιώργος Ζερβός, Νεφέλη, 1989.
 -Επιλεγμένη βιβλιογραφία για κάθε συνθέτη/έργο αναφοράς.

ΠΘ 264 ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΟΠΕΡΑΣ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ

1.ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΘ 264	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	6 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ιστορία της όπερας του 20ου αιώνα		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις διδάσκοντα και προφορικές παρουσιάσεις από φοιτητές	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παγκόσμιο Θέατρο Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική-Γαλλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE764/		

2.ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να κατανοεί και να γνωρίζει:

κάτω από ποιες συνθήκες και με ποιους τρόπους διαμορφώθηκε το μουσικό θέατρο κατά το περασμένο αιώνα
 ποια είναι τα ευρύτερα καλλιτεχνικά ρεύματα και τάσεις που καθόρισαν την εξέλιξη αυτή
 ποια είναι η σχέση του σύγχρονου θεάτρου με την εξέλιξη της όπερας
 ποια έργα και ποιοι συνθέτες εκπροσωπούν κατά κύριο λόγο τα νέα αισθητικά δεδομένα

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- να κατανοεί την επίδραση των γενικότερων καλλιτεχνικών ρευμάτων και τάσεων πάνω στην διαμόρφωση και την εξέλιξη της όπερας και του νέου μουσικού θεάτρου κατά τον περασμένο αιώνα
- να γνωρίζει τις βασικότερες καινοτομίες που παρουσιάζει το οπερατικό ρεπερτόριο κατά τον 20ο αιώνα
- να γνωρίζει σημαντικά έργα και συνθέτες που εκπροσωπούν τις νέες τάσεις
- να διακρίνει τις διαφορές ανάμεσα στην μοντέρνα όπερα και το νέο μουσικό θέατρο

3.ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Σύντομη επισκόπηση στα σημαντικά στάδια εξέλιξης της όπερας από το 1600 έως τις αρχές του εικοστού αιώνα. Βασικοί μουσικοί όροι που χρησιμοποιούνται στο μουσικό θέατρο. Αναφορά σε έργα του παγκόσμιου ρεπερτορίου με κριτήρια τόσο χρονολογικά όσο και καλλιτεχνικά (δηλαδή σύμφωνα με τα κυρίαρχα ανά χρονική περίοδο ρεύματα, όπως ο εξπρεσιονισμός, νεοκλασικισμός, μινιμαλισμός κτλ.). Γένεση του νέου μουσικού θεάτρου – από την δεκαετία του '60 και έπειτα. Ο ρόλος που διαδραμάτισε η σύγχρονη τεχνολογία στην ανανέωση του οπερατικού είδους. Ειδική αναφορά στην όπερα στον ελλαδικό χώρο κατά τον περασμένο αιώνα.

4.ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτούνται στο e-class απ' όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες παραστάσεις μουσικού θεάτρου. Προτείνεται βιβλιογραφία και δίνονται σημειώσεις του μαθήματος μέσω e-class.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση λιμπρέτων/ακρόαση μουσικών παραδειγμάτων	5x3=15
	Σύνταξη 1 ^{ης} προαιρετικής γραπτής ατομικής εργασίας	6
	Προετοιμασία προαιρετικής προφορικής παρουσίασης στην τάξη (ομαδικής ή ατομικής)	8
	Σύνταξη τελικής υποχρεωτικής γραπτής	24

	εργασίας	
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	33
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική προαιρετική γραπτή εργασία παραδοτέα κατά το 4^ο μάθημα η οποία περιέχει την σύγκριση μεταξύ θεατρικού έργου και μετατροπής του σε λιμπρέτο (10%) II. Ατομική ή ομαδική προαιρετική προφορική παρουσίαση στην τάξη κατά τα τρία τελευταία μαθήματα (20%). III. Υποχρεωτική γραπτή εργασία στην οποία ο/η φοιτητής/ ήτρια επιχειρούν να εντοπίσουν τα νεωτερικά στοιχεία στην όπερα του περασμένου αιώνα (30%) IV. Γραπτή τελική εξέταση (40%-70%, ανάλογα με τις εργασίες τάξης που έχει εκπονήσει ο/η εξεταζόμενος/η) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά τις αλλαγές στη δομή των οπερατικών έργων του 20^{ου} αιώνα και η δεύτερη ενότητα αφορά στις διαφορές ανάμεσα στην όπερα και το σύγχρονο μουσικό θέατρο. Οι εξεταζόμενοι/ες που δεν έκαναν καμιά εργασία τάξης υποχρεώνονται να αναλύσουν ένα επιπλέον ζήτημα από τρίτη ενότητα ερωτήσεων με επιλογή. Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική ή τη γαλλική γλώσσα.	

5.ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γενική Βιβλιογραφία

- KAGEL, Mauricio, Tam-tam. Monologues et dialogues sur la musique, ed. Christian Bourgois, Paris 1983.
- RIO, Marie-Noel et ROSTAIN, Michel, L'opéra mort ou vif, ed. Recherches/Encres, Paris 1982.
- STOIANOVA, Ivanka, Geste-texte-musique, 10/18, U.G.E., Paris 1978.
- COOKE, Mervyn, The Cambridge Companion to Twentieth-Century Opera, Cambridge 2005.
- SALZMAN, Eric, The New Music Theater: Seeing the Voice, Hearing the Body, Oxford 2008.
- MARTIN, George, Twentieth century opera. A guide, Limelight ed., N.Y., 1999.
- KOBBE, Gustave, Tout l'opéra, Laffont, 1999.
- **Σημειώσεις της διδάσκουσας**, 100 σσ. Οι σημειώσεις μπορούν να αναζητηθούν σε έντυπη μορφή στη βιβλιοθήκη του Τμήματος και σε ηλεκτρονική στο e-class. Το τελευταίο μέρος των Σημειώσεων θα αναρτηθεί μετά το πέρας

του 13^{ου} μαθήματος.

Διδακτικά συγγράμματα

- **1^η επιλογή:** GRIFFITHS, Paul, Μοντέρνα μουσική, Σ.Ι. Ζαχαρόπουλος, Αθήνα 1993.
- **2^η επιλογή:** ΣΑΛΤΣΜΑΝ, Έρικ, Εισαγωγή στη μουσική του 20ου αιώνα, μτφ. Γιώργος Ζερβός, Νεφέλη, Αθήνα 1989.

ΠΘ 266 ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΟΝ 20^Ο ΑΙΩΝΑ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE_WTH 266	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	6 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	" Εικαστικές τέχνες και θέατρο στον 20 ^ο αιώνα "		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
	Διαλέξεις	3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παγκόσμιο θέατρο Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Οι φοιτήτριες/ές θα · αποκτήσουν μια βασική κατανόηση της συνάντησης των εικαστικών τεχνών με το θέατρο από τις πρωτοπορίες του 20ου αιώνα έως και σήμερα · αποκτήσουν μια βασική κατανόηση της περφόρμανς σε επίπεδο τόσο ιστορικό όσο και δια-καλλιτεχνικό · αναγνωρίζουν τα χρησιδάνεια μεταξύ εικαστικών και παραστατικών τεχνών

· εισαχθούν και εμβαθύνουν στην επιτελεστικότητα ως βασική ιδέα και ρεύμα στην σύγχρονη τέχνη · εξοικειωθούν με μια σειρά εικαστικών προτάσεων από τις αρχές του εικοστού αιώνα ως σήμερα που χρησιμοποιούν το θέατρο ως υλικό και μέσο.
Γενικές Ικανότητες
Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών Αυτόνομη εργασία Ομαδική εργασία Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην πολυπολιτισμικότητα Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις Επίδειξη κοινωνικής, επαγγελματικής και ηθικής υπευθυνότητας και ευαισθησίας σε θέματα φύλου

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα εστιάζει στη συνάντηση των εικαστικών τεχνών και του θεάτρου και των υπόλοιπων παραστατικών τεχνών στον 20ο και 21ο αιώνα. Από τις πρωτοπορίες των αρχών του αιώνα οι εικαστικές τέχνες ήταν σε διαρκή διάλογο με το θέατρο και αντάλλαζαν μεθόδους και υλικά. Με την είσοδο του κινηματογράφου ο διάλογος αυτός μέσω των υλικών έγινε ακόμα πιο ζωηρός και από την δεκαετία του 70 αναπτύχθηκαν η βίντεο-τέχνη και η περφόρμανς οι οποίες ενεργούν με δυναμικά εργαλεία από το θέατρο. Ποια είναι τα όρια σήμερα μεταξύ εικαστικών και παραστατικών τεχνών σήμερα στην Ελλάδα και πως σύγχρονες πρακτικές μερικές φορές αδιαφορούν ή ενισχύουν για την κινητικότητα μεταξύ εικαστικών και παραστατικών τεχνών;
--

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Πρόσωπο με πρόσωπο.	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση Τ.Π.Ε στην διδασκαλία, επικοινωνία ηλεκτρονική, ψηφιακές αναρτήσεις κειμένων και υπερσυνδέσμων. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις, ντοκιμαντέρ και slides.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις + Διαδραστική Διδασκαλία και μία Εκπαιδευτική Επίσκεψη	3x13=39
	Μελέτη και ανάγνωση κειμένων για παρουσίαση και ενεργό συμμετοχή στο μάθημα	20
	Προετοιμασία για υποχρεωτική ομαδική άσκηση έρευνας με ανάρτηση στο e-class και	13

	παρουσίαση	
	Προετοιμασία για υποχρεωτικές ατομικές εργασίες με ανάρτηση στο e-class	13
	Προετοιμασία για την τελική παρουσίαση και γραπτή εργασία	40
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Αρχικές διαγνωστικές αξιολογήσεις που περιλαμβάνουν: αναστοχαστικές συζητήσεις για την ανάδειξη των προϋπαρχουσών γνώσεων και προσδοκιών των φοιτητών/τριών σχετικά με τα ζητούμενα του μαθήματος. (0%) II. Διαμορφωτική- σταδιακή αξιολόγηση που περιλαμβάνει: αναστοχαστικές συζητήσεις κατά τη διάρκεια των διαλέξεων, προφορικές εξετάσεις, ερωτήσεις σύντομης απάντησης, ανταπόκριση και επιμέλεια των παρουσιάσεων, γραπτές εργασίες (68%) III. Τελική-συμπερασματική εξέταση που περιλαμβάνει: Γραπτή εργασία τουλάχιστον 1.500 λέξεων (16%), Παρουσίαση εργασίας με διαφάνειες (16%) Κριτήρια αξιολόγησης • Συμμετοχή και απόδοση στις ασκήσεις και προφορικές ερωτήσεις, παρουσιάσεις και διαδραστικές συζητήσεις • Κατανόηση της θεωρίας και πράξης των πεδίων του μαθήματος • Κατανόηση της τάξης ως κοινότητας • Ανταπόκριση στα ερωτήματα του μαθήματος • Λήψη πρωτοβουλιών για περαιτέρω έρευνα • Σεβασμός και ενεργός ακρόαση στις απόψεις των άλλων	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Apollinaire, Guillaume. Οι Κυβιστές Ζωγράφοι. Αισθητικοί Στοχασμοί. Αθήνα: Εκδόσεις Νεφέλη, 1983.
- Αθανασόπουλος, Χρήστος. Προβλήματα στις εξελίξεις του σύγχρονου θεάτρου. Αθήνα: εκδ. Σιδέρη, 2015 (1976)
- Bachelard, Gaston. Η ποιητική του χώρου. Αθήνα: Εκδόσεις Χατζηνικολή, 1982.
- Βακαλό, Ελένη. Ρυθμοί και όροι της Ευρωπαϊκής τέχνης, Αθήνα: Εκδόσεις Κέδρος, 2005.
- Βακαλό, Γιώργος. Σύντομη Ιστορία της Σκηνογραφίας, Κέδρος, Αθήνα, 2005.

- Bernd Evers(επιμ), Αρχιτεκτονική Θεωρία, μτφρ Π.Μαρτινίδης. Αθήνα: Taschen/Γνώση, 2005
- Brockett, Oscar- Hildy, Franklin J., History of Theatre, 2 τόμοι, μτφρ: Μ. Βιτεντζάκης, κά, Αθήνα: εκδ. Κοάν, 2017
- Μαρτινίδης, Πέτρος. Μεταμορφώσεις του θεατρικού χώρου, Τυπικές φάσεις κατά την εξέλιξη της αρχιτεκτονικής των θεάτρων στη Δύση. Αθήνα: Νεφέλη, 1999
- Foster, Hal, Krauss, Rosalind , Bois, Yves-Alain, Buchloh, Benjamin,(Παπανικολάου, Μιλτιάδης Μ. επιμ.). Η Τέχνη από το 1900, μοντερνισμός, αντιμοντερνισμός, μεταμοντερνισμός. Αθήνα: Επίκεντρο, 2007.
- Μπρουκ, Πήτερ. Η Σκηνή χωρίς όρια, εκδ. Εγνατία, Θεσ/νίκη, 1976.
- Μπρουκ, Πήτερ. Η ανοιχτή πόρτα, Σκέψεις πάνω στην τέχνη και την πρακτική του θεάτρου. Αθήνα: Κοάν, 1998.
- Πατρικαλάκης, Φαίδων. Ιστορία της Σκηνογραφίας, 15ος-19ος αιώνας. Αθήνα: Αιγόκερως, 1984.
- Πατρικαλάκης, Φαίδων. Ιστορία της Σκηνογραφίας, 19ος-20ός αιώνας. Αθήνα: Αιγόκερως, 1984.
- Σταυρίδης, Σταύρος. Από την Πόλη Οθόνη στην Πόλη Σκηνή. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα, 2002.
- Surgers, Anne. Σταθμοί της Σκηνογραφίας του Δυτικού Θεάτρου. Αθήνα: Αιγόκερως 2014.
- Τερζόγλου, Νικόλαος- Ίων. Ιδέες του χώρου στον Εικοστό αιώνα. Αθήνα: Εκδόσεις Νήσος, 2009.
- Τσαρούχης, Γιάννης (1989). Σκηνογραφία στο αρχαίο θέατρο, στο: Αγαθόν το εξομολογείσθαι, Αθήνα: Καστανιώτης, σσ. 183-200.
- Φεσσά-Εμμανουήλ, Ελένη. Αρχιτεκτονική Θεάτρου, Εκπαιδευτική Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, τόμ. 28, Θέατρο, Κινηματογράφος, Μουσική, Χορός, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα, 1999, σ. 40-46.
- Φεσσά-Εμμανουήλ, Ελένη. Ενδυματολογία, Εκπαιδευτική Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, τόμ. 28, Θέατρο, Κινηματογράφος, Μουσική, Χορός, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα, 1999, σ. 127-134.
- Φεσσά-Εμμανουήλ, Ελένη. Σκηνογραφία, Εκπαιδευτική Ελληνική Εγκυκλοπαίδεια, τόμ. 28, Θέατρο, Κινηματογράφος, Μουσική, Χορός, Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα, 1999, σ. 364-372.

ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

Bablet, Denis, Le décor theatrale de 1870-1914. Paris: CNRS, 1965.

Brockett, Oscar G., Mitchell, Margaret, Hardberger, Linda, Making the Scene- A History of Stage Design and Technology in Europe and the United States, Tobin Theatre Arts Fund, San Antonio Texas, 2010.

Brook, Peter, The empty space. London: McGibbon & Kee, 1968.

Carlson, Marvin, Places of Performance, Semiotics of Theatre Architecture. Ithaca and London: Cornell University Press, 1993.

Fuerst, Walter Rene, & Hume, Samuel J., Twentieth Century Stage Decoration.

New York: Dover, 1967.

Grotowski, Jerzy, Towards a poor theatre. New York: Clarion, 1968.

Howard, Pamela, What is scenography? London: Routledge, 2002.

Innes, Christopher, Avant Garde Theatre 1892-1992. London: Routledge, 1993.

ΠΘ 267 ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΔΥΤΙΚΟ ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΘ267	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	6 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΔΥΤΙΚΟ ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις και ατομικές εργασίες	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Παγκόσμιο Θέατρο Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	http://www.theaterst.upatras.gr/?page_id=4909		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να:

1. Γνωρίζει τι είναι το Χοροθέατρο.
2. Έχει ιστορικές γνώσεις της προέλευσης του και της εξέλιξής του σε διαφορετικές χώρες της Ευρώπης.
3. Αναγνωρίζει και να κατανοεί τα θεατρικά και χορευτικά επινοήματα.
4. Διακρίνει και να ταξινομεί τα διαφορετικά ρεύματα του χορού και τη μορφή τους μέσα από το ιστορικό, κοινωνικοπολιτικό πλαίσιο στο οποίο αναπτύχθηκαν οι διαφορετικές χορογραφικές τάσεις έως σήμερα. Έμφαση δίνεται στην πρόσληψη του σώματος τόσο στον εννοιολογικό χορό όσο και στις συνεργασίες χορογράφων με άλλους καλλιτέχνες και σε διαφορετικούς χώρους.
5. Αναλύει, ερμηνεύει και να αξιολογεί τις χορευτικές παραστάσεις που εξετάζει,

εφαρμόζοντας την θεωρία του χορού και της performance.
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να: • Γνωρίζει τις σημαντικότερες θεωρίες, τα χαρακτηριστικά, τις μεθόδους ανάλυσης και ερμηνείας του χορού και της performance. • Αξιοποιεί τη θεωρητική γνώση προκειμένου να υποστηρίξει κριτικά τις χορευτικές παραστάσεις. • Περιγράφει, να αναλύει, να ερμηνεύει και να αξιολογεί τα στοιχεία της χορευτικής παράστασης ή και της performance. • Παρουσιάζει σε προφορική μορφή διάλεξης, με γνώμονα την ιστορική και θεωρητική προσέγγιση και ερευνητική μεθοδολογία του χορού, την ανάλυση παραστάσεων στην τάξη. • Αναζητά υλικό για περαιτέρω έρευνα (βιβλιογραφία, ηλεκτρονικές πηγές και χορευτικές παρατάσεις στο διαδίκτυο)

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Στόχος του μαθήματος είναι η γνωριμία των φοιτητών και των φοιτητριών με τις πρακτικές του χοροθεάτρου, ως ιδιαίτερης μορφής τέχνης, που συνδέει τις χορευτικές και τις θεατρικές μεθόδους στη σκηνή. Στο μάθημα θα συζητηθούν ζητήματα όπως: οι ιστορικές του ρίζες από τον Laban και τον γερμανικό εξπρεσιονισμό, η πρώτη γενιά των καλλιτεχνών που καθιέρωσε τον όρο (Pina Bausch, Susanne Linke, Reinhild Hoffmann, Gerhard Bohner, Johann Kresnik), αλλά και οι σύγχρονες προσεγγίσεις στις διάφορες χώρες (Γερμανία, Βέλγιο, Γαλλία, Αγγλία, κ.ά.). Η σύνδεση των χορευτικών και θεατρικών επινοημάτων στις παραστατικές τέχνες επεκτείνονται στην εννοιολογική τέχνη (Conceptual art), το σωματικό θέατρο (Physical Theatre) και το Ιαπωνικό είδος Butoh, είδη τα οποία αναλύονται μέσα από τις σύγχρονες θεωρίες για το σώμα και την performance. Επίσης συζητείται το κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο που αυτό το ρεύμα αναπτύχθηκε και εξελίχθηκε. Η διδασκαλία υποστηρίζεται από οπτικοακουστικό υλικό. Η αξιολόγηση γίνεται μέσω της ανάλυσης των έργων που παρουσιάζονται στα μαθήματα και αναλαμβάνει ατομικά κάθε φοιτητής και φοιτήτρια. Οι τελικές εξετάσεις γίνονται γραπτά και περιλαμβάνουν την ανάλυση, ερμηνεία και αξιολόγηση ενός χορογραφικού έργου που προβάλλεται σε DVD, την ώρα της εξέτασης.
--

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης συζητούνται προφορικά και παρουσιάζονται με power-point. Η Θεωρία και τα ρεύματα του Χορού υποστηρίζονται από DVD και YouTube με παραστάσεις χορού.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση άρθρων και βιβλίων σχετικών για την θεωρία	7x3=21

	του Χορού.	
	Προετοιμασία για την διαμόρφωση προφορικών ατομικών εργασιών.	45
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση.	20
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομικές προφορικές παρουσιάσεις κατά τις οποίες αναλύεται μια παράταση (30%) II. Γραπτή τελική εξέταση (70% ή και 100% σε περίπτωση που δεν έχει παρουσιαστεί η προφορική εργασία) και περιλαμβάνει την ανάλυση, ερμηνεία και αξιολόγηση ενός χορογραφικού έργου που προβάλλεται την ώρα της εξέτασης στην τάξη. Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ADSHEAD J. (2007) *Ανάλυση του Χορού, Θεωρία και Πράξη*, Μετ., Επιμ., Μαρία Κουτσούμπα και Βάσω Τυροβολά, εκδόσεις Πασχαλίδης, Αθήνα.
- ADSHEAD- LANSDALE, J. (2008) *Decentring Dancing Texts: The Challenge of Interpreting Dances*, NY: Palgrave Macmillan.
- BIRINGER, J. (1991). *Theatre, Theory, Postmodernism*. Bloomington: Indiana University Press.
- FOSTER, S. L. (2005) «Dance and Narrative» στο D. Herman – M. Jahn – M. L. Ryan (επιμ.), *Routledge Encyclopedia of Narrative Theory*, London: Routledge, σσ. 95-96.
- INTERNATIONAL ENCYCLOPEDIA OF DANCE, Vol. I, Selma Jeanne-Cohen F. (ed.), Oxford University Press, NY 1998, σελ. 388 Pina Bausch.
- JOWITT, D. (1999) «Introduction» στο M. Bremser (επιμ.), *Fifty Contemporary Choreographers* (επιμ.) M.Bremser, London: Routledge, σσ. 1-11.
- JOWITT, D. (2010) «Το να αφηγείσαι ιστορίες. Επινοώντας ξανά την αφήγηση στον μεταμοντέρνο χορό» στο Κ. Σαβράμη (επιμ.) *Χορός και αφηγηματικότητα*. Πρακτικά Διεθνούς Ημερίδας, Τετάρτη 27 Μαΐου 2009, Συνεδριακό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών, Πανεπιστημιούπολη, Ρίο: Εκδόσεις του Πανεπιστημίου Πατρών, σσ. 49-60.
- MARKARD, A. (1985). Jooss. Cologne: Ballet Bühnen Verlag.
- McFEE, G. (1992) *Understanding Dance*, London: Routledge.
- PRESTON-DUNLOP, V. (1995) (επιμ.) *Dance Words*, Chur [Switzerland]: Harwood Academic Publishers
- PRESTON-DUNLOP, V. (1999) *Current Approach to Dance Analysis. Methodologies from a Choreological Studies Perspective* (unpublished document) in *Ausdruckstanz to the Present*, PhD Thesis, London: Laban Centre.
- PRESTON-DUNLOP, V. & SANCHEZ-COLBERG A. (2002). *Dance and the Performative*. London: Verve.
- SANCHEZ-COLBERG, A. (1992) *German Tanztheater: Traditions and Contradictions. A Choreological Documentation of Tanztheater from its Roots*, PhD,

Laban Centre, London.
 SCHECHNER, R. (2004) *Performance Theory*. London: Routledge.
 SCHECHNER, R. (2013) *Performance Studies: An Introduction*. London: Routledge.
 SERVOS N. (2008) Pina Bausch *Dance Theatre*, München: Kieser Verlag, Dec .
 SERVOS, N. "Το Χοροθέατρο της Pina Bausch: Χορεύοντας την Πραγματικότητα", μετ από τα Γερμανικά Κοσμάς Κοσμόπουλος, *Choros International Dance Journal*, 1 (Spring 2012), pp. 85-95.
 ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ (2000) *Πολιτισμός και τέχνη. Επτά δοκίμια για τον χορό*, Προπομπός, Αθήνα
 ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΣ ΤΟΜΟΣ (2002) *Τεχνών Κρίσεις, Κείμενα για την κριτική*, Κάτια Σαβράμη (Επιμ.), Εκδόσεις DIAN, Αθήνα.,
 ΧΑΣΙΩΤΗ Ν. (2013) *Μεγάλοι χορογράφοι, συνεντεύξεις*, Captain Book, Αθήνα.

ΠΘ 268 ΑΡΧΑΙΟΣ ΜΥΘΟΣ ΚΑΙ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟ ΧΟΡΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΘ268	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	8 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Αρχαίος μύθος και τραγωδία στο χορό και το χοροθέατρο		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
	Διαλέξεις	3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή ανάπτυξης δεξιοτήτων : Θεωρία και ανάλυση της παράστασης. Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	-----		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
• Να έχει κατανοήσει τον ρόλο της όρχησης στην αρχαία Ελλάδα • Να γνωρίζει το ρόλο του χορού στην τραγωδία, στην κωμωδία και στο σατυρικό δράμα

• Να είναι σε θέση να αναγνωρίσει την η ιδιομορφία των πηγών και η δυσκολία στη μελέτη της όρχησης στην αρχαιότητα • Να κατανοεί τους μύθους και της τραγωδίες έτσι ώστε να μπορεί μέσω της ανάλυσης σύγχρονων παραστάσεων χορού να μπορεί να επισημάνει πως έχουν εφαρμοστεί από διαφορετικούς χορογράφους . • Να διακρίνει τα ρεύματα του χορού τον 20^ο αιώνα και τις σύγχρονες τάσεις του 21^ο
Γενικές Ικανότητες
• Αυτόνομη προφορική Εργασία (feedback) • Ικανότητα άσκησης κριτικής και αυτοκριτικής • Ανάλυση Παράστασης • Προαγωγή λήψης αποφάσεων και κριτική σκέψης

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Ο ρόλος της όρχησης στην αρχαία Ελλάδα: έννοια, πρόσωπα, πηγές, ανάλυση των διαφόρων ειδών και κατηγοριών, με έμφαση στη μορφή και το ρόλο του χορού στην τραγωδία, στην κωμωδία και στο σατυρικό δράμα. Θα επισημανθεί και θα διερευνηθεί η ιδιομορφία των πηγών και η δυσκολία στη μελέτη της όρχησης στην αρχαιότητα. Έμφαση δίνεται στον μύθο και στην τραγωδία σε σχέση με τις σύγχρονες προσεγγίσεις στις χορογραφίες του 20^{ου} και 21^{ου} αιώνα. Ειδικότερα, θα συζητηθούν αρχαίοι μύθοι, οι οποίοι, λόγω του αρχετυπικού χαρακτήρα τους, αποτέλεσαν πηγή έμπνευσης για τους χορογράφους του μοντέρνου και του μεταμοντέρνου χορού, του χοροθεάτρου, αλλά και των σύγχρονων παραστάσεων χορού, αυτό τον αιώνα.

Η αξιολόγηση των φοιτητών θα γίνει μέσω των θεωρητικών διαλέξεων / εργασιών που θα αναλαμβάνει και θα παρουσιάζει ο/η φοιτητής/τρια κατά τη διάρκεια των μαθημάτων. Οι τελικές εξετάσεις περιλαμβάνουν την ανάλυση κάποιας σχετικής με το θέμα, βιντεοσκοπημένης, παράστασης.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Προβολή παραδειγμάτων από εικονογραφήσεις για τον αρχαίο χορό και παραδείγματα για την χρήση λόγου-κίνησης και μουσικής στα χορικά Προβολή σύγχρονων προσεγγίσεων με θέματα από μύθους ή τραγωδίες (και σχετικές κριτικές από το διαδίκτυο) Υποστήριξη Μαθησιακής διαδικασίας μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας e-class	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	30
	Μελέτη και ανάλυση βιβλιογραφίας	20
	Διαδραστική διδασκαλία	20
	Φροντιστήρια Σύνθεση και παρουσίαση	20

	προφορικής εργασίας	
	Τελική εξέταση	35
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ		I. Γραπτή τελική εξέταση (60%) που περιλαμβάνει την ανάλυση μια σχετικής παράστασης II. Παρουσίαση ατομικής Εργασίας (40%)

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

-Προτεινόμενη Βιβλιογραφία :

-Συναφή επιστημονικά περιοδικά:

1. Κ. Σαβράμη, Ζουζού Νικολούδη Χορικά, εκδ. Dian, Αθήνα 2014.
2. F.G. Naerebout, *Attractive Performances. Ancient Greek dance: Three preliminary studies*, J.C. Gieben (publ.), Amsterdam 1997.
3. Pat Easterling & Edith Hall (eds.), *Greek and Roman Actors. Aspects of an Ancient Profession*, Cambridge University Press, 2002 (Κεφ. 3 & 4).
4. Laura Giovannetto (ed.), *Choreutika: Performing and Theorising Dance in Ancient Greece. Biblioteca di Quaderni urbinati di cultura classica*, 13. Pisa; Roma: Fabrizio Serra editore, 2017.
5. F. Macintosh, *The Ancient Dancer in the Modern World*, OUP Oxford, 2012

Συναφή επιστημονικά περιοδικά:

Λογείον, Περιοδικό για το Αρχαίο Θέατρο, Πανεπιστήμιο Πατρών, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών

ΝΘ 351 Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΚΟΥΝ ΚΑΙ Η ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Σπουδών		
ΤΜΗΜΑ	Θεατρικών Σπουδών		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE-NTH 351	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	5 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ο Κάρολος Κουν και η νεοελληνική δραματουργία		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις διδάσκοντα	3	5	

ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική περιοχή: Νεοελληνικό Θέατρο, επιλεγόμενο 3 ^{ου} & 4 ^{ου} έτους
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	όχι
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	Ναι (αγγλικά/γαλλικά)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος η/ο φοιτήτρια/φοιτητής θα μπορεί να:

- (1) έχει αποκτήσει μία ολοκληρωμένη εικόνα της θεατρικής προσφοράς του Κάρολου Κουν, ο οποίος καθόρισε τη συνολικότερη πορεία του προπολεμικού και κυρίως του μεταπολεμικού ελληνικού θεάτρου
- (2) να έχει κατανοήσει τη διεθνή εμβέλεια των παραστάσεων του Θεάτρου Τέχνης, εξαιτίας των συχνών συμμετοχών του σε διεθνή Θεατρικά Φεστιβάλ
- (3) έχει μελετήσει τα διαδοχικά στάδια εξέλιξης και ανάπτυξης των ερασιτεχνικών και επαγγελματικών θιάσων του Κουν από το Κολλέγιο Αθηνών, τη μεσοπολεμική Λαϊκή Σκηνή και τη συνεργασία του με τις μεσοπολεμικές ελληνίδες βεντέτες, έως και το μεταπολεμικό Θέατρο Τέχνης
- (4) έχει εξοικειωθεί με τους συντελεστές της Λαϊκής Σκηνής και του Θεάτρου Τέχνης: θεατρικούς συγγραφείς, ηθοποιούς, σκηνογράφους, μουσικούς και το έργο τους
- (5) έχει εξοικειωθεί με τις επιλογές του συνολικού ρεπερτορίου των θιάσων του Κουν (νεοελληνικό θέατρο, ευρωπαϊκό θέατρο, αμερικανικό θέατρο, αρχαίο ελληνικό δράμα/κωμωδία)
- (6) να έχει κατανοήσει τα νέα ελληνικά και ευρωπαϊκά αισθητικά δραματουργικά κινήματα που εισάγει ο Κουν στον τομέα του ρεπερτορίου, αλλά και την ανανέωση των παλαιότερων (ψυχολογικός ρεαλισμός Τσέχοφ, Ίψεν, Στρίντμπεργκ, αμερικανικός ποιητικός ρεαλισμός Τ. Ουίλλιαμς, Άρθ. Μίλλερ, λорκικό δράμα, ευρωπαϊκό θέατρο Παραλόγου, μπρεχτικό θέατρο, σύγχρονοι έλληνες δραματουργοί, κ.ά.)
- (7) έχει έρθει σε επαφή με τις ευρωπαϊκές και αμερικανικές σκηνοθετικές πρακτικές και μεθόδους υποκριτικής που εισάγει ο Κουν στο ελληνικό θέατρο (σύστημα Στανισλάφσκι/Βαχτάνγκοφ, μέθοδος του Actors Studio)
- (8) να έχει κατανοήσει έννοιες που σχετίζονται με το αισθητικό αποτέλεσμα της δουλειάς του Κουν, όπως «λαϊκός εξπρεσιονισμός», «ελληνικότητα»
- (9) έχει κατανοήσει τον τρόπο λειτουργίας της Δραματικής Σχολής του Θεάτρου Τέχνης σαν φυτώριο νέων, αφοσιωμένων στην τέχνη ηθοποιών, εντελώς διαχωρισμένων από το κύκλωμα του εμπορικού θεάτρου και της τηλεόρασης
- (10) έχει αποκτήσει γνώσεις πάνω στον θεατρικό χώρο του Θεάτρου Τέχνης και τη σκοπιμότητα της χρήσης της ημικυκλικής σκηνής (αμερικανικού τύπου arena theatre)

(11) έχει έρθει σε επαφή με τις δυσκολίες που αντιμετώπισε ο Κουν, ιδίως κατά τη διάρκεια της απριλιανής δικτατορίας (π.χ. ζητήματα λογοκρισίας) (12) να έχει εποπτεία πάνω σε ζητήματα χρηματοδότησης του Θεάτρου Τέχνης (προσπάθειες κρατικής χρηματοδότησης, καθώς και χρηματοδότηση από το αμερικανικό Ίδρυμα Ford) (13) έχει συνειδητοποιήσει το ζήτημα της διαμόρφωσης ενός νέου τύπου μεταπολεμικού κοινού, που διαμόρφωσαν οι παραστάσεις του Κουν (14) να έχει συνειδητοποιήσει τη σύνδεση του καλλιτεχνικού έργου του Κουν με το κύμα της νεανικής αμφισβήτησης, ιδίως μέσα στις δεκαετίες 1960 και 1970
Γενικές Ικανότητες Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα μπορεί να: • έχει συνειδητοποιήσει τόσο τις διαπολιτισμικές καταβολές του ίδιου του Κουν, όσο και του ίδιου του καλλιτεχνικού του έργου και των επιρροών του • έχει εξοικειωθεί με τη γενικότερη βιβλιογραφία που αφορά τόσο στη μελέτη του νεοελληνικού θεάτρου, όσο και σε αυτή που αφορά ειδικότερα στη θεατρική πορεία του Κουν • έχει έρθει σε επαφή τόσο με την ελληνική, όσο και με την παγκόσμια δραματοουργία/επιλογές του σκηνοθέτη, καθώς και με ευρωπαϊκές σκηνοθετικές τάσεις της εποχής • έχει εξοικειωθεί με την ανίχνευση διαδικτυακών πηγών που αφορούν στο καλλιτεχνικό έργο του Κουν (συνεντεύξεις, δημοσιεύματα, παραστάσεις, επίσημη ιστοσελίδα Θεάτρου Τέχνης, κτλ.), καθώς και τη σύνθεση αυτών των δεδομένων • αναγνωρίζει το συνολικό πολιτισμικό, πολιτικό, κοινωνικό & καλλιτεχνικό περιβάλλον, όπου αναπτύχθηκε μία ηγετική σκηνοθετική φυσιογνωμία από τον Μεσοπόλεμο έως και τη δεκαετία του 1980, χρησιμοποιώντας αντίστοιχες διεπιστημονικές γνώσεις • είναι ικανός/ικανή να συντάσσει μικρές αυτόνομες, αλλά και ομαδικές ερευνητικές εργασίες με κριτικό και δημιουργικό/συνθετικό πνεύμα

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Μελέτη της καλλιτεχνικής πορείας του σκηνοθέτη Κάρολου Κουν από τα πρώτα ερασιτεχνικά και ημι-ερασιτεχνικά του βήματα έως και την καθιέρωσή του στη νεοελληνική σκηνή: μεσοπολεμικό Κολλέγιο Αθηνών, μεσοπολεμική Λαϊκή Σκηνή, μεταπολεμικό Θέατρο Τέχνης έως και τη δεκαετία του 1980. Μελέτη των δραματολογικών επιλογών του σκηνοθέτη: αρχαίο ελληνικό, νεοελληνικό και παγκόσμιο ρεπερτόριο, καθώς και μελέτη των παγκόσμιων δραματοουργικών αισθητικών τάσεων που τον απασχόλησαν (ευρωπαϊκός ψυχολογικός ρεαλισμός, αμερικανικός ποιητικός ρεαλισμός, λορικό δράμα, ευρωπαϊκό θέατρο Παραλόγου, μπρεχτικό θέατρο, σύγχρονοι έλληνες δραματοουργοί, δραματοουργικοί εκπρόσωποι Κρητικού Θεάτρου, καθώς και 19^{ου} αιώνα). Προσέγγιση των ευρωπαϊκών και αμερικανικών σκηνοθετικών πρακτικών και μεθόδων υποκριτικής που εισήγαγε ο Κουν στο ελληνικό θέατρο (σύστημα Στανισλάφσκι/Βαχτάνγκοφ, μέθοδος του Actors Studio). Εξοικείωση με τους καλλιτεχνικούς συντελεστές των θεατρικών σχημάτων του Κουν (ηθοποιοί, μουσικοί, σκηνογράφοι), με τον θεατρικό χώρο του ημικυκλικού υπογείου του «Ορφέα», με τη λειτουργία της Δραματικής Σχολής του Θεάτρου Τέχνης. Παρακολούθηση της συμμετοχής του Θεάτρου Τέχνης σε
--

παγκόσμια Θεατρικά Φεστιβάλ, των ζητημάτων λογοκρισίας θεατρικών έργων, ιδιαίτερα κατά την περίοδο της δικτατορίας, καθώς και των ζητημάτων κρατικής και ιδιωτικής χρηματοδότησης του Θεάτρου Τέχνης. Ανίχνευση της διαμόρφωσης ενός κοινού νέας ευαισθησίας, με ιδιαίτερη κοινωνική και πολιτική ταυτότητα, όπως και της σύνδεσης του Θεάτρου Τέχνης με το πολιτικά ευαισθητοποιημένο νεανικό κοινό των δεκαετιών 1960 & 1970. Εκτός από τις συνεντεύξεις του σκηνοθέτη, μελετώνται και κείμενά του με τις θεωρητικές καλλιτεχνικές του απόψεις.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση Τ.Π.Ε. στη διδασκαλία & στην επικοινωνία με τους φοιτητές, διαδικτυακή ανάρτηση εκπαιδευτικού υλικού στο eclass, αξιοποίηση ηχητικών και διαδικτυακών συνεντεύξεων και αποσπασμάτων από παραστάσεις	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3 X 13 = 39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων & παρουσίαση διαδικτυακού υλικού συνεντεύξεων και παραστάσεων	22
	Προφορικές παρουσιάσεις στην τάξη	30
	Προετοιμασία για τελική γραπτή εξέταση	34
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Υποχρεωτικές προφορικές παρουσιάσεις μικρών εργασιών/ασκήσεων φοιτητών μέσα στην τάξη και ανάρτησή τους στο eclass (50%) Τελική γραπτή εξέταση (50%) Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- (1) Αρετή Βασιλείου, Κωνσταντίνος Κυριακός, Λίνα Ρόζη (επιστ. επιμ.), *Ο θεατρικός κόσμος του Κάρολου Κουν*, Αμολγός, Αθήνα, 2021.
- (2) Κάρολος Κουν, *Η κοινωνική θέση και η Αισθητική Γραμμή του Θεάτρου Τέχνης*, Έκδοση των Φίλων του Θεάτρου Τέχνης – Γλάρος, Αθήνα, 1943.
- (3) Κάρολος Κουν, *Για το Θέατρο (Κείμενα και συνεντεύξεις)*, επιμ. Γ. Κοτανίδης, πρόλογος Μ. Πλωρίτης, Ιθάκη, Αθήνα, 1981.
- (4) Κάρολος Κουν, *Κάνουμε Θέατρο για την ψυχή μας*, επιμ. Θ. Θ. Νιάρχος, πρόλογος Θ. Καστανιώτης, Καστανιώτης, Αθήνα, 1987.
- (5) Γιάννης Κ. Πηλιχός, *Κάρολος Κουν (Συνομιλίες)*, Κάκτος, Αθήνα, 1987.
- (6) ...σε μορφές, σε ήχους, σε σχήματα. *Κάρολος Κουν*, επιμ. Διονύσης Φωτόπουλος, Έκδοση Θεάτρου Τέχνης, Αθήνα, 1988.
- (7) Μαρία Κυνηγού-Φλάμπουρα, *Φίλε μου Κάρολε*, Ερμής, Αθήνα, 1991.
- (8) Γιάννης Μορτζός, *21 χρόνια με τον Κάρολο Κουν*, Όππια, Αθήνα, 1992.
- (9) Αλέξης Σολομός, *Βίος και παίγνιον, Σκηνή – Προσκήνιο – Παρασκήνιο*, Δωδώνη, Αθήνα, 1980.
- (10) Βίκτωρ Θ. Μελάς, *Κάρολος Κουν. Σκόρπιες αναμνήσεις από τη ζωή του*, ΜΙΕΤ, Αθήνα, 2011.
- (11) Πλάτων Μαυρομούστακος (επιστ. επιμ.), *Κάρολος Κουν. Οι παραστάσεις*, Έκδοση Μουσείου Μπενάκη, Αθήνα, 2008.
- (12) Πλάτων Μαυρομούστακος, *Το θέατρο στην Ελλάδα 1940-2000. Μια επισκόπηση*, Καστανιώτης, Αθήνα, 2005.
- (13) Δηώ Καγγελάρη (επιστ. επιμ.), *Κάρολος Κουν και Θέατρο Τέχνης*, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, 2010.
- (14) Μάικλ Μαγιάρ, *Ο Κάρολος Κουν και το Θέατρο Τέχνης*, Ελληνικό Λογοτεχνικό και Ιστορικό Αρχείο, Αθήνα, 2004.
- (15) Λεύκωμα *Κάρολος Κουν. 25 χρόνια θέατρο*, επιμ. Μ. Πλωρίτης, Έκδοση Θεάτρου Τέχνης, Αθήνα, 1959.
- (16) Λεύκωμα *Θέατρο Τέχνης 1942-1972*, Έκδοση Θεάτρου Τέχνης, Αθήνα, 1972.
- (17) Λεύκωμα *Κάρολος Κουν*, επιμ. Γιώργος Τζεδάκις, σειρά "Λέσχη Αθανάτων", Εκδόσεις Ελευθεροτυπία, Αθήνα, 2010.
- (18) Δημήτρης Σπάθης, «Κάρολος Κουν. Η πορεία προς το Θέατρο Τέχνης», *Ιστορικά* 39 (Δεκέμβριος 2003), σ. 451-478 [=Δημήτρης Σπάθης, *Από τον Χορτάστη στον Κουν. Μελέτες για το νεοελληνικό θέατρο*, επιμ. Νικηφόρος Παπανδρέου, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τραπέζης, Αθήνα, 2015, σ. 756-788].
- (19) Αντώνης Γλυτζουρής, *Η σκηνοθετική τέχνη στην Ελλάδα. Η ανάδυση και η εδραίωση της τέχνης του σκηνοθέτη στο νεοελληνικό θέατρο*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2014.
- (20) Αντ. Γλυτζουρής (επιμ.), «Ο καθένας γύρω από αυτό που αγαπά και πιστεύει». Πρώιμα κείμενα του Κάρολου Κουν γύρω από την τέχνη του θεάτρου (1943-1946)», *Σκηνή* (περιοδικό του Τμήματος Θεάτρου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης) 8 (2016), σ. 57-74
<http://ejournals.lib.auth.gr/skene/article/view/5646/5542>
- (21) Κωνσταντίνος Κυριακός, «Ο νεαρός σκηνοθέτης κύριος Κάρολος Κουν (1939-1942)», *Σκηνή* (περιοδικό του Τμήματος Θεάτρου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης) 4 (2012), σ. 16-56
<http://ejournals.lib.auth.gr/skene/article/view/3032/2952>
- (22) Αρετή Βασιλείου, «Η αναβίωση του κρητο-επτανησιακού θεάτρου στον Μεσοπόλεμο», στο Ιωσήφ Βιβιλάκης (επιμ.), *Πρακτικά Α΄ Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου Το Ελληνικό Θέατρο από τον 17ο στον 20ό αιώνα (17-20 Δεκ. 1998)*, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών Εθνικού & Καποδιστριακού

- Πανεπιστημίου Αθηνών – Εκδόσεις Ergo, Αθήνα, 2002, σ. 275-288 [=Αρετή Βασιλείου, *“Επί ξυρού ακμής”*. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου, Παπαζήση, Αθήνα, 2005, σ. 15-46].
- (23) Μαρία Μαυρογένη, «Ο Κάρολος Κουν και το Θέατρο Τέχνης μέσα από την τηλεοπτική και κινηματογραφική εικόνα: μια μυθική πραγματικότητα», στο Αρετή Βασιλείου, Κωνσταντίνα Γεωργιάδη, Ανδρέας Δημητριάδης, Κωνσταντίνα Ριτσάτου (επιστ. επιμ.), Πρακτικά επιστημονικού Συνεδρίου προς τιμήν του Θόδωρου Χατζηπανταζή *Ιστορία και Ιστοριογραφία του Νεοελληνικού Θεάτρου* (Ρέθυμνο, 1-3 Ιουνίου 2018), Ινστιτούτο Μεσογειακών Σπουδών, Ρέθυμνο, 2020, σ. 392-401.
- (24) Αρετή Βασιλείου, «Η πορεία των λαϊκών αθηναϊκών θιάσων του Μεσοπολέμου: η σχέση τους με τους αστικούς θιάσους και την αστική ιδεολογία της εποχής», Πρακτικά Α΄ Διεθνούς Συνάντησης Λαϊκού Θεάτρου (Ζάκυνθος, 27-29 Σεπτ. 2002), πρόλογος Αναστασία Κανελλοπούλου – Θεόδωρος Γραμματάς, Υπουργείο Πολιτισμού, Περιφέρεια Ιονίων Νήσων, Δήμος Ζακυνθίων, Ζάκυνθος, 2003, σ. 95-107 [=Αρετή Βασιλείου, *“Επί ξυρού ακμής”*. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου, Παπαζήση, Αθήνα, 2005, σ. 73-97].
- (25) Μαρία Μαυρογένη, «Η ένταξη της αρχαίας κωμωδίας στα Φεστιβάλ Αθηνών και Επιδαύρου. Το άλτο πρόβλημα του Αριστοφάνη», στο Ιωσήφ Βιβιλάκης (επιμ.), Πρακτικά Α΄ Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου *Το Ελληνικό Θέατρο από τον 17^ο στον 20^ο αιώνα* (Παλιό Αμφιθέατρο Ιατρικής Παν/μίου Αθηνών, 17-20 Δεκ. 1998), Τμήμα Θεατρικών Σπουδών Πανεπιστημίου Αθηνών – Εκδόσεις Ergo, Αθήνα, 2002, σ. 345-355.
- (26) Θόδωρος Χατζηπανταζής, *Διάγραμμα Ιστορίας του Νεοελληνικού Θεάτρου*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2014.
- (27) Θεόδωρος Γραμματάς, *Το ελληνικό θέατρο στον 20^ο αιώνα. Πολιτισμικά πρότυπα και πρωτοτυπία*, τόμ. Α΄, Εξάντας, Αθήνα, 2002.
- (28) Αρετή Βασιλείου, «Η φωνή της ψυχής είναι δυνατότερη από τον πειρασμό της τεχνικής: η υποδοχή του λорκικού θεάτρου μέσα από την ελληνική μαρξιστική κριτική των δύο πρώτων μετεμφυλιακών δεκαετιών και της Μεταπολίτευσης», στο Olga Omatos Sáenz – Idoia Mamolar Sánchez – Javier Alonso Aldama (ed.), Πρακτικά του Δ΄ Διεθνούς Συνεδρίου της Εταιρείας Νεοελληνικών Σπουδών της Ιβηρικής Χερσονήσου και της Λατινικής Αμερικής *Ο ελληνισμός από τη σκοπιά των ισπανικών πολιτισμών – IV congreso de Neohelenistas de Iberoamérica Culturas hispánicas y mundo griego* (Zaragoza Ισπανίας, 1-3 Οκτωβρίου 2009), Sociedad Hispánica de Estudios Neogriegos, Vitoria/Gasteiz – Granada, 2012, σ. 77-90 [=Αρετή Βασιλείου, *“Επί ξυρού ακμής”*. Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου, Παπαζήση, Αθήνα, 2005, σ. 375-409].
- (29) Romain Piana, “De Karantinos à Koun, la réception du Théâtre National et du Théâtre d’Art en France”, στο Πλάτων Μαυρομούστακος – Σοφία Φελοπούλου (επιμ.), *Σχέσεις Ελλάδας – Γαλλίας: Το Θέατρο από το 1960 μέχρι σήμερα / Relations France-Grèce : Le théâtre des années 1960 à nos jours*, Δίγλωσση Έκδοση του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ σε συνεργασία με το Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδας, Αθήνα, 2016, σ. 91-98.
- (30) Θόδωρος Χατζηπανταζής, *“Ρωμαίικος Συβολισμός”. Διασταύρωση εγχώριας λαϊκής παράδοσης και ευρωπαϊκής πρωτοπορίας στο νεοελληνικό θέατρο ή Θέατρο και εθνική ταυτότητα στην Ελλάδα*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2018.
- (31) Αγγελική Ζάχου, «Εκδοχές του μουσικού στοιχείου στις νεοελληνικές παρασάσεις αρχαίου δράματος. Με αφορμή τους Πέρσες: χρήση και χρησιμότητα», στο Ιωσήφ Βιβιλάκης (επιμ.), *Στέφανος. Τιμητική προσφορά στον Βάλτερ Πούχνερ*, Ergo, Αθήνα, 2007, σ. 455-467.

- (32) Πλάτων Μαυρομούστακος, «Το αρχαίο ελληνικό δράμα στη νεοελληνική σκηνή. Από τους *Πέρσες* του 1571 στις προσεγγίσεις του 20ού αιώνα», στον τόμο *Παραστάσεις αρχαίου ελληνικού δράματος στην Ευρώπη κατά τους νεότερους χρόνους* (Επτανησιακή Γραμματεία Ελληνιστών, Γ΄ Διεθνής Επιστημονική Συνάντηση / Κέρκυρα 4-6 Απρ. 1997), Καστανιώτης, Αθήνα, 1997.
- (33) Δηώ Καγγελάρη, «Οι Αιωνιστές, οι Συγχρονιζόμενοι και το Αρχαίο Δράμα», στο Αντώνης Γλυτζουρής - Κωνσταντίνα Γεωργιάδη (επιμ.), *Πρακτικά του Γ΄ Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου Παράδοση και Εκσυγχρονισμός στο Νεοελληνικό Θέατρο*, αφιερωμένο στον Θόδωρο Χατζηπανταζή (Ρέθυμνο, 23-26 Οκτ. 2008), Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο, 2010, σ. 421-436.
- (34) Αντώνης Γλυτζουρής, «Ο Χένρικ Ίψεν, ο Κάρολος Κουν και η διαμόρφωση του ελληνικού θεατρικού μοντερνισμού», στο Ανδρέας Δημητριάδης, Ιουλία Πιπινιά, Άννα Σταυρακοπούλου (επιστ. επιμ.), *Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο αφιερωμένο στον Νικηφόρο Παπανδρέου Σκηνική πράξη στο μεταπολεμικό θέατρο: Συνέχειες και ρήξεις* (Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού, Θεσ/νίκη, 30 Σεπτ. – 3 Οκτ. 2010), Εκδόσεις ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, 2014, σ. 151-164.
- (35) Αρετή Βασιλείου, «Η εισαγωγή και η καθιέρωση της δραματουργίας του Τέννεσση Ουίλλιαμς από το Θέατρο Τέχνης του Κάρολου Κουν», στο Ανδρέας Δημητριάδης, Ιουλία Πιπινιά, Άννα Σταυρακοπούλου (επιστ. επιμ.), *Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο αφιερωμένο στον Νικηφόρο Παπανδρέου Σκηνική πράξη στο μεταπολεμικό θέατρο: Συνέχειες και ρήξεις* (Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού, Θεσ/νίκη, 30 Σεπτ. – 3 Οκτ. 2010), Εκδόσεις ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, 2014, σ. 165-176 [=Αρετή Βασιλείου, «Επί ξυρού ακμής». *Ιστορικά Νεοελληνικού Θεάτρου*, Παπαζήση, Αθήνα, 2005, σ. 467-502].
- (36) Άννα Σταυρακοπούλου, «...και πανηγύρια πέρασε στην αγκαλιά των κοριτσιών»: ο λαϊκός πολιτισμός στο τρίπτυχο Κουν, Τσαρούχη, Χατζιδάκι», στο Ανδρέας Δημητριάδης, Ιουλία Πιπινιά, Άννα Σταυρακοπούλου (επιστ. επιμ.), *Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο αφιερωμένο στον Νικηφόρο Παπανδρέου Σκηνική πράξη στο μεταπολεμικό θέατρο: Συνέχειες και ρήξεις* (Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού, Θεσ/νίκη, 30 Σεπτ. – 3 Οκτ. 2010), Εκδόσεις ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, 2014, σ. 177-188.
- (37) Ιουλία Πιπινιά, «Τι βγήκε από την επανάσταση, Μαρά;» Τι έγινε η πρωτοπορία τελικά; *Η Δολοφονία του Μαρά* στη νεοελληνική σκηνή», στο Ανδρέας Δημητριάδης, Ιουλία Πιπινιά, Άννα Σταυρακοπούλου (επιστ. επιμ.), *Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο αφιερωμένο στον Νικηφόρο Παπανδρέου Σκηνική πράξη στο μεταπολεμικό θέατρο: Συνέχειες και ρήξεις* (Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού, Θεσ/νίκη, 30 Σεπτ. – 3 Οκτ. 2010), Εκδόσεις ΑΠΘ, Θεσσαλονίκη, 2014, σ. 189-202.
- (38) Αρετή Βασιλείου, *Εκσυγχρονισμός ή παράδοση; Το θέατρο πρόζας στην Αθήνα του Μεσοπολέμου*, Μεταίχμιο, Αθήνα, 2005.
- (39) Κατερίνα Αρβανίτη, «Οι αριστοφανικές προσεγγίσεις του Καρόλου Κουν: Το παράδειγμα των *Ορνίθων* και των *Αχαρνέων*», *Φιλολογική* 75 (Απρ.-Ιούν. 2001), σ. 19-28.
- (40) Καίτη Διαμαντάκου-Αγάθου, «Η επιβίωση και η αναβίωση του Αριστοφάνη με όχημα τον *Πλούτο*», στο Ιωσήφ Βιβιλάκης (επιμ.), *Στέφανος. Τιμητική προσφορά στον Βάλτερ Πούχνερ*, Ergo, Αθήνα, 2007, σ. 423-432.
- (41) Αρετή Βασιλείου, «Η τέχνη στο τέλος της ιδεολογίας»: Το Ίδρυμα Ford και το Θέατρο Τέχνης του Κάρολου Κουν», *Σκηνή* (περιοδικό του Τμήματος Θεάτρου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης) 9 (2017), σ. 56-90 <http://ejournals.lib.auth.gr/skene/article/view/6414/7034>
- (42) Εκπομπή ΕΡΤ «Μονόγραμμα» (1982), σκηνοθεσία Κώστας Αριστόπουλος, παραγωγός Γιώργος Σγουράκης

https://www.youtube.com/watch?v=y4G4TWpvhlA
(43) Εκπομπή «Παρασκήνιο» Λάκη Παπαστάθη Κάρολος Κουν. 42 κινούμενες εικόνες https://www.youtube.com/watch?v=SXrnWFpneJo
(44) Εκπομπή ΕΡΤ «Το πορτραίτο της Πέμπτης» Φρέντυ Γερμανού (1976) https://www.youtube.com/watch?v=zFFGs1y17_8
(45) Εκπομπή ΕΡΤ «Τέχνη και Πολιτισμός», σκηνοθεσία Μιχάλης Λυκούδης (1990) https://www.youtube.com/watch?v=T4XILur47kk
(46) Εκπομπή-Αφιέρωμα Μίμη Κουγιουμτζή, «Μόνος φέρω φορτίο βαρύ. Αφιέρωμα στον δάσκαλό μου Κάρολο Κουν» (1994) https://www.youtube.com/watch?v=M9u_sdWIVic

ΝΘ 365 ΝΕΕΣ ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE-NTH365	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	8
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Νέες δραματουργίες και σύγχρονο ελληνικό θέατρο		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Νεοελληνικό θέατρο Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	ΟΧΙ		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής / η φοιτήτρια θα μπορεί να:
1. Έχει επαρκή εποπτεία της εξέλιξης του ελληνικού θεάτρου από τη δεκαετία του 1990 μέχρι σήμερα σε όλους τους τομείς (οργάνωση και παραγωγή, χώροι, σκηνοθεσία και υποκριτική, σκηνογραφία, παραγωγή κειμένου για παράσταση, κριτική, διαδραστικός ρόλος του θεατή στη διαμόρφωση της παράστασης).
2. Κατανοεί τις σχέσεις της σύγχρονης ελληνικής δραματουργίας και της σκηνικής

- πρακτικής με τα αντίστοιχα ρεύματα στο ευρωπαϊκό και το παγκόσμιο θέατρο.
3. Εντοπίζει και να γνωρίζει τις βασικότερες τάσεις που χαρακτηρίζουν τη σύγχρονη θεατρική γραφή και την παραγωγή κειμένου για παράσταση από τη δεκαετία του 1990 μέχρι σήμερα.
 4. Έχει επαρκή γνώση της βιβλιογραφίας για το μεταδραματικό θέατρο και να γνωρίζει τα αναλυτικά εργαλεία και τα κείμενα θεωρητικών, συγγραφέων, σκηνοθετών και ηθοποιών του σύγχρονου ελληνικού θεάτρου.
 5. Αναγνωρίζει τα συστατικά στοιχεία της σύγχρονης παράστασης αναφορικά με τη διαμόρφωση της σκηνικής δραματοουργίας ως συνθετικής διαδικασίας που δεν περιλαμβάνει μόνο ένα κείμενο, αλλά και τον χώρο, τα τεχνολογικά μέσα, το σώμα του/της ηθοποιού, τον θεατή κλπ.
 6. Έχει επαρκή εποπτεία του ιστορικού, κοινωνικού και πολιτικού υποβάθρου στο οποίο αναπτύσσεται το θέατρο την περίοδο αυτή.
 7. Γνωρίζει τους κανόνες χρήσης των πηγών και της βιβλιογραφίας και να έχει εξοικειωθεί με τον τρόπο σωστής καταχώρησης των επιστημονικών πληροφοριών (παραπομπές, υποσημειώσεις, παραθέματα).

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα έχει αναπτύξει τις ακόλουθες ικανότητες:

- Να εντοπίζει τη σχέση θεωρίας και πρακτικής στις νέες δραματοουργίες.
- Να αναπτύσσει επιχειρηματολογία και να παράγει αποδεικτικό λόγο γύρω από την προσέγγιση των θεατρικών κειμένων και των παραστάσεων.
- Ικανότητα να αναγνωρίζει τις αισθητικές επιλογές και τις ιδεολογικές εμφάνσεις των σύγχρονων μορφών παράστασης και δραματοουργίας.
- Τοποθετεί τα παραδείγματα της νέας δραματοουργίας (κείμενα, τεχνικές και παραστάσεις) στο ιδιαίτερο κοινωνικό-ιστορικό συμφραζόμενο της δημιουργίας τους.
- Είναι σε θέση να αναγνωρίζει τις σχέσεις των διαφορετικών ρευμάτων στη σύγχρονη θεατρική γραφή και στο μεταδραματικό θέατρο.
- Εντοπίζει και να αναλύει τη σύγχρονη δραματοουργική παραγωγή και τις σύγχρονες μορφές παράστασης και δραματοουργίας υπό το πρίσμα διαφορετικών θεωρητικών προσεγγίσεων.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα επικεντρώνεται στις νέες δραματοουργίες που διαμορφώνονται στο ελληνικό θέατρο από τη δεκαετία του 1990 μέχρι σήμερα. Ειδικότερα εξετάζονται: η νέα σχέση κειμένου και παράστασης στο μεταδραματικό θέατρο, η εξωστρέφεια και οι δημιουργικές ανταλλαγές των Ελλήνων καλλιτεχνών με τη διεθνή θεατρική πρακτική, η ενίσχυση της θέσης του σκηνοθέτη σε επίπεδο καλλιτεχνικό και θεσμικό και ο επαναπροσδιορισμός της θέσης του συγγραφέα και της σχέσης του με την σκηνική πρακτική και η διεύρυνση του θεατρικού τοπίου (νέοι θίασοι, μικρές πειραματικές ομάδες, αλλαγή των θεατρικών χώρων και του θεατρικού χάρτη, διοργάνωση ποικίλων φεστιβάλ). Χρησιμοποιώντας συγκεκριμένα παραδείγματα κειμένων και παραστάσεων. μελετώνται οι κυρίαρχες τάσεις της νέας δραματοουργίας (διακείμενα, μονολογική φόρμα, υβριδοποίηση του θεατρικού λόγου, νέες εκδοχές του θεάτρου του πραγματικού, νέες μορφές πολιτικού και ακτιβιστικού θεάτρου).

Το μάθημα εξετάζει επίσης το θεωρητικό ζήτημα της Νέας Δραματοουργίας ως ειδικού πεδίου που περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα μεταδραματικών πρακτικών δημιουργίας κειμένου για παράσταση (devising, πορώδης/ανοικτή δραματοουργία, δραματοουργία ως πρακτική, σκηνοθεσία ως δραματοουργία κ.ά). Πρόκειται για δραματοургικές τεχνικές που έχουν συνειδηση της πολυσυνθετικής (και συχνά πολυπολιτισμικής και

πολυ-υποπολιτισμικής) διαδικασίας σχηματισμού της παράστασης και πληροφορούν την υλικότητα της παράστασης συνολικά. Στο πλαίσιο αυτό, παραδείγματα συνιστούν η σκηνοθετική εργασία του Μιχαήλ Μαρμαρινού, η ομάδα Blitz, οι Nona Melancholia κ.ά.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην αίθουσα διδασκαλίας.	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Οι σημειώσεις του/της διδάσκοντος/ουσας μετατρέπονται σε αρχεία PDF και είναι διαθέσιμα στο e-class. Προβάλλονται βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση θεατρικών έργων και θέαση ταινιών	5x3=15
	Σύνταξη 1 ^{ης} γραπτής ατομικής εργασίας	6
	Σύνταξη 2 ^{ης} γραπτής ατομικής ή ομαδικής εργασίας	8
	Σύνταξη τελικής υποχρεωτικής γραπτής εργασίας	24
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	33
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Υποχρεωτική ατομική εργασία (αντικείμενο προσέγγισης: θεατρικό έργο) (20%). II. Υποχρεωτική ατομική ή ομαδική εργασία που αφορά την προσέγγιση παραστάσεων. Οι φοιτητές συνθέτουν την εργασία παρακολουθώντας παραστάσεις, ανατρέχοντας και αξιοποιώντας υλικό τεκμηρίωσης (θεατρικές κριτικές και προγράμματα παραστάσεων) από παραστασιογραφικές μελέτες και αναρτήσεις σε ψηφιακές πηγές. (20%). III. Υποχρεωτική ατομική γραπτή εργασία. Η εργασία έχει συνθετικό χαρακτήρα και αφορά τις σύγχρονες κατευθύνσεις στην ελληνική δραματουργία και σκηνική πρακτική (40%). IV. Προφορική παρουσίαση της γραπτής εργασίας (20%). Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Βαροπούλου, Ελένη, *Το θέατρο στην Ελλάδα: η παράδοση του καινούργιου 1974-2006*, Άγρα, Αθήνα 2009.

Βασιλείου, Αρετή, *Μνήμη και ταυτότητα στο θέατρο του Γιώργου Διαλεγμένου*, Παπαζήσης, Αθήνα 2022.

- GRAMMA/ΓΡΑΜΜΑ, 17, 2009, "The Text Strikes Back: The Dynamics of Performativity"
- GRAMMA/ΓΡΑΜΜΑ, 22, 2, 2014, 'The Geographies of Contemporary Greek Theatre: About Utopias, Dystopias and Heterotopias'.
- Εξάρχου, Καλλιόπη (επιμ.), *Δημήτρης Δημητριάδης, παραβιάζοντας τα όρια*, Εκδόσεις Σαιξπηρικών, Θεσσαλονίκη 2017.
- Fuchs, E., *The Death of Character: Perspectives on Theatre after Modernism*, Indiana University Press, Indianapolis 1996.
- Ζηροπούλου, Κωνσταντίνα, *Το θέατρο του Ανδρέα Στάϊκου, Στοιχεία ποιητικής*, Σοκόλη, Αθήνα 2019.
- Το Θέατρο στην Ελλάδα τον 20^ο αιώνα, Από το Θέατρο Ιδεών στο Μεταμοντέρνο*, Πρακτικά Α' Θεατρολογικού Συνεδρίου, Πανελλήνιος Επιστημονικός Σύλλογος Θεατρολόγων, Εκδόσεις Ergo, Αθήνα 2011.
- Ioannidis, Grigoris, "Facing Mirrors": Contemporary Greek Theatre Productions and the Issue of Identity', *Gramma*, 22, 2, 2014, 'The Geographies of Contemporary Greek Theatre: About Utopias, Dystopias and Heterotopias', 75-94.
- Journal of Modern Greek Media and Culture*, 3, 2, 2017, Philip Hager, Marisia Fragkou (eds.) "Dramaturgies of Change, Greek Theatre now".
- Κονδυλάκη, Δήμητρα, *Ο θεατρικός Δημήτρης Δημητριάδης, Εξερευνώντας τη δυνατότητα του αναπάντεχου*, Νεφέλη, Αθήνα 2015.
- Κονδυλάκη, Δήμητρα, *Η γλώσσα του σύγχρονου θεάτρου στον ορίζοντα της λογοτεχνίας*, Νεφέλη, Αθήνα 2023.
- Κυριακός, Κωνσταντίνος, «Λογοτεχνία, δραματουργία, σκηνική πράξη: μέθοδοι και παραδείγματα», στο Φ. Ταμπάκη-Ιωνά, Ι. Παπασπυρίδου (επιμ.), *Γραφή και δημιουργία Écriture et invention*, «Αιγόκερως», Αθήνα 2013, 18-67.
- Κυριακός, Κωνσταντίνος, *Ομοερωτισμός και ελληνική σκηνή. Από το «αιρετικόν πάθος» στην «ορατότητα». Η πρόσληψη του παγκοσμίου θεάτρου*, Παπαζήσης, Αθήνα 2022.
- Lehmann, H.-T., *Postdramatic Theatre*, μτφ. Karen Jurs-Munby, Routledge, London 2006.
- Μαυρομούστακος, Πλάτων, *Αντί κριτικής. Σημειώσεις ενός συστηματικού θεατή*, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 2006.
- Μαυρομούστακος, Πλάτων, *Το θέατρο στην Ελλάδα 1940-2000*, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 2005.
- Μαυρομούστακος, Πλάτων, *Σχεδιάσματα ανάγνωσης*, Εκδόσεις Καστανιώτη, Αθήνα 2006.
- Μαυρομούστακος, Πλάτων, Φελοπούλου, Σοφία (επιμ.), *Πρακτικά συνεδρίου, Σχέσεις Ελλάδας – Γαλλίας: Το θέατρο από το 1960 μέχρι σήμερα*, Γαλλικό Ινστιτούτο Ελλάδος, Τμήμα Θεατρικών σπουδών Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα 2017.
- Πατσαλίδης, Σάββας, *Θέατρο και παγκοσμιοποίηση. Αναζητώντας τη «χαμένη πραγματικότητα»*, Παπαζήσης, Αθήνα 2012.
- Πατσαλίδης, Σάββας, *Θεατρικές παρεμβάσεις*, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2013.
- Πεφάνης, Γιώργος, *Η άμμος του κειμένου, Αισθητικά και δραματολογικά θέματα στο ελληνικό θέατρο*, Παπαζήσης, Αθήνα 2008.
- Ρόζη, Λίνα, *Τοπία μονολόγων στο σύγχρονο ελληνικό θέατρο, Δοκιμές της θεατρικής γραφής, Μαρτυρίες της Ιστορίας*, Σοκόλη, Αθήνα 2021.
- Rosi, Lina, 'The Diverse Landscape of Contemporary Greek Playwriting', *Gramma*, 22, 2, 2014, 'The Geographies of Contemporary Greek Theatre: About Utopias, Dystopias and Heterotopias', 19-36.

- Sakellariou, Elizabeth, "Lena Kitsopoulou and Yannis Mavritsakis: Greek Theatre at the Antipodes of Crisis", Delgado, Maria M., Lease, Bryce, Rebellato, Dan (επιμ.), *Contemporary European Playwrights*, Routledge, London, New York 2020, 277-295.
- Σαμπατακάκης, Γιώργος, "From national panegyrics to stage scandal: Athanasios Diakos in history", *Journal of Greek Media & Culture*, 2021, 7.2, 281-299.
- Σαμπατακάκης, Γιώργος, "Déconstruire la normalité. Esthétiques post-traditionnelles en Grèce", *Théâtre/Public*, τχ. 222, 2016, 80-86.
- Σαμπατακάκης, Γιώργος, «Μεταδραματικοί Προμηθείς: Από τον Heiner Müller στους Rimini Protokoll», Γ. Κ. Βαρζελιώτη (επιμ.), *Πρακτικά Επιστημονικού Συνεδρίου: «20 Χρόνια Θεατρικών Σπουδών: Από τη Χώρα των Κειμένων στο Βασίλειο της Σκηνής»*, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Αθήνα 2014, 807-818.
- Σιδηροπούλου, Αύρα, «Η δραματουργία του συλλογικού στη δημοκρατία της παράστασης: Νέες φωνές στην ελληνική σκηνοθεσία του 21^{ου} αιώνα», στο Αλτουβά, Αλεξία, Διαμαντάκου, Καίτη (επιμ.), *Θέατρο και δημοκρατία, Με αφορμή τη συμπλήρωση 40 χρόνων από την αποκατάσταση της Δημοκρατίας*, Πρακτικά Ε' Πανελληνίου Θεατρολογικού Συνεδρίου, Τόμος Β', Αθήνα, 2018, 535-544.
- Théâtre Public*, 222, 2016, «Scènes en transition, Balkans et Grèce», Dossier conçu et réalisé par Katia Arfara.
- Trencsényi, Katalin, Cochrane, Bernadette (eds), *New Dramaturgy, International Perspectives on Theory and Practice*, Bloomsbury, London 2014.
- Τσατσούλης, Δημήτρης, *Σημεία γραφής, κώδικες σκηνής στο σύγχρονο ελληνικό θέατρο*, Νεφέλη, Αθήνα 2007.
- Turner, Cathy, Behrndt, Synne K., *Dramaturgy and Performance*, Palgrave MacMillan, Basingstoke 2008.

ΘΕ 461 ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΕΣ ΘΕΩΡΙΕΣ ΠΡΟΣΛΗΨΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE_THE 461	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	6 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ψυχολογικές θεωρίες πρόσληψης των παραστατικών τεχνών		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	Προπτυχιακό	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
	Διαλέξεις	3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Θεωρία θεάτρου και δράματος Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Εισαγωγή στη θεατρολογία		

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική (αν χρειαστεί και Αγγλική)
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος οι φοιτητές θα πρέπει:

1. Να γνωρίζουν βασικές γνώσεις για τη λειτουργία της αντίληψης, του συναισθήματος και των γνωστικών διεργασιών που εμπλέκονται στην αισθητική πρόσληψη.
2. Να κατανοήσουν πώς εμπλέκονται οι παραπάνω διαδικασίες στη συζήτηση του ρόλου του αρνητικού αλλά και του θετικού στη φανταστική «δεκτικότητα».
3. Να κατανοήσουν την ιδιαιτερότητα του αρνητικού, του κακού ή του συγκλονιστικού στην Τέχνη και τη λειτουργία της ενσυναίσθησης στη μυθοπλασία.
4. Να κατανοήσουν τη σύνθετη σχέση μεταξύ εκφραστικής αντίληψης, απορρόφησης και φανταστικής αντίστασης κατά την υποδοχή των παραστατικών τεχνών.

Γενικές Ικανότητες

1. Εργασία σε διεθνές περιβάλλον
2. Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον
3. Παράγωγή νέων ερευνητικών ιδεών
4. Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης
5. Εξοικείωση με έναν θεωρητικό, ταυτόχρονα εμπειρικά πλαισιωμένο τρόπο διερεύνησης των διαδικασιών πρόσληψης των παραστατικών τεχνών με έμφαση στην φανταστική λειτουργία και της διαδικασίες ενσυναίσθησης αρνητικών ρόλων.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Συγγραφείς λογοτεχνικών έργων προσπαθούν να αιχμαλωτίσουν και να διατηρήσουν την προσοχή των θεατών, να προκαλέσουν έντονη συναισθηματική εμπλοκή, να παρέχουν εγγενή ευχαρίστηση επεξεργασίας αφήνοντας πίσω τους μια διαρκή επίδραση στη μνήμη των αναγνωστών ή θεατών τους. Ταυτόχρονα, πρόσφατες ψυχολογικές έρευνες υποδηλώνουν ότι υπάρχει γενικά μια σαφώς ισχυρή έμφαση στην προσοχή, απορρόφηση και στο συναίσθημα, καθώς και μια προνομαϊκή και εντονότερη καταγραφή στη μνήμη η οποία μπορεί να εξυπηρετείται καλύτερα από αρνητικά παρά από θετικά συναισθήματα: «Το κακό είναι ισχυρότερο από το καλό» (Baumeister, Brat slavsky, Finkenauer & Vohs, 2001· βλέπε επίσης Cacioppo & Gardner, 1999· Frijda, 1988· Larsen & Prizmic, 2008; Vaish, Grossmann & Woodward, 2008). Αυτή η προκατάληψη υπέρ της αρνητικότητας εξηγείται συνήθως με εξελικτικούς όρους, ενώ ταυτόχρονα ανοίγει ένα πεδίο προβληματισμών και νέων αναζητήσεων στην διερεύνηση της «ετερότητας» και της «συγκινησιακής συνήχησης», ειδικότερα στην μετα-νεωτερικότητα. Όπως τονίζεται

από τους Menninghaus et al. (2017), πολλά μυθιστορήματα και δράματα, που προφανώς απολαμβάνουν πολλοί αναγνώστες ή θεατές, είναι στην πραγματικότητα, για αποτυχημένους γάμους, δυστυχισμένους έρωτες, προδοσίες και άλλα παρόμοια. Επιπλέον, προφανώς απολαμβάνουμε ανήθικες ενέργειες των χαρακτήρων σε διάφορα ψυχαγωγικά πλαίσια, όπως βιντεοπαιχνίδια (π.χ. Hartmann & Vorderer). Πρόσφατες τηλεοπτικές σειρές όπως το Breaking Bad, οι Sopranos και το House of Cards δείχνουν μια ιδιαίτερα έντονη εστίαση στις ηθικά κακές φιγούρες (π.χ., Salgado & Van Tourhout, 2018). Τα παραπάνω θέματα αφήνουν ένα ευρύ πεδίο συζήτησης του ρόλου του αρνητικού αλλά και του θετικού στην «δεκτικότητα» κατά τις διαδικασίες πρόσληψης των δραματικών τεχνών και στην διαμόρφωση της αισθητικής εμπειρίας.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Ταυτόχρονα σχετικά άρθρα αναρτώνται στο e-class, από όπου οι φοιτητές μπορούν να τα αξιοποιήσουν.		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου	
	Διαλέξεις	3x13=39	
	Προετοιμασία για το μάθημα με σχετικές αναφορές συναφών ψυχολογικών κειμένων που εστιάζουν στην λειτουργία των συναισθημάτων στην αρχαία τραγωδία (του Πλάτωνα και του Αριστοτέλη).	3x13=39	
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	47	
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125	
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Γραπτή τελική εξέταση (100%) Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. (σε ERASMUS φοιτητές συγγραφή εργασίας 4.000 λέξεων σε σχετική θεματική)		

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Baumeister, E. Bratslavsky, C. Finkenauer, and K.D. Vohs (2001). *Review of General Psychology*, 5, 323-370.
2. Krause, R. J., & Rucker, D. D. (2020). Can bad be good? The attraction of a darker self. *Psychological Science* 31(5), 518–530.
3. Villains in Our Mind: A Psychological Approach to Literary and Filmic Villainy. (2011). Villains and Villainy, 1–27.
4. Clay, Z. & M. Iacoboni (2011). "Mirroring fictional others." In *The Aesthetic*

Mind: Philosophy and Psychology, E. Schellekens & P. Goldie (eds.). Oxford: Oxford University Press, 313-331.

5. Morton, A. "Empathy for the Devil (2011)." In *Empathy: Philosophical and Psychological Perspectives*, A. Coplan & P. Goldie (eds.), Oxford: Oxford University Press, 318-330.

6. Mar, R. A., Oatley, K., Djikic, M., & Mullin, J. (2011). Emotion and narrative fiction: Interactive influences before, during, and after reading. *Cognition Emotion*, 25(5), 818–833.

7. Vorderer & C. Klimmt (2021), *The Oxford Handbook of Entertainment Theory*. Oxford, UK: Oxford University Press.

ΘΕ ΘΕΩΡΙΕΣ ΧΩΡΟΥ: Η ΕΠΙΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

7. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE_THE 462	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	5 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	"Θεωρίες χώρου: η επιτέλεση της πόλης"		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική Περιοχή: Θεωρία θεάτρου Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Εισαγωγή στη Θεατρολογία		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

8. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Οι φοιτήτριες/ές θα αποκτήσουν μια βασική κατανόηση πρακτικών καλλιτεχνών που επιτελούν την πόλη, σε επίπεδο τόσο ιστορικό όσο και δια-καλλιτεχνικό

• αποκτήσουν μια βασική κατανόηση της έννοιας της πόλης για να συνδυαστεί με τις θεωρίες θεάτρου και επιτέλεσης • εισαχθούν και εμβαθύνουν στις βασικές ιδέες και ρεύματα της έννοιας και της πρακτικής της περιπλάνησης • εξοικειωθούν με μια σειρά περιπατητικών προτάσεων από τα τέλη του εικοστού αιώνα ως σήμερα. • εκπαιδευτούν να αναγνωρίζουν την ιδιαίτερη <i>γραφή</i> καλλιτεχνών των παραστατικών και των εικαστικών τεχνών και την σχέση τους με το άστυ.
Γενικές Ικανότητες
Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών Αυτόνομη εργασία Ομαδική εργασία Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην πολυπολιτισμικότητα Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις Επίδειξη κοινωνικής, επαγγελματικής και ηθικής υπευθυνότητας και ευαισθησίας σε θέματα φύλου

9. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα συνδυάζει θεωρίες χώρου με την πράξη της επιτέλεσης. Η επιτέλεση (περφόρμανς) της πόλης ως πρακτική και έννοια έχει διεισδύσει και εμπλουτίζει τις πρακτικές καλλιτεχνών και ταυτόχρονα αναδύεται ένα πεδίο στις σπουδές επιτέλεσης, με διεπιστημονικά εφελκυστικά από την αρχιτεκτονική και τις εικαστικές τέχνες - και ειδικότερα από την εικαστική εγκατάσταση και τα έργα στο δημόσιο χώρο, καθώς από το 1960 οι σύγχρονοι καλλιτέχνες του θεάτρου, και των εικαστικών, βγαίνουν από το θέατρο/κτίσμα, και αντιστοίχως από τις γκαλερί και τα μουσεία, και ερευνούν και πραγματοποιούν τα έργα τους σε τοπόσημα ή “ανώνυμους” τόπους της πόλης. Παράλληλα θα μελετήσουμε πως η περιπατητική ως πρακτική και τέχνη έχει διεισδύσει στο σύγχρονο θέατρο και συντελεί κοινωνικές λειτουργίες και αναδιαμορφώνει το διάλογο στη δημόσια σφαίρα. Το μάθημα θα αναφερθεί και θα συνδεθεί με τοπόσημα στην πόλη της Πάτρας αλλά και θα ανακαλύψει ξεχασμένους τόπους αναζητώντας τα ίχνη αφηγημάτων που θα μπορούσαν να διαμορφώσουν μία σκηνή της πόλης.

10. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Πρόσωπο με πρόσωπο.	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση Τ.Π.Ε στην διδασκαλία, επικοινωνία ηλεκτρονική, ψηφιακές αναρτήσεις κειμένων και υπερσυνδέσμων. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις, ντοκιμαντέρ και slides.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις + Διαδραστική Διδασκαλία και μία Εκπαιδευτική Επίσκεψη	3x13=39

	Μελέτη και ανάγνωση κειμένων για παρουσίαση και ενεργό συμμετοχή στο μάθημα	20
	Προετοιμασία για υποχρεωτική ομαδική άσκηση έρευνας με ανάρτηση στο e-class και παρουσίαση	13
	Προετοιμασία για υποχρεωτικές ατομικές εργασίες με ανάρτηση στο e-class	13
	Προετοιμασία για την τελική παρουσίαση και γραπτή εργασία	40
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Αρχικές διαγνωστικές αξιολογήσεις που περιλαμβάνουν: αναστοχαστικές συζητήσεις για την ανάδειξη των προϋπαρχουσών γνώσεων και προσδοκιών των φοιτητών/τριών σχετικά με τα ζητούμενα του μαθήματος. (0%) II. Διαμορφωτική- σταδιακή αξιολόγηση που περιλαμβάνει: αναστοχαστικές συζητήσεις κατά τη διάρκεια των διαλέξεων, προφορικές εξετάσεις, ερωτήσεις σύντομης απάντησης, ανταπόκριση και επιμέλεια των παρουσιάσεων, γραπτές εργασίες (68%) III. Τελική-συμπερασματική εξέταση που περιλαμβάνει: Γραπτή εργασία τουλάχιστον 1.500 λέξεων (16%), Παρουσίαση εργασίας με διαφάνειες (16%) Κριτήρια αξιολόγησης • Συμμετοχή και απόδοση στις ασκήσεις και προφορικές ερωτήσεις, παρουσιάσεις και διαδραστικές συζητήσεις • Κατανόηση της θεωρίας και πράξης των πεδίων του μαθήματος • Κατανόηση της τάξης ως κοινότητας • Ανταπόκριση στα ερωτήματα του μαθήματος • Λήψη πρωτοβουλιών για περαιτέρω έρευνα • Σεβασμός και ενεργός ακρόαση στις απόψεις των άλλων	

11. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Ζαφειρόπουλος Θοδωρής.Εδώ! Τόπος - Τοπίο - Χώρος – Χρόνος. Αθήνα: Εκδ.

Τζιόλα, 2024
• Αθανασόπουλος, Χρήστος. Προβλήματα στις εξελίξεις του σύγχρονου θεάτρου. Αθήνα: εκδ. Σιδέρη, 2015 (1976)
• Bachelard, Gaston. Η ποιητική του χώρου. Αθήνα: Εκδόσεις Χατζηνικολή, 1982.
• Βακαλό, Γιώργος. Σύντομη Ιστορία της Σκηνογραφίας, Κέδρος, Αθήνα, 2005.
• Bernd Evers(επιμ), Αρχιτεκτονική Θεωρία, μτφρ Π.Μαρτινίδης. Αθήνα: Taschen/Γνώση, 2005
• Μαρτινίδης, Πέτρος. Μεταμορφώσεις του θεατρικού χώρου, Τυπικές φάσεις κατά την εξέλιξη της αρχιτεκτονικής των θεάτρων στη Δύση. Αθήνα: Νεφέλη, 1999
• Σταυρίδης, Σταύρος. Από την Πόλη Οθόνη στην Πόλη Σκηνή. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα, 2002.
• Τερζόγλου, Νικόλαος-Ίων. Ιδέες του χώρου στον Εικοστό αιώνα. Αθήνα: Εκδόσεις Νήσος, 2009

ΓΚ 560 ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥ 20ού ΑΙΩΝΑ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΓΚ 560	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	5 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		Εισαγωγή στην ελληνική σκηνική μουσική του 20ού αιώνα		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ			ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα και προφορικές παρουσιάσεις από φοιτητές			3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		Επιστημονική Περιοχή: Νεοελληνικό θέατρο ΕΠΙΛΕΓΟΜΕΝΟ		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:		ΚΑΝΕΝΑ		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:		Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS		ΝΑΙ (στην Αγγλική-Γαλλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)		https://eclass.upatras.gr/courses/THE771/		

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα πρέπει να: Μπορούν να κατανοήσουν σε πρώτο επίπεδο (αφορά τη μουσική για παραστάσεις αρχαίου θεάτρου) α. το ρόλο της μουσικής σε παραστάσεις αρχαίας τραγωδίας β. Το πρόβλημα της μουσικής συμβατότητας και γ. να γνωρίσουν τάσεις και προτάσεις σκηνικής μουσικής για το αρχαίο θέατρο Σε δεύτερο επίπεδο (αφορά τη μουσική για παραστάσεις νεότερου θεάτρου) επιδιώκεται η γνωριμία με συνθέτες και ρεπερτόριο για το νεότερο θέατρο
Γενικές Ικανότητες
Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/ η φοιτήτρια θα μπορεί να: 1. Θα γνωρίζει πώς να αναζητά και να βρίσκει τη μουσική επένδυση ή σύνθεση παραστάσεων αρχαίου ή σύγχρονου θεάτρου 2. Θα κατανοεί τρόπους και κριτήρια μελοποίησης των αρχαίων κειμένων 3. Θα γνωρίζει τις επικρατούσες τάσεις ως προς τη δημιουργία σκηνικής μουσικής για τραγωδίες/κωμωδίες 4. Θα εξοικειωθεί με σκηνική μουσική σημαντικών Ελλήνων συνθετών

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Μουσική για το αρχαίο θέατρο. Ο ρόλος της μουσικής σε παραστάσεις αρχαίας τραγωδίας και το πρόβλημα της μουσικής συμβατότητας. Τάσεις και προτάσεις σκηνικής μουσικής. Οι οπαδοί της μονοφωνικής (βυζαντινό μέλος) και της πολυφωνικής μουσικής. Η επίδραση της Εθνικής Σχολής. Η Σχολή του Εθνικού: Φ. Πολίτης - Α. Ευαγγελάτος- Πέρσης (1934). Ροντήρης-Μητρόπουλος: Δημοτική μουσική και Sprechkor (Ιππόλυτος-Ηλέκτρα). Βάρβογλης Πέρσης. Χατζιδάκις-Μινωτής-Παξινού στη Μήδεια. Μινωτής-Θεοδωράκης: Φοίνισσες. Μινωτής-Γ. Χρήστου : Προμηθέας Δεσμώτης. Μουσική για αρχαία κωμωδία: Χατζιδάκις Όρνιθες. Επιλογή ρεπερτορίου σκηνικής μουσικής για το νεότερο θέατρο (Χατζιδάκις, Θεοδωράκης, Κυτταυργός κτλ.).

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Το υλικό των εικόνων καθώς και τα κύρια σημεία κάθε παράδοσης παρουσιάζονται με power-point. Στη συνέχεια οι διαφάνειες μετατρέπονται σε αρχεία PDF και αναρτούνται στο e-class απ' όπου οι φοιτητές μπορούν να τις αξιοποιήσουν. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες παραστάσεις θεάτρου και ηχητικά αποσπάσματα. Προτείνεται βιβλιογραφία και δίνονται σημειώσεις του μαθήματος μέσω e-class.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα επιλογή και ακρόαση μουσικών παραδειγμάτων, επιλογή και ανάλυση μουσ. σημειογραφίας	5x3=15
	Σύνταξη 1 ^{ης} προαιρετικής	6

	γραπτής ατομικής εργασίας	
	Προετοιμασία προαιρετικής προφορικής παρουσίασης στην τάξη (ομαδικής ή ατομικής)	8
	Σύνταξη τελικής υποχρεωτικής γραπτής εργασίας	24
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	33
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική προαιρετική γραπτή εργασία παραδοτέα κατά το 4^ο μάθημα η οποία περιέχει την σύγκριση διαφορετικών συνθέσεων για το ίδιο θεατρικό έργο (10%) II. Ατομική ή ομαδική προαιρετική προφορική παρουσίαση στην τάξη κατά τα τρία τελευταία μαθήματα (20%). III. Υποχρεωτική γραπτή εργασία στην οποία ο/η φοιτητής/ ήτρια εστιάζουν σε θέματα συνεργασίας μεταξύ σκηνοθέτη και μουσουργού (30%) IV. Γραπτή τελική εξέταση (40%-70%, ανάλογα με τις εργασίες τάξης που έχει εκπονήσει ο/η εξεταζόμενος/η) που περιλαμβάνει δύο ενότητες ερωτήσεων με δυνατότητα επιλογής σε κάθε ενότητα: η πρώτη ενότητα αφορά σε σκηνική μουσική για το αρχαίο θέατρο και η δεύτερη ενότητα αφορά την σκηνική μουσική για το νεώτερο θέατρο. Οι εξεταζόμενοι/ες που δεν έκαναν καμιά εργασία τάξης υποχρεώνονται να αναλύσουν ένα επιπλέον ζήτημα από τρίτη ενότητα ερωτήσεων Η εξέταση γίνεται στην ελληνική γλώσσα. Σε περίπτωση φοιτητών Erasmus η εξέταση γίνεται με τη σύνθεση μιας γραπτής εργασίας στην αγγλική ή τη γαλλική γλώσσα.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- **Γενική Βιβλιογραφία**
- ΖΑΧΟΥ, Αγγελική, Το «πρόβλημα της μουσικής» στις σύγχρονες ελληνικές παραστάσεις αρχαίας τραγωδίας, Διδακτορική Διατριβή, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών - Φιλοσοφική Σχολή, Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, 2009.
- PARKER, L.P.E., The songs of Aristophanes, Clarendon press, 1997.
- WORTHINGTON, Ian, Voice into text: orality and literacy in Ancient Greece, Brill, 1996.
- ΚΩΣΤΙΟΣ, Απόστολος, Δημήτρης Μητρόπουλος, Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής

Τραπέζης, 1985.
• ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, Τάκης, Το λεξικό της Ελληνικής μουσικής: από τον Ορφέα έως σήμερα, τόμοι 5, Γιαλλέλης, 1988.
• ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ, Μίκης, Οι δρόμοι του αρχαγγέλου: αυτοβιογραφία, τόμοι 5, Κέδρος, 1986-88.
• Ευρωπαϊκό πολιτιστικό κέντρο Δελφών, Διεθνής συνάντηση μουσικής. Μουσική και Αρχαία Ελλάδα, πρακτικά συμποσίου, 5-15 Αυγούστου 1996, Λιβάνη, 1999.
• ΜΙΧΑΗΛΙΔΗ, Σόλωνα, Εγκυκλοπαίδεια της αρχαίας ελληνικής μουσικής, Μορφωτικό Ίδρυμα της Εθνικής Τραπέζης, 1989.
• KOLLER, Hermann, Musik und Dichtung im alten Griechenland, Francke Verlag, 1963.
• MATHIESEN, Thomas, Apollo's Lyre. Greek Music and Music Theory in Antiquity and the Middle Ages, vol. 2, University of Nebraska Press, 1999.
• Σημειώσεις της διδάσκουσας , 100 σσ. Οι σημειώσεις μπορούν να αναζητηθούν σε έντυπη μορφή στη βιβλιοθήκη του Τμήματος και σε ηλεκτρονική στο e-class. Το τελευταίο μέρος των Σημειώσεων θα αναρτηθεί μετά το πέρας του 13 ^{ου} μαθήματος.
Διδακτικά συγγράμματα
• 1^η επιλογή: Σιώπη, Αναστασία Α., Η νεοελληνική πολιτισμική φυσιογνωμία μέσα από το ρόλο της μουσικής σε αναβιώσεις του αρχαίου δράματος : μουσικές διαδρομές ως αντανakλάσεις της αρχαίας Ελλάδας στη νεότερη, Gutenberg, c2012.
• 2^η επιλογή: Κώστιος, Απόστολος, Το στοιχείο της θεατρικότητας στον Δημήτρη Μητρόπουλο, Παπαρηγορίου-Νάκας, 1997, 145σ.

ΓΚ 564 ΘΕΣΜΟΙ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE-GI564	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	8
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Θεσμοί, διαδικασία παραγωγής και διαχείρισης στο θέατρο		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις διδάσκοντα και προφορικές παρουσιάσεις από φοιτητές		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική περιοχή Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		

ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	Ναι (Γαλλική και Αγγλική γλώσσα)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.upatras.gr/courses/THE824/

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα πρέπει να:

- Έχει επαρκή γνώση των σημαντικότερων θεατρικών θεσμών στην Ελλάδα (21^{ος} αιώνας).
- Κατανοεί τον τρόπο της οργάνωσης και διαχείρισης ενός θεάτρου.
- Γνωρίζει πώς επιλέγονται και προσλαμβάνονται οι επαγγελματίες του θεάτρου (ηθοποιοί κ.ά.)
- Έχει κατακτήσει τη βασική μεθοδολογία και πρακτική εμπειρία για να υλοποιεί ένα πολιτιστικό γεγονός.
- Διαχειρίζεται και οργανώνει δημιουργικά προγράμματα/πρότζεκτ και άλλα σχέδια δράσης στο σχολείο σε συνεργασία με εξωτερικούς συνεργάτες.
- Συνδέει το θέατρο με την κοινωνία, τα επαγγέλματα και την εργασία (εργασιακή σχέση) στο θέατρο.
- Συνδέει το θέατρο με την ομαδική εργασία, τις κοινωνικές δεξιότητες, την αυτοεκτίμηση.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος, ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα μπορεί να:

- Τοποθετεί το θεατρικό γεγονός στο πλαίσιο των σύγχρονων θεατρικών θεσμών.
- Τοποθετεί το παραστασιακό προϊόν (θεατρική ή άλλη παραγωγή) στο πλαίσιο της σύγχρονης κοινωνίας.
- Χρησιμοποιεί τα βασικά εργαλεία της θεατρικής διαχείρισης.
- Δίνει σημασία στη συμμετοχή λήψης αποφάσεων, στη διαχείριση συναισθημάτων, στην απόλαυση της δημιουργίας, στην κριτική σκέψη.
- Επινοεί και υλοποιεί καλλιτεχνικά/πολιτιστικά γεγονότα.
- Αναπτύσσει δημιουργικές δεξιότητες, στάσεις και συμπεριφορά.
- Αναπτύσσει δημιουργική σκέψη και ιδεολογικούς στόχους στις δραματουργικές και θεατρικές εργασίες του.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Οι φοιτητές σε αυτό το μάθημα εξοικειώνονται με τις έννοιες της πολιτιστικής διαχείρισης, της οργάνωσης και λειτουργίας των πολιτιστικών οργανισμών με εξειδίκευση στα θέατρα –ιδιωτικά και δημόσια– στα φεστιβάλ και σε άλλες μορφές όπου υλοποιούνται παραστάσεις. Επίσης γνωρίζουν με θεωρητικό και πρακτικό τρόπο τα στάδια μιας θεατρικής παραγωγής. Μαθαίνουν τη διαδικασία της δημιουργίας ενός παραστασιακού/θεατρικού γεγονότος/πρότζεκτ και τη διαμόρφωσή του ανάλογα με τους χώρους, τον προϋπολογισμό και τους θεσμούς. Βασικός στόχος είναι και η γνωριμία με τα επιμέρους στοιχεία και επαγγέλματα μιας θεατρικής παραγωγής. Θα γίνεται, κατά το δυνατόν, ζωντανή επαφή με τα αντικείμενα της μελέτης, όπως π.χ. συνάντηση με ειδικούς που ασχολούνται με τη χορηγία, με εκπροσώπους των Κρατικών Θεάτρων, ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ., επαγγελματιών του θεάματος. Το μάθημα ολοκληρώνεται με τη δημιουργία παραγωγών από τους φοιτητές, που μπορεί να γίνει σε συνεργασία με τους καλλιτεχνικούς φορείς της

χώρας ή και του εξωτερικού.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη, διαλέξεις και παρουσιάσεις φοιτητών.	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Στοιχεία από τις διαλέξεις ανεβάζονται το eclass και στα email, από όπου οι φοιτητές μπορούν να τα προμηθευθούν χρησιμοποιώντας τους κωδικούς εισόδου.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις (3X13) Και εργαστηριακή δουλειά (2 X 13)	3X13 = 39 2X13 = 26
	Ώρες μελέτης, προετοιμασίας των φοιτητών για ασκήσεις	20
	Ώρες προετοιμασίας των φοιτητών για παρουσιάσεις	10
	Ώρες μελέτης και προετοιμασίας της τελικής παράστασης	30
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομική προαιρετική γραπτή και προφορική εργασία κατά τη διάρκεια του εξαμήνου. Παρουσία στα μαθήματα/εργαστήρια (25%). II. Γραπτή σύνθεση στην οποία ο φοιτητής/η φοιτήτρια αναλύει τη δομή και το περιεχόμενο σχεδίου εκπόνησης μιας θεατρικής παραγωγής (15%). III. Παρουσίαση μιας παράστασης (60%). Ο ελάχιστος βαθμός επιτυχίας: 5 Τελικός βαθμός μαθήματος (TBM) 1+2+3	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Γιανναράς Χρήστος, Πολιτιστική Διπλωματία, Αθήνα, 2003.
Γκάντζιας Γιώργος, Πολιτιστική Πολιτική, Χορηγία και Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη, Παπασωτηρίου, Αθήνα, 2010.

Abirached Robert, La Décentralisation théâtrale (4 volumes, sous la direction de Robert Abirached)

1. Le Premier Âge, 1945-1958, Actes Sud Papiers, 1992 et 2005.
2. Les Années Malraux, 1959-1968, Actes Sud Papiers, 1993 et 2005.
3. 1968, le tournant, Actes Sud Papiers, 1994 et 2005.
4. Le Temps des incertitudes, 1969-1981, Actes Sud Papiers, 1995 et

2006.

Abirached Robert, Le Théâtre et la Prince, repris sous le titre de: tome I, L'Embellie (1981-1992) (Plon, 1992, et Actes Sud, 2005) et suivi d' un tome II, Un système fatigue (1993-2004), Actes Sud, 2005.

Copley Soozie, Kilner Philippa, Stage Management, A Practical Guide, The Crowood Press, Wiltshire, 2001.

Davies Gill, Create your Own Stage Production, A+C Black, London, 2000.

Dean Peter, Production Management, Making Shows Happen, A Practical Guide, The Crowood Press, 2002.

Frangi Marie, LA DECENTRALISATION THEATRALE EN GRECE, APRES LA SECONDE GUERRE MONDIALE, Εκδότης, A.N.R.T>, Lille, 1996.

Gillette Michael, Theatrical Design and Production, An Introduction to Scenic Design and Construction, Lighting, Sound, Costume and Make up, McGraw Hill, 2005.

Holloway John, Illustrated Theatre Production Guide, Focal Press, 2002.

Seabright James, So you want to be a Theatre Producer?, Nick Hern Books, London, 2010.

Meneau Pauline, Hawkins Terry, Stage Management and Theatre Administration, Phaidon Press, (1988) 2003.

Peithman Stephen, Offen Neil (ed.), Stage Directions, Guide to Publicity, Heinemann, 1999.

Perry John, The Rehearsal Handbook for Actors and Directors, A Practical Guide, The Crowood Press, Wiltshire, 2001.

<https://solidariteetprogres.fr/documents-de-fond-7/culture/le-theatre-populaire-arme-d.html>

Σημειώσεις (e-class)

ΕΡΓ 614 ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ II

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΕΡΓ 614	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	5ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ II		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις, Ασκήσεις, Πρόβες	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ανάπτυξη δεξιοτήτων. Επιλεγόμενο.		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Εισαγωγή στην υποκριτική. ΕΡΓ 065		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ	Ναι (Στην Αγγλική)		

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Το μάθημα αποτελεί συνέχεια των βασικών γνώσεων που λαμβάνουν οι φοιτητές στο μάθημα «ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ Ι». Οι φοιτητές παίρνουν θεατρικά κείμενα στα χέρια τους από το παγκόσμιο, το νεοελληνικό και το σύγχρονο θέατρο. Ο στόχος είναι τα κείμενα αυτά να ερμηνευθούν από τον φοιτητή. Δηλαδή ο φοιτητής να λάβει τη θέση του ηθοποιού καθοδηγούμενος σκηνοθετικά από τον δάσκαλο. Δίνεται μεγάλη προσοχή από τον φοιτητή στις παρατηρήσεις του δασκάλου και φέρνοντας και τις δικές του προτάσεις αρχίζει το κείμενο να παίρνει μορφή. Προηγείται η εκμάθηση του ρόλου και ο φοιτητής φτάνει στις εξετάσεις έχοντας την ικανότητα να παίξει τον ρόλο σαν ηθοποιός.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/η φοιτήτρια:

- Θα έχει αποκτήσει γνώση των τεχνικών και της μεθόδου της τέχνης της Υποκριτικής.
- Θα έχει αναπτύξει τις προσωπικές του δεξιότητες.
- Θα έχει μάθει να συνεργάζεται με τους συμμαθητές του για την παραγωγή του τελικού αποτελέσματος.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το κεντρικό θέμα του μαθήματος είναι να διδάξει τον φοιτητή τον ρόλο. Να τον μεταφέρει στο χώρο του θεάτρου και να τον καταστήσει ηθοποιό, ο οποίος από την πρώτη ανάγνωση με τις συμβουλές του σκηνοθέτη προσπαθεί να προσεγγίσει το ρόλο του.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις, εργαστήρια	3 X 13 =39
	Προετοιμασία για το μάθημα	11
	Πρόβες	40
	Προετοιμασία για την τελική πρακτική άσκηση	35
	Σύνολο Μαθήματος	125 (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Προφορική παρουσίαση των ολοκληρωμένων ρόλων των φοιτητών – Αξιολόγηση από τον διδάσκοντα	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Στανισλάβσκι, *Πλάθοντας ένα ρόλο*, μτφ. Αγγέλου Νίκα, Γκόνης, Αθήναι 1977.

Κωνσταντίν Στανισλάβσκι, *Ένας ηθοποιός δημιουργείται*, μτφ. Αγγέλου Νίκα, Γκόνης.

Γίοσι Όιντα και Λόρνα Μάρσαλ, *Ο αόρατος ηθοποιός*, μτφ. Θοδωρής Τσαπακίδης-Μαριλίτα Λαμπροπούλου, ΚΟΑΝ, 2003.

Γίοσι Όιντα, *Ο ακυβέρνητος ηθοποιός*, μτφ. Θοδωρής Τσαπακίδης, Ελένη Παπαχριστοπούλου, ΚΟΑΝ, 2001.

Heinrich von Kleist, *Οι μαριονέτες*, μτφ. Τζένη Μαστοράκη, Αθήνα: Άγρα, 1982.

Yalere Novarina, *Γράμμα στους ηθοποιούς υπέρ Λουί ντε Φυνές*, μτφ. Βασίλης Παπαβασιλείου, Άγρα, 1989.

Marshall Lorna, *Το σώμα μιλά*, μτφ. Πιπίνη Αργυρώ, ΚΟΑΝ, 2007.

Νίκος Χατζόπουλος, *Ανάμεσα σε δυο σιωπές. Συζητώντας με τον Πήτερ Μπρουκ*, ΚΟΑΝ, 2003.

Βουδικλάρης Γιώργος, *Η τέχνη του τώρα. Συζητήσεις με την Φαμπιέν Πασκώ*, ΚΟΑΝ, 2010.

Patsy Rodenburg, *The right to speak*, Methuen, 1992

ΕΡΓ 659 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗΣ ΣΚΗΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΟ	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE_W 659	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	7 ^ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	"Εργαστήριο διευρυμένης σκηνογραφίας"		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Εργαστήριο / Πρακτική εργασία		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ανάπτυξης δεξιοτήτων, Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΟΧΙ		

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	
---	--

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα
Οι φοιτήτριες/ές θα • αποκτήσουν μια βασική κατανόηση της διαδικασίας του σκηνογράφου σε συνεργασία με τον σκηνοθέτη • αποκτήσουν μια βασική κατανόηση του χώρου σε μία αρχαία ελληνική τραγωδία • εισαχθούν και εμβαθύνουν σε μεθοδολογίες οι οποίες εξελίσσουν την δημιουργία του σκηνικού χώρου • εξοικειωθούν με μια σειρά σκηνογραφικών απαιτήσεων ως προς την ανάλυση κειμένου • εκπαιδευτούν να παρατηρούν την ιδιαίτερη ποιητικότητα του χώρου στην καθημερινότητά τους • αναπτύξουν ανταλλάξιμες δεξιότητες με τις συμφοιτητριές/ές τους
Γενικές Ικανότητες
Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών Αυτόνομη εργασία Ομαδική εργασία Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην πολυπολιτισμικότητα Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις Επίδειξη κοινωνικής, επαγγελματικής και ηθικής υπευθυνότητας και ευαισθησίας σε θέματα φύλου

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το εργαστηριακό μάθημα της διευρυμένης σκηνογραφίας εστιάζει στη διαδικασία δημιουργίας ενός εικαστικού χώρου για ένα έργο αρχαίας τραγωδίας για να υποδεχτεί σώματα. Οι φοιτητές θα εισαχθούν σε μια μεθοδολογία παρατήρησης, καταγραφής και έρευνας. Η διευρυμένη σκηνογραφία ως πρακτική πρεσβεύει την έννοια της συνπεριέργειας ως βασική λειτουργία διδασκαλίας του μαθήματος: συν+περί+έργον. Οι φοιτήτριες/ές θα δημιουργήσουν μία πρόταση χώρου για θεατρική σκηνή υπό κλίμακα 1:25 ή 1:50 σε ατομικές εργασίες ή θα πραγματοποιήσουν σε πραγματική κλίμακα 1:1, μία τύπου εικαστική εγκατάσταση, ανά ομάδες μέχρι πέντε φοιτήτριες/ές. Τα έργα που θα επιλέξουν οι φοιτήτριες/ές θα είναι από αρχαία ελληνικά κείμενα με γυναικεία αφηγήματα πχ: <i>Ικέτιδες</i>, <i>Μήδεια</i>, <i>Αντιγόνη</i>, <i>Εκάβη</i>, <i>Ιφιγένεια</i> κλπ. Αρχικά θα γίνει εισαγωγή σε ένα καλλιτεχνικό τετράδιο έρευνας και καταγραφής με βάση τον κειμενικό, τον πραγματικό και τέλος τον δραματουργικό χώρο. Το τετράδιο έρευνας και καταγραφής θα δημιουργήσει την βάση για τον προσχεδιασμό και την τελική πρόταση για τον χώρο. Ο σχεδιασμένος χώρος θα καταγραφεί φωτογραφικά και στο τέλος θα γίνει μία επιτελεστική παρουσίαση.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Πρόσωπο με πρόσωπο.
-------------------------	---------------------

ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Χρήση Τ.Π.Ε στην διδασκαλία, επικοινωνία ηλεκτρονική, ψηφιακές αναρτήσεις κειμένων και υπερσυνδέσμων. Προβάλλονται επίσης βιντεοσκοπημένες θεατρικές παραστάσεις, ντοκιμαντέρ και slides.	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις + Διαδραστική Διδασκαλία και μία Εκπαιδευτική Επίσκεψη	3x13=39
	Μελέτη και ανάγνωση κειμένων για παρουσίαση και ενεργό συμμετοχή στο μάθημα	20
	Προετοιμασία για υποχρεωτική ομαδική άσκηση έρευνας με ανάρτηση στο e-class και παρουσίαση	13
	Προετοιμασία για υποχρεωτικές ατομικές εργασίες με ανάρτηση στο e-class	13
	Προετοιμασία για την τελική παρουσίαση	40
	Σύνολο Μαθήματος (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)	125
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Αρχικές διαγνωστικές αξιολογήσεις που περιλαμβάνουν: αναστοχαστικές συζητήσεις για την ανάδειξη των προϋπαρχουσών γνώσεων και προσδοκιών των φοιτητών/τριών σχετικά με τα ζητούμενα του μαθήματος. (0%) II. Διαμορφωτική- σταδιακή αξιολόγηση που περιλαμβάνει: αναστοχαστικές συζητήσεις κατά τη διάρκεια των διαλέξεων, προφορικές εξετάσεις, ερωτήσεις σύντομης απάντησης, ανταπόκριση και επιμέλεια των παρουσιάσεων, γραπτές εργασίες (68%) III. Τελική-συμπερασματική εξέταση που περιλαμβάνει: Γραπτή εργασία τουλάχιστον 1.000 λέξεων (16%), Παρουσίαση εργασίας με διαφάνειες (16%) Κριτήρια αξιολόγησης Ενεργητική συμμετοχή και απόδοση στις ασκήσεις και προφορικές ερωτήσεις,	

	παρουσιάσεις και διαδραστικές συζητήσεις • Κατανόηση της θεωρίας και πράξης των πεδίων του μαθήματος • Κατανόηση της τάξης ως κοινότητας • Ανταπόκριση στα ερωτήματα του μαθήματος • Λήψη πρωτοβουλιών για περαιτέρω έρευνα • Σεβασμός και ενεργός ακρόαση στις απόψεις των άλλων
--	--

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ & ΛΟΙΠΟ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Howard, P., *Τι είναι Σκηνογραφία*; Μπφ. Ε. Κιρκινέ. Θεσσαλονίκη: Επίκεντρο, 2005.

Κόκκος, Γιάννης, *Ο σκηνογράφος και ο ερωδός*. Αθήνα: Καστανιώτη, 1998. Φωτοτυπημένο υλικό, handouts και σημειώσεις από τα μαθήματα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ:

Βακαλό, Γ., *Σύντομη Ιστορία της Σκηνογραφίας*. Αθήνα: Κέδρος, 2005 (1979).

Μαρτινίδης, Π., *Μεταμορφώσεις του Θεατρικού Χώρου*. Αθήνα: Νεφέλη, 1999.

Κοντογιώργη, Α., *Η Σκηνογραφία του Ελληνικού Θεάτρου 1930 – 1960*.

Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2000.

Πατρικαλάκης, Φ., *Ιστορία της Σκηνογραφίας, Το Αρχαίο Θέατρο*. Αθήνα: Αιγόκερως, 2004.

Πατρικαλάκης, Φ., *Ιστορία της Σκηνογραφίας, 15ος-19ος αιώνες*. Αθήνα: Αιγόκερως, 1992.

Πατρικαλάκης, Φ., *Ιστορία της Σκηνογραφίας, 19ος-20ος αιώνες*. Αθήνα: Αιγόκερως, 1984.

Μια Σκηνή για τον Διόνυσο. Θεατρικός Χώρος & Αρχαίο Δράμα. Αθήνα: Εκδόσεις Καπόν, 1998.

Φωτόπουλος, Διονύσης. *Σκηνογραφία στο Ελληνικό Θέατρο*. Αθήνα: Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος, 1987

Φεσσά-Εμμανουήλ, Ελένη (επιμ.), *Έλληνες Σκηνογράφοι – Ενδυματολόγοι και Αρχαίο Δράμα*. Αθήνα: Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών, Υπουργείο Πολιτισμού, Μάρτιος 1999.

Πάτσας, Γιώργος. *Ο Ήχος του Αδειου Χώρου – Σκηνογραφίες 1965-2005*. Αθήνα: Ergo, 2006.

Διονύσης Φωτόπουλος – Σκηνογράφος. Κατάλογος έκθεσης. Επιμ. Giorgio Ursini Ursic. Αθήνα: Μουσείο Μπενάκη, 2005.

Κακογιάννη, Μιχάλης. Τριλογία – Ιφιγένεια-Τρωάδες-Ηλέκτρα. Αθήνα: Εκδόσεις Ιτανος, 2003.

Καραϊσκού, Βίκυ. *Ταξίδια Επί Σκηνής – Έλληνες Σκηνογράφοι στην Ιταλία*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press, 2004.

Φωτόπουλος, Διονύσης. *Σκηνικά – Κοστούμια*. Αθήνα: Καστανιώτης, 1986.

Φωτόπουλος, Διονύσης. *Σκηνικά – Κοστούμια 2*. Αθήνα: Καστανιώτης, 1995

ΞΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

McKinney, J. & Butterworth, P., *The Cambridge Introduction to Scenography*.

Cambridge: Cambridge University Press, 2009.
 Collins, J. & Nisbet, A., *Theatre and Performance Design, A Reader in Scenography*. London and New York: Routledge, 2010.
 Oddey, A. & White, C. (eds.), *The Potentials of Spaces, The theory and practice of scenography and performance*. Bristol, UK/Portland, USA: Intellect, 2006.
 Thomas, Terry, *Create your own Stage Sets*. London: A&C Black, 1997.

ΕΡΓ 665 ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ ΙΙΙ: ΡΟΛΟΣ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ		ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ	
ΤΜΗΜΑ		ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ	
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ		Προπτυχιακό	
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΕΡΓ 665	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ 6ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ		ΥΠΟΚΡΙΤΙΚΗ ΙΙΙ: Ρόλος και σωματικές δράσεις	
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ		ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ
Διαλέξεις, Ασκήσεις, Πρόβες		3	5
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ανάπτυξη δεξιοτήτων. Επιλεγόμενο.		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Εισαγωγή στην υποκριτική ΕΡΓ 065		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ (στην Αγγλική)		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)			

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα πρέπει:

- Να ξέρουν μέσα από ποια διαδικασία ένα κείμενο μπορεί να μετατραπεί σε σκηνικό λόγο και κίνηση.
- Να γνωρίζουν πώς συγκεκριμένες λέξεις του κειμένου μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως στήριγμα ώστε να ξεκλειδωθούν προσωπικά μπλοκαρίσματα και να αρχίσει το σώμα να λειτουργεί μ' έναν πιο οργανικό τρόπο.
- Να γνωρίζουν και να καταλαβαίνουν αυτό το είδος της επικοινωνίας που κάνει τη σχέση των ηθοποιών πάνω στη σκηνή όσο το δυνατόν πιο δημιουργική.
- Να γνωρίζουν ποιες ποιότητες στη δουλειά του ηθοποιού θα έπρεπε/πρέπει να

- ασκηθούν ώστε να αποδοθεί αποτελεσματικά ένας συγκεκριμένος ρόλος.
- Να γνωρίζουν τι είναι μια προσωπική μοναδική ερμηνεία.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος ο φοιτητής/η φοιτήτρια θα μπορεί:

- Να ακολουθούν με ακρίβεια μια διαδικασία μέσα από την οποία ένα κείμενο να μπορεί να μετατραπεί σε σκηνικό λόγο και κίνηση.
- Να χρησιμοποιούν συγκεκριμένες λέξεις του κειμένου σαν στήριγμα ώστε να ξεκλειδωθούν προσωπικά μπλοκαρίσματα και να αρχίσει το σώμα να λειτουργεί μ' έναν πιο οργανικό τρόπο.
- Να έχουν την εμπειρία αυτού του είδους της επικοινωνίας που κάνει τη σχέση των ηθοποιών πάνω στη σκηνή όσο το δυνατόν πιο δημιουργική.
- Να αναπτύσσουν μέσα από τις κατάλληλες ασκήσεις τις απαραίτητες ποιότητες για την αποτελεσματική απόδοση ενός συγκεκριμένου ρόλου.
- Να έχουν την εμπειρία της προσέγγισης μιας προσωπικής μοναδικής ερμηνείας.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα εστιάζει στη διαδικασία δημιουργίας ενός ρόλου. Μέσα από φωνητικές ασκήσεις και ασκήσεις αναπνοής οι φοιτητές δουλεύουν πάνω σε συγκεκριμένα θέματα όπως η συγκέντρωση, η παρατήρηση και η επικοινωνία. Μαθαίνοντας πώς να διαπερνούν τα σωματικά και φωνητικά τους εμπόδια ανακαλύπτουν νέες σωματικές και φωνητικές ικανότητες. Το μάθημα περιλαμβάνει δουλειά πάνω σε σόλο και ομαδικούς αυτοσχεδιασμούς. Μέσα από την ανάπτυξη του πιο προσωπικού υλικού οι φοιτητές οδηγούνται στις απαρχές μιας προσωπικής/μοναδικής και αυθεντικής ερμηνείας (ενός ρόλου).

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Θεωρητικά και πρακτικά	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις – Ασκήσεις – Πρόβες	3 X 13 = 39
	Προετοιμασία για το μάθημα με ανάγνωση σχετικών άρθρων και βιβλίων	7 X 3 = 21
	Προετοιμασία προβών	40
	Προετοιμασία για την τελική πρακτική εξέταση	25
	Σύνολο Μαθήματος	125 (25 ώρες φόρτου)

		εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	I. Ατομικές και ομαδικές πρακτικές και θεωρητικές παρουσιάσεις: 30% II. Πρακτική τελική εξέταση: 60% III. Θεωρητική τελική εξέταση: 10%	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Κωνσταντίν Στανισλάβσκι, *Πλάθοντας ένα ρόλο*, μτφ. Αγγέλου Νίκα, Γκόνης, Αθήναι 1977.
 - Κωνσταντίν Στανισλάβσκι, *Ένας ηθοποιός δημιουργείται*, μτφ. Αγγέλου Νίκα, Γκόνης.
 - Γιόσι Όιντα και Λόρνα Μάρσαλ, *Ο άρατος ηθοποιός*, μτφ. Θεωдорής Τσαπακίδης-Μαριλίτα Λαμπροπούλου, ΚΟΑΝ, 2003.
 - Γιόσι Όιντα, *Ο ακυβέρνητος ηθοποιός*, μτφ. Θεωдорής Τσαπακίδης, Ελένη Παπαχριστοπούλου, ΚΟΑΝ, 2001.
 - Heinrich von Kleist, *Οι μαριονέτες*, μτφ. Τζένη Μαστοράκη, Αθήνα: Άγρα, 1982.
 - Yalere Novarina, *Γράμμα στους ηθοποιούς υπέρ Λουί ντε Φυνές*, μτφ. Βασίλης Παπαβασιλείου, Άγρα, 1989.
 - Marshall Lorna, *Το σώμα μιλά*, μτφ. Πιπίνη Αργυρώ, ΚΟΑΝ, 2007.
 - Νίκος Χατζόπουλος, *Ανάμεσα σε δυο σιωπές. Συζητώντας με τον Πήτερ Μπρουκ*, ΚΟΑΝ, 2003.
 - Βουδικλάρης Γιώργος, *Η τέχνη του τώρα. Συζητήσεις με την Φαμπιέν Πασκώ*, ΚΟΑΝ, 2010.
- 10 Patsy Rodenburg, *The right to speak*, Methuen, 1992.

ΠΚ852 ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ: ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ – ΓΝΩΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ-ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE_PI 852	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	5ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Παιδαγωγική Κατάρτιση : Αναπτυξιακή Ψυχολογία – Γνωστική και κοινωνικο-συναισθηματική ανάπτυξη		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις	3	5	

ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Επιστημονική περιοχή: Παιδαγωγική κατάρτιση Επιλεγόμενο
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	Ναι
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Αντικείμενο της αναπτυξιακής ψυχολογίας είναι η μελέτη όλων των πτυχών της ανθρώπινης ανάπτυξης, η περιγραφή και η ταυτοποίηση των μεγάλων αλλαγών που την χαρακτηρίζουν και την καθορίζουν ιδιαίτερα στις δυο πρώτες δεκαετίες αυτής της ανάπτυξης. Οι φοιτητές και μελλοντικοί δάσκαλοι θα κληθούν να ασχοληθούν με την εκπαίδευση του παιδιού που πηγαίνει στο σχολείο. Χρειάζεται λοιπόν, πριν το εκπαιδεύσουν και για να το εκπαιδεύσουν καλά, να διαθέτουν την απαραίτητη γνώση σε σχέση με το επίπεδο ανάπτυξης του παιδιού της μέσης παιδικής ηλικίας στους διαφόρους τομείς της ανάπτυξης (σωματικής, γνωστικής, συναισθηματικής, κοινωνικής). Στόχος του μαθήματος είναι να βοηθήσει τους φοιτητές να κατανοήσουν τις γενικές αρχές που διέπουν την ανθρώπινη ανάπτυξη, τις βασικές παραμέτρους της ανάπτυξης, την αλλαγή και τη σταθερότητα στην ανθρώπινη ανάπτυξη, τα καθολικά χαρακτηριστικά του αναπτυσσόμενου ανθρώπου αλλά και αυτά που κάνουν τον κάθε ένα μοναδικό.

Γενικές Ικανότητες

- Αυτόνομη εργασία.
- Ομαδική εργασία.
- Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Γενικές αρχές που διέπουν την ανάπτυξη, παράγοντες της ανάπτυξης (γενετικοί – περιβαλλοντικοί) και η αλληλεπίδρασή τους, οι περίοδοι της ανάπτυξης, θεωρητικές προσεγγίσεις της ανάπτυξης, μεθοδολογία έρευνας στην Αναπτυξιακή Ψυχολογία. Γίνεται μια σύντομη αναφορά στη βιοσωματική ανάπτυξη του παιδιού ενώ η έμφαση δίνεται στη νοητική ανάπτυξη του βρέφους, του νηπίου και κυρίως του παιδιού της μέσης παιδικής ηλικίας. Εξετάζεται κυρίως η θεωρία του Piaget αλλά γίνεται αναφορά και στις νέο-πιαζετικές θεωρίες της γνωστικής ανάπτυξης και στις προσεγγίσεις της επεξεργασίας των πληροφοριών.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Εισήγηση και συζήτηση μέσα στην τάξη.	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας

		Εξαμήνου
	Διαλέξεις	3 X 13 =39
	Προετοιμασία για το μάθημα	51
	Προετοιμασία για την τελική γραπτή εξέταση	35
	Σύνολο Μαθήματος	125 (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Γραπτή εξέταση.	

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Feldman R. (2011). *Εξελικτική ψυχολογία, Δια βίου ανάπτυξη*. Επιστημονική επιμέλεια: Η. Μπεζεβέγκης. Εκδόσεις Gutenberg.
- Lehalle και Mellier (2009). *Ψυχολογία της ανάπτυξης, Παιδική ηλικία και εφηβεία*. Επιστημονική επιμέλεια: Λ. Μπεζέ. Εκδόσεις Πεδίο.
- Lightfoot, C., Cole, M. & Cole, S. (2014). *Η ανάπτυξη των παιδιών*. Επιμέλεια: Ζ. Μπαμπλέκου. Εκδόσεις Gutenberg.
- Sieger, R. (2002). *Πώς σκέφτονται τα παιδιά*. Επιμέλεια: Στέλλα Βοσνιάδου. Εκδόσεις: Gutenberg Ψυχολογία.

ΠΚ 859 ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ II

1. ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ		
ΤΜΗΜΑ	ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	THE-PI 859	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	5ο
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ II		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις, Ασκήσεις	3	5	
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Ανάπτυξη Δεξιοτήτων Επιλεγόμενο		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική.		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ	ΟΧΙ		

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	

2. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Το μάθημα «Αγωγή του λόγου II» είναι συνέχεια του μαθήματος «Αγωγή του λόγου I».

Στο μάθημα «Αγωγή του λόγου II» επιμένουμε περισσότερο σε λεπτομέρειες δηλ. λεπτομερής εκφορά ειδικών κειμένων, με ειδική δυσκολία για το κάθε ένα γράμμα, σύμφωνο ή φωνήεν και επιμένουμε επίσης πάρα πολύ στην «τριβή» του λόγου.

Όταν λέμε «τριβή» του λόγου εννοούμε κείμενα ειδικώς επιλεγμένα ούτως ώστε να δημιουργούν δυσκολίες στην εκφορά τους.

Γενικές Ικανότητες

Στο τέλος του μαθήματος ο/η φοιτητής/τρια θα έχει αποκτήσει την ικανότητα να προφέρει σωστά το λόγο.

3. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το κεντρικό θέμα του μαθήματος είναι να διδάξει στο/στη φοιτητή/τρια την ορθοφωνία.

4. ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ	Στην τάξη	
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ	Όχι	
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
	Διαλέξεις, Εργαστήρια	3x13=39
	Προετοιμασία για το μάθημα	11
	Ασκήσεις	40
	Προετοιμασία για την τελική πρακτική εξέταση	35
	Σύνολο Μαθήματος	125 (25 ώρες φόρτου εργασίας ανά πιστωτική μονάδα)
ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ	Ι. Ατομικές πρακτικές και θεωρητικές παρουσιάσεις : 50%	

	II. Θεωρητική τελική εξέταση: 50%
--	-----------------------------------

5. ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Άρης Βαφιάς –ADVS, Αγωγή του προφορικού λόγου. Ι : Προφορά της νεοελληνικής γλώσσας, Δωδώνη, Αθήνα-Γιάννινα 1997.
2. Σωκράτης Α. Σκαρτσής, Η προφορικότητα, Εκδόσεις Πανεπιστημίου Πατρών, Πάτρα, 2000.

IV. ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ 2024-2025

(Το ακόλουθο πρόγραμμα έχει ενδεικτικό χαρακτήρα, συνιστάται ωστόσο η πιστή τήρησή του.)²

1^ο εξάμηνο σπουδών

	Τίτλος μαθήματος	ΚΩΔ.	Ω/Ε	ΔΜ	ECTS	ΕΙΔΟΣ
1	Εισαγωγή στο αρχαίο θέατρο	ΑΘ011	3	4	5	Π ³
2	Εισαγωγή στη θεατρολογία (νεότερο θέατρο)	ΘΕ041	3	4	5	Π
3	Διδακτική του θεάτρου I: Εισαγωγή στη θεατρική αγωγή (θεωρία και πρακτική)	ΠΚ081	3	4	5	Π
4	Εισαγωγή στη θεωρία και ιστορία του χορού	ΓΚ055	3	4	5	Π
5	Δραματουργική ανάλυση I: κείμενα της κλασικής δραματουργίας	ΘΕ044	3	4	5	Π
6	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
	Σύνολο μονάδων			24	30	

2^ο εξάμηνο σπουδών

	Τίτλος μαθήματος	ΚΩΔ.	Ω/Ε	ΔΜ	ECTS	ΕΙΔΟΣ
1	Μεσαιωνικό, αναγεννησιακό και ελισαβετιανό θέατρο	ΠΘ021	3	4	5	Π
2	Δραματουργική ανάλυση II: κείμενα της νεότερης δραματουργίας	ΘΕ045	3	4	5	Π
3	Είδη και φόρμες της όπερας και του νέου μουσικού θεάτρου	ΕΡΓ064	3	4	5	ΕΡΓ
4	Αρχαία ελληνική τραγωδία II: Σοφοκλής	ΑΘ013	3	4	5	Π
5	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
6	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
	Σύνολο μονάδων			24	30	

² Στον πίνακα αυτό καταγράφονται μόνο οι τίτλοι των υποχρεωτικών μαθημάτων

³ Επεξήγηση συντομογραφιών: Π= Παράδοση, Σ= Σεμινάριο, Ε= Εργαστήριο

3^ο εξάμηνο σπουδών

	Τίτλος μαθήματος	ΚΩΔ.	Ω/Ε	ΔΜ	ECTS	ΕΙΔΟΣ
1	Το ευρωπαϊκό θέατρο από τον 17ο έως τον 19ο αιώνα (από τον κλασικισμό μέχρι τον ρομαντισμό)	ΠΘ022	3	4	5	Π
2	Ευρωπαϊκά ρεύματα και μετεπαναστατική ελληνική δραματολογία	ΝΘ032	3	4	5	Π
3	Εισαγωγή στην ιστορία και θεωρία του κινηματογράφου	ΓΚ053	3	4	5	Π
4	Μεγάλες θεωρίες της υποκριτικής	ΘΕ047	3	4	5	Π
5	Σκηνοθετικά ρεύματα του 20ου αιώνα	ΘΕ046	3	4	5	Π
6	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
	Σύνολο μονάδων			24	30	

4^ο εξάμηνο σπουδών

	Τίτλος μαθήματος	ΚΩΔ.	Ω/Ε	ΔΜ	ECTS	ΕΙΔΟΣ
1	Αρχαία ελληνική κωμωδία: Αριστοφάνης	ΑΘ015	3	4	5	Π
2	Το νεοελληνικό θέατρο του πρώτου μισού του 20ου αιώνα	ΝΘ033	3	4	5	Π
3	Το θέατρο του 19ου αι.: ρεαλισμός, νατουραλισμός, Ψυχολογικό δράμα	ΠΘ023	3	4	5	Π
4	Εισαγωγή στην υποκριτική	ΕΡΓ065	3	4	5	ΕΡΓ
5	Το θέατρο του Σαίξπηρ	ΠΘ027	3	4	5	Π
6	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
	Σύνολο μονάδων			24	30	

5^ο εξάμηνο σπουδών

	Τίτλος μαθήματος	ΚΩΔ.	Ω/Ε	ΔΜ	ECTS	ΕΙΔΟΣ
1	Το ευρωπαϊκό θέατρο του 20ου αιώνα (1900-1960)	ΠΘ024	3	4	5	Π
2	Το κρητικό θέατρο	ΝΘ031	3	4	5	Π
3	Θεωρία και ανάλυση της παράστασης	ΘΕ043	3	4	5	Π
4	Σεμινάριο I (Αρχαίο Θέατρο): Εισαγωγή στη μεθοδολογία της επιστημονικής εργασίας	ΣΕΜ071	3	4	5	Σ
5	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
6	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
	Σύνολο μονάδων			24	30	

6^ο εξάμηνο σπουδών

	Τίτλος μαθήματος	ΚΩΔ.	Ω/Ε	ΔΜ	ECTS	ΕΙΔΟΣ
1	Αρχαία ελληνική τραγωδία III: Ευριπίδης	ΑΘ014	3	4	5	Π
2	Το μεταπολεμικό νεοελληνικό θέατρο	ΝΘ034	3	4	5	Π
3	Σκηνογραφία και θεατρική αρχιτεκτονική στους νεότερους χρόνους	ΠΘ026	3	4	5	Π
4	Σεμινάριο III (Νεότερο θέατρο με έμφαση στο δράμα)	ΣΕΜ073	3	4	5	Σ
5	Αριστοτέλους Περί Ποιητικής	ΑΘ016	3	4	5	Π
6	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
	Σύνολο μονάδων			24	30	

7^ο εξάμηνο σπουδών

	Τίτλος μαθήματος	ΚΩΔ.	Ω/Ε	ΔΜ	ECTS	ΕΙΔΟΣ
1	Σεμινάριο II (Αρχαίο θέατρο)	ΣΕΜ072	3	4	5	Σ
2	Θεωρία του θεάτρου και του δράματος στους νεότερους χρόνους	ΘΕ042	3	4	5	Π
3	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
4	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
5	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
6	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
	Σύνολο μονάδων			24	30	

8^ο εξάμηνο σπουδών

	Τίτλος μαθήματος	ΚΩΔ.	Ω/Ε	ΔΜ	ECTS	ΕΙΔΟΣ
1	Αρχαία ελληνική τραγωδία I: Αισχύλος	ΑΘ012	3	4	5	Π
2	Σεμινάριο IV: (Νεότερο θέατρο με έμφαση στην παράσταση)	ΣΕΜ074	3	4	5	Σ
3	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
4	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
5	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
6	Επιλεγόμενο (υποχρεωτικό/ ελεύθερο)		3	4	5	Π/ΕΡΓ
	Σύνολο μονάδων			24	30	

V. ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

1ος Κύκλος Σπουδών	Μαθησιακά Αποτελέσματα	Πιστωτικές Μονάδες (ECTS)
Προπτυχιακές Σπουδές	Με την ολοκλήρωση του πρώτου κύκλου σπουδών οι φοιτητές είναι σε θέση: • Να έχουν θεωρητική και εφαρμοσμένη επιστημονική γνώση σε θέματα θεατρολογίας και στα επιμέρους αντικείμενα που συνθέτουν το γνωστικό αντικείμενο αυτό (χορός, μουσική, υποκριτική, σκηνοθεσία, σκηνογραφία, κινηματογράφος). • Να έχουν την επάρκεια για τη διδασκαλία της θεατρικής αγωγής στην Πρωτοβάθμια και τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, καθώς και για τη στελέχωση ιδιωτικών επιχειρήσεων και δημόσιων οργανισμών που ασχολούνται με το θέατρο. • Να έχουν αναπτύξει γνωστικές δεξιότητες και αυτονομία διαχείρισής τους, που τους επιτρέπουν να συνεχίσουν την επιστημονική εκπαίδευση στον επόμενο κύκλο σπουδών (ΠΜΣ).	Η ολοκλήρωση των σπουδών επιτυγχάνεται με τη συγκέντρωση 240 ECTS στα προβλεπόμενα 48 μαθήματα, 32 υποχρεωτικά και 16 υποχρεωτικά κατ' επιλογήν.

VI. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Τα Προγράμματα Κινητικότητας Φοιτητών αφορούν στη μετάβαση φοιτητών σε άλλη χώρα πλην της Ελλάδας. Τα σημαντικότερα προγράμματα κινητικότητας που διαχειρίζεται το Πανεπιστήμιο Πατρών είναι οι δύο δράσεις του Erasmus+: (1) *Δράση ΚΑ 103*: μεταξύ των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των χωρών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) και των συνεργαζόμενων χωρών Τουρκίας, ΠΓΔΜ, και (2) *Δράση ΚΑ 107*: μεταξύ χωρών Προγράμματος και χωρών-Εταίρων εκτός Ευρώπης. Επίσης, το Πανεπιστήμιο Πατρών συμμετέχει και σε προγράμματα Erasmus Mundus.

Με το Erasmus+ οι φοιτητές μπορούν να μετακινηθούν για σπουδές σε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα άλλης χώρας για περίοδο 3 έως 12 μηνών ή να τοποθετηθούν σε εταιρείες, εκπαιδευτικά και ερευνητικά κέντρα και οργανισμούς κατάρτισης για πρακτική άσκηση (από 2 έως και 12 μήνες).

Η αρχή που διέπει τη δράση είναι ότι η κινητικότητα στο εξωτερικό αναγνωρίζεται πλήρως στο εκπαιδευτικό ίδρυμα προέλευσης, κυρίως χάρη στο ευρωπαϊκό σύστημα μεταφοράς ακαδημαϊκών μονάδων (ECTS). Προκειμένου να συμμετέχει κάποιος φοιτητής στο πλαίσιο του Erasmus+ για σπουδές, χρειάζεται η προηγούμενη συμφωνία συνεργασίας μεταξύ των εμπλεκόμενων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων ή του εκπαιδευτικού ιδρύματος προέλευσης και του οργανισμού τοποθέτησης.

Πιο συγκεκριμένα, βασικές προϋποθέσεις για την κινητικότητα των φοιτητών για σπουδές είναι:

1. Ελάχιστη διάρκεια παραμονής 3 μήνες και μέγιστη 12 μήνες ανά κύκλο σπουδών.
2. Οι φοιτητές να είναι εγγεγραμμένοι τουλάχιστον στο δεύτερο έτος σπουδών και να έχουν ολοκληρώσει επιτυχώς τα μαθήματα του πρώτου έτους.
3. Η γνώση ξένης γλώσσας, επιπέδου B1 (τουλάχιστον)
4. Ύπαρξη Διμερούς Συμφωνίας με το Ίδρυμα Υποδοχής (ξένο Πανεπιστήμιο)
5. Υπογραφή Συμφωνίας Σπουδών (Learning Agreement) από τον φοιτητή/τρια και τους αντίστοιχους συντονιστές Erasmus+.
6. Χορήγηση πιστοποιητικού αναλυτικής βαθμολογίας (Transcript of Records) από το Πανεπιστήμιο Υποδοχής
7. Πλήρης αναγνώριση επιτυχούς παρακολούθησης μαθημάτων (εφαρμογή ECTS).
8. Απαλλαγή από τα διδάκτρα.

Βασικές προϋποθέσεις για την κινητικότητα των φοιτητών για πρακτική εξάσκηση σε εταιρείες, εκπαιδευτικά και ερευνητικά κέντρα, οργανισμούς κατάρτισης είναι:

1. Οι φοιτητές να είναι υπήκοοι χώρας που συμμετέχει στο Πρόγραμμα Erasmus+. Οι υπήκοοι άλλων χωρών να είναι εγγεγραμμένοι σε κανονικό πρόγραμμα σπουδών σε Ίδρυμα Ανώτατης Εκπαίδευσης στην Ελλάδα.
2. Ελάχιστη διάρκεια παραμονής 2 μήνες και μέγιστη 12 μήνες ανά κύκλο σπουδών.
3. Σύναψη Σύμβασης Κινητικότητας μεταξύ του φοιτητή και του ιδρύματος προέλευσης.

4. Σύναψη Συμφωνίας Κατάρτισης (Learning Agreement), μεταξύ του φοιτητή, του ιδρύματος προέλευσης και του φορέα υποδοχής

Για την κινητικότητα στο εξωτερικό, χορηγούνται υποτροφίες Erasmus+. Οι υποτροφίες Erasmus+ χορηγούνται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, και, μέσω της ΕΜΣ/Ι.Κ.Υ. καταλήγουν στα Πανεπιστήμια.

VII. ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ

Στον παρακάτω πίνακα παρουσιάζονται συνοπτικά οι κατηγορίες χρηστών της ΒΘΣ, ο τρόπος έκδοσης της κάρτας χρήστη, το σύνολο των βιβλίων που μπορεί κάποιος να δανειστεί ταυτόχρονα, το χρονικό διάστημα δανεισμού και ο αριθμός ανανεώσεων. Ο πίνακας αυτός είναι συνοπτικός και συμβουλεύουμε να διαβάσετε τους αναλυτικούς κανόνες δανεισμού που τον ακολουθούν.

Κατηγορία Δανειζομένου	Χρονικό διάστημα	Αριθμός βιβλίων	Αριθμός ανανεώσεων	Αριθμός κρατήσεων
ΔΕΠ & και λοιποί διδάσκοντες του Τμήματος	6 μήνες	10	1	2
ΔΕΠ άλλων Τμημάτων	15 ημέρες	5	1	2
Μεταπτυχ. φοιτ. ΤΘΣ	15 ημέρες	5	1	2
Φοιτητ. ΤΘΣ	15 ημέρες	3	-	2

Το Διοικητικό Προσωπικό του Πανεπιστημίου Πατρών (τακτικό και συμβασιούχοι) εξυπηρετούνται σύμφωνα με τους κανόνες των προπτυχιακών φοιτητών.

Υλικό

Το υλικό των συλλογών της ΒΚΠ διακρίνεται σε δανειζόμενο και μη δανειζόμενο. Μη δανειζόμενο υλικό σε γενικές γραμμές είναι τα λεξικά, εγκυκλοπαίδειες, εγχειρίδια, βιβλία αναφοράς, περιοδικά, οπτικοακουστικό υλικό, βιβλία συγκεκριμένων συλλογών δωρεών.

Κανένα αντίτυπο συλλογής δε μπορεί να χρησιμοποιηθεί ή να δανειστεί πριν καταχωριστεί στον κατάλογο και σφραγιστεί.

Κάρτα Χρήστη

Δικαίωμα δανεισμού έχουν όλοι οι εγγεγραμμένοι χρήστες της ΒΘΣ που είναι κάτοχοι έγκυρης κάρτας μέλους. Η κάρτα μέλους είναι αυστηρά προσωπική και εκδίδεται από τη ΒΚΠ μετά από σχετική αίτηση του χρήστη. Αυτό γίνεται υποβάλλοντας μια αίτηση είτε ηλεκτρονικά στην διεύθυνση <https://library.upatras.gr/card> είτε με φυσική παρουσία στον χώρο της ΒΚΠ. Η έκδοση κάρτας για δεύτερη φορά, αφού έχει δηλωθεί στη Βιβλιοθήκη η απώλειά της πρώτης, πραγματοποιείται δωρεάν με την επίδειξη του πάσου του φοιτητή ή της αστυνομικής ταυτότητας του εξωτερικού χρήστη. Η έκδοση κάρτας για τρίτη φορά επιβαρύνεται με το ποσόν των 5 €. Επίσης, επιφέρει εξάμηνη ποινή διακοπής χρήσης των υπηρεσιών της ΒΚΠ.

Διάρκεια Δανεισμού

Το χρονικό διάστημα δανεισμού ποικίλει ανάλογα με την κατηγορία του χρήστη (ΔΕΠ, διδάσκοντες, ΜΦ, Φ) και την κατηγορία του βιβλίου (δανειζόμενο ή άλλης κατηγορίας). Το σύνολο των βιβλίων που μπορεί ένας χρήστης να δανειστεί ταυτόχρονα ποικίλει επίσης ανάλογα με την κατηγορία του χρήστη (ΔΕΠ, διδάσκοντες, ΜΦ, Φ) και στον αριθμό αυτό συμπεριλαμβάνονται και τα βιβλία που ο χρήστης έχει ήδη δανειστεί και δεν έχει επιστρέψει.

Οι χρήστες της ΤΘΣ μπορούν να δανείζονται βιβλία για την διάρκεια των καλοκαιρινών διακοπών. Ο δανεισμός θα ξεκινάει από δύο (2) εβδομάδες πριν κλείσει η Βιβλιοθήκη και θα επιστρέφονται κατά την διάρκεια της πρώτης εβδομάδας που θα ανοίγει ξανά.

Επίσης θα μπορούν να δανείζονται βιβλία και την περίοδο των διακοπών των Χριστουγέννων και του Πάσχα, ο δανεισμός θα ξεκινάει την τελευταία εβδομάδα πριν ξεκινήσουν οι διακοπές και θα επιστρέφονται κατά την διάρκεια της πρώτης εβδομάδας που θα ανοίγει ξανά.

Διαγραφή μέλους

Προκειμένου οι φοιτητές να πάρουν πτυχίο ή να διαγραφούν από το Τμήμα τους, υποχρεούνται να παραδώσουν στη ΒΚΠ την κάρτα τους και βεβαιωθεί ότι δε χρωστούν βιβλία ή πρόστιμα. Η διαδικασία αυτή γίνεται με υπηρεσιακή αλληλογραφία μεταξύ της Γραμματείας του Τμήματος και της Βιβλιοθήκης. Αν διαπιστωθεί ότι κάποιο μέλος έχει εκκρεμότητες (π.χ. δανεισμένα βιβλία), για να πάρει τη σχετική βεβαίωση θα πρέπει να επικοινωνήσει με τη Βιβλιοθήκη και να τις διευθετήσει.

Επιστροφή βιβλίου

Ο χρήστης οφείλει να επιστρέψει το βιβλίο που έχει δανειστεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα χρονικά όρια της διάρκειας δανεισμού του βιβλίου. Στις περιπτώσεις καθυστερημένης επιστροφής βιβλίου δεν μπορεί να γίνει ανανέωση δανεισμού. Ο δανειζόμενος οφείλει να επιστρέψει το σχετικό υλικό στην κατάσταση που το παρέλαβε. Απαγορεύονται οι σημειώσεις, οι υπογραμμίσεις και γενικά κάθε αλλοίωση του εντύπου. Σε περίπτωση απώλειας ή αλλοίωσης του βιβλίου (σχισμένες ή λεκιασμένες σελίδες), ο δανειζόμενος υποχρεούται να το αντικαταστήσει..

Κρατήσεις

Όσον αφορά τις κρατήσεις βιβλίων κάθε χρήστης μπορεί να κάνει ταυτόχρονη κράτηση μέχρι 2 βιβλίων. Η κράτηση προηγείται της ανανέωσης.

Ανανέωση

Η ανανέωση δανεισμού ενός βιβλίου επιτρέπεται, εφόσον δεν έχει παρέλθει το χρονικό όριο επιστροφής του εντύπου και δεν έχει γίνει κράτησή του. Οι ανανεώσεις μπορούν να γίνονται είτε τηλεφωνικά στο τηλέφωνο 2610 962905, είτε με την επίδειξη της κάρτας βιβλιοθήκης στον υπάλληλο της Βιβλιοθήκης.

Οι εκπρόθεσμες ανανεώσεις δεν επιτρέπονται.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Η Βιβλιοθήκη ανήκει στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πατρών και βρίσκεται στο Α' κτήριο του Τμήματος.

Ώρες Λειτουργίας

Η ΒΘΣ (Βιβλιοθήκη Θεατρικών Σπουδών) παραμένει ανοικτή για το κοινό από τις 9.00 π.μ. μέχρι τις 14.00 μ.μ. (εκτός Σαββάτου και Κυριακής). Λειτουργεί επίσης και απογευματινές ώρες ως αναγνωστήριο. Το ωράριο της απογευματινής λειτουργίας ανακοινώνεται στην αρχή κάθε εξαμήνου.

Διοικητική υποστήριξη

Η λειτουργία της Βιβλιοθήκης διευθύνεται από τον Πρόεδρο του Τμήματος και εποπτεύεται από την επιτροπή Βιβλιοθήκης.

Διοικητικά η Βιβλιοθήκη υποστηρίζεται από έναν υπάλληλο (ΤΕ Βιβλιοθηκονομίας), ο οποίος συμμετέχει στην επιτροπή της Βιβλιοθήκης ως εισηγητής.

- Ο οποίος είναι υπεύθυνος για την λειτουργία της ΒΘΣ.
- Μεριμνά για τη διακίνηση πάσης φύσεως αλληλογραφίας.
- Διεκπεραιώνει τις οικονομικές υποχρεώσεις της ΒΘΣ και τηρεί σχετικά αρχεία.
- Μεριμνά για την πρόσκτηση βιβλιακού υλικού Τμήματος Θεατρικών Σπουδών.
- Φροντίζει για την παραλαβή, σφράγιση, ταξινόμηση, ευρετηρίαση, καταλογογράφηση και συντήρηση του παραπάνω υλικού σύμφωνα με τα διεθνή βιβλιοθηκονομικά πρότυπα.
- Είναι υπεύθυνος για την εκπαίδευση των χρηστών της ΒΘΣ.
- Βοηθά τους χρήστες στις βιβλιογραφικές και θεματικές τους αναζητήσεις και τους καθοδηγεί/εκπαιδεύει στη χρήση των ηλεκτρονικών εργαλείων (βάσεις δεδομένων, Internet κ.α.).
- Μεριμνά για την καλή λειτουργία των Αναγνωστηρίων
- Φροντίζει για την εξυπηρέτηση των χρηστών της ΒΘΣ
- Λειτουργεί την Υπηρεσία Δανεισμού
- Είναι υπεύθυνος για την παρακολούθηση των επιστροφών του δανεισμένου υλικού και την αποστολή υπομνηστικών για το καθυστερημένο υλικό.
- Είναι υπεύθυνος για την τοποθέτηση του υλικού στα βιβλιοστάσια, τη συντήρησή του, τη βιβλιοδεσία, την αναβιβλιοδεσία, την απόσυρσή του και την απογραφή του.
- Μεριμνά για τη μεταφορά των τευχών των περιοδικών της προηγούμενης ημερολογιακής χρονιάς στα κλειστά βιβλιοστάσια.
- Μεριμνά για την τεχνική υποστήριξη του υπάρχοντος εξοπλισμού, κατά το μέτρο του δυνατού.

ΧΡΗΣΤΕΣ

Τους χώρους, τις συλλογές και τις υπηρεσίες της ΒΘΣ έχουν δικαίωμα να χρησιμοποιούν:

1. Τα μέλη διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού του ΤΘΣ, με δικαίωμα δανεισμού.
2. Οι προπτυχιακοί φοιτητές του ΤΘΣ, με δικαίωμα δανεισμού.
3. Οι μεταπτυχιακοί φοιτητές και οι υποψήφιοι διδάκτορες του ΤΘΣ, με δικαίωμα δανεισμού.
4. Μέλη ΔΕΠ άλλων Τμημάτων και υπόλοιπο προσωπικό του ΠΠ, με δικαίωμα δανεισμού.
5. Ακροατές φοιτητές, εξωτερικοί χρήστες, δηλαδή οποιοδήποτε άλλο άτομο της ευρύτερης κοινότητας που επιθυμεί να χρησιμοποιήσει το υλικό ή τις υπηρεσίες της ΒΚΠ για τις ερευνητικές του ανάγκες χωρίς δικαίωμα δανεισμού.
6. Απόφοιτοι του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών, οι οποίοι μπορούν να διατηρούν την κάρτα χρήστη με ετήσια διάρκεια. Οι απόφοιτοι μπορούν να κατέχουν κάρτα χρήστη Βιβλιοθήκης, αλλά χάνουν την ιδιότητα εάν μεσολαβήσει ένα έτος αδράνειας της.
7. Οι κανόνες δανεισμού καθορίζουν τον ακριβή αριθμό βιβλίων που μπορούν να δανειστούν οι παραπάνω κατηγορίες χρηστών
8. Οι φοιτητές/μεταπτυχιακοί χρήστες του ΤΘΣ υποχρεούνται να προσκομίζουν στη Γραμματεία του Τμήματός τους «Βεβαίωση» ότι δεν χρωστούν βιβλία ή πρόστιμα στη ΒΚΠ, σε περίπτωση που παίρνουν μεταγραφή ή ολοκληρώνουν τον προπτυχιακό ή μεταπτυχιακό κύκλο σπουδών τους. Η Βεβαίωση χορηγείται από τη ΒΘΣ και ΒΚΠ.
9. Οι χρήστες της ΒΘΣ είναι υποχρεωμένοι να συμμορφώνονται προς τις υποδείξεις του προσωπικού και να σέβονται τον χώρο της, καθώς και τους συναδέλφους τους που έχουν ανάγκη από ένα περιβάλλον, το οποίο να τους διευκολύνει στη μελέτη και την εργασία τους. Οι χρήστες θα πρέπει να αποφεύγουν την άσκοπη ή επικίνδυνη χρήση των υποδομών της ΒΘΣ (π.χ. άσκοπη χρήση των εξόδων κινδύνου).
10. Οι χρήστες της ΒΘΣ έχουν χρέος να είναι προσεκτικοί στον τρόπο χρήσης του υλικού και του εξοπλισμού της ΒΘΣ. Οποιαδήποτε φθορά ή απώλεια υλικού αποκαθίσταται ή αποζημιώνεται από τον χρήστη που την προκάλεσε.
11. Δεν επιτρέπεται η εισαγωγή και κατανάλωση τροφίμων ή ροφημάτων στους χώρους κοινού της ΒΘΣ.

12. Δεν επιτρέπεται το κάπνισμα στους χώρους της ΒΘΣ.
13. Δεν επιτρέπεται η είσοδος στους χώρους της ΒΘΣ με οποιαδήποτε τσάντα (μικρή ή μεγάλη ή σακούλες). Επιτρέπεται η είσοδος μόνο με ειδικές τσάντες μεταφοράς Η/Υ, οι κάτοχοι των οποίων συμφωνούν σε έλεγχο από το προσωπικό της ΒΘΣ, εάν τεθεί θέμα ασφαλείας της συλλογής και των εγκαταστάσεων.
14. Μέλη ΔΕΠ του Τμήματος που αποχωρούν λόγω συνταξιοδότησης (π.χ. ομότιμοι καθηγητές, κ.ά.) διατηρούν, τιμής ένεκεν, όλα τα προνόμια-υποχρεώσεις δανεισμού και τη σχετική κάρτα μέλους.
15. Μέλη ΔΕΠ ή οι διδάσκοντες που αποχωρούν, παραιτούνται ή λήγει η σύμβασή τους, χωρίς να συνταξιοδοτηθούν, οφείλουν να επιστρέψουν πριν από την αποχώρησή τους τα βιβλία και το λοιπό υλικό ή εξοπλισμό που έχουν δανειστεί, καθώς και την κάρτα δανεισμού. Η ΒΚΠ (Κεντρική του Πανεπιστημίου) ακυρώνει από μόνη της την ισχύ της κάρτας δανεισμού σε περίπτωση που το μέλος ΔΕΠ ή ο διδάσκων δεν την επιστρέψει. Η Γραμματεία του Τμήματος, στο οποίο το παραιτούμενο μέλος ΔΕΠ ή διδάσκων εργαζόταν, είναι υποχρεωμένη να ενημερώνει τη ΒΘΣ για την επικείμενη αποχώρηση του μέλους ΔΕΠ ή διδάσκων και να ζητάει να της αποσταλεί βεβαίωση ότι δεν οφείλει βιβλία ή άλλο υλικό.
16. Οι χρήστες είναι υποχρεωμένοι να σέβονται την ισχύουσα νομοθεσία που αφορά στην προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων (copyright).
17. Όλοι οι υποψήφιοι διδάκτορες του ΤΘΣ, πριν την ορκωμοσία τους, οφείλουν να καταθέτουν ένα αντίγραφο της εργασίας τους σε έντυπη μορφή στη ΒΚΠ και σε ηλεκτρονική μορφή στο ιδρυματικό αποθετήριο. Παράλληλα, όλοι οι μεταπτυχιακοί φοιτητές οφείλουν να καταθέτουν στη ΒΚΠ ένα αντίγραφο της διπλωματικής τους εργασίας σε ηλεκτρονική μορφή στο ιδρυματικό αποθετήριο. Στους καταθέτες χορηγείται βεβαίωση για τις Γραμματείες των Τμημάτων τους από τη ΒΚΠ.
18. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης ενός χρήστη με τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας της ΒΘΣ ή στην περίπτωση απρεπούς συμπεριφοράς του προς το προσωπικό της ΒΘΣ, η Επιτροπή Βιβλιοθήκης της ΒΘΣ μπορεί μετά από πρόταση του προσωπικού της ΒΘΣ, να επιβάλλει την μόνιμη ή προσωρινή στέρηση του δικαιώματος δανεισμού αυτού του χρήστη. Την πρώτη φορά γίνεται σύσταση και καταγράφεται το γεγονός στην ηλεκτρονική κάρτα του χρήστη. Εφόσον ο χρήστης υποπέσει στο ίδιο σφάλμα δύο φορές επιβάλλεται η προσωρινή στέρηση του

δικαιώματος δανεισμού και εάν το επαναλάβει τρεις φορές μέσα στην ίδια ακαδημαϊκή χρονιά, τότε παραπέμπεται στο Πρυτανικό Συμβούλιο για να επιληφθεί του θέματος.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ

Γενικοί κανόνες

- Δικαίωμα δανεισμού έχουν οι εγγεγραμμένοι χρήστες της ΒΚΠ που είναι κάτοχοι έγκυρης κάρτας χρήστη.
- Η κάρτα Χρήστη είναι αυστηρά προσωπική και εκδίδεται από τη ΒΚΠ μετά από σχετική αίτηση του χρήστη. Επανεκδοση κάρτας για πρώτη φορά, αφού έχει δηλωθεί στη βιβλιοθήκη η απώλειά της, πραγματοποιείται απλά με την επίδειξη του πάσου του φοιτητή ή της αστυνομικής ταυτότητας του εξωτερικού χρήστη. Η επανεκδοση κάρτας για δεύτερη φορά επιβαρύνεται με το ποσόν των 5 €. Η επανεκδοση κάρτας για τρίτη φορά επιφέρει εξάμηνη ποινή διακοπής των υπηρεσιών της ΒΚΠ.
- Τα μέλη ΔΕΠ, οι διδάσκοντες και οι φοιτητές (προπτυχιακοί, μεταπτυχιακοί) του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών και είναι κάτοχοι κάρτας δανεισμού επιτρέπεται να δανείζονται βιβλία. Το χρονικό διάστημα δανεισμού όμως ποικίλει ανάλογα με την κατηγορία του χρήστη (ΔΕΠ, ΜΦ, Φ) και την κατηγορία του βιβλίου (βιβλίο συχνής ή συνήθους χρήσης).
- Ένα μέλος ΔΕΠ έχει τη δυνατότητα να δανειστεί βιβλία για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα μετά από γραπτή αίτησή του, όπου θα αναφέρει τους λόγους για τους οποίους αιτείται το παραπάνω. Την απόφαση για την υπέρβαση του κανονισμού την παίρνει ο Πρόεδρος ή η Επιτροπή Βιβλιοθήκης της ΒΘΣ.
- Λεξικά, εγκυκλοπαίδειες, handbooks, εγχειρίδια, βιβλία αναφοράς, κ.τλ. δε δανείζονται.
- Τα περιοδικά δεν δανείζονται.
- Κανένα αντίτυπο συλλογής δε μπορεί να χρησιμοποιηθεί ή να δανειστεί πριν να καταχωρηθεί στον κατάλογο και να σφραγιστεί.
- Προκειμένου οι φοιτητές να πάρουν πτυχίο ή να διαγραφούν από το Τμήμα τους, υποχρεούνται να πάρουν βεβαίωση ότι δε χρωστούν βιβλία ή πρόστιμα και να διαγραφούν από τα μητρώα τους ή να μεταταγούν στην κατηγορία των Αποφοίτων. Για να πάρουν την παραπάνω βεβαίωση, θα πρέπει να επιστρέψουν όσα βιβλία έχουν δανειστεί ή να τα αντικαταστήσουν (εάν τα έχουν χάσει).

Διάρκεια & Ανανέωση Δανεισμού – Κράτηση Βιβλίου

- Το χρονικό διάστημα δανεισμού ποικίλει ανάλογα με την κατηγορία του χρήστη (ΔΕΠ, ΜΦ, Φ).
- Το σύνολο των βιβλίων που μπορεί ένας χρήστης να δανειστεί ταυτόχρονα ποικίλει επίσης ανάλογα με την κατηγορία του χρήστη.
- Κάθε χρήστης μπορεί να κάνει ταυτόχρονη κράτηση μέχρι δύο (2) βιβλίων. Η κράτηση προηγείται της ανανέωσης.
- Οι χρήστες της ΤΘΣ μπορούν να δανείζονται βιβλία για την διάρκεια των καλοκαιρινών διακοπών και την περίοδο των διακοπών των Χριστουγέννων και του Πάσχα.
- Η ανανέωση δανεισμού ενός βιβλίου επιτρέπεται, εφόσον δεν έχει παρέλθει το χρονικό όριο επιστροφής του εντύπου και δεν έχει γίνει κράτησή του. Οι ανανεώσεις μπορούν να γίνονται είτε τηλεφωνικά, είτε με την επίδειξη της κάρτας βιβλιοθήκης στον υπάλληλο της Βιβλιοθήκης
- Οι εκπρόθεσμες ανανεώσεις δεν επιτρέπονται.

Επιστροφή Βιβλίου – Καθυστερημένη Επιστροφή – Απώλεια Βιβλίου

- Ο χρήστης οφείλει να επιστρέψει το βιβλίο που έχει δανειστεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα χρονικά όρια της διάρκειας δανεισμού του βιβλίου.
- Σε περίπτωση καθυστέρησης επιστροφής ενός βιβλίου, ο εν λόγω χρήστης δεν μπορεί να κάνει ανανέωση δανεισμού ούτε να δανειστεί άλλο μέχρι να επιστραφούν αυτά που χρωστάει.
- Ο δανειζόμενος οφείλει να επιστρέψει το σχετικό υλικό στην κατάσταση που το παρέλαβε.
- Απαγορεύονται οι σημειώσεις, οι υπογραμμίσεις και γενικά κάθε αλλοίωση του εντύπου.
- Σε περίπτωση απώλειας ή αλλοίωσης του βιβλίου (σχισμένες, λεκιασμένες ή υπογραμμισμένες σελίδες), ο δανειζόμενος υποχρεούται να το αντικαταστήσει. Εάν αυτό δεν είναι δυνατό η Επιτροπή της ΒΘΣ αποφασίζει για το ύψος της χρηματικής αποζημίωσης.

Απωλεσθέν αντίτυπο – Απωλεσθέν καθυστερημένο αντίτυπο

- Αν κάποιος χάσει βιβλίο της ΒΘΣ, τότε θα πρέπει να το αντικαταστήσει με την ίδια ή νεότερη έκδοση του ή να καταβάλει το κόστος του σύμφωνα με τις τρέχουσες τιμές της αγοράς.

ΑΠΟΔΟΧΗ / ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΔΩΡΕΩΝ

Ο Πρόεδρος του Τμήματος και η επιτροπή της ΒΘΣ αποφασίζει για την αποδοχή δωρεάς ή μέρους δωρεάς λαμβάνοντας υπ' όψιν τις εξής προϋποθέσεις:

- Το υλικό της δωρεάς εμπίπτει στους στόχους ανάπτυξης της συλλογής της.
- Η αποδοχή της δωρεάς δεν συνεπάγεται υψηλό κόστος αποθήκευσης και συντήρησής της εκτός αν το κόστος αυτό αντισταθμίζεται από το υψηλό όφελος του αποκτήματος.
- Η αξιολόγηση των δωρεών γίνεται από επιτροπή στην οποία συμμετέχουν μέλη ΔΕΠ με συγγενές γνωστικό αντικείμενο. Για την αποδοχή ή μη της δωρεάς λαμβάνονται υπόψη παράμετροι όπως, η γενικότερη πολιτική ανάπτυξης της συλλογής, η τυχόν αναγκαιότητα δημιουργίας πολλαπλών αντιτύπων μέσα στη συλλογή, η φυσική κατάσταση του υλικού και οι όροι του δωρητή.

ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΑ

- Η ΒΘΣ διαθέτει φωτοαντιγραφικό μηχάνημα για την φωτοτύπηση υλικού που δε μπορεί να δανεισθεί..
- Η ΒΘΣ υποχρεούται να αποδίδει τα συγγραφικά δικαιώματα.
- Δεν επιτρέπεται η χρήση των φωτοαντιγραφικών της ΒΘΣ για την φωτοτύπηση υλικού που δεν ανήκει στη ΒΘΣ, όπως σημειώσεις κ.ά.
- Οι χρήστες είναι υποχρεωμένοι να σέβονται την ισχύουσα νομοθεσία που αφορά στην προστασία των πνευματικών δικαιωμάτων (copyright).

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Εκτός από τη ΒΘΣ οι φοιτητές του Τμήματος μπορούν να χρησιμοποιούν τη Βιβλιοθήκη και Υπηρεσία Πληροφόρησης του Πανεπιστημίου Πατρών (ΒΥΠ). Η ΒΥΠ βρίσκεται σε δικό της κτήριο, δίπλα στο κτήριο του Τμήματος Βιολογίας (τηλ. 2610/969.610, 2610/969.622, 2610/969.674, 2610/969.620, fax 2610/969.673). Ο δικτυακός τόπος της ΒΥΠ είναι: www.lis.upatras.gr.

Η ΒΥΠ είναι βιβλιοθήκη ανοιχτής προσπέλασης και διαθέτει περίπου 70.240 τόμους βιβλίων, 2.300 συνδρομές επιστημονικών περιοδικών (1.200 τρέχουσες), ηλεκτρονικά περιοδικά και on line βάσεις δεδομένων.

Δικαίωμα δανεισμού βιβλίων έχουν όλα τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας του Πανεπιστημίου Πατρών καθώς και όλοι οι ενδιαφερόμενοι, αρκεί να είναι κάτοχοι της ειδικής ταυτότητας της Βιβλιοθήκης και Υπηρεσίας Πληροφόρησης, η οποία εκδίδεται από το Τμήμα Δανεισμού.

Η Βιβλιοθήκη και Υπηρεσία Πληροφόρησης παρέχει επίσης στους χρήστες τη δυνατότητα να παραγγείλουν άρθρα ή βιβλία από άλλες βιβλιοθήκες της χώρας ή του εξωτερικού με την αντίστοιχη επιβάρυνση (Υπηρεσία Διαδανεισμού).

Επίσης στην ΒΥΠ γίνονται σεμινάρια χρήσης των ιστοσελίδων της ΒΥΠ και των ηλεκτρονικών υπηρεσιών που παρέχονται μέσα από αυτές. Αιτήσεις γίνονται μέσω της ιστοσελίδας ή τηλεφωνικά.

Η Βιβλιοθήκη και Υπηρεσία Πληροφόρησης λειτουργεί καθημερινά τις παρακάτω ημέρες και ώρες: *Δευτέρα – Παρασκευή: 08.00 - 21.00.*

Κατά την περίοδο του καλοκαιριού, καθώς και τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, το ωράριο διαμορφώνεται αναλόγως και αναρτάται στους χώρους της Βιβλιοθήκης. Αντίστοιχα ενημερώνεται η ιστοσελίδα της Βιβλιοθήκης και Υπηρεσίας Πληροφόρησης.

